

Preparation for Translation

*‘Vorbereiding om levend
opgenomen te kunnen worden’*

1 Korinthe 15:51-58

Milton G. Crane, M.D.

[I]

AAN DE LEZER

Dit boek spreekt over uw PERSOONLIJKE voorbereiding op de verheerlijking bij Christus' wederkomst; het spreekt van uw voornemen, zonder Middelaar te kunnen leven na het afsluiten van de genadetijd; het spreekt van overwinningen, die NU behaald moeten worden in voorbereiding op die gebeurtenissen, en over Gods plan tot vernieuwing van uw geest en denken door het dienstwerk van Jezus.

Veel van hetgeen in dit boek besproken wordt, gaat over toekomstige gebeurtenissen. Misschien vraagt iemand zich af: 'Waarom daarover zoveel zorg?' Een antwoord hierop vinden wij in 'Het grote conflict tussen Christus en satan' (Engelse uitgave blz. 594): 'De gebeurtenissen in verband met het afsluiten van de genadetijd en de voorbereiding op de tijd van benauwdheid worden duidelijk aangegeven. Toch hebben mensen in het algemeen niet méér begrip van deze belangrijke waarheden, dan ze nooit waren geopenbaard'. Op dezelfde bladzijde zegt de schrijfster, dat deze waarheden ons even duidelijk zijn geopenbaard, als de gebeurtenissen, die Jezus met betrekking tot Zijn dood en opstanding, Zijn discipelen voorzegde. Waarom wachtten Zijn discipelen niet bij het graf op die gedenkwaardige morgen op de eerste dag der week? Het waren hun vooringenomen ideeën en hun belangstelling voor wie onder hen de meeste was, dat hen belette te luisteren en te geloven hetgeen Jezus gesproken had, over Zijn tijd van benauwdheid en Zijn opstanding. De Farizeeën echter hadden Zijn woorden niet vergeten, maar beraamden plannen voor het geval Hij zou opstaan.

Er is ons gezegd dat de laatst levende rechtvaardigen een zekere tijd, na het afsluiten van de genadetijd, op aarde moeten leven zonder Middelaar. Zal er nadat Jezus Zijn wierookvat heeft weggegooid nog zonden vergeving mogelijk zijn? Kunnen de rechtvaardigen dan nog tot de Vader gaan en om wegneming van schuld vragen, voor bewuste of in onwetendheid begane zonden? Als dat niet mogelijk is, zullen zij moeten leven zonder bewuste of onbewuste zonden te begaan. Heeft Gods volk genoeg geloof in Zijn bewarende macht hen staande te houden en met Gods hulp zonder zonden te leven? Jezus stelt de vraag:

“Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?”

(Lukas 18:8)

HOE met God samen te werken tot het verkrijgen van een rein hart en HOE een rechtvaardig karakter te ontwikkelen, zijn vragen, die niet naar een toekomstige tijd verschoven kunnen worden, zonder het risico tot de vijf dwaze maagden uit Mattheus 25 te worden gerekend.

Mijn redenen voor het schrijven van dit boek zijn viervoudig. Allereerst verlangde ik ernaar anderen door te geven, wat ik zelf door studie en veel gebed aan inzicht

[II]

heb verkregen. Voorts helpt het mij mijn gedachten vast te leggen en te verhelderen, door ze neer te schrijven. Ten derde, anderen hierdoor gelegenheid te geven kenbaar te maken, waarin men niet met mij overeenstemt, om samen aan de hand van de 'Schrift en het Getuigenis' door de profeten 'voor het gebouw gehouwen en toebereid' te worden. Ten vierde is het mijn ervaring dat, door aan anderen door te geven wat men geleerd heeft, men zelf opnieuw meer inzicht krijgt.

We hoeven niet alle Waarheid te begrijpen om gered te worden of om, wat dat betreft, doeltreffende getuigen te zijn. Laten wij, ook al stemmen wij niet geheel en al met elkaar overeen, samen overleggen, studeren en bidden om meer inzicht.

De Waarheid heeft net als een edelsteen vele facetten. Kostbare edelstenen der Waarheid moeten geïdentificeerd en gepolijst worden, om hun glans en luister in deze wereld van misleidingen te tonen. De waarheden van de Bijbel kunnen ook met stukjes van een legpuzzel vergeleken worden. Er zijn in het geïnspireerde Woord uitspraken, die soms moeilijk of verwarrend lijken. In bepaalde gevallen is het niet direct te zien hoe ze in het geheel passen. Dan moeten wij soms, net als bij een legpuzzel, enkele stukjes terzijde leggen, tot andere stukjes op hun plaats liggen en het onderlinge verband van de deeltjes duidelijk wordt. Vanzelfsprekend moeten wij er voor waken geen begrippen of uitdrukkingen te verminken, of verdraaien om ze toch maar te doen passen in een door ons vooringenomen standpunt of oordeel. Doen wij dat toch, dan vervormen wij het totale beeld en is het eindresultaat onvolkomen en niet correct.

Wanneer de lezer bereid is de twee grondgedachten, die in deze hoofdstukken naar voren gebracht worden, te aanvaarden, kan hij zonder nadeel meerder inzicht in andere punten afwachten. Om voorbereid te zijn op het onderzoekend oordeel en de gebeurtenissen daarna, lijkt het mij van belang, dat wij met de volgende twee zaken ernstig bezig zijn:

1. Onze zielen ernstig doorzoeken en om reinheid des harten bidden (zie PK 591). Bij onszelf nagaan, of wij zo'n haat tegen de zonde en zo'n liefde voor God en Zijn wegen hebben, dat ons enig verlangen is, in alle dingen Zijn dienstknechten te zijn en dat voor altijd.
2. Berouw hebben over onze zonden, daarbij strevend voortdurend onder de leiding van de Heilige Geest te staan, zodat wij in staat zijn verzoeken en moeilijkheden te overwinnen en al onze gelegenheden te benutten in de dienst van God. Met andere woorden, wij moeten het tot een vaste gewoonte maken God in de naam van Christus om kracht te bidden, om in tijden van gevaar van moment tot moment gehoorzaam te zijn. Op die wijze ontwikkelen wij een geloof dat, op ervaring berust, gevestigd en geworteld is in de Waarheid. Dan weten wij uit persoonlijke ervaring, dat wij met Gods hulp te allen tijde iedere verzoeking kunnen overwinnen,

[III]

maar ook dat, indien wij op eigen kracht steunen, zullen falen. Dan zullen wij ook in de tijd van benauwdheid voort kunnen gaan ons hart volkomen voor God te bewaren, door de Goddelijke Kracht in aanspraak te nemen en voor God staande blijven 'al zouden de hemelen vergaan.'

Een opmerking over de referenties:

In sommige gevallen verwijzen de teksten die worden gegeven naar directe citaten of naar concepten die ik heb geparafraseerd (weergegeven). In andere gevallen worden een of meer referenties gegeven, om een conclusie te onderbouwen op basis van een vergelijking van de verschillende referenties. Met andere woorden: in sommige omstandigheden kunnen we tot conclusies komen door geheiligd redeneren, door een combinatie van teksten te bestuderen. Er zijn veel plaatsen waar verschillende aanvullende verwijzingen hadden kunnen worden toegevoegd, maar deze zijn omwille van de beknoptheid weggelaten. Gehoopt wordt dat de lezer door dit boek wordt gestimuleerd, tot verdere studie en overdenking.

Hoewel de verwijzingen in dit boek voornamelijk afkomstig zijn uit de geschriften van E.G. White, komen ze overeen met de Bijbelse leer. Deze studie is in de eerste plaats bedoeld voor de Zevende-dags Adventisten Bijbelstudenten. Bepaalde onderwerpen moeten diepgaand worden onderzocht. De geschriften van de Geest der Profetie 'het kleine Licht', geven mij een duidelijker inzicht in de Schrift, 'het grotere Licht'. Veel sleutelwoorden die met de geest verwant zijn, zoals; gewoonten, karakter, neigingen, etc. vinden we niet gelijk in de Bijbel, maar met hulp van de boodschapster des HEEREN kunnen we de betekenis van de symbolen, gelijkenissen en illustraties over deze en andere onderwerpen in de Schrift beter begrijpen.

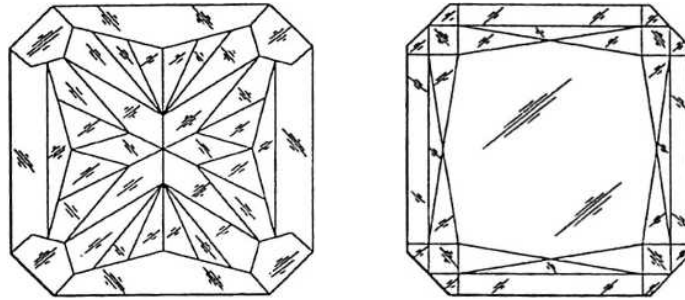
[IV]

INHOUDSOPGAVE

Hfdst.	Blz.
1. Vergeving door geloof - Gehoorzaamheid door geloof	1
2. Afgezonderd voor heilig gebruik	7
3. De weg naar ons erfdeel, onthuld door het Heiligdom	14
4. Hoe de Wet de Genade helpt	34
5. Kracht om te denken en te handelen	38
6. Het verslag van ons leven	44
7. Een bijzondere blik op ons levensverslag	51
8. Schuld	57
9. Karakter	62
10. Beelden uit de gedachtenhallen van het geheugen	68
11. De subtiele verandering in de gezindheid	74
12. Verzoeking van buitenaf - Weerklank van binnenuit	81
13. Gerechtigheid	88
14. Het werk van de Heilige Geest	95
15. Volmaking tegenover rijping en de natuur van de mens	101
16. De menselijkheid van Christus en de volmaaktheid van de mens	107
17. Goud, zilver en kostbare stenen	122
18. Hij werd verworpen	127
19. Lessen van levensbelang uit de ervaring van 1888	132
20. Het doel van de gezondheidsboodschap	151
21. De rol van cholesterol en 'vrij vet' bij ziekten	157
22. Andere manieren waarop 'vrij vet' ziekten veroorzaakt	160
23. Gods ware geneesmiddelen - Het geheim van succes	167
24. De voordelen van Gods ware geneesmiddelen	173
25. De ontwikkeling van de 'Omega' der misleiding	186
26. Het moderne binnendringen van Pantheïsme	190
27. Enkele theorieën en manifestaties van Pantheïsme	193
28. Pantheïstische concepten komen heimelijk de gemeente binnen	210
29. De dramatische veranderingen in Europa - onderdeel van Pantheïsme	215
30. Geruchten uit het Oosten en uit het Noorden	228
31. De laatste bewegingen zullen snelle bewegingen zijn	236
32. Gods oogstvolgorde	244
33. Conclusie en oproep	249

[V]

Waarheid, gelijk een edelsteen, heeft vele facetten

[VI]

LIJST VAN AFKORTINGEN VAN DE GESCHRIFTEN VAN E.G. WHITE

AA	The Acts of the Apostles (Handelingen der Apostelen- Van Jeruzalem tot Rome)
AH	The Adventist Home (Het Bijbels gezin)
1BC	The S.D.A. Bible Commentary Vol. 1-7 (Bijbelcommentaar deel 7A)
CDF	Counsels on Diet and Foods (Adviezen over dieet en voeding)
CG	Child Guidance (Hoe leid ik mijn kind)
CH	Counsels on Health (De weg tot Gezondheid)
COL	Christ's Object Lessons (Lessen uit het leven van alledag)
CPT	Counsels to Parents, Teachers and Students
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages (Jezus, de Wens der Eeuwen)
ED	Education (Karaktervorming)
EV	Evangelism
EW	Early Writings (Eerste Geschriften)
FCE	Fundamentals of Christian Education
GC	The Great Controversy (Het grote Conflict tussen Christus en satan))
GW	Gospel Workers
HP	In Heavenly Places
LS	Life Sketches of Ellen G. White (Schetsen uit het leven van Ellen G. White)
MB	Thoughts of the Mount of Blessing (Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen)
MH	The Ministry of Healing (Gezin en Gezondheid)
MLT	My Life Today
MM	Medical Ministry
MS	Manuscript
MYP	Messages to Young People (Boodschap aan jonge mensen)
OHC	Our High Calling
PK	Prophets and Kings (Profeten en Koningen)
PP	Patriarchs and Prophets (Patriarchen en Profeten)
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ (Schreden naar Christus)
SD	Sons and Daughters of God
1-4SG	Spiritual Gifts, Vol. 1 - Vol. 4
SL	The Sanctified Life (Het geheiligde leven)
1-2SM	Selected Messages, Books 1 and 2
SOC	The Sufferings of Christ (Het lijden van Christus)
SPT	Special Testimonies
SR	The Story of Redemption
ST	The Signs of the Times
1-9T	Testimonies, Vol.1 to Vol.9 (Uittreksels: Uit de Schatkamer der getuigenissen I-II-III, Getuigenissen deel 5 en Getuigenissen deel 9)
TE	Temperance
TM	Testimonies to Minister and Gospel Workers

[1]

Hoofdstuk 1

VERGEVING DOOR GELOOF - GEHOORZAAMHEID DOOR GELOOF

In de afgelopen jaren is er een hernieuwde belangstelling op gang gekomen voor de gebeurtenissen die zich in de Adventgemeente hebben voorgedaan rond de jaren 1888, zoals die werden beschreven in de geschriften van E.G. White en de publicaties van de ouderlingen A.T. Jones en E.G. Waggoner. Het is de bedoeling, in dit boek dit onderwerp slechts vanuit één aspect te benaderen, en wel: De relatie tussen GELOOF en WERKEN met betrekking tot de toegerekende en de verleende (meegedeelde) gerechtigheid van Christus. (Imputed and imparted righteousness)

In 1882 drong God er bij Ellen White op aan, hernieuwd de nadruk te leggen op de leer van gerechtigheid door het geloof (5T84, 217-235; 1SM350) Haar boodschappen waren in 1887 nog nadrukkelijker. (AG Daniëls COR28-34) Ook brachten de ouderlingen Waggoner en Jones de boodschap van de gerechtigheid in Christus 'De BORG', Die het volk uitnodigde de gerechtigheid van Christus te aanvaarden, welke zich manifesteert in gehoorzaamheid aan al de geboden Gods. (TM92)

Sommigen zeggen dat de toen gebrachte boodschap niet is verworpen, maar het antwoord hierop is te duidelijk om misverstaan te worden. Er waren er, die de boodschap toen op correcte wijze aanvaardden, echter zeer velen verwierpen de boodschap: en zo kon God niet doen, waartoe Hij bereid was. (TM89-98; 1SM 234-235)
Hiertoe twee citaten:

‘Sommige van onze broeders aanvaardden de boodschap van God over dit onderwerp (Christus onze Gerechtigheid door het geloof) niet. Zij schijnen

[2]

zich er ongerust over te maken, dat toch maar niemand zal afwijken van hun vroegere manier van leren van de goede oude leerstellingen.’ (RH 4-1-90)

‘Gedurende bijna twee jaren hebben wij er bij het volk op aangedrongen op te staan en het Licht en de Waarheid met betrekking tot de gerechtigheid van Christus te aanvaarden en zij weten niet of zij al of niet zullen komen en deze kostbare Waarheid aannemen of niet.’ (RH 3-11-90)

Misschien kan de verwerping van deze Waarheid vergeleken worden met de situatie, die zich voordeed, toen de kinderen Israëls de eerste keer voor de grenzen van Kanaän stonden. Toen God hen in het beloofde land wilde brengen, besloten zij (PP387) verspieters uit te zenden om te zien of HIJ het wel zou kunnen. Door het verslag van tien van deze verspieters verloor het merendeel hun geloof en murmureerden. God veranderde Zijn plannen. Daarop trachtten zij in hun opstandigheid het land in eigen kracht binnen te gaan en zij faalden.

God kon hen Kanaän niet binnenleiden, voordat Hij een *volk* bezat, niet slechts *enkelen*, die:

- a) geloofden, dat zij niet in staat waren het land, alleen in hun eigen kracht, binnen te trekken; en
- b) geloofden, dat zij iedere vijand konden overwinnen, wanneer zij vertrouwen stelden in Gods plannen en Hem aanriepen om kracht in de strijd.

Het was niet Gods bedoeling het oude Israël veertig jaar te laten rondtrekken in de woestijn. Ook was het niet Zijn bedoeling dat het Israël van heden, zolang in deze wereld zou blijven na 1844. (1SM68-69; GC424-5) In dat verband worden vier oorzaken genoemd als reden voor het uitstel: ongelof, werelds-gezindheid, onheiligheid en strijd onder Zijn bekkennend volk. Wij worden op de drievoudige Engelenboodschap uit Openbaring 14 gewezen, zoals zijn volgelingen in 1844 en op de dienst in het Heiligdom, om inzicht te krijgen. Wij zouden er goed aan doen, de situatie ernstig onder ogen te zien en op een nederige wijze, zonder enig vooroordeel, onder de leiding van de Heilige Geest grondig bestuderen, wat God Zijn volk wilde doen begrijpen, want het moet zeker een zeer betekenisvolle Waarheid geweest zijn voor het afsluitingswerk op aarde.

In een brief van E.G. White aan ouderling A.T. Jones, gedateerd 1893, brengt zij een facet met betrekking tot de boodschap 'Gerechtigheid door het geloof' ter sprake, dat aandacht verdient. (1SM377-79) Het heeft te maken met de relatie tussen geloof en werken. Een onderwerp dat een sleutelpositie inneemt. In de brief waarschuwt zij ouderling Jones ervoor, het onderwerp 'geloof en de toegerekende gerechtigheid' niet zo voor te stellen, dat zijn toehoorders het idee zouden kunnen krijgen, alsof 'werken' er niets toe doen, alsof er geen voorwaarden zouden bestaan. Zij wijst erop dat er wel degelijk voorwaarden zijn,

[3]

dat gezamenlijke werken (de mens samenwerkend met de kracht van Christus) grote betekenis hebben in de ogen van God.

Zij schreef; 'dat ofschoon u in werkelijkheid gelijk over deze onderwerpen denkt als ik, u door uw wijze van uitdrukken, verwarring brengt in de gedachten.' (1SM378)

Uit bovenstaand getuigenis blijkt dat de boodschap van gerechtigheid door het geloof in zijn totaliteit, meer omvat dan rechtvaardiging (vergiftenis) door het geloof en dat de relatie tussen geloof en werken duidelijker naar voren gebracht moet worden.

Onze vijand is er voortdurend met alle macht op uit, Bijbelse leerstellingen te verwarren. Sedert het ogenblik, dat hij door zijn trots en jaloezie in opstand kwam tegen Christus, heeft hij een voortdurende haat tegen Hem. Hij kwam als eerste tegen het gezag van Christus in opstand. (PP40) Ook zegt hij, dat de mens de wet van God niet kan onderhouden. (DA761)

Volgens zijn opvattingen is de wet van God verkeerd en behoeft verbetering. (PP69) Hij was het, die de beginselen van het existentialisme (individuele vrijheid) en van de 'nieuwe moraal' in het leven riep. Sinds het begin van zijn opstand is zijn redenering geweest; 'heb God lief en doe wat je zelf verkiest'. (GC495,499,555) Van hem komen de vele ideeën om gehoorzaamheid weg te redeneren. Wij zien hier vele voorbeelden van, zowel in het dagelijkse als in het Godsdienstige leven.

In het kleine Adventistische stadje, waar ik woon, zijn de gebruikelijke verkeersregels, zoals de 50 km. zone en de verplichting voor voetgangers te stoppen, die het zebra-pad oversteken. Zou u de inwoners van deze plaats vragen of dat goede verkeersregels zijn, dan zouden zowel automobilisten als niet-automobilisten onmiddellijk instemmen, dat dit goede voorschriften zijn voor het drukke verkeer. En toch, als ik soms door het centrum wandel, ben ik bang en vrees meer voor mijn veiligheid, dan in de omliggende plaatsen, waar meer politietoezicht is op het verkeer. De bestuurder met gerechtvaardigde verontwaardiging aankijken, als hij je net niet ondersteboven reed, schijnt niet te helpen.

Zou het mogelijk zijn dat Adventisten oplettender zijn, of meer bedreven chauffeurs, omdat zij gezonder leven? Heeft onze welstand ons betere auto's gegeven, met betere remmen, dan aan anderen? Of is het dat wij er bang voor zijn voor 'wettisch' door te gaan, als wij ons strikt aan de letter der wet houden? Neen, ik betwijfel of dat wel de ware oorzaak is. Wij zijn op een bijna onmerkbaar wijze door de wereld beïnvloed, een andere houding tegenover de wet gaan innemen.

Een strenge wet, zo redeneert men, is goed voor iemand die niet zo goed rijden kan als uzelf. U bent een uitzondering en behoeft zich niet aan de letter der wet te houden. Men kan gerust in strijd met de wet iets doen,

[4]

zolang er niemand onder lijdt. Het is helemaal in orde, zolang men maar niet gepakt wordt. Voor sommigen betekent het houden van de wet ongeveer zo veel als: "Erken dat de wet goed is, maar bepaal zelf hoe hard u wilt rijden;" zolang u de voetganger maar niet ondersteboven rijdt, gaat u vrij uit. Het is tenslotte de 'geest' van de wet die telt, zo redeneert men. (DA309)

Onze vijand is bijzonder actief om het inzicht van gemeenteleden te verwarren. Satan doet het voorkomen, dat hij in het kruis gelooft. Golgotha is tenslotte realiteit. Het kruis is als symbool te vinden bij ware, als bij afvallige kerken. Satan wil zich aanpassen aan christelijke kerken. Zo heeft hij zelfs in sommige kerken zijn priesterlijke biechtstoel. Ellen White zag in een gezicht dat satan trachtte het werk van Christus in de eerste afdeling van het Hemels Heiligdom voort te zetten, nadat de dienst was overgedragen naar de tweede afdeling in 1844. (EW56,261) Maar van werkelijke gehoorzaamheid aan God wil hij niets weten.

'Gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid is de vraag, waarin de gehele wereld een beslissing moet nemen. (DA763)

Het afvallige protestantisme scheidt in haar leerstellingen liefde van gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid aan de tien geboden wordt beschouwd, als tot het oude verbond behorende en is aan het kruis genageld. Liefde wordt tot het nieuwe verbond gerekend en gehouden. De christen, die deze filosofie aanvaardt, vertrouwt meer op zichzelf dan op de Wet van God als gids om recht te handelen. Hij zegt: 'Als u God liefhebt doet u van nature, wat Hij van u vraagt'. Maar dit is een riskante aangelegenheid. Mijn natuurlijke neigingen zijn verkeerd. Wat ik doe schijnt goed in mijn eigen ogen. Liefde zonder verstand is blind. Het vereist een zorgvuldig biddend onderzoek van Zijn Woord, om te weten wat God van ons verlangt.

Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van een voorval uit onze familie. De dag na onze bruiloft stond mijn nieuwe bruid vroeg op, om een extra speciaal ontbijt voor haar man te bereiden. Daarbij maakte ze de toast iets te donker. Omdat ik een liefdevolle, plichtsgetrouwe echtgenoot wilde zijn, complimenteerde ik haar met het heerlijke ontbijt. Maanden daarna kreeg ik altijd bijna zwarte toast als ontbijt. Op een dag kwam een jong stel, goede vrienden van ons, bij ons overnachten. De volgende ochtend hoorde ik mijn vrouw tegen de vriendin zeggen die haar in de keuken hielp: 'Zorg ervoor dat je een aantal plakjes goed roostert. Milton houdt van donkere toast.' Toen begreep ik waarom mijn toast altijd zo zwart was, terwijl die van haar zo licht van kleur was. Al die maanden had ik zwarte toast gegeten in plaats van haar gevoelens te kwetsen,

[5]

en zij had ze zeker op die manier gemaakt omdat ze van me hield. Ze had mij nooit gevraagd wat mijn voorkeur was. Tegen die tijd was de huwelijksreis voorbij en wisten we hoe we moesten communiceren zonder het risico te lopen elkaar te kwetsen. Het loont de moeite om te vragen wat de wil van onze geliefde is.

Wij, als volk, zijn door een verscheidenheid aan redeneringen van de strikte gehoorzaamheid afgeweken. Door middel van spitsvondige kritiek is ons een stempel opgedrukt. Omdat wij op een gewetensvolle wijze aan Gods wil gehoorzaam willen zijn, zijn wij van 'wetticisme' beschuldigd. Bepaalde protestantse kringen hebben ons jarenlang zo gebrandmerkt. Om dit etiket kwijt te raken neigen wij ertoe, af te wijken van onze leer van gerechtigheid door geloof. Wij verzekeren onszelf

met klem, dat wij in 'rechtvaardiging door geloof alleen' geloven, maar onze stem wordt zwak, als wij het onderwerp 'werken voor God' aanroeren.

Moeten de werken dan zonder geloof verricht worden? Heeft God gezegd: 'Vriend, uw zonden zijn u vergeven, ga (in eigen kracht) nu heen en zondig niet meer!?'

Bestaat niet juist de kenmerkende kracht van het 'overblijfsel' daarin, dat het aangeeft het verschil tussen 'wetticisme' en 'gehoorzaamheid uit liefde', en zo de laatste de rechtmatige plaats te geven, als zijnde de 'gerechtigheid door het geloof' in werkelijkheid, en met de daad!

God zegt dat de mens, met Zijn hulp, liefdevolle gehoorzaamheid kan betonen. (MH179-180) Het is Gods plan een laatste openbaring van Zijn reddende-bewarende macht te geven. Hij voorziet een groep gelovigen, waarvan Hij kan zeggen:

'Hier zijn zij die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.'

(Openb.14:12)

Het is Zijn bedoeling dat de laatste generatie hier op aarde na het afsluiten van de genadetijd vrij van zonde zal leven, (EW253.251.280) bereid door de uiteindelijke verzoening, bewaard en ondersteund, zoals Jezus was door de genade Gods. (AA56; GC641)

De hemel heeft haar deel in het Verlossingsplan 'naar de letter en de geest van de wet' volbracht. (RH 07-28-74) Zouden wij minder doen in onze rol en invloedssfeer, hier in de kracht van de HEERE? Is het niet onze plicht als ambassadeurs van God, zowel de vergiffenis door het geloof, 'een vrije gave' te openbaren, als ook de gehoorzaamheid door het geloof, 'een vrije gave' in Gods kracht, zodat de wereld Gods plan duidelijk kan zien? God is de Bron van zowel de 'toegerekende' als van de 'verleende' (meegedeelde) gerechtigheid, en wij behoeven ze beide voor onze zaligheid.

De wetten van God zijn geen beperkende geboden, veel meer positieve beloften. Christus nodigt ons uit ze na te sporen en er in het geloof beslag op te leggen, gelovende dat wij ze ontvangen zullen,

"Want Die het beloofd heeft is getrouw."

(Hebr.10:23)

Dezelfde wet, die zegt;

"Gij zult niet stelen,"

(Ex.20:15)

zegt ook, dat gij

[6]

bezittingen kunt hebben en deze naar Gods wil kunt beheren;

"Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven degenen, die ze van Hem bidden."

(Matth.7:11)

Dezelfde wet, die zegt,

"Gij zult niet begeren,"

(Ex.20:17)

zegt eveneens, dat u het recht hebt een levenspartner te kiezen, een gezin te stichten, en dat niemand het recht heeft, zich in uw huwelijksrelatie in te dringen.

Als God zegt: 'moedeloosheid is zonde en ongegrond' (PK164), dan zegt Hij, dat wij het recht hebben Hem aan te roepen, om ons te bevrijden uit 'het moeras der moedeloosheid'. Alle macht en alle wijsheid staan ons ter beschikking. Wij behoeven er slechts om te vragen. (MH514) Wanneer wij in geloof vragen overeenkomstig Zijn beloften, deelt Hij ons de Heilige Geest mede, waarvan de vrucht blijdschap is (Gal.5:22) En treurigheid verlaat ons.

De Wet houdt de beloften in, dat wij onze Vader mogen bidden in de Naam van de geliefde Wetgever. (Deut. 33:2-3) De grote zonde van de Joden was hun verwerping van Christus; de grote zonde van de christelijke wereld zal de verwerping van de Wet van God zijn, het fundament van Zijn regering in hemel en op aarde. (GC22)

De Joden deden grote moeite om de Wet te vervullen, maar zij verwierpen de Zaligmaker. Vele belijdende christenen aanvaardden Christus, maar als je gewag maakt van de Wet, valt er een ijzige stilte. Zij zeggen de wet is aan het kruis teniet gedaan.

God is het niet, Die werken van gerechtigheid kleineert. (1SM381) Het is satan, die steeds gelegenheid zoekt hen aan te grijpen, die God proberen te gehoorzamen. Zelfs hun beste en meest aanvaardbare diensten, tracht hij als verderfelijk voor te stellen. Door ontelbare listen, van de bijna onmerkbaar tot de meest wrede, tracht hij hun veroordeling te bewerkstelligen. (5T471) Zullen wij niet deze pogingen tegenwerken door onze medechristenen tot goede werken te bemoedigen?

“En acht hen zeer veel in liefde, om huns werk wil.”

(1 Thess.5:13)

*“VOOR ZOVEEL GIJ DIT EEN VAN DEZE MIJN MINSTE BROEDERS
GEDAAN HEBT, ZO HEBT GIJ DAT MIJ GEDAAN.”*

(Matth.25:40)

[7]

Hoofdstuk 2

AFGEZONDERD VOOR HEILIG GEBRUIK

In het vorige hoofdstuk hebben wij de belangrijkheid van werken overdacht. Echter, voordat rechtvaardige werken een aanvang kunnen nemen, moeten er zekere voorafgaande veranderingen in ons plaatsvinden. Een volledige overgave, een volkomen heiliging van ons lichaam, ziel en geest aan de heerschappij van de hemel. Volkomen vergeving komt tot stand door volkomen overgave.

Het woord 'overgave' wordt gebruikt, omdat wij opstandelingen zijn. Er is echter een bijbetekenis aan dat woord, dat in christelijke zin niet van toepassing is. Wij stellen ons iemand, die zich heeft moeten overgeven, voor in een neerslachtige, gebogen houding, moedeloos, in de rafels van zijn vroegere uniform, opgesloten in een concentratie-kamp, hopen te worden bevrijd door zijn vroegere heerser.

Wanneer wij ons aan de Heiland overgeven en ons aan Zijn dienst wijden, geven wij het oude leven op (DA172.4) Wij worden 'afvallig' aan onze oude levenswijze en beloven trouw aan Gods regering. Christus schenkt de 'gevangene' van Zijn liefde, een nieuw uniform 'Zijn kled der gerechtigheid'. Van nu af aan is hij een afgezant, een ambassadeur, van de machtigste Regeerder in het universum.

Toen de verloren zoon in het zicht van zijns vaders huis kwam, ging de vader hem tegemoet en bekleedde hem met zijn eigen kled 'het kled van de toegerekende gerechtigheid'. Maar de vader doet nog iets meer. Hij zegt:

“Brengt hier voor het beste kled, en doet het hem aan, en geef hem een ring aan zijn hand...”

(Luk.15:22; COL203.4)

Met andere woorden: na het **toegerekende**, bedekkende kled, **verleend** de vader hem een kled dat geweven is op de weefstoel des hemels. Het is het kled, dat hij dragen kan, omdat het voortkomt uit de

[8]

gezamenlijke inspanning, de vrije keus van de zoon en de kracht van de vader, dat gehoorzaamheid voortbrengt. Bekleed met dit kled werkt de zoon nu voor de vader vanuit een nieuw perspectief en motivatie. Hij werkt niet langer vanuit de hoop ervoor beloond te worden, of om zijn erfenis veilig te stellen. Hij cijfert zichzelf weg om zijn vader 'te dienen'. (ED249.5)

De term 'heiliging' schijnt in de geïnspireerde geschriften van de profeten meer dan één betekenis te hebben. Het woord belichaamt een edelsteen van Waarheid met verschillende facetten. Bij het zoeken in de Bijbel en de geschriften van de Geest der Profetie naar definities van bepaalde woorden of uitdrukkingen vinden wij vele en ongekende facetten van Waarheid. Als u bijvoorbeeld leest 'heiliging is het werk van een mensenleven' (een leven lang), dan weet u dat daarmee de betekenis van dat woord is omschreven.

Bovenstaande definitie van het woord 'heiliging' is bij Zevende-dags Adventisten misschien wel de meest bekende. Velen, die deze definitie geloven, schijnen daarbij de voorstelling te hebben, dat een mens ijverig, dag in dag uit, jaar na jaar, strijden moet en er constant aan moet werken om heiliging te bereiken; om ten slotte, op het laatste moment te

slagen. Laten wij bovenstaande opvatting eens nader bezien in het licht van andere uitspraken met betrekking tot 'heiliging'.

In Leviticus 20 lezen wij van een tweevoudig werk dat gebeuren moet om een voorwerp of een persoon te heiligen.

“Daarom heiligt u, en weest heilig; want ik ben de HEERE uw God... ..Ik ben de HEERE, Die u heilige.”

(Lev.20:7-8)

Deze twee verzen leren ons dat heiliging iets is, dat een persoon doet **en** dat God doet. Het deel dat de mens daarbij doet, is zichzelf voor heilig gebruik af te zonderen, op dezelfde wijze als de voorwerpen van het heiligdom apart gesteld werden, afgezonderd voor heilig gebruik. Wanneer iemand dat doet, en zo de eis van God opvolgt, wordt hij geheiligd. Dan kan de belofte van God vervuld worden:

“En onderhoud Mijn inzettingen, en doet dezelve.”

(Lev.20:8)

Zowel in zijn geestelijk als in zijn dagelijks werk, moet de mens steeds in Gods dienst zijn, zoals ook Jezus was. (DA74.9;2SM163.9) Overigens kan misschien een persoon, die zich niet apart gesteld heeft, zich niet heeft afgezonderd voor de HEERE tot een heilig gebruik, goed en vriendelijk zijn, maar hij is niet in dienst van de Koning. (GC509.5; MB94.6)

Buiten bij onze keukendeur staat een schaal gereed voor honde- en kattevoer. Zij is van solide roestvrij staal en zou voor betere doeleinden gebruikt kunnen worden. Zó is ze nu voor menselijk gebruik niet geschikt, daarvoor zou ze grondig gewassen en geschuurd moeten worden en gesteriliseerd. Pas dan zou ze geschikt zijn om in de keuken gebruikt te worden; apart gesteld worden voor dat doel.

[9]

Natuurlijk zou iemand ze nadien weer voor de huisdieren kunnen gaan gebruiken, echter zouden ze steeds weer opnieuw gereinigd moeten worden, eer ze in het huishouden opnieuw gebruikt kunnen worden.

De apostel Paulus schrijft in 2 Tim. 2:20-21 over voorwerpen “*in een groot huis*”, die nadat ze gereinigd en 'geheiligd' zijn, bruikbaar zijn tot een eervolle bestemming voor de eigenaar. Wanneer wij ons Christus geheel en al toewijden en voor de dienst des hemels zijn afgezonderd, dan zijn wij geheiligd. Wanneer verzoeken komen van de oude mens in ons, of van de duivel buiten ons, dan kunnen wij zeggen: 'Door de genade Gods ben ik apart gezet, afgezonderd voor een heilig gebruik, Hoe kan ik toegeven aan die zonde en mijn meester onteren? Geef mij de kracht HEERE en ik zal overwinnen.' God wil dat wij deze geheiligde toewijding en gezindheid bewaren. (EV702)

Dit **zichzelf apart stellen en toewijden tot een heilig gebruik**, is een dagelijks werk. Het is niet 'eens gered', voor 'altijd gered'. Deze verwantschap en houding moet ijverig beoefend worden en dat zolang dit leven duurt. (SL 92.5; SL10.5) Als wij het opgeven moeten wij door de Meester teruggebracht worden.

‘Wij mogen ons op deze belofte verlaten. Wanneer wij ons volkomen 'lichamelijk, geestelijk en zedelijk' aan God overgeven, en volledig geloven, reinigt het bloed van Christus ons van alle zonden. Het geweten kan bevrijd worden van de veroordeling. Door het geloof in Zijn bloed kunnen allen volmaakt gemaakt worden in Christus Jezus. Dank God dat wij niet met onmogelijkheden te maken hebben. Wij mogen op heiligmaking aanspraak maken!.

(2SM 32.9)

Doch de definitie van heiliging is hiermede nog niet beëindigd. Er is nog een ander facet. Ons is gezegd, dat het werk van heiligmaking progressief is, niet het werk van een 'ogenblik'. (GC470.2; SL 10.5) Het is niet genoeg 'alleen maar te geloven'. (GC471.8) Er moeten genadegaven van Christus toegevoegd worden, in samenwerking met Gods voorzieningen. (SL90.7-93.7)

Terugkomende op het 'vat' dat was gereinigd en apart gezet voor heilig gebruik, zien we, dat het niet genoeg was voor Jezus, om dat te doen en ons op een plank zetten als een decoratie, Hij heeft ons nodig, Hij stelt ons in Zijn dienst door Zijn genade.

Onze volkomen overgave met berouw en toewijding aan God is de eerste stap. (1SM366.4) Als ik dat in alle oprechtheid doe, wordt mij volkomen vergeving geschonken. Dan schrijft Hij Zijn wet in mijn hart en gaat mijn verlangen er naar uit Zijn wil te doen. Hij gaat dan voort Zijn wet in mijn verstand te leggen, en helpt mij onder de leiding van de Heilige Geest bij het bestuderen en overdenken van Zijn Woord.

Zelfs met deze voorziening heb ik nog steeds twee belangrijke problemen. Mijn hart moet voor God volkomen bewaard blijven en mijn verkeerde gewoontes en verkeerde inlichtingen over God,

[10]

moeten mij openbaar worden. De ware verborgen motieven van mijn hart, moeten aan mij bekend gemaakt worden. God heeft beloofd dit te doen voor zoveel als ik mij kan herinneren en met Zijn hulp kan nakomen, door met Hem te wandelen. (COL 50.9; DA324; DA313)

Zelfs al ben ik bekeerd en heb mij afgezonderd voor een heilig gebruik, zijn er dingen die ik doe en denk, die niet recht zijn in Gods ogen. Of ik ze bewust ben of niet, ze moeten worden vergeven. Bovendien kan het zijn, dat bij al mijn doen en laten niet: altijd de liefde op de eerste plaats staat. (1SM366-7; SC34; 2SM318) De uitdrukking 'heb een beetje geduld, God is nog niet met mij klaar', geeft een beeld van mijn toestand.

De Psalmist zegt:

"O God! Uw weg is in het Heiligdom."

(Ps.77:14)

Bij de dagelijkse dienst in het Heiligdom in de voorhof, werden vier basissoorten offers gebracht: het zondoffer, het brandoffer van de wijding, het spijsoffer en het dankoffer.

Voor het zondoffer bracht de zondaar een lam, beleed zijn zonde met zijn handen op de kop van het offer. De priester strekte de kop van het lam uit naar de ark. De zondaar sneed de keel van het lam door. De priester ving het bloed op in een kom en sprenkelde een deel ervan rond het wierookaltaar. In sommige gevallen deed hij wat van het bloed op de horens van het reukofferaltaar of op de horens van het brandofferaltaar. Het besprenkelen in de Heilige plaats vertegenwoordigde, dat de schuld van de zonde was overgebracht naar het heiligdom. Het bloed op de horens van de altaren moest de zondaar eraan herinneren, dat de zonde het leven van de Verlosser kostte en dat er kracht beschikbaar was, om iemand ervan te weerhouden te zondigen. Het lichaam van dat lam werd buiten het kamp gebracht en verbrand.

Voor het brandoffer ter wijding werd het lam door de offeraar binnengebracht. Met zijn handen op het lam bekende hij dat hij een zondaar was. De priester wees met de kop van het lam naar de ark. De offeraar sneed de keel van het lam door, de priester ving het bloed op in een bakje en goot het uit aan de onderkant van het brandofferaltaar. Het lichaam van het lam werd gevild, in stukken gesneden, gewassen in het wasbekken en zo gerangschikt dat het leek op het dier op het brandofferaltaar, en vervolgens verbrand. Het was in deze dienst dat de

persoon werd voorgesteld als iemand die zijn oude gewoonten opgaf en zichzelf helemaal op het altaar legde nadat hij gewassen was door het “water des levens” (Titus 3:5; Joh.4:14).

Dit is het aspect van heiliging waarbij iemand zichzelf apart zet voor heilig gebruik en God de persoon apart zet voor heilig gebruik. Maar heiliging omvat ook het werk van onze Verlosser in ons, zoals uitgebeeld door de dagelijkse dienst bij het wierookaltaar, wat resulteert in gehoorzaamheid

[11]

door geloof op het gebied van de gezondheidshervorming, mentale vernieuwing en geestelijke sfeer. (SL7, 10, 25; GC469-73)

Bij de dienst in het Heiligdom werd tweemaal per dag een lam geofferd, 's morgens en 's avonds, en voortdurend brandend gehouden. (Ex.29:38-42; PP352; Lev.6:12-13) Het tweemaal daags wieroken, alsmede de toonbroden waren een beeld van de voortdurende dienst van vergeving van onze zonden. (PP352-3) Deze 'dagelijkse' of 'voortdurende' dienst van verzoening voorzag in een voortdurende vergeving door de verdienste van Christus, voor onbewuste zonden van hen, die in Christus zijn. (Rom.8:1)

Wanneer de persoon overtuigd werd van voorheen onbewuste zonden en die bekende, werd er een afzonderlijk offer, een 'zondoffer' gebracht. (Lev.4:4-5)

Opzettelijke overtreding van zonde plaatste de zondaar buiten deze verhouding. Hij stelde zich buiten de 'vrijstad'. Om de relatie te herstellen was een 'schuldoffer' nodig. (Lev.6:1-7) Voor zonden 'met opgeheven hand' waarbij de HEERE gesmaad werd, bestond geen offer. (Num.15:30; DA 322; PP405)

Zo leerde ons de dienst in het Heiligdom, dat Christus door Zijn leven van gehoorzaamheid, het recht verworven had de wierook van Zijn leven te offeren en bij Zijn sterven (DA762 ; 1SM337.367) Zijn bloed

- a) Tot een voortdurende vergeving van zonden, die wij ons niet bewust zijn. (PP353)
- b) Voor een speciale vergeving, wanneer wij tenslotte van deze zonden der onwetendheid overtuigd (1SM344) worden.
- c) Tot vergeving van onze bewuste overtredingen.

In het volgende getuigenis wordt dit ons duidelijk verklaard:

'De godsdienstige handelingen, de gebeden, de dank, de berouwvolle zondenbekentenis stijgt op, van de trouwe gelovigen als een wierook naar het Hemelse Heiligdom, maar omdat ze de verdorven kanalen van de mens passeren, zijn ze zo bezoedeld, dat, *tenzij* ze gereinigd worden door bloed, zij nooit bij God van waarde kunnen zijn. Zij stijgen niet in vlekkeloze reinheid omhoog, en *tenzij* de Middelaar, die ter rechterhand Gods is, ze aanbiedt en geheel reinigt door Zijn gerechtigheid, zijn ze niet voor God aanvaardbaar. Alle reukwerk van aardse tabernakels moet besprengd worden met de reinigende druppelen van het bloed van Christus. Hij houdt de Vader het wierookvat met Zijn verdiensten voor, waaraan geen smet van aards verderf kleeft. In dat wierookvat verzamelt Hij de gebeden, de dank en de bekentenissen van zijn volk, en voegt Hij hieraan Zijn eigen gerechtigheid toe. Dan, geurig gemaakt met de wierook van de verdienste van de verzoening van Christus, komt deze voor God, en is volkomen en geheel aanvaardbaar, en wordt met genadige zegeningen beantwoord.'

(1SM344)

[12]

Er zijn er, die zich de verleende (meegedeelde) gerechtigheid willen toerekenen. Zij wensen de gehoorzaamheid van Christus te nemen en Zijn gehoorzaamheid zodanig in de plaats te stellen van hun gehoorzaamheid, dat er van hen geen geloofsgehoorzaamheid in de kracht van God meer vereist wordt. Uitspraken als deze worden gedaan: 'De volkomenheid, die van ons vereist wordt, om te kunnen bestaan in de tijd van benauwdheid, is **niet** de volkomenheid van karakter, maar de volkomenheid van berouw'. **Maar, zulk een opvatting zou Gods volk alleen maar voorbereiden om te behoren tot de groep van 'dwaze maagden'**.

Volmaakt berouw is noodzakelijk, maar Gods Verlossingsplan beloofd meer voor Gods volk in de tijd van de grote beproeving. Ellen White waarschuwt ons daarvoor als volgt:

'De tegenovergestelde (vertrouwen de wet in eigen kracht te kunnen houden) en niet minder gevaarlijke dwaling is het geloof, dat Christus de mens ontslaat van het onderhouden van Gods wet. Dat beweert, dat, omdat wij alleen door geloof deel hebben aan de genade van Christus, onze werken niets met onze verlossing te doen hebben.'

(SC60)

'Ware gehoorzaamheid is de vrucht van het geloof.'

(SC61)

Het is de gave van gehoorzaamheid door de kracht van de inwonende Heilige Geest. Satan weigert te erkennen dat zulk een gehoorzaamheid, kort voor de wederkomst van Christus, mogelijk is. Hij wil niet dat wij gereed zijn voor het einde van de genadetijd. Lees GC489.

De dagelijkse diensten in de Heilige plaats, leren ons de tweede fase van heiligmaking. Voor het wierookaltaar, biedt Christus onze gebeden aan de Vader, Die dan Zijn wil aan ons bekendmaakt, de wens naar Zijn 'wil' en de kracht om elke gedachte, woord en handeling te volbrengen naar Zijn 'wil'. Deze herhaald, vormt het volmaakte karakter, onze meest waardevolle schat uit de hemel.

Overgave bereidt ons voor, het dienstwerk van Christus aan te nemen. Rechtvaardigmaking voorziet in alle zegeningen der verzoening als een vrije gift, die ons wordt toegerekend (meegedeeld), dat Christus ons in onze christelijke wandel kan geleiden en wij ons van onze boze wegen afkeren. (DA311; 1SM312-3) Meer nog, Hij kan ons kracht verlenen om in ons een rechtvaardig karakter te ontwikkelen. (7BC943; AA) Om deze rechtvaardiging te behouden, moet de mens door een actief geloof voortdurend gehoorzaam blijven, door geloof dat door de liefde werkt en de ziel reinigt. (1SM366)

De grote les der verzoening leert ons, dat dit dienstwerk der verzoening voortgaat tot de verzegeling, tot de uiteindelijke of laatste verzoening, totdat Christus Zijn wierookvat wegwerpt en zijn Priesterlijk werk beëindigt.

[13]

Als het onderzoekend oordeel voorbij is en de genadetijd is geëindigd, kunnen geen zonden, bewuste noch onbewuste, nog ooit iemand vergeven worden. (7BC989; GC613-4; 2T 355,691) Alleen verleende kracht tot gehoorzaamheid staat dan nog ter beschikking. Gods kinderen worden volkomen bewaard voor zondigen, zoals Christus bewaard bleef, door genade die hen er toe in staat stelt. (GC612,641; AA56, AA531)

'In dit alles (de heiligdomsdienst) wilde God dat Zijn volk Zijn bedoeling begreep, voor de menselijke ziel'. (ED36)

'Die tempel, die opgericht was als woonplaats van de Goddelijke aanwezigheid, was bedoeld om een zichtbare, aanschouwelijke les voor Israël en de wereld te zijn ... Het was Gods bedoeling, dat de tempel van Jeruzalem voortdurend van de hoge bestemming zou getuigen, die voor iedere ziel openstaat. Maar de Joden hadden de betekenis van het gebouw, waar ze met zoveel trots naar opzagen, niet begrepen ... Door de tempel van kopers en verkopers te reinigen, verklaarde Jezus, dat Hij gekomen was om het hart te reinigen, van de bezoedeling der zonde, van aardse verlangens, zelfzuchtige begeerten en slechte gewoontes, die de ziel verontreinigen.'

(DA161.3)

Laten wij in het volgende hoofdstuk dieper onderzoeken, hetgeen onze Hogepriester in het Hemelse Heiligdom doet, om Zijn volk voor te bereiden om in Zijn Kracht staande te blijven, zonder Middelaar nadat de genadetijd is afgesloten.

[14]

Hoofdstuk 3

DE WEG NAAR ONS ERFDEEL, ONTHULD DOOR HET HEILIGDOM

De noodzaak van een woorddefinitie:

Waarom heeft God het offersysteem opgezet? Waarom al die moeite, bloedvergieten van dieren, kosten en inspanning? Het antwoord komt voort uit de symbolische betekenis van woorden en uit de manipulatie ervan door de vijanden van de Waarheid.

Enkele jaren geleden had ik het geluk een Wycliff-vertaler, ervaringen te horen vertellen over het vertalen van de Bijbel in Midden-Amerika. Een van zijn collega's had de verantwoordelijkheid gekregen om het Nieuwe Testament te vertalen in de taal van een indianenstam. Er was één grote hindernis; de stam had geen woord voor liefde.

Hoe vertaalt men Johannes 3:16 en soortgelijke verzen in een dergelijke taal? De vertaler had naar buiten kunnen lopen en om een nieuwe opdracht kunnen vragen, maar dat was niet zijn manier. Ziet u, hij werd geconfronteerd met hetzelfde probleem dat God heeft gehad vanaf het begin van de zonde op deze aarde.

Toen Eva en Adam zondigden, 'bood' Christus aan om hun 'schuld' en 'straf' op Zich te nemen. Dit was allemaal nieuw voor hen. Hemel en aarde hadden een geheel nieuwe reeks woorden nodig. Nieuwe begrippen moesten worden uitgelegd.

De Wycliff-vertaler begon zijn taak. Maandenlang woonde hij bij de stam om kennis te maken. Met elke behulpzame daad, elke glimlachende daad van dienstbaarheid weefde hij een gevoel van liefde in de harten van de inboorlingen voor zijn dienstbetoon. Toen vroeg hij hen: "Weten jullie wat ik voor jullie heb gedaan?" Ze hadden geen woorden om te beschrijven wat hij had gedaan. O, ze kenden de daden, het sjouwen van het hout, het dragen van water

[15]

en het verzachten van het koortsige voorhoofd van de zieken, enz. Wat zij misten was een woord om uit te drukken, **waarom** hij dat allemaal voor hen had gedaan. Hij had alles gegeven, maar niets genomen. Samen bedachten ze een nieuw woord. Dat woord werd het symbool voor agape, de liefde die niets terug verwacht.

Voordat "*het Woord vlees werd, en onder ons woonde*" moest God de eigenschappen van Zijn karakter definiëren. Hij koos het opofferingsstelsel, om het begrip van het Verlossingsplan te definiëren en te laten zien hoe Hij is. Het altaar van ongehouwen stenen, het lam, het hout en het vuur werden de materiële instrumenten om geestelijke dingen te onderwijzen.

Maar het Verlossingsplan vereiste een veel grotere woordenschat dan kon worden gedefinieerd door een lam en een altaar. De mensheid moet de diepere inzichten in het Verlossingsplan begrijpen, hoe zouden ze anders op verstandelijke wijze de opofferende en dienende aard van Christus' werk kunnen volgen? Daarom werd de Heiligdomsdienst met zijn complexe specificaties en details in Israël gevestigd. Nadat Christus kwam en stierf, hadden het bloed van dieren en de bediening van aardse priesters hun doel gediend. Die ceremonies hadden Zijn missie goed genoeg gedefinieerd en konden terzijde worden geschoven.

"En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond."

(Joh.1:14)

Agape was gedefinieerd. Zelfverloochenende liefde en barmhartige gerechtigheid waren voor iedereen zichtbaar vastgelegd.

Was het bloed van schapen en kalveren en de priesterlijke bediening in de tabernakel alleen voor diegenen vóór Christus' menswording?

Woorden veranderen van betekenis. Er kan met de definities worden geknoeid door mensen en door onze vijand, de duivel. Het woord 'homo' is bijvoorbeeld geruïneerd door de toepassing ervan op homoseksuelen. Ja, de woorden kunnen variëren, maar de gecompliceerde diensten van het Heiligdom definiëren nog steeds het effect van de zonde op de persoon en presenteren, wat Jezus moet doen, evenals wat wij moeten doen om van zonden gereinigd te worden.

Toen ik een kind was, kwamen de verhalen uit de Bijbel tot leven in de zandbak van onze kleine Sabbatschool. Dit was het hoogtepunt van de Sabbatschool. Het Heiligdom is als het ware Gods gigantische 'zandbak', die het verhaal van de Verlossing vertelt. Laten wij nooit moe worden van de lessen die het ons leert!

Er zijn meerdere lessen die we kunnen zien en er kunnen verschillende benaderingen van het Heiligdom worden gevolgd, maar wat is het centrale thema, dat God ons in het Heiligdom wil leren? Laten we de ceremonies vereenvoudigen. Laten we ze vergelijken met het evangelie van verlossing. Laten we het oproepen om ons begrip te geven van wat God

[16]

door Christus zal doen en wat wij moeten doen om ons te ontdoen van de greep van de zonde in ons leven en van de gevolgen van de zonde in ons verleden. Laten wij God benaderen in het Heiligdom, zoals een zondaar dat van oudsher in Israël moest doen. Laat de verbeelding dus teruggaan naar de woestijn van vierendertig eeuwen geleden.

Het kamp van Israël en het Heiligdom:

In onze verbeelding bevinden we ons in het kamp van Israël. We ontdekken een geur van zoete wierook. Terwijl we naar de bron zoeken, wordt onze aandacht gevestigd op een omheining van wit linnen. We kunnen niet over het drie meter hoge gordijn heen kijken, maar we kunnen wel de bovenkant van een zwarte tent in de westelijke helft van het gerechtshof zien. Naarmate we dichterbij komen, ruiken we ook een andere geur, dat van bloed en van brandend vlees.

Gods volk moet deel uitmaken van die zoete wierook van goede daden, bedoeld om zondaars tot God te trekken. De goede daden van de heiligen zijn bedoeld, om hun burens en metgezellen aan te trekken. Zij nemen de eer niet voor zichzelf op, maar geven eer aan God, want Hij is Het, Die in en door hen werkt. Zoals we lezen:

"En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus, en den reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen. Want wij zijn Gode een goede reuk van Christus, in degenen, die zalig worden, en in degenen, die verloren gaan;..."

(2 Kor.2:14,15)

Maar te veel mensen in de wereld ontwaren eerst de geur van bloed en van opoffering, en dit wordt een overtreding. De angst voor opoffering overheerst hun verlangen om tot God te komen. Ze zien niets moois als ze buiten het gerechtshof staan. Zoals we lezen:

"...Dezen wel een reuk des doods ten dode; maar genen een reuk des levens ten leven..."

(2 Kor.2:16)

De voorhangsels:

Als we naar het gerechtshof kijken, zien we een ingang aan de oostkant, gemaakt van wit linnen verweven met blauwe, paarse en dieprode draden en met gouden borduurwerk. De afmeting is 5 bij 20 el. Twee andere van hetzelfde materiaal dienen als gordijnen voor ingang tot de twee afdelingen van het Heiligdom. Ze hebben een afmeting van 10 bij 10 el. Alle drie zijn dus 100

vierkante el. De eerste opent de weg naar de voorhof, de volgende opent de weg naar de eerste afdeling, het Heilige en de derde opent de weg naar het Heilige der heiligen, de tweede afdeling van het Heiligdom.

We lezen in Hebreeën 10:20 dat het voorhangsel, het vlees van Jezus vertegenwoordigt, Zijn menselijkheid. Jezus zei:

“Ik ben de Deur.”

(Joh.10:9)

“Ik ben de goede Herder.”

(Joh.10:11)

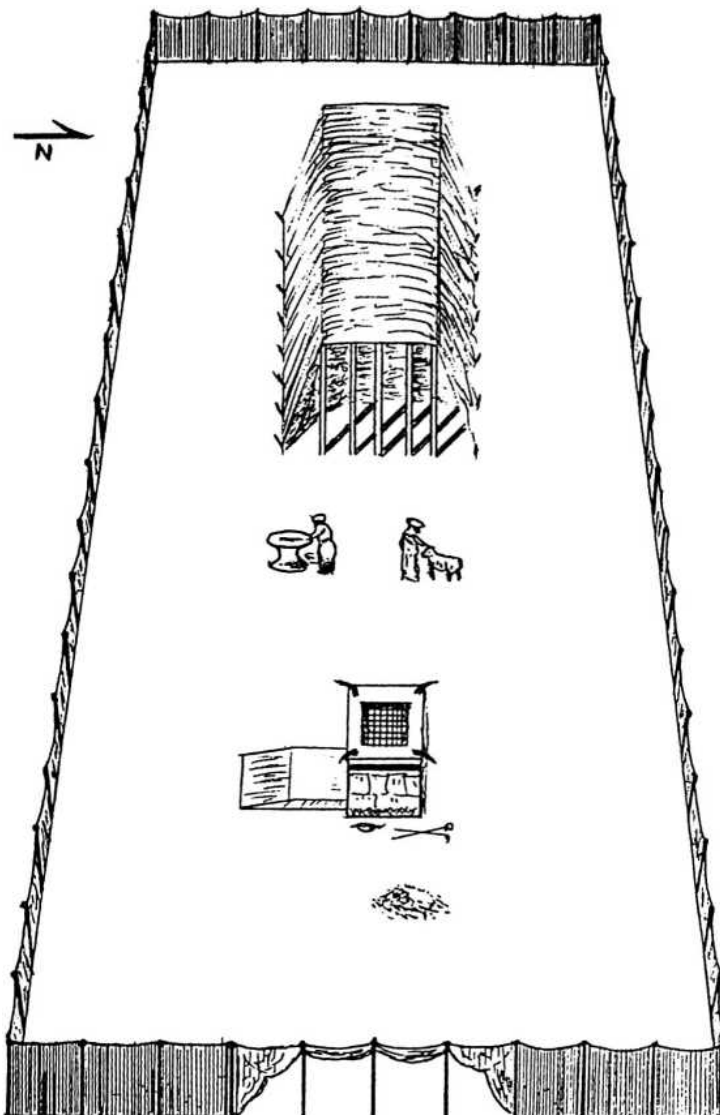
Vroeger ging de herder 's nachts bij de ingang van de schaapskooi liggen en sliep daar. Geen enkel roefdier kon binnenkomen, en geen enkel schaap verliet de kudde zonder eerst de herder te ontmoeten.

Jezus zei:

“Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot den Vader dan door Mij.”

(Joh.14:6)

[17]

[18]

Ons begrip van de menselijkheid van Christus is erg belangrijk voor ons. We zullen dit in een volgend hoofdstuk verder bestuderen, maar laten we ons nu realiseren, dat ons geloof moet zijn in een Verlosser, Die op Zijn zondeloze natuur heeft opgenomen, onze zondige lichamelijke natuur met de zwakheden, condities en kwetsbaarheid van gedegenereerd zondig vlees, met de mogelijkheid om aan de verleiding toe te geven. Hij was niet vrijgesteld van onze natuurlijke neigingen en hartstochten, maar Hij had geen kwade neigingen of hartstochten in Zich, omdat Hij niet één keer deelnam aan onze zonden. Hij werd er volmaakt van weerhouden te zondigen, door de Heilige Geest van de Vader, net zoals u en ik kunnen worden weerhouden (DA49, 117; Y110-26-99; Y104-25-01; RH02-18-90; 5BC1128). Tenzij we geloven in de Christus, Die in dát vlees kwam, kunnen we niet tot God komen door ‘de Voorhang’, Die God voor ons heeft bereid, om door geloof toegang te krijgen tot Zijn aanwezigheid.

Zelfs voordat we enig voordeel van vergeving of in staat stellende macht hebben ontvangen, hebben we zo’n Hogepriester, Die ons uitnodigt om ‘tot Mij te komen’, precies zoals we zijn (Hebr.8:1 en 4:15). Hij zal ons ontvangen en ons in Zijn familie opnemen (Ef.1:4,5; Joh.1:12, 13).

Binnen de voorhof, vóór de tabernakel:

Als we de voorhof betreden, zien we een koperen altaar, het wasbekken en een paal waaraan het offerlam is vastgebonden. Als we Exodus, Leviticus en Numeri bestuderen, vinden we een reeks aan plechtigheden en offers in de voorhof. Ze kunnen echter in vier basiscategorieën worden ingedeeld: zonde offers, brandoffers voor wijding, ‘spijs’- of ‘maaltijd’offers, en ‘dank’- of ‘vrede’offers (zie Lev.7:37).

Wassen bij het wasbekken:

Voordat we de diensten in de voorhof kunnen verrichten, moeten we gewassen worden in het wasbekken (Ex.30:18-21). We moeten gereinigd worden door de wassing van de wedergeboorte door het Woord (Titus 3:5; Ef. 5:26).

Zonde offers:

Ten eerste zijn er de offers voor de zonde, om de schuld van de zondaar weg te nemen en het hart te reinigen. Als we zondigen, hebben we schuld aan de zonde, een mentaal verslag van liefde voor die zonde in het hart en de kennis ervan, vastgelegd in de geest. In een studie van Exodus 29:38-42 en de eerste negen hoofdstukken van Leviticus leren we over vier classificaties van zonden:

(a) **‘Niet-onderkende’** zonden, zonden waaraan we ons schuldig maken, maar we zijn ons er niet van bewust dat ze verkeerd zijn in Gods ogen (Lev.5:17).

[19]

(b) **‘Zonden van onwetendheid’**, zonden waarvan we ons niet bewust waren, maar wanneer God ons ervan overtuigt dat ze verkeerd zijn, keren we ons ervan af (Lev. 4).

(c) **‘Bekende overtredingen’** (Lev.6 en 7).

(d) **‘Aanmatigende zonden’**, eigenmachtige zonden, begaan in een zelfverkleerde rebellie tegen God (Num.15:30).

De eerste classificatie van zonde zijn **‘niet-onderkende zonden’**, zonden die nog niet onder de kennis van de zondaar zijn gebracht. Hij voelt zich niet schuldig; maar of hij zich er nu van bewust is of niet, in de ogen van God is hij schuldig aan de zonde (Lev.5:17). God openbaart niet alles aan ons, wat Hij zou kunnen. Hij onthult zoveel als we ons kunnen herinneren en uitvoeren (DA313). God verwacht van ons, dat we de leiding van de Heilige Geest volgen en elke afgod

opgeven, zoals Hij ze aan ons openbaart, terwijl we ons levenspad bewandelen (Gal.5:16-18; Hos.4:17). We moeten pleiten voor zuiverheid van hart en voor wijsheid om Gods wil te kennen (PK591; GC597-8). Terwijl de bekeerde persoon vertrouwt op de verdiensten van het 'dagelijkse offer' van het voortdurend brandende lam, rekent de HEERE de schuld van deze niet-erkende zonden toe aan het Heiligdom (Ex.29:38-46; 2 Kor.5:17-19).

De tweede classificatie van zonde is de '**zonde van onwetendheid**' (Lev.4:1-35). Dit zijn zonden die iemand begaat, maar zich er op dat moment niet van bewust is dat ze verkeerd zijn. Doch als hij er uiteindelijk van overtuigd is dat ze fout zijn, worden ze op dat moment de 'zonde van onwetendheid' genoemd, en moet hij een speciaal offer brengen om te erkennen dat het zonden zijn.

De derde classificatie zijn '**de bekende zonden**' (Lev. 6:1-7).
"Wie dan weet goed te doen, en niet doet, dien is het zonde."

(Jak.4:17)

Er moet met alle drie de soorten zonden worden afgerekend, voordat we de Heilige plaats kunnen betreden.

Een rechtvaardige daad bestaat uit doen wat God wil dat wij doen, zoals Hij wil dat het gedaan wordt, vanuit een motief van liefde, door de kracht van de Heilige Geest, door een geloofsrelatie met God door Christus. In principe is alle zonde overtreding van de Wet, die de handeling specificeert en/of overtreding van de wet van liefde, die het motief achter de handeling specificeert (1 Joh.3:4; Luk.11:42; Rom.13:10). We kunnen zondigen door het verkeerde motief te hebben of door ongehoorzaam te zijn aan Gods wil, met betrekking tot de handeling, of door zowel een verkeerde handeling als een verkeerd motief. Deze scheiden ons van God (Jes.59:2).

[20]

Zowel het juiste motief als de kennis om het goede te doen, worden beloofd in het Eeuwige Verbond (Hebr.8:10-12 LB). Om vrij te zijn van schuld, plaatsen we onze handen op het hoofd van het zondoffer en belijden we al onze zonden, de erkende zonden, en erkennen we dat we niet-herkende zonden hebben. En terwijl de priester de nek van het lam naar het Heilige der heiligen strekt, snijden wij zijn keel door. De priester vangt het bloed op in een bekken, neemt het op en sprenkelt het rond het wierookaltaar in het Heilige. Voor sommige zonden wordt het bloed op de horens van het reukofferaltaar gestreken en voor andere, op de horens van het brandofferaltaar (Lev. 4:7, 18, 25, 30). Het vet van het lam wordt verbrand op het brandofferaltaar, en het lichaam wordt buiten het kamp verbrand.

Dit alles heeft specifieke betekenissen. Het Lam van God neemt mijn schuld op Zich, sterft in mijn plaats, en met Zijn bloed plaatst Hij mijn schuld op het Heiligdom in de Hemel. Het verslag van de zonde in mijn hart wordt bedekt, door het bloed tot de 'laatste verzoening' van de jaarlijkse dienst. De schuld van de zonde wordt in het Heiligdom opgeschort tot de uiteindelijke verzoening. Schuldgevoelens worden overgedragen, maar worden niet geannuleerd of uitgewist (GC418-21). Als onderdeel van de reiniging van de heiligen en het Heiligdom in de Hemel, in de laatste verzoening, wist Hij de aantekeningen van alle zonden uit mijn hart en wordt de schuld overgedragen op satan.

Het brandoffer:

We hebben ook toegang tot het 'brandoffer van toewijding'. Ook hiervoor voeren we dezelfde belijdenis van zonden uit op de kop van het offer en nemen dan het leven ervan. Het dier wordt geslacht en het lichaam in stukken gesneden. Deze worden gewassen in het wasbekken, en zo gerangschikt, dat ze lijken op het lam op het brandofferaltaar, en vervolgens verbrand (Leviticus 1).

Wat betekent dit? Deze plechtigheid betekent, dat we onszelf opzij hebben gezet, (onzelf hebben geheiligd) voor heilig gebruik. Zoals geschreven staat;

“Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.”

(Rom.12:1)

Nadat onze schuld is weggenomen en onze aantekeningen over zonden worden bedekt, onze oude manier van leven moet worden weggedaan, ‘met Christus gekruisigd’ en in een graf worden gelegd (Rom.6:6). Mijn goddeloze begeerten, hartstochten en verlangens zullen dood zijn en begraven (Gal.5:24).

Onze lichaamstempels moeten opzij worden gezet voor de goede wegen van God en
... *“dat gij wel der zonde dood zijt.”*

(Rom.6:11)

Geen tabak, geen alcohol, geen giftige medicijnen, geen schadelijk voedsel mag de lichaamstempel binnendringen. En hoe zit het met de mentale zieletempel? We moeten niet langer zoiets als waardelose romans of smerige TV-beelden via de zintuigen

[21]

of de verbeelding in onze geest laten binnendringen en het opnieuw overdenken (Jes.33:14,15; Ps.119:37).

Wij willen dat de geest wordt veranderd door de vernieuwende bediening van Christus;

“En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.”

(Rom.12:2)

Het concept van heiliging heeft een tweevoudige toepassing. Laten we nog eens kijken naar het huiselijke voorbeeld van de roestvrijstalen voerbak, voor het voeren van de hond, bij onze achterdeur. Ooit was het een goed keukengerei. Voordat het weer in ‘het huis van de meester’ kan worden gebruikt, moet het grondig worden gereinigd met water en zeep en worden gesteriliseerd door vuur. Maar tenzij het opzij wordt gezet (‘geheiligd’) voor menselijk gebruik, zou het opnieuw ongeschikt worden voor gebruik in de keuken, het mag geen productief gebruiksvoorwerp zijn. De heer des huizes moet het in gebruik nemen. Dat gebruik wordt een onderdeel en voltooit de ‘heiliging’ van het vat.

In de Heiligdomsdienst wordt de reiniging uitgebeeld, door het offer voor de zonde en het wassen bij het wasbekken, terwijl de heiliging de wijding bij het brandofferaltaar omvat en het gebruik van het vat voor dienst, uitgebeeld door het werk van Christus bij het reukofferaltaar.

Het spijsoffer (vlees):

Vervolgens moet er een spijsoffer worden gebracht. Hiervoor nemen we wat bloem met olie, wierook en zout en presenteren dit aan de priester. Een deel ervan wordt verbrand op het brandofferaltaar (Leviticus 2). Dit offer vergezelde altijd het brandoffer (Num.15:4). Wat is de betekenis van dit aanbod? Al mijn aardse goederen zijn gereserveerd voor heilig gebruik. We legden onze portemonnee als het ware op het altaar. Wij beschouwen onszelf in dit leven slechts als beheerders van Gods kapitaal. Wanneer we alles op het altaar leggen, heeft Hij beloofd ons te openbaren wat en wanneer we het voor de zaak van God moeten gebruiken (EW57).

Het zoenoffer:

Vervolgens bieden wij een zoenoffer aan, waarmee we dankbaarheid tonen, omdat we zijn gereinigd door het bloed van het zondoffer, door het water of het leven, en door het vuur van het brandoffer (1 Joh.5:6; Joh.13:10; Ps.107:22; 66:10-16). Daarna worden we door de rechtschapenheid van Jezus uitgenodigd om door geloof door de voorhang naar binnen te gaan en naar God te komen

in het Heilige. Als we gehoord willen worden, zullen we het dank- en loffer niet achterwege laten (5T317).

Wassen in het wasbekken:

Voordat we de Heilige plaats kunnen betreden voor het avondmaal, moeten we gewassen worden in het wasbekken (Ex.30:18-21). Het 'levenswater', de vreugde en de hoop van het evangelie, moet door de priester op ons worden toegepast (MH157).

Avondmaal in het Heilige:

Als we het Heiligdom binnengaan, zien we aan onze linkerkant een zeven-armige kandelaar en aan de rechterkant

[22]

een tafel met de twee stapels 'gedurig aanwezig brood', een kan druivensap en schotelen. (Ex. 25:23-30; zie Num.15:8-10 en Lev.7). Wat vertegenwoordigen deze symbolen, en wat illustreert en definieert dit deel van het Heiligdom?

Ik ben mijn Arabische vriend, ouderling Salim Elias, dank verschuldigd voor zijn inzichten in deze gebruiken, die verband houden met de dienst in de Heilige plaats. De voorouders van ouderling Elias waren gastheer voor Paulus toen hij die maanden in de woestijn doorbracht (zie Gal.1:17,18). Uit deze gebruiken kunnen we een diepere betekenis zien in de Paschadienst en het avondmaal. Als een geboren Arabier of Israëliër u uitnodigt om bij hem te komen eten, betekent dit dat hij uw vriend wil zijn. Als u dit accepteert, betekent dit dat u zijn vriend wilt zijn. Als hij tijdens de maaltijd een van de kleine broden neemt, het breekt, u ervan geeft en u er samen van eet, betekent dit dat u nu 'één' met elkaar bent, omdat u van hetzelfde brood hebt gegeten; u heeft deel gehad aan hetzelfde voedsel. Wanneer hij u na het brood enig ongegist druivensap geeft, betekent dit dat u vrede met elkaar hebt. Verder heeft de gastheer zichzelf en alles wat hij heeft, toegewijd, om u tegen uw vijanden te verdedigen. Aan de andere kant betekende het serveren van gefermenteerde wijn, oorlog met elkaar.

Als we naar de meubelstukken in de Heilige plaats kijken, zien we enkele symbolen, die lijken te functioneren als een eenheid voor een maaltijd, als het ware 'een avondmaalsdienst'. Wie zal er aanwezig zijn op het feestmaal? God, de Heilige Geest, vertegenwoordigd door de gouden kandelaar, samen met God, de Vader en God, de Zoon, vertegenwoordigd door de twee stapels brood, nodigen ons uit, om aan Hun tafel 'maaltijd te houden' om Hen te leren kennen. Door dit gebruik is het alsof God zegt: "Wij, de Drie Personen in de Godheid, willen uw Vrienden zijn. Kom, en heb gemeenschap met Ons. Bestudeer de Schriften in het Licht van de Heilige Geest alsof u daar in de Heilige plaats bent."

De olie in de lamp vertegenwoordigt het werk van de Heilige Geest om ons denken te verlichten en ons geestelijk inzicht te geven (Zach.4:1-6). Jezus zei:

"Ik ben het Brood des levens."

(Joh. 6:35)

Door het leven van Jezus te bestuderen, zullen we weten hoe de Leden van de Godheid zijn.

... "De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat."

(Matth.4:4)

Hoe meer we studeren, hoe meer we de liefdevolle vriendelijkheid, de zachtmoedigheid, de lankmoedigheid en de barmhartigheid van God zien. Hoe meer we communiceren met God, de Vader en God, de Zoon in het licht van God, de Heilige Geest, des te groter zal onze bewondering en liefde voor Hen zijn. Zij zullen in ons hart komen, en we zullen vrede met Hen hebben. God plaatst alle hulpbronnen van de hemel

[23]

in de handen van Christus om ons te redden van onze vijanden (DA57; Jes.49:25).

Dit is de uitnodiging van Jezus.

“Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.”

(Opb.3:20)

Jezus klopt aan de deur van ons hart. Hij wil onze Vriend zijn en met ons ‘maaltijd houden’. We moeten Hem onmiddellijk binnenlaten. Laat Hem met Zijn Geestesoog door de gangen van het hart lopen in het licht van de Heilige Geest. Terwijl we met Hem wandelen, zal Hij enkele afbeeldingen in de geheugenruimtes onthullen, die we misschien voor Hem willen verbergen. Hij zegt: “Wat moeten we hiermee doen?” Als wij meer van die afbeeldingen houden dan van Jezus, zal Hij ze daar moeten laten. Als we wijs zijn, zullen we Hem vragen de schuld weg te nemen, ze te bedekken met ‘Zijn kleed van gerechtigheid’, en ons voor te bereiden om ze uit te wissen bij de laatste verzoening. Jezus zal de zieletempel reinigen, net zoals Hij dat deed met de tempel in Jeruzalem. Hij zal liefde en genezing brengen. Als we Hem dat toestaan, zal Hij alle hallen van onze herinneringen met ons geestesoog onderzoeken en alles opruimen wat zou verteren in de aanwezigheid van God.

Al deze voorbereidingen in het gerechtshof en aan de avondmaalstafel hadden een doel. Het is zo dat we een verzoek *“met vrijmoedigheid tot den troon der genade”* (Hebr.4:16) kunnen voorleggen. Maar wat zou ons verzoek moeten zijn? Om dit te begrijpen hebben we de verlichting nodig die Paulus ons kan geven in zijn brief aan de Hebreeën.

Onze erfenis op de plaats van wierook:

Als we Hebreeën negen onderzoeken, vallen ons twee dingen op die van bijzonder belang zijn.

Ten eerste laat Paulus in zijn beschrijving van het Heiligdom (Hebr.9:2-5) het reukofferaltaar in de Heilige plaats weg, of associeert hij het reukofferaltaar met het Heilige der heiligen. Ten tweede presenteert Paulus in de verzen 15-17 het concept van een erfenis in de juridische context van een testament, wanneer hij erop wijst dat een testament pas volledig van kracht is na de dood van de erflater. Spreuken 13:22 vertelt ons, dat;

“De goede zal zijner kinders kinderen doen erven;...”

Heeft Hij, omdat we weten dat onze Heiland goed is, een testament opgesteld voordat Hij stierf? Zo ja, wat heeft Hij nagelaten? Is het bezit of rijkdom?

De apostelen stellen specifiek, dat we een erfenis hebben (Ef.1:9-14; 1 Petr.1:4,5). Paulus spoort ons aan:

“Daarom, zijt niet onverstandig, maar verstaat welke de wil des HEEREN zij.”

(Ef.5:17)

De vraag is: wat is de erfenis en hoe kunnen we die verkrijgen?

In de meeste landen eist iemand de voorzieningen van zijn erfenis op, door de executeur van de nalatenschap het testament naar de

[24]

aangewezen rechtbank te laten brengen. Er moeten drie dingen worden vastgesteld. Er moet worden aangetoond dat het laatste testament werkelijk dat van de erflater is. Er moet een gedocumenteerd bewijs zijn van het overlijden van de erflater. En ten derde moet u degene zijn die in het testament is vermeld.

De psalmist zegt dat we deze getuigenissen, de Wet, als ons erfdeel moeten nemen (Ps.119:111). Mozes vertelt ons over de gelegenheid, waarbij de Vader en de Zoon met ontelbare engelen naar de berg Sinaï kwamen, de Tien Geboden gaven en verkondigden dat deze de erfenis van Israël waren (Deut.33:2-4; Ev616). Paulus verduidelijkt dit door te stellen dat de erfenis niet gebaseerd is op het houden van de wet door **ons**, maar op de beloften van hetgeen **God** voor ons zal doen. De Wet maakt het voor God legaal, om ons liefdevolle gehoorzaamheid te geven (Gal. 3:18-29). Deze Tien Geboden omvatten elk moreel beginsel, dat in de Bijbel wordt opgelegd en belichamen de wil (het verbond) van God (MB46; PP372; SD56). Hetgeen God ook in de ark van het verbond met het grote origineel in het Hemels Heiligdom heeft geplaatst, bevat Gods voorzieningen voor ons.

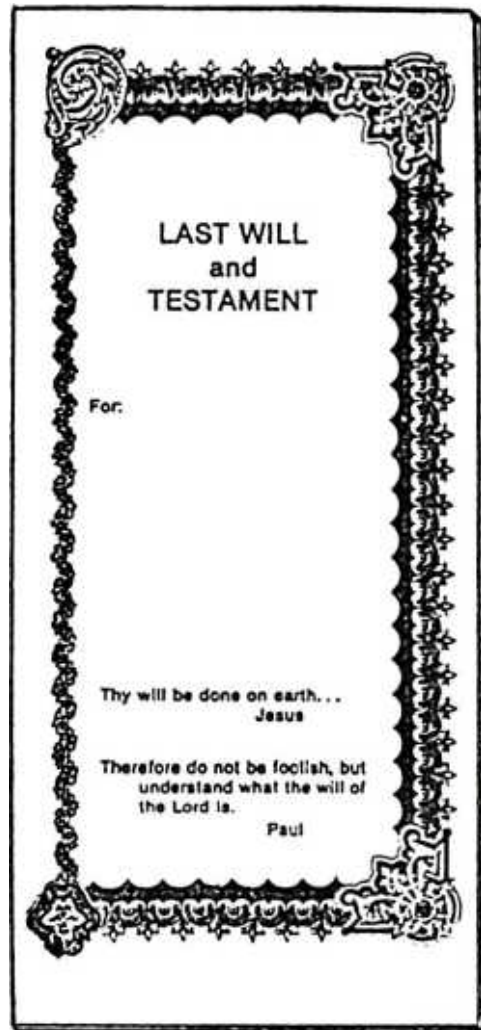
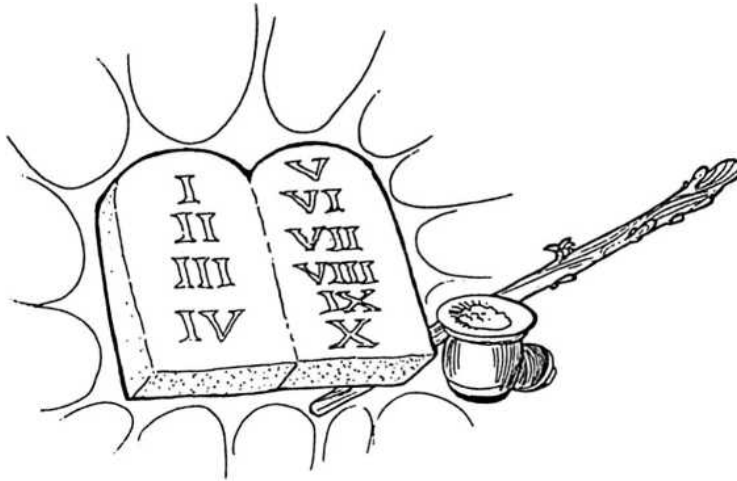
Hoe zit het met het sterven van de erflater? Bestaat er enige twijfel dat Jezus daadwerkelijk stierf? De hemel heeft er alles aan gedaan om zonder enige twijfel te bewijzen, dat Jezus werkelijk stierf. De Joodse eis was dat degenen die stierven, een periode van drie dagen in het graf moesten liggen, voordat ze legaal gestorven waren. Jezus gebruikte dit in het voorbeeld van Lazarus, om zonder enige twijfel te bewijzen, dat Hij de doden kon opwekken. Concreet voldeden de omstandigheden rond de dood van Christus aan deze voorwaarde. Zijn graf werd verzegeld en bewaakt door Zijn eigen vijanden tot de ochtend van de derde dag. God heeft ons aanvullend bewijs gegeven dat Christus gestorven was. Degenen die bekend zijn met de fysiologie weten, dat wanneer het bloed niet meer stroomt, de rode bloedcellen bezinken en het heldere, waterige serum of plasma binnen een uur naar boven komt. Toen de speer de zijkant van Hem, Die aan het kruis hing, doorboorde, kwamen zowel de rode bloedcellen als de heldere vloeistof vrij. Onze HEERE was lang genoeg gestorven geweest, om de rode bloedcellen te laten bezinken.

Het is dit bloed waarmee Jezus, onze Grote Hogepriester, de Heilige plaatsen binnengaat, om de dagelijkse verzoening voor ons te doen (Hebr.9:12). Het is dit bloed waarmee Hij het Heilige der heiligen binnengaat, om de laatste verzoening voor ons uit te voeren en onze erfenis te herstellen (Hebr.9:7).

Door Christus' offerdood werd de wil (Zijn verbond) dus in volle kracht bevestigd. Niets daarin kan veranderd worden. Niemand kan die geboden herschikken. Ze zijn geschreven door de vinger Gods. Niemand kan een codicil toevoegen. De Zevende dag blijft nog steeds de Sabbat. Zijn wil, uitgedrukt in de tien beloften van de Tien Geboden en in de 'wil kist' geplaatst, in de ark van het verbond in het Heiligdom, hadden onveranderlijk hun volledige werking.

[25]

[26]

Wie op deze aarde, hebben recht op deze erfenis?

Als wij 'wedergeboren' zijn, zijn we volgens de belofte de kinderen en erfgenamen van Christus (Joh.3:3-5; Gal.3:29). God maakt ons geschikt om geadopteerd te worden en adopteert ons vervolgens (Ef.1:5-19; Ez.16:2-14). Als we dat willen, kunnen we kinderen van God zijn en recht hebben op deze erfenis waarin de hemel voorziet, zolang we maar in het gezin blijven. Wij kunnen nu het 'onderpand', de aanbetaling, van onze erfenis hebben (Ef.1:14). We kunnen nu de voordelen van het koninkrijk van genade verkrijgen (Matth.10:7), en de belofte hebben van het koninkrijk van heerlijkheid dat nog moet komen (1 Petr.1:4-7; Matth.24:30,31).

Hoe gaan we om met het verkrijgen van onze erfenis?

Paulus gebruikt het Heiligdom en zijn diensten als een 'gigantische zandbak', om het begrip van het '**verbondsleven**' te onderwijzen. Door het woord dat de apostel in Hebr.9:4 heeft gekozen en dat is vertaald als 'wierookvat', vestigt Paulus onze aandacht op het begrip, dat het reukofferaltaar, het voorhangsel en de ark van het verbond een functionele eenheid zijn. Het woord 'thumiassterion' zou vertaald kunnen worden met 'wierookvat', 'reukofferaltaar' of 'een plaats van wierook'. Dit is interessant omdat het reukofferaltaar in verband werd gebracht met de ark van het verbond in de tempel van Salomo, ook al weten wij, dat het altaar zich in de Heilige plaats bevond (zie 1 Kon.6:16-23; Ex.30:1-10).

Hoe komt ons verzoek bij de rechtbank in de hemel terecht?

Door tot Jezus te bidden, waar Hij ons bedient, kunnen we
"*...met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade...*"

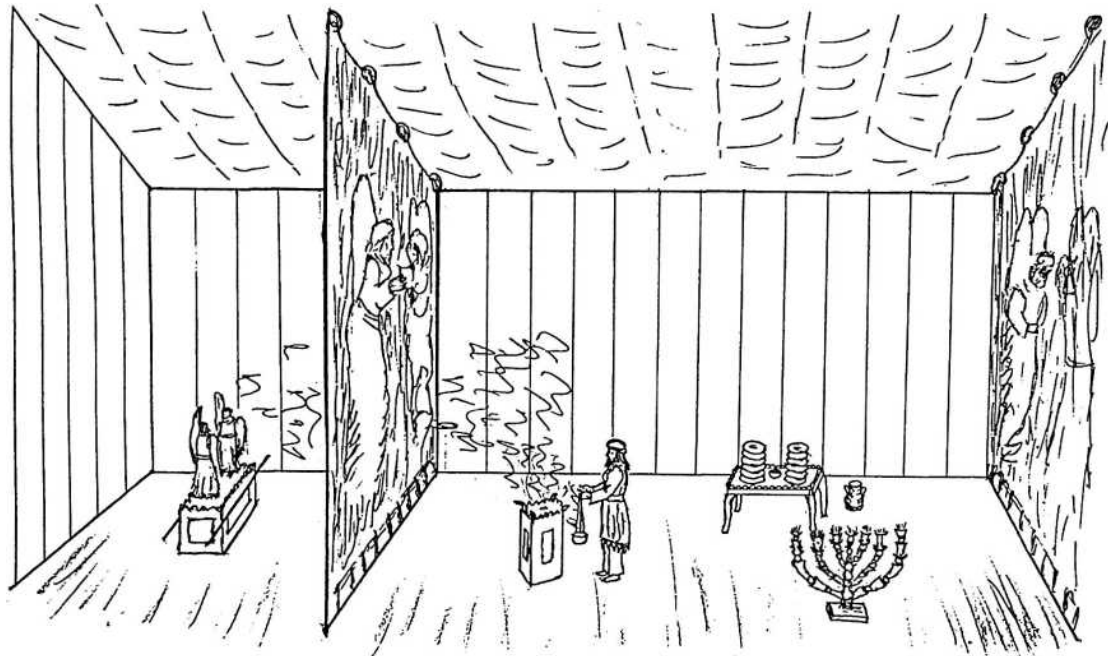
(Hebr.4:16)

Jezus, onze Hogepriester, is aangewezen om de Executeur van Zijn Eigen erfdeel te zijn (Joh.5:27). We kunnen bidden: "Hemelse Vader, in de Naam van onze HEERE Jezus zou ik graag mijn erfenis willen ontvangen." Dat gebed stijgt op naar onze Hogepriester, staande voor de Ark des Verbonds. ^{1. zie ZIJN Boodschap toelichting} De Heilige Geest getuigt, dat wij Gods kinderen zijn en bemiddelt daar ook voor ons (Rom.8:16,26,27). Jezus voegt de wierook van Zijn verdiensten toe aan ons verzoek (1SM344). Als antwoord zou Hij kunnen zeggen: "Wees specifiek, wat wilt u?" (Luk.11:9-13). Ik zou dan antwoorden: "In de Naam van onze HEERE Jezus, zou ik graag geen andere goden voor Uw aangezicht hebben. Ik zou graag willen stoppen met het ijdel gebruiken van de Naam van de HEERE. Ik zou graag de Sabbatdag herinneren, om die Heilig te houden."

Ik wil mijn vader en moeder eren. Ik zou graag willen stoppen met liegen en stelen en begeren en overspel plegen in mijn gedachten." Jezus brengt dat verzoek naar de Vader op Zijn troon, tussen de cherubs. De Vader kijkt naar het verzoendeksel en naar de Wet. Zijn antwoord is: "Die verzoeken staan in het testament. Als hij 'wedergeboren' is, mogen ze aan hem gegeven worden. Jezus keert dan naar ons terug met het verlangen en de kracht, om alles te doen waar we in het 'testament' (de wil) om hebben gevraagd."

[27]

[28]

Ieder voorwerp dat zich in de ark van het verbond bevindt, vertegenwoordigt een deel van onze erfenis. Wat zit er nog meer in de ark ('testament' of de 'wil' kist) naast de Tien Geboden? Er is een gouden pot met manna en de staf van Aäron, welke bloeide. Waarom zijn die daar? Toen God de kinderen van Israël door de woestijn leidde, wilde Hij hun geloof in Hem vestigen, zodat Hij zowel in hun geestelijk, als in hun lichamelijk voedsel zou voorzien. Hij zei: "Ik wil dat jullie vegetariërs worden. Ik geef het manna, speciaal voedsel uit de Hemel, waar Ik op wonderbaarlijke wijze zes ochtenden per week voor zal zorgen. Verzamel een voorraad en maak er voedsel van, samen met het andere plantaardige voedsel dat in de woestijn te vinden is."

We kunnen naar de Executeur van onze erfenis gaan en zeggen: "HEERE Jezus, ik zou graag willen weten wat goed voor mij is om te eten, en ik zou graag het verlangen en de kracht willen hebben, om mijn eetlust onder controle te houden." Jezus zal dat verzoek aan de Vader voorleggen; en omdat het in overeenstemming is met de wil van God, zal Jezus ons het antwoord brengen, dat onder meer het beheersen van onze eetlust inhoudt. Hier zijn enkele beloften!

"En (de HEERE) zeide: Is het, dat gij met ernst naar de stem des HEEREN uws Gods horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!"

(Ex.15:26)

'Als onze wil en weg in overeenstemming zijn met Gods wil en weg; als we aan het genoegen van onze Schepper voldoen, zal Hij het menselijk organisme in goede conditie houden en de zedelijke, verstandelijke en lichamelijke krachten herstellen, zodat Hij door ons heen kan werken tot Zijn glorie.'

(1BC1118)

We zullen deze beloften nodig hebben omdat:

‘Nu we het einde van de tijd naderen, zullen satans verleidingen om aan de eetlust toe te geven krachtiger en moeilijker te overwinnen zijn.’

(CDF59)

Jezus liet zien, dat zelfs wanneer we bijna gestorven zijn door honger en uitdroging, zoals Hijzelf in de woestijn, de wijsheid en kracht in het beloofde Woord sterk genoeg zijn, om ons meer dan overwinnaars te doen zijn.

Welke beloften zijn opgenomen in het symbool van de staf van Aäron in de ark? Deze werd in de ark geplaatst, nadat Korach, Dathan en Abiram hadden besloten, het leiderschap van Israël over te nemen. De belofte is deze. Als er dingen veranderd moeten worden aan het hoofd van het werk, zal God daarvoor zorgen (5T80, Jer.3:15; 23:14). Ik hoef mij geen

[29]

zorgen te maken. Ik moet;

“... ‘zuchten en uitroepen’ over al die gruwelen die het midden derzelve (in de gemeente) gedaan worden.”

(Ez. 9:4)

Aäron en anderen mogen een gouden kalf maken. Er kunnen in het kamp obscene festiviteiten plaatsvinden, maar ik hoef niet de menigte te volgen om kwaad te doen. Ik zou het voorbeeld moeten volgen van de Levieten en andere getrouwen in Israël, en God moeten volgen, zelfs als de Aärons afdwalen. Als de Aärons zich bekeren, zal Hij genadig zijn en hen vergeven.

Wat als er in onze tijd ketterij wordt onderwezen in de kerk? Wat als er seksueel immorele personen zijn, d.w.z. homoseksuelen, enz., die tot de gemeente willen behoren? Het is mijn rol om ‘uit te roepen’ tegen degenen binnen mijn invloedssfeer. Het is niet de kerk Babylon te noemen en haar te verlaten. God zal afrekenen met het onkruid in de gemeente. Binnenkort, maar al te snel, zal de vervolging komen; en degenen die niet willen deelnemen aan de bediening van Christus, in de plaats van wierook (het Heilige der heiligen), zullen de gemeente verlaten.

De ‘jaarlijkse’ Verzoendag-dienst:

Alle bovengenoemde diensten werden iedere dag verricht. Maar er was ook een extra deel van onze erfenis beschikbaar, het ‘jaarlijkse’ genoemd, op de Grote Verzoendag moesten er diensten worden verricht. Er wordt een ‘laatste verzoening’ beschreven (PP357). Alles wat in het dagelijkse leven beschikbaar was, was ook beschikbaar op de Grote Verzoendag, samen met het laatste onderzoek van de verslagen van zonden in de harten van Gods volk, met het uitwissen van deze zonden (GC480).

Dit is van bijzonder belang voor degenen die zullen worden opgenomen, zonder de dood te zien. Hun ‘boeken’ zullen worden onderzocht terwijl ze nog leven (GC425-30; GC480-89). Terwijl de HEERE ons leidt, om elk verslag in het geheugen van onze gedachtenhallen te onderzoeken, moeten wij ons afkeren van elke afgodszonde, die daar mogelijk nog is, Hem deze te laten bedekken, en ons helpen die te overwinnen, in de resterende tijd voordat onze genadetijd eindigt. De uiteindelijke verzoening zal bestaan uit dit onderzoek;

- het in ons verstand (mind) brengen van de Wet in zijn geheel, zodat we precies weten wat de HEERE van ons verwacht,
- het schrijven van de Wet van liefde in ons hart, zodat we er gewoon van zullen houden, in alle dingen Gods wil te doen, om Zijn naam te verheerlijken,
- het uitwissen van de zonde uit het hart,
- en de volledige uitstorting van de Heilige Geest.

Dit zijn de voordelen van het eeuwige wilsvverbond (Hebr.8:10-12). Het onderwerp van de

uiteindelijke verzoening zal in andere hoofdstukken van dit boek gedetailleerder worden onderzocht, maar ze worden hier gepresenteerd, om ze in het perspectief van onze erfenis te plaatsen.

Toen George Johnson zeventien was, bracht zijn verlangen om ‘vrij’ te zijn hem ertoe, dat hij zijn welgestelde familie verliet op hun plantage in Charleston, South Carolina. Hij koos voor de hippie-levensstijl, lifte westwaarts naar San Francisco en vestigde zich in een buurt in het Haight-Ashbury District.

[30]

Op een dag, na drie jaar volledig te zijn ondergedompeld in de typische hippie-levensstijl, keek een vriend op van zijn krant om hem uit te dagen door te zeggen: “Ik lees in het financiële gedeelte van de San Francisco Examiner dat multimiljonair George Johnson overleden is.” George las het bericht en riep uit: “Dat is mijn vader!” Toen begon George na te denken. ‘Mijn vader had zoveel geld, ik weet dat hij mij iets moet hebben nagelaten.’ Hij besloot terug te liften naar Charleston.

Ongeveer vier dagen later kwam hij terug op de plantage, maar er was niemand. Hij ging naar het kantoor van de advocaat van zijn vader, in het centrum van Charleston. De receptioniste, die ongeveer een jaar op kantoor werkte, was niet voorbereid op zijn komst.

Toen George binnenkwam met zijn ruige baard, vuile haar en gekleed in zijn stinkende, verkreukelde hippiekleding, deinsde ze terug en riep: “Wat wilt u? Wie bent u? Heeft u een afspraak?” Ze probeerde hem snel het kantoor uit te krijgen.

George antwoordde: “Is advocaat Taylor hier?”

De receptioniste antwoordde luid: “Heeft u een afspraak?”

Tegen die tijd kwam de advocaat de backoffice uit, om te zien waar de commotie over ging. Hij kende George al sinds hij een baby was; maar het was nu moeilijk voor hem, om hem te herkennen.

Hij keek naar George en vroeg: “George, ben jij dat?”

George bevestigde: “Ja.”

De advocaat antwoordde: “Wat wil je?”

George zei: “Ik hoorde dat mijn vader is overleden.”

De advocaat onderbrak hem door te vragen: “Maar wat wil je?”

“Ik, eh, ging naar de plek...”

Opnieuw onderbrak de advocaat hem door te vragen: “Wat wil je?”

“Nou, ik ben nu vier of vijf dagen onderweg en ik heb honger.”

Opnieuw kwam de vraag: “Wat wil je, George?”

Hij stamelde: “Mag ik een dollar voor een broodje?”

De advocaat stak zijn hand in zijn zak en gaf hem een dollar. Toen waagde George te vragen: “Ik wil weten of mijn vader mij iets heeft nagelaten.”

Advocaat Taylor legde uit: “George, ik was net in de backoffice, om met je moeder en je zus het testament van je vader door te nemen. Je vader liet achtendertig miljoen dollar in contanten achter bij een paar banken

[31]

in de stad, plus nog een aantal andere bezittingen. In het testament stond dit: “Als je mijn zoon George ziet, vraag hem dan wat hij wil. Geef hem het eerste waar hij om vraagt en niets anders.”

Wat kreeg George? Wat had George kunnen krijgen? Als George het testament had bestudeerd, hoeveel zou hij dan hebben gevraagd, denkt u?

Hoe zit het met u en de Wil van uw Hemelse Vader? Hoeveel krijgt u ervan?

(Dit verhaal is afkomstig van Richard Bland van United Prison Ministry.)

Toen Bill zeventien was, raakte hij betrokken bij een misdaad. Na enige tijd in een detentiecentrum te hebben doorgebracht, woonde hij doelloos in vervallen kamerhuizen in San Francisco. Vijftien jaar lang nam hij alleen contact op met zijn moeder en zijn zus om hen te bedreigen. Hoewel zijn moeder en zijn zus bang voor hem waren, hielden ze toch van hem. Voor hun eigen veiligheid vermeden ze hem.

In haar testament liet de moeder de helft van haar bezittingen na aan haar zoon. De zus was te bang om zelf contact op te nemen met Bill, dus huurde ze Wayne, een erfgenaam-vinder in, om haar broer op te sporen voor zijn deel van de erfenis.

Met de beschrijving van Bill en een oud adres van Bills zus en een tante, begon Wayne zijn zoektocht. Het adres was dat van een oud, afgesloten gebouw, dat 's nachts door verschillende oosterlingen en 'straatmensen' in het geheim werd gebruikt als overnachtingsplaats. Geen van de Engelssprekende bewoners kende zo iemand, die aan de beschrijving van Bill voldeed. Met zorgvuldige observatie zag Wayne nooit iemand die op Bill leek, dat gebouw binnenkomen of verlaten.

Na wat zoeken en discussies met eigenaren van vervallen kamerwoningen, vond Wayne eindelijk iemand die Bill kende. Het probleem was dat zij weigerde te helpen, totdat een van Bills oude schulden zou worden voldaan. Wayne kon niet aan die vraag voldoen. Het geld was in handen van de rechtbank.

Wayne keek weer naar degenen die goedkope kamerwoningen binnenkwamen en verlieten. Eindelijk vond Wayne Bill. Heel voorzichtig legde hij Bill uit dat hij wat geld had geërfd. Maar toen Bill erachter kwam, dat het geld uit de wil (het testament) van zijn moeder kwam, weigerde hij het geld aan te nemen.

“Na alles wat ik mijn moeder heb aangedaan, kan ik dat geld niet aannemen. Ik ben zo gemeen tegen haar geweest. Ik heb mijn moeder al bijna vijftien jaar niet meer gesproken. Hoe kan ik nu haar liefdevolle geschenk aanvaarden?”

[32]

Na veel overreding stemde Bill ermee in hem te helpen bij het regelen van de erfenisgegevens bij de rechtbank. Bills identiteit werd bevestigd door zijn tante en hij ontving het geld. Maar hij wilde er niets mee te maken hebben. Hij zette het op een bank en weigerde er iets van te nemen.

Onze hemelse Vader heeft een testament opgesteld. Hij houdt van ons met een onvergankelijke liefde, zelfs als wij in opstand zijn en bedreigingen naar Hem uiten. Hij stuurde Zijn Zoon, de HEERE Jezus, om voor een losprijs te zorgen. Sommigen vinden dat ze te slecht zijn om vergeving te ontvangen. Maar als we 'het Geschenk' weigeren, maken we de wil van God krachteloos. Als we het alleen maar in een kluis verstoppen, zijn we als de gevangene die gratie heeft gekregen van de gouverneur, maar weigert de gratie te aanvaarden.

Wat *niet* in de erfenis van God is besloten, kan geïllustreerd worden door een ervaring met een medische patiënt die ik Ruth zal noemen. In de loop van het consult had Ruth verklaard dat ze niet langer in gebed geloofde. Toen ik vroeg: “waarom”, zei ze: “God beantwoordt mijn gebeden niet.” Ik vroeg de HEERE om \$ 50.000, maar Hij gaf het mij niet.” Mijn volgende vraag was: “Wat zou je met het geld hebben gedaan?” Ruth antwoordde: "Ik zou naar Las Vegas zijn gegaan, om daar een 'goede oude tijd' te hebben." Toen vroeg ik: “Denk je dat de HEERE wil dat je naar Las Vegas gaat en een 'goede oude tijd' hebt?”

“Nee, ik denk het niet,” was haar antwoord.

Ik kon er toen op wijzen dat God haar gebeden wel beantwoordde, maar dat ze om iets gevraagd had dat niet in de ‘Wil’ van God was (Jak.4:3).

God wacht met liefdevolle armen om Zijn kinderen thuis te verwelkomen. Hij wil ons de erfenis geven die Hij voor ons heeft gereserveerd. Niet de erfenis die we zouden verspillen aan een losbandig leven, maar de erfenis die Zijn Naam op aarde zal verheerlijken. Hij wil onze wilskracht versterken. We moeten onze wil aan Hem geven, zodat we die opnieuw mogen ontvangen, zo in sympathie verbonden met Hem, dat Hij door ons heen een ‘vloedgolf’ en niet slechts een straaltje, van Zijn liefde en kracht kan uitstorten (MB62;6T12).

Gods volk als executeurs-testamentair (uitvoerders van het testament) **van het Hemels erfdeel:**

Wij zijn geroepen om dienaren van deze erfenis te zijn, executeurs-testamentair van het erfdeel, van Christus onder Hem, voor diegenen die binnen onze invloedssfeer vallen (2 Kor.5:18; 1 Petr.2:5; Ex.19 :6).

[33]

‘Degenen die met de Geest van Christus zijn bekleed, zijn feitelijk bekleed met priesterlijke kleding en worden op een gunstige plek geplaatst, met de opdracht om anderen te dienen. Christus legt hun een wierookvat in de handen, gevuld met de wierook van Zijn gerechtigheid.’

(SpT, Serie B, nrs. 2:28)

‘Hij [Christus] vertelde hen dat zij de uitvoerders moesten zijn van het testament ,waarin Hij de schatten van het eeuwige leven aan de wereld naliet.’

(AA27)

1. ZIJN Boodschap toelichting: In de engelse tekst staat; staande bij het reukofferaltaar, (sinds 22 okt. 1844 pleit Jezus echter ten behoeve van Zijn volk in het Heilige der heiligen, staande voor de Ark des Verbonds. Het reukofferaltaar bevindt zich in de tweede afdeling, het Heilige deel van het Hemelse Heiligdom. Het wierookvat bevindt zich sinds 22 oktober 1844 eveneens in het Heilige der heiligen deel.)

Dit heeft te maken met het woord ‘thumiasterion’, hetgeen vertaald kan worden met ‘wierookvat’, ‘reukofferaltaar’ of ‘een plaats van wierook’.

[34]

Hoofdstuk 4

HOE DE WET DE GENADE HELPT

In mijn medische praktijk zie ik zoveel mensen met hoge bloeddruk, hartproblemen of problemen met gewichtsbeheersing, die hun leefgewoonten zouden moeten veranderen. Ze kunnen doktersrekeningen vermijden en bezuinigen op hun medicijnen. Vaak vragen mijn patiënten, die hun voedings- en bewegingspatroon al hebben veranderd en goede resultaten boeken, zich af waarom niet meer mensen geïnteresseerd zijn in het leven zoals ze zouden moeten leven. Wat is het probleem? Het antwoord ligt in onze toepassing van de sleutel van de 'ware hulpbron': VERTROUWEN IN GODDELIJKE KRACHT (MH127)

Ziet u, we hebben goede bedoelingen; we maken goede voornemens; maar wat ons ontbreekt is kracht, die samenwerkt met onze wil om ze door te voeren. Al onze beloften zijn als touwen van zand (SC47). We besluiten dit of dat te doen, maar we falen; dan voelen we ons schuldig; en raken we ontmoedigd; en dan treedt er een depressie op. Als we, naast een beetje wroeging, ook enige angst toevoegen over de ziekte, die ons waarschijnlijk zal overkomen, raken we mentaal radeloos.

De apostel Paulus wist hier alles van. Zijn beschrijving gaat ongeveer zo, in Romeinen 7.

“Ik begrijp mezelf helemaal niet, want ik wil echt doen wat goed is, maar ik kan het niet. Ik doe wat ik niet wil, wat ik haat. Ik weet heel goed dat wat ik doe verkeerd is, en mijn slechte geweten bewijst dat ik het eens ben met de wetten die ik overtreed. Maar ik kan er niets aan doen,... O, wat zit ik in een vreselijke situatie! Wie zal mij bevrijden van mijn slavernij aan deze dodelijk lagere natuur?”

(Rom.7:15,16,24 LB)

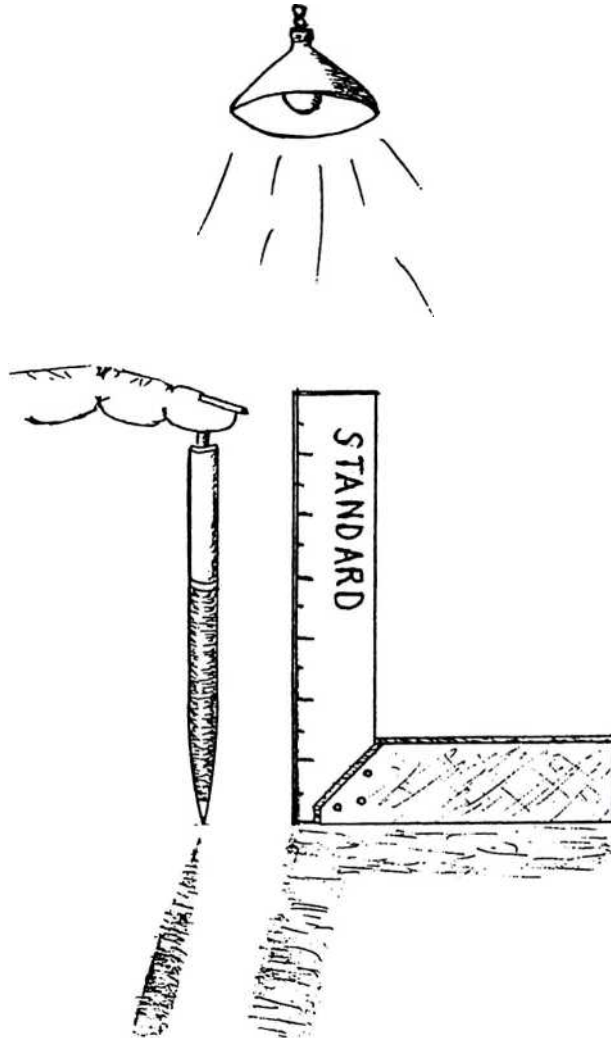
“Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik. En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. Ik dan doe datzelfde nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?”

(Rom.7:15-24 SV)

Dit is de tragische kreet van zoveel mensen. Maar we moeten zien dat de hoop van Paulus de onze kan zijn.

[35]

[36]

*“Wie zal mij bevrijden van mijn slavernij aan deze dodelijke lagere natuur? Gode zij dank!
Het is en zal gedaan worden door Jezus Christus, onze HEERE.”*

(Rom.7:25 LB)

*“Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God, door
Jezus Christus, onzen HEERE.”*

(Rom.7:25 SV)

Dit doet mij denken aan Pastor White, een baptistenpredikant, die onder mijn zorg stond wegens hoge bloeddruk en anginale hartpijn (hartkrampen). De routine die ik altijd volgde voor dergelijke patiënten na hun eerste voorbereiding, was hen te instrueren in een dieet- en bewegingsprogramma, dat hen op zeer effectieve wijze een stukje van hun verloren gezondheid zou teruggeven. Zoals mijn gewoonte was, informeerde ik bij elk volgend bezoek van Pastor White aan mijn kantoor, naar zijn eet- en bewegingspatroon. Ik spoorde hem aan zijn dieet te corrigeren. Ik

herinnerde hem eraan dat de pijn op de borst die opkwam als hij zich inspande, waarschijnlijk zou verdwijnen en dat zijn bloeddruk zonder medicijnen waarschijnlijk normaal zou blijven als hij goed zou eten en bewegen. Ik probeerde hem voor te stellen hoeveel beter hij zich zou voelen.

Bij een dergelijk volgend bezoek na ongeveer twee jaar zei hij: 'Ja, ik kan bijna alles doen wat u zegt, maar ik kan het vlees niet opgeven.'

Mijn antwoord was: 'Pastor White, bent u van plan naar de hemel te gaan?'

Hij zei: 'Wel, ja, natuurlijk! Ik ben een predikant.'

Toen vroeg ik: 'Wat bent u van plan daar te eten? U weet dat er in de hemel niets zal worden gedood.'

Na een lange stilte zei hij: 'Dokter, u weet precies hoe hard u moet slaan!'

'Pastor,' zei ik, 'U krijgt de aanbetaling voor uw erfenis van uw Hemelse Vader nog niet.'

Vanuit een eenvoudige schets in mijn kantoor liet ik Pastor White kennismaken met de concepten van 'verbondsleven', zoals uiteengezet in het vorige hoofdstuk. Ik legde hem uit dat de apostel Paulus in het eerste hoofdstuk van Efeze aangaf, dat wanneer we geadopteerd worden in Gods familie, we door Christus naar Hem toe kunnen gaan voor het 'onderpand' van onze erfenis, die onder andere bestaat uit zelfbeheersing als een vrucht van de Geest.

We kunnen deze onderlinge relatie tussen onszelf, Gods wet en Zijn in staat stellende kracht illustreren met een eenvoudige balpen, een winkelhaak en een lamp.

Terwijl we met vallen en opstaan proberen de balpen op zijn punt te laten staan, merken we dat elke keer dat we onze vinger van de bovenkant halen, hij naar beneden valt.

[37]

Ziet u, ik ben net als die pen, dood door overtredingen en zonde. Jezus kan mij nemen, mij vergeven, mij optillen en mij op de been houden. Maar ik zal opnieuw vallen, tenzij de vinger van God mij tegenhoudt. Mijn deel is, bereid te zijn door Hem opgetild te worden.

Romeinen 3:24 en 5:1 laten mij zien dat God mij door vergeving door genade, verheft van de vernedering uit zonde, net zoals de pen werd opgeheven. Romeinen 5:2 laat mij zien dat ik door geloof in Christus, 'mogelijk makende genade' kan verkrijgen en door de vinger van God rechtop kan worden gehouden, net zoals de pen werd vastgehouden. Zolang ik 'bereid ben om gewillig gemaakt te worden', God zal in mij werken om zowel gesteund als rechtop gehouden te willen worden (Fil. 2:12,13; MB142). Hoe kan ik weten dat ik rechtop sta? Als ik deze winkelhaak naast de pen plaats, kan bepalen of ik oprecht ben of niet. De Wet van God is als een winkelhaak. Het houdt mij niet tegen, maar het vertelt mij wel in welke positie ik verkeer, of ik trouw ben aan Gods wetten of niet. Ik heb iets meer nodig. Ik heb wat licht nodig, zo zie ik mezelf en de winkelhaak. Ik kan niet zien of ik wel of niet recht sta tegenover God, tenzij ik mezelf vergelijk met de Wet van God, in het licht van de Heilige Geest. Ten slotte heb ik een stevig fundament nodig, waarop we de pen en de winkelhaak kunnen laten rusten. Dat fundament is Jezus, onze dierbare Verlosser. Hij is de Rots waarop we ons karakter hebben gebouwd. We moeten Jezus ons in Zijn hand laten nemen en ons laten gebruiken om liefdevolle daden te 'schrijven', die voor de wereld te zien zijn;

"Gijlieden zijt onze brief, geschreven in onze harten bekend en gelezen van alle mensen."

(2 Kor. 3:2)

We moeten door Jezus tot God komen en Hem laten weten, dat we van Hem houden en onze erfenis willen verkrijgen, die de vrucht is van de werking van de Heilige Geest. We bestuderen Gods wetten onder leiding van de Heilige Geest, omdat we ze als de blauwdruk voor ons leven beschouwen. Wij onderwerpen ons volledig aan Hem. God reageert door in ons te werken om liefdevol en vriendelijk te zijn. Hij werkt in ons om onze eetlust onder controle te houden. We herwinnen onze gezondheid in een mate die we nooit voor mogelijk hadden gehouden. We willen dat

Hij onze geest vernieuwt, om elke kwade eigenschap te overwinnen. De mate van herstel zal voor de wereldling een wonder lijken. Wanneer we dit doen, willen we anderen op God wijzen. Wij willen erop wijzen hoe geweldig God is. Dit zijn de grote beginselen van vertrouwen in Goddelijke Kracht. We vertrouwen niet langer op onszelf en op wat wij kunnen doen. Ons vertrouwen is om in Jezus te zijn en in wat Hij in ons kan uitwerken.

[38]

Hoofdstuk 5

KRACHT OM TE DENKEN EN TE HANDELEN

Ik kan mij altijd blijven verbazen over de dingen die Gods schepselen tot stand brengen. Denk bijvoorbeeld eens na over het wonderbare web van de Miranda-spin. Hoe is dat beestje tot zulk een precisiewerk in staat. Wat voor een complex aan zenuwcellen stelt de kolibrie, die kleine helikopter, in staat meer dan zestig keer per seconde haar vleugels te bewegen? Waarlijk de gehele levende natuur openbaart een intelligentie, welke een verborgenheid blijft. (MH315.9)

Wij verwonderen ons daarover; maar toen God de menselijke hersenen en de menselijke geest ontwierp en vormde, maakte Hij iets zo fantastisch en zo ingewikkeld, dat iedere omschrijving er te zwak voor is.

'Elk menselijk wezen geschapen naar het beeld van God, is begunstigd met een vermogen, dat aan de Schepper verwant is – individualiteit en vermogen om te denken en te handelen.'

(ED17.6)

Enige tijd geleden reden wij naar de top van de Palm-Springs-Tramway. Hoe konden wij die top bereiken? Iemand had een inval gehad om een kabelbaan aan te leggen, 3 kilometer lang, om toeristen over de diepe en steile rotskloof heen naar de top van de berg te vervoeren. Iemand moest daarvoor de pijlers bouwen, waaraan de kabels konden worden aangebracht. Hij zou hiervoor al zijn vindingrijkheid en zijn kundigheid moeten aanwenden, om die pijlers te verankeren in de vooruitstekende rotsen. Weer anderen moesten bedenken wat voor soort kabels het zouden moeten zijn, hoe dik en hoe zwaar en welke trekkracht, voldoende om de op- en neergaande cabines te kunnen dragen, berekend op voldoende spankracht om de temperatuursverschillen van dag en nacht in zomer en winter te kunnen opvangen, enz.

[39]

Steden hebben weinig aantrekkingskracht op mij, maar ik verwonder mij steeds hoe men in staat is, zulke enorm hoge wolkenkrabbers te bouwen, en hoe men op het idee gekomen is om stuwdammen te bouwen, met reusachtige hydro-elektrische waterkracht-werken, met dynamo's, welke hele steden van energie voorzien.

Hebt u wel eens iemand op een groot kerkorgel zien spelen? Welke vermogens stellen hem in staat razendsnel zoveel muzieknoden op zoveel lijnen te lezen, die informatie op hetzelfde moment naar de vingers en voeten te dirigeren, om op deze wijze praktisch feilloos, blad na blad, prachtige muziek ten gehore te brengen. Wij zijn inderdaad 'Gods handwerk' wij zijn 'vreselijk en wonderbaarlijk' gemaakt. (FCE425.9)

Maar al de bekwaamheden en vermogens van de individuele mens, die wij nu waarnemen in zijn handelen en denken, zijn slechts gering in vergelijking met wat Gods bedoeling was met de mensheid. Wij krijgen van dit aspect een klein idee als wij de vergelijking lezen, die Ellen White trekt met de mensen vóór de zondvloed en de tegenwoordige geleerden.

'Ondanks de goddeloosheid van de wereld vóór de zondvloed, was die tijd geen periode van onwetendheid en barbarisme, zoals zo vaak wordt gedacht. De mensen hadden de gelegenheid een hoge mate van zedelijke en verstandelijke kennis te vergaren. Zij bezaten grote lichamelijke en geestelijke vermogens. De mogelijkheden om

zowel godsdienstige als wetenschappelijke kennis te verkrijgen, waren ongeëvenaard. Het is een vergissing te veronderstellen dat hun verstand zich laat ontwikkelde, omdat zij een hoge leeftijd bereikten. Integendeel, hun verstandelijke vermogens ontwikkelden zich reeds vroeg; en zij, die in overeenstemming leefden met Gods wil, namen toe in wijsheid en kennis zolang zij leefden. Als beroemde geleerden uit onze tijd vergeleken zouden kunnen worden met mensen in dezelfde leeftijd vóór de zondvloed, dan zouden deze zowel verstandelijk als lichamelijk verre hun mindere zijn.'

(PP82.9)

'De mensen vóór de zondvloed bezaten geen boeken of geschreven aantekeningen, maar zij bezaten, buiten hun grote lichamelijke en geestelijke krachten, een sterk geheugen, dat hen in staat stelde op te nemen en te onthouden wat hen werd medegedeeld, en om op hun beurt dat **ongeschonden** door te geven aan hun nageslacht.'

(PP83.7)

Uit het bovenstaande kunnen wij veilig aannemen, dat het Gods bedoeling was, dat het menselijk verstand een krachtig denkvermogen bezat, in staat zich onbeperkt iedere informatie te herinneren, **zonder**

[40]

daarbij een fout te maken. Zes duizend jaar degeneratie heeft daarentegen de hersenen, die zo fijn ontworpen waren, zwaar beschadigd en is het verstand nu met zoveel belemmeringen behept, hetgeen nooit in de bedoeling van de Schepper heeft gelegen. Het feit, dat het verstand na zoveel degeneratie nog zo goed werkt, is een aanwijzing hoe sterk het in den beginne geweest moet zijn.

Het bestuderen van het verstand is voor een christen van bijzonder belang. Het verstand is namelijk de bron van alle handelingen. (FCE426) Het is het middel voor de ontwikkeling van het karakter. (4T606.8)

'Hij heeft deze levende woonstede bereid voor het verstand en de geest; het is 'wonderbaarlijk gemaakt', een tempel, die de HEERE Zelf heeft toebereid voor de inwoning van Zijn Heilige Geest. De geest (engels 'mind') beheerst de gehele mens. Al zijn handelingen, hetzij goed hetzij kwaad, hebben hun oorsprong in de geest. Het is de geest waarmee wij God aanbidden en die ons met hemelse wezens verbindt. Toch komen velen hun hele leven niet tot een verstandig inzicht met betrekking tot het lichaam zelf, hetwelk die schat herbergt.'

'Alle lichaamsorganen zijn aan de geest onderworpen; de zenuwen zijn de boodschappers, die de bevelen naar ieder deel van het lichaam overbrengen en die de bewegingen van de levende machinerie begeleiden.'

(FCE426)

De werkingen van de geest worden wel vergeleken met de functies van het lichaam. Geestelijk gesproken voedt zich het lichaam met het Woord van God, dat via zintuigen tot ons komt. Het ontvangt 'het water des levens' van het leven van Christus. (DA195.4) Het opnemen van de werkingen van de Heilige Geest door de geest wordt vergeleken met het inademen door de longen. (DA805,7) Gebed wordt vergeleken met 'uitademen'. (GW254.9)

Van sommige eigenschappen, vermogens en krachten van de geest, kunnen wij ons een voorstelling maken, zoals deze zijn geopenbaard in de Geschriften der Inspiratie. Hieraan kunnen wij, voorzover onze waarnemingen juist zijn, onze eigen ontdekkingen en persoonlijke ervaringen toevoegen. De vermogens van de geest zijn o.a. waarneming, onderscheidingsvermogen, het geheugen en het vermogen tot beredeneren. (3T33.1) Geestelijke vermogens zijn liefde, oordeelsvorming, vooruitzien, takt en wilskracht. (5T457.9) Deze vermogens maken niet het karakter uit, maar zij zijn een onderdeel van de werkzame middelen, die het karakter ontwikkelen.

Laten we de functies van de geest eens nader onderzoeken en wel onder de volgende vier hoofdpunten:

- a. Het oog van de geest of verstand,
- b. De wil,
- c. Het hart,
- d. Het geheugen.

Met dit laatste punt 'het geheugen' willen wij ons in het volgende hoofdstuk intensiever bezighouden. Van de eerste drie hoofdpunten willen wij vooraf hun onderling verband kort bespreken.

[41]

Om een goed begrip te krijgen hoe de geest werkt, zullen wij af en toe illustraties gebruiken of vergelijkingen trekken met onderwerpen, waarmee wij wat meer vertrouwd zijn.

HET 'OOG VAN DE GEEST';

Het aspect van de geest dat ons via de zintuigen bewust doet zijn van onze omgeving, kan worden vergeleken, met wat we zouden kunnen noemen 'het oog van de geest', dat de elektrische circuits van de hersenen doorloopt. Het oog van de geest ontvangt informatie van de zintuigen, – het zien, het gehoor en andere gevoelszintuigen – en maakt dat wij er ons van bewust worden. Ook kan het ons informatie geven vanuit het geheugen. Ons dus informatie geven van dingen die reeds in onze hersenen, onze herinnering, opgeslagen liggen. Ook kunnen er nieuwe ideeën ontstaan door middel van onze verbeelding. Het lijkt wel alsof ons geestesoog voortdurend de elektrische circuits in de hersenen doorkruist; en we zullen zien, daar waar dit bewustzijn zich wendt of keert, een geheugenspoor in de hersenen wordt achtergelaten, een geheugenspoor van alle informatie, die wij door middel van onze zintuigen ontvangen; van alles wat wij beredeneren, of via verbeelding in ons tot stand komt. En zoals wij zullen zien, houdt het geestesoog aantekening van zowel gedachten als gevoelens. Bovendien worden deze in logische volgorde van ervaring, gerubriceerd opgeslagen.

Het is alsof bij een levende persoon, van zijn prilste jeugd af, zijn geestesoog voortdurend de elektrische circuits van de hersenen doorkruist en daarbij niet alleen een spoor achterlaat van alle waarnemingen, maar bovendien ermee verbonden, een spoor van alle emotionele gevoelens, die hij op dat moment ervaart. (5T310.4; 5BC1085; AH436)

DE WIL;

Het geestesoog wordt door de wil beheerst als de regerende macht. (ED289.2) Het is de kracht die beslissingen neemt. (SC47.6) De wil is de bron van het menselijk handelen. De wil moet onder de controle staan van de rede (3T84.6; 5T310.2), het geweten (2T408.2; 3T84) en meer in het bijzonder onder de macht en de beheersing van de Heilige Geest. Als de wil niet bepaaldelijk onder de beheersende macht staat van de Heilige Geest, dan mogen wij misschien in het algemeen denken, dat wij onze eigen wil doen en beheersen, doch staan in feite onder de beheersing van satan. (2T565.2; MH130.3) **Er zijn evenwel dingen die de wil niet kan doen.**

'Opvoeding, beschaving, het oefenen van de wil, menselijk pogen, alles heeft zijn bepaalde invloedssfeer, maar hier (het veranderen van een boos hart) is hij machteloos. Uiterlijk mogen zij een correct gedrag (zedigheid) aan de dag leggen, maar het hart kunnen zij niet veranderen; de fonteynen des levens kunnen zij niet reinigen. Er moet een kracht (Christus) aangewend worden, die van binnenuit een nieuw

[42]

leven, dat van boven komt, uitwerkt, vóórdát een mens van zonde tot heiligheid veranderd kan worden.’

(SC18.5)

Het is van het allergrootste belang, dat wij de ware kracht van de wil leren begrijpen. Het is niet Gods bedoeling, dat wij onze wil inspannen om de een of andere goede daad op een directe wijze te doen. Het is veeleer zo, dat wij moeten willen (kiezen) onder Gods leiding te staan. Als die situatie overheerst, dan kan God door ons werken om Zijn wegen in en door ons tot stand te brengen.

‘Wat u begrijpen moet is de juiste kracht van de wil. Dit is de besturende macht in de natuur van de mens; de macht om te beslissen, om te kiezen. Alles hangt af van het juiste gebruik van de wil. God heeft de mens het vermogen geschonken om te kiezen; de taak van de mens is dit ook metterdaad te doen. Uw hart kunt u niet veranderen, vanuit uzelf kunt u uw genegenheden niet aan God geven; maar... u kunt kiezen Hem te dienen. U kunt Hem uw wil overgeven;

“Want het is God, Die in u werkt beide het willen en werken, naar Zijn welbehagen.”
(Fil.2:13 zie ook Fil.4:6-7)

Uw genegenheden zullen dan in Hem hun middelpunt vinden, en uw gedachten zullen met Hem in overeenstemming zijn.’ (SC47.5)

In feite moeten wij ons realiseren, dat onze wil meer behoefte heeft aan hulp in geestelijke zaken, dan wij in het algemeen beseffen. Ellen White zegt:

‘Onze wil moet niet gedwongen worden om met God samen te werken; maar zij moet ‘vrijwillig’ aan Hem onderworpen worden. Als het mogelijk zou zijn u met geweld, met een honderdvoudige intensiteit van de Heilige Geest te beïnvloeden, dan zou dat u nog niet tot christen maken, gereed en geschikt voor de hemel. De wil moet vrijwillig de zijde van Gods wil gesteld worden. Uit uzelf bent u niet in staat uw voornemens, uw wensen en neigingen aan de wil van God te onderwerpen, maar als u **gewillig bent, gewillig gemaakt te worden**, dan zal God het werk voor u tot stand brengen,

“Dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte gevangen geleiden tot de gehoorzaamheid van Christus.”
(2 Kor.10:50)

... *“werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven; want het is God, Die in u werkt, beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen”*

(Fil.2:12-13) (MB142.5)

Als de geest en het verstand onder de controle en beheersing van God staan, dan worden zij door God met kracht gesterkt tot het doen van goede werken. (MH176.5) De wil, die niet is aangedaan met Goddelijke kracht, is machteloos tegen het kwaad. (MH429.2)

[43]

HET HART;

Het hart kan vergeleken worden met een tuin. (AH200-3) Ideeën kunnen worden uitgestrooid als zaden in het hart. (AH196.1) Het hart is de citadel van de mens. (5T536.7) Het heeft een deur (2T216-7) en een kamer. (6T376.1) Het hart is de bron van alle gecompliceerde emoties en

gevoelens. (4T85.4; 2T660.3) Het is de bron van de voorstellingen. (463.9) Het heeft te maken met onze lusten (DA161.5) en onze bedoelingen en motieven (4T583.9) God weegt de motieven van het hart. (3T370.2; 5T147.6)

Christus kwam om het hart te reinigen van de bezoedeling der zonde, van aardse verlangens, boze lusten en verkeerde gewoontes. Hij klopt aan de deur van het hart en wenst binnen gelaten te worden, om de kamers van het hart te doorzoeken als in het schijnsel van een brandende kaars. (2SM318.2)

Onze Heiland verlangt ernaar ons een nieuw hart te geven. Dat nieuwe hart zal op zijn beurt een invloed uitoefenen op het gehele wezen.

‘Als Jezus spreekt van een nieuw hart, dan bedoelt Hij daarmee geest en verstand, leven, kortom het gehele wezen. Een nieuw hart te bezitten betekent dat de verlangens van de wereld zijn afgewend en op Christus gericht. Een nieuw hart te bezitten betekent een nieuwe gezindheid te bezitten, nieuwe voornemens en nieuwe motieven.

(MYP72.2)

Wij begonnen dit hoofdstuk met onze verwondering uit te spreken over de lichamelijke krachten en verstandelijke vermogens van de mens. Nu komen we tot de vraag wat bepalend is bij het gebruik van de werken van de mens? Elektriciteit kan worden gebruikt voor het vervaardigen van plutonium en dat op zijn beurt weer voor het maken van een atoombom, echter ook voor nuttiger dingen. Een computer kan gebruikt worden om een ruimtesonde op de maan te doen landen, maar ook om raketten te dirigeren. Een computer bezit echter geen geestelijke waarden. Zonder God zal de mens zichzelf vernietigen.

[44]

Hoofdstuk 6

HET VERSLAG VAN ONS LEVEN

Ons gezin heeft grote waardering voor de schoonheden van onze nationale parken, onze woestijnen en voor alles wat daar leeft. Vóór de energiecrisis waren wij, als het mogelijk was, vaak met onze tenten en slaapzakken op stap naar het een of ander mooi plekje. En 's zondagsavonds laat, tegen middernacht, kwamen wij weer terug in de drukke stad. Het laatste deel van onze trip voerde ons dan over de prachtige, goed onderhouden, maar bochtige weg door de bergen.

Meestal sliepen de anderen in de auto als ik terugreed. Om de tijd te korten was de radio afgestemd op een zender met goede muziek.

Op zo'n terugreis, de radio was uit, werd ik mij ervan bewust, dat een symfonie, die ik op een vorige reis beluisterd had, mij weer helemaal in herinnering kwam, zo levendig alsof de radio de muziek opnieuw speelde. Zelfs de aankondigingen van de omroeper, compleet met de reclamespots kwamen duidelijk in mijn geest. Na een tijdje werd mijn aandacht zo volledig door het verkeer opgeëist, dat mijn vermogen om het programma mij weer voor de geest te halen, faalde; maar het had toch zeker twintig minuten geduurd. Deze ervaring illustreerde voor mij duidelijk de onbewuste kracht van de samenwerkende denkwijzen in de geest.

Op de laatstgenoemde reis, die onder

[45]

vergelijkbare omstandigheden over dezelfde weg voerde, helpen de herinnering aan de radio uitzending de mentale associatie (verstandelijke aaneenschakeling) van paden.

Misschien hebt u wel eens ervaren, hoe een bepaald TV programma of scène u enige tijd later weer in alle levendigheid in herinnering kwam. Heeft u de mentale flashback van extreem indrukwekkende scènes, meerdere uren na de laatste reclamespot, wel eens ervaren? Moordmysteries of misdaad presentaties vooral, kunnen uren daarna nog ons bewustzijn binnendringen. Waarom gebeurt dit?

Hoe komt het dat wij in staat zijn te herinneren? Wat vindt er in onze hersenen plaats, dat ons in staat stelt informatie, die via de zintuigen tot ons komen, op te slaan. En ook, welke invloeden stellen ons daarna weer in staat die ervaringen ons opnieuw te herinneren?

In de wetenschappelijke wereld is opmerkelijk veel aandacht geschonken aan de studie van het geheugen en aan ons vermogen informatie, die daar opgeslagen ligt, te herinneren. Vele geleerden zijn aanhangers van de 'Feitelijkheidstheorie' (Encyclopedia Britannica 1952, 1:145), welke veronderstelt, dat een gedachte niet een toestand of een ding is, maar slechts een voorbijgaande gebeurtenis. Andere geleerden erkennen dat de hersenen inderdaad, de informatie vanuit de zintuigen opslaan en gedurende het gehele leven van het individu bewaart. Wetenschappelijk onderzoek heeft bevestigd, hetgeen de Bijbel en de geschriften van Ellen White ons leren, over dit aspect van de werking van het menselijk verstand. Alhoewel God geen technische termen gebruikt heeft om ons dit duidelijk te maken, heeft Hij toch gesproken in een taal en met woorden, die wij kunnen begrijpen en waar wij vertrouwd mee zijn, om ons te verklaren, wat het geheugen en de mogelijkheden ervan, voor ons betekenen. En in het bijzonder wat God wil en kan doen om de gevolgen van de zonde op onze geest en verstand te corrigeren.

Een van de meest fascinerende rapporten van geleerden over het hoe en waar onze ervaringen, enz. in onze hersenen worden vastgelegd, is gemaakt door Dr. Wilder Penfield, een zenuwchirurg. (W. Penfield 'Annals of the Royal College of Surgeons of England, 29:77-84, 1961) Hij beschrijft zijn waarnemingen over het opslaan in de hersenen van de 'stroom van bewustwording'. In zijn discussie over dit onderwerp zegt hij, dat er twee facetten zijn bij het optekenen van de ervaring in de hersenen. In het gedeelte dat de geleerde de 'hippocampus' noemt, worden de meest recente gebeurtenissen in het geheugen opgeslagen, terwijl voor het meer langdurig opslaan van gegevens ook andere gedeeltes van de hersenen een functie vervullen. Bij oude mensen kan het voorkomen, dat zij beschadigingen hebben aan bepaalde bloedvaten en zenuwen in de hersenen, dat er de oorzaak van is, dat zij zich recente gebeurtenissen moeilijk kunnen herinneren, terwijl zij wel in staat zijn om zich gebeurtenissen uit een verder verleden goed te herinneren. Dit doet veronderstellen, dat recente gebeurtenissen eerst voorlopig en later verzameld in een meer permanente (blijvende) geheugenbank worden opgeslagen.

Dr. Penfields opmerkingen zijn interessant in het licht van hetgeen Ellen White schrijft:

[46]

'Hij die oud is geworden in de dienst van God zal misschien ontdekken, dat hij met betrekking tot recente gebeurtenissen, die rondom hem plaatsvinden erg vergeetachtig is, terwijl hij zich handelingen en gebeurtenissen uit zijn kinderjaren heel goed kan herinneren.'

(SD78.5)

Dr. Penfield was in staat de opslag van herinneringen bij zijn patiënten aan te tonen. Sommige van zijn patiënten, die onder zijn handen een hersenoperatie ondergingen, waren gedurende de operatie, door een plaatselijke verdoving, bij volle bewustzijn. Dit was noodzakelijk, daar hij de hulp van de patiënten nodig had, om de juiste plaats van irritatie te bepalen, die de oorzaak van hun epileptische aanvallen was. Terwijl hij bezig was met zijn elektrode de hersenen af te tasten, bemerkte hij dat, als hij op een bepaalde plaats een geringe elektrische impuls gaf, de patiënt zich plotseling ervaringen herinnerde, die hij in het verleden had meegemaakt. Dr. Penfield schrijft:

'Terwijl de stimulerende elektrode van de chirurg op een bepaald punt van de hersenschors wordt gehouden, er een gestadige stroom van bewustwording door de geest van de patiënt gaat. Het is een bewustwording van gebeurtenissen, die in een vroegere tijd in het leven van de patiënt hebben plaatsgevonden. Het geheel beweegt zich voort in het oorspronkelijke tempo toen de ervaring werd gemaakt. Hij is zich dingen bewust waaraan hij destijds aandacht schonk, maar is zich tegelijkertijd van het heden bewust. Bij het verwijderen van de elektrode houdt de reproductie van die herinnering meestal onmiddellijk op. Dikwijls gebeurt het, als na verloop van enige tijd de elektrode opnieuw die plaats treft, de stroom van herinnering opnieuw begint, op hetzelfde tijdstip in het verleden. (Louis Nizer. My Life in Court. Doubleday & Co. 1961)

Dr. Penfield noemt dit gebied de 'interpretive cortex'. Hij bemerkte dat de patiënten zich niet alleen de gebeurtenissen en wat zij gehoord hadden herinnerden, maar eveneens de daarbij behorende gevoelens en emoties opnieuw beleefden, zoals zij die oorspronkelijk hadden ervaren.

Een advocaat, Louis Nizer, heeft van beide aspecten van het geheugen gebruik gemaakt bij cliënten, om hen te helpen zich bijzondere details te herinneren, zodat hij in staat was hen op de best mogelijke wijze te kunnen verdedigen voor de rechtbank. Tijdens het onderhoud liet hij zijn cliënt alles vertellen wat deze zich maar kon herinneren van het oorspronkelijke incident. Om hun geheugen te helpen vroeg hij zijn cliënt te vertellen, welke gevoelens en emoties zich toen hadden voorgedaan. Dat was reeds dikwijls voldoende om het geheugen op te frissen.

[47]

om de nodige informatie te verkrijgen en de zaak voor de cliënt tot een goed einde te brengen. (Louis Nizer, *My Life in Court*, Doubleday & Co., 1961)

Dr. Benjamin Libet van het Mt. Zion Neurological Institute te San Francisco is in staat geweest aan te tonen, dat hersenen in staat zijn onderbewuste gewaarwordingen te registreren. Zulke gewaarwordingen worden wel naar de hersenen overgedragen, maar de tijdsduur van het effect op de gevoelszenuwen is te kort om een bewust herkennen van de ervaringen aan het licht te brengen. Ofschoon deze ervaringen zeer kort zijn, toch ontlokken zij in de hersenen een zekere werkzaamheid. (Medical World News, Sept.12.1969)

Uit experimenten van anderen is bekend dat dit inderdaad mogelijk is. Gedurende één van die experimenten werden tijdens het draaien van een film in een bioscoop, bij tussenpozen korte tekstflitsen ingelast, waarop werd aangekondigd dat er in de pauze in de foyer popcorn te koop was. Steeds als dit gedaan werd, zelfs al was de duur van de flits te kort om bewust te worden ervaren, waren er toch twee keer zoveel mensen die popcorn kwamen kopen, dan wanneer die reclameflits niet werd geprojecteerd.

Wat is het belang van het geheugen? Het antwoord ligt voor de hand. De opgeslagen informatie, gearrangeerd tot gewoontes, stellen ons in staat vele plichten te verrichten zonder er bewust bij betrokken te zijn. Ook helpt het ons gewetensvol ons werk te doen en beslissingen te nemen. Veel van wat wij doen en denken, alsmede de manier waarop wij reageren, berust op informatie die opgeslagen is. Ons geestesoog is in staat te bepalen wat in een bepaalde situatie van toepassing is en een beslissing te nemen, zonder eerst de tijd te moeten nemen, bepaalde ervaringen te herinneren die in het geheugen liggen opgeslagen, die niet ter zake doen. Uiteraard moeten beslissingen die genomen worden gebaseerd zijn op opgeslagen stukjes informatie en op de mate van zich onbewust en automatisch te kunnen herinneren, alsmede de wijze hoe wij veel onbewuste informatie over een bepaald onderwerp weten terug te dringen.

Bij leren is herhalen belangrijk. Handelingen die wij herhalen worden tot gewoontes, en gewoontes nemen veel van de bewuste activiteit van de geest over. Dingen waar wij van houden of waar wij ons over verheugen, leren wij gemakkelijker en kunnen wij beter onthouden. Een student, die een hekel aan zijn engelse leraar heeft, of aan het betreffende onderwerp, lijdt daar zelf onder, want hij zal de betreffende stof moeilijker in zich kunnen opnemen. Een derde bekende waarheid is, dat moeilijke dingen gemakkelijker worden geleerd, als zij bewust gekoppeld worden aan meer aangename informatie, of aan een ezelsbruggetje.

Deze grondprincipes van het leerproces moeten beschouwd worden met betrekking tot onze dagelijkse handelingen. Indien wij onze geest voeden met sensationele of demoraliserende lectuur, met verslavende vermaken en een nagerecht van TV-misdaadprogramma's, zal overeenkomstig en in die mate ons reageren, op allerlei situaties in het dagelijks leven,

[48]

verzwakt en verdorven worden. (CW134; SD131; 6T194.2) Dat is het gevaar van theater. Het gevaar ligt niet in het gebouw of haar begunstigers. Onze geest wordt volgestopt met onzin, rommel en vuil, 'hooi en stoppels'. Wij worden er door belemmerd en gehinderd; of om in computertaal te spreken: 'Er afval in programmeren betekent dat er afval uitkomt'. Of zoals de Bijbel zegt:

"...want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

(Gal.6:7)

De wetenschapsman stelt zich de vraag: 'Zijn al onze gedachten en ervaringen opgeslagen (aangetekend of vastgelegd) in de 'geheugenbank' van onze hersenen? Of zijn onze hersenen een zeef, die het verkeerde uitzift en het goede bewaart?' Op deze vragen vinden wij een antwoord in Gods openbaring, de Bijbel en in de Geest der Profetie. Alle handelingen in het heiligdom waren ertoe bestemd om de gelovige te leren 'dat hij niet in beroering met de zonde kon komen zonder zich te verontreinigen'. (GC419.8) De zonde laat een litteken achter op het geweten en in de geest en een smet op de hemelse bladzijden. (OHC227) Iedere gedachte is een zaad dat in de aarde van de geest wordt geworpen. (4T366.2) Met iedere gedachte, woord en daad in ons leven zullen wij opnieuw worden geconfronteerd (5T466.3 zie ook DA302.5;PP218), want de engelen, die ons vergezellen, houden aantekening van al onze woorden, ons gedrag en onze manieren. (CH416.2) De profeet Jeremia zegt:

*“De zonde van Juda is geschreven met een ijzeren griffie, met de punt eens diamants;
gegraven in de tafel van hunlieder hart, en aan de hoornen uwer altaren.”*

(Jer.17:1)

Het zijn deze mentale aantekeningen van de ervaringen in ons leven, die aangeven en bepalen wie en wat wij zijn. Iemand die aan geheugenverlies lijdt, is iemand die zich zijn verleden niet kan herinneren. Niet alleen wij hebben een aantekening van al onze ervaringen in onze hersenen, maar ook God heeft een aantekening 'in de boeken des hemels'. Het is een exact beeld van ons karakter met alle gedachten en emoties. (MM184.4)

Is dat niet van grote betekenis? Waarom wil God een aantekening van ons leven (ons levensverslag) bewaren, anders dan om het opnieuw te kunnen inplanten bij de wederopstanding! Tweelingen mogen nog zoveel op elkaar lijken, maar hun gedachten zijn verschillend. Het is de herinnering van gevoelens en gedachten in het verleden dat ons doet weten wie en wat wij zijn. God kan dezelfde persoon herscheppen, door een nieuw lichaam te scheppen met nieuwe hersenen en daarin de aantekening (het levensverslag), hetwelk Hij in de boeken des hemels heeft bewaard, in te drukken, en het denken weer opnieuw een aanvang doet nemen. (GC550.5)

Zowel de aantekening (levensverslag) van de goddeloze als die van de rechtvaardige wordt in de hemel bijgehouden. (RH03-29-92) Wanneer de goddelozen opstaan zullen zij de draad van hun denken weer opnemen, daar waar die op het moment van hun sterven werd afgebroken. (GC662.5, 664.4)[49]

[49]

‘Het karakter is de schat, de grote oogst van het leven.

(MB90.3)

‘De dood brengt de ontbinding van het lichaam, maar het verandert het karakter niet.’

(5T466.4)

‘Het is het geestelijk en zedelijk karakter dat in de ogen des hemels van waarde is, en dat het graf zal overleven; het zal verheerlijkt worden en met onsterfelijkheid bekleed voor de eindeloze eeuwen der eeuwigheid.

(1SM259.1)

Het karakter dat wij hier vormen wordt in de boeken des hemels ingedrukt. (CG562) God bewaart het tot de opstandingsdag. (6BC1093)

De profeten leggen, wat het geheugen betreft, de nadruk op zedelijke en geestelijke waarden. Het is belangrijk te begrijpen, dat er in het gewone dagelijkse leven, daden en gedachten zijn, die wel en die geen zedelijke betekenis bezitten. (1SM38-39) Beide worden opgetekend. Wij hebben als mens de vrijheid gekregen te denken en te handelen binnen principiële richtlijnen van God. Aan

Adam werden talenten gegeven, alsmede de heerschappij over deze wereld onder Gods toezicht. (PP50.8) De zedenwet, de Tien Geboden, is voor alle tijden van kracht, maar misschien niet in iedere situatie toepasbaar. Laat ik dit eens zo illustreren. Als ik in mijn tuin 'guldenroede' wil planten, behoeft daar geen zedelijk principe bij betrokken te zijn. Is mijn vrouw echter allergisch voor 'guldenroede' en ga ik dit wetende, toch die bloemen planten niet achtende op de belangen van mijn vrouw, dan treedt er een zedelijke factor op. Nog een ander voorbeeld. God heeft er geen belang bij of u uw huis paars of oranje schildert; maar waar Hij wel bezorgd over is, of u over de beslissing ertoe met uw vrouw ruzie maakt of nog erger.

Als bij de tweede komst van Christus de doden onverderfelijk zullen opstaan en wij veranderd worden, dan zullen het verstand en de hersenen in die staat teruggebracht worden, welke God oorspronkelijk voor de mens gesteld had. Dan zal ons geheugen bevrijd zijn van de zwakheden van de zonde. Ons verstand zal grotere mogelijkheden tot denken en handelen bezitten. (COL332.7 ; GC677.4) Ons vermogen tot denken, beredeneren zal groter en dieper zijn dan wij ons nu kunnen voorstellen.

Wanneer dit door de Grote Schepper tot stand gebracht is, zal ons geestesoog vrije toegang tot in de diepten van ons verstand hebben. Om ons daartoe in staat te stellen delgt God de aantekening der zonde uit ons levensverslag in ons geheugen en hersenen. Hij wil niet dat er ook maar één zaadje van de zonde achterblijft; niets dat ons tot zonde zou kunnen verleiden. De jaarlijkse dienst in het heiligdom op de grote verzoendag is voor ons een afbeelding van het onderzoek in de boeken des hemels en de uitdelging der zonde. Daar kunnen wij ook zien welke prijs de hemel betaalde om de zieletempel te herstellen tot haar rechte staat. (DA161)

[50]

[51]

Hoofdstuk 7

EEN BIJZONDERE BLIK OP ONS LEVENSVERSLAG

Aan het einde van de 2300 jaardagen van Daniel 8:14 stond de Vader op van Zijn troon in de eerste afdeling van het Hemels Heiligdom en begaf zich naar het Heilige der heiligen en zette Zich daar op Zijn troon. (EW55.4) Spoedig daarna stond Jezus op en volgde de Vader. Het was toen dat de Zoon des mensen kwam tot de Oude van dagen (Dan.7:13) Op dat ogenblik kwam de HEERE 'plotseling tot Zijn tempel'. Het was op dat moment dat Christus inging tot de bruiloft (Matth.25:6) Het was toen dat het werk begon dat zijn hoogtepunt vindt in de reiniging van het Heiligdom (Dan.8:14) (GC426.)

God verwacht van ons dat wij onze Hogepriester daarheen in het geloof volgen (GC430.4, 431.1); maar toch moest Ellen White nog in 1890 verklaren, dat

'Het volk is de Heilige plaats niet binnengegaan, waar Jezus is heengegaan, om een verzoening te doen voor Zijn kinderen.' (RH02-25-90)

Wij worden opgeroepen om uit onze geestelijke slaapzucht te ontwaken, het Verlossingsplan te bestuderen in verbinding met de Grote Verzoendag, en onder de leiding van de Heilige Geest deel te nemen aan die dienst.

Onze studie in dit hoofdstuk begint met het tijdstip dat wij het 'onderzoekend oordeel' noemen - het onderzoek in de hemelse boeken. Dat tijdstip begon in 1844 en strekt zich uit tot aan het einde van de genadetijd.

Sommige Adventisten schijnen te geloven, dat de reiniging van het heiligdom en het uitdelgen van de 'zonden van **de levenden**' (let wel) sinds 1844 voortdurend plaatsvindt, ja zelfs reeds daarvoor. Sommigen geloven dat de zonden worden uitgedelgd zodra zij worden beleden. Daartoe worden twee getuigenissen aangehaald om dit te bevestigen: te weten

[52]

'God oordeelt ieder mens naar zijn werk. Hij oordeelt niet alleen, maar hij telt dag aan dag, uur na uur, het goede in onze vooruitgang op.' (7BC987.6)

'Als de genadetijd eindigt, zal dit plotseling gebeuren, onverwacht, op een moment dat wij dit het minst verwachten. Maar wij kunnen heden een schone lijst van aantekeningen bezitten, en weten dat God ons aanvaardt; en tenslotte, als wij getrouw zijn, zullen wij verzameld worden in het koninkrijk des hemels'.

(7BC989.7)

God **oordeelt** iedereen, volkeren, gezinnen en personen; dat doet Hij voortdurend, maar dit is niet het '**onderzoekend**' oordeel. Wanneer de maat van een onbekeerlijk volk of van een persoon vol is, dan is de genadetijd voorbij voor *dat* volk of *die* persoon, en wordt aan de vernietiging overgeleverd. (PP165.8; 7BC987.9) Op deze wijze is de genadetijd voor sommigen van de goddelozen reeds afgesloten tijdens hun leven; en dit vindt plaats sinds de zonde op aarde een aanvang nam. Zo was het met de bewoners van Sodom. (PP165.1) Het 'onderzoekend oordeel' begon echter in 1844 en alleen voor diegenen, wier namen geschreven staan in het boek des levens. (GC480)

God **beoordeelt** hoe *ieder* mens van dag tot dag vooruitgaat. (TM448.5) Hij beslist (oordeelt) op het moment van de gedachte of de daad, of die moet worden opgetekend in het 'boek der herinnering' (gedachtenis Hebr.4:12), of dat het een aantekening van zonde is. (4T63.1, 646.4; 4BC1171.9; 5BC1085.7) Het is nodig dat de boeken van dag tot dag worden bijgehouden. (CH416 ; MM184.3)

Maar de rechtszitting van de hemelse rechtbank vindt niet plaats vóór dit leven voorbij is, dat wil zeggen óf bij de dood, óf het moment dat Gods werk voor de levenden* eindigt, dat de boeken worden geopend, onderzocht en de aantekeningen der zonde worden uitgewist. (GC486.2, 483.1, 428.5) Het getuigenis zegt duidelijk dat het onmogelijk is, dat zonden worden uitgewist, vóórdat het onderzoek van het levensverslag van de persoon, in de hemel heeft plaatsgevonden. (GC485.5) Het onderzoekend oordeel maakt een einde aan de genadetijd voor de betreffende persoon en dit gebeurt plotseling en onverwacht. (7BC989.7; GC490.7) Er vindt geen tweede onderzoekend oordeel voor een persoon plaats. De uitdelging van de zonden voor de levenden vindt een korte tijd voor de tweede komst van Christus plaats. (GC485.4; 352.7) Het geschiedt als een onderdeel van de 'speciale' of 'laatste' zoendaad (EW251,253), en is een onderdeel van het laatste werk van voorspraak en bemiddeling. (GC428.1) Voor de rechtvaardig

*) Noot: Voor 1844 is niemand onderzocht, dan alleen Henoch, Mozes en Elia, de voorlopers en eerste vruchten uit de doden, die met Christus zijn opgevaren.

[53]

levenden gebeurt dit in de tijd van de 'verkoeling' of de 'spade regen'. (GC485.5, 612.9)

In 1900 nog verklaarde Ellen White dat het onderzoekend oordeel voor de **levenden** nog niet was begonnen. (GC490.6; EW280.2; 1SM125.3; 6T130.7) De generatie van de levenden is de laatste, die in het onderzoekend oordeel komt. (GC483.2) Het onderzoekend oordeel over de levenden **had kort na 1844 kunnen plaatsvinden**, maar bij een deel van Gods volk waren er nog tekortkomingen. (GC458.1; EW71.8; 1SM174.9) Wat is de oorzaak van het uitstel? Waarom waren zij nog niet gereed? Waarom zijn wij niet gereed? Klaarblijkelijk heeft God nog iets anders aan het universum te openbaren met betrekking tot de natuur van de zonde, dat onze medewerking vereist. (4T34-36; PP41.4; PP42.6; 5T6526.2; 6T6-13) Zijn genade voor zondaren en de rechtvaardiging van Zijn naam staan op het spel.

In het onderzoekend oordeel zullen twee groepen van hen, die belijden in Christus te geloven, onderzocht worden:

- a. Zij die gestorven zijn vóór dit onderzoek;
- b. Zij die tijdens het onderzoek leven.

Daar wij uit de hierboven aangehaalde getuigenissen weten, dat het **onderzoekend** oordeel niet vóór 1844 begon, komt natuurlijk de vraag naar voren, wanneer zijn dan Henoch, Elia en Mozes, alsmede diegenen die met Jezus zijn opgestaan en met Hem naar de hemel gingen, in hun onderzoekend oordeel geweest en wanneer werden hun zonden uitgedelgd? Het antwoord hierop moet verkregen worden uit hetgeen er met de hoofdgroep gebeurt. Wanneer precies degenen die ons voorgingen in het oordeel waren, weten wij niet, maar zeker is dat zij onderzocht moesten worden en dat hun zonden uitgedelgd moesten zijn, vóór zij in de hemel werden opgenomen. (5T467.3; MB141.9) De tijden en gelegenheden zijn echter in Gods hand. Hij had hen allen in het graf kunnen laten en hun levensverslag eerst na 1844 kunnen onderzoeken, maar Hij besloot om enigen voor te bereiden en hen op een eerder tijdstip in de hemel op te nemen dan de beide hoofdgroepen, dit om ons hoop te geven. (PP88.3) Dat God dit deed moet ons niet in de war brengen, of ons afbrengen van de grote grondbeginselen van het Verlossingsplan tot herstel van zondaars.

Voor wij verder gaan willen wij ons een ogenblik verdiepen in de redenen die God heeft, om elke gedachte, elk motief, elk woord en daad in het oordeel te brengen. (5T466.4; 5BC1085.7; 4BC1171.9; PP218.1) **Wij moeten Zijn redenen hiervoor niet verkeerd uitleggen.** De Godheid, in feite het gehele niet gevallen universum, heeft een diepe, liefdevolle belangstelling voor iedere ziel. Het levensverslag van onze boze daden en satan - beide - beschuldigen ons voor God. God wil dat wij rein zijn. Hij wil dat ons geestesoog in staat zal zijn,

[54]

alles wat in onze herinnering of 'gedachtenhallen' ligt opgeslagen, onderzocht en doorlopen kan worden, zonder weer verzocht te worden of waardoor een neiging kan opkomen kwaad te denken. Hiertoe moet Hij ons nu grondig en diepgaand onderzoeken om ons te helpen vrij te worden, en te blijven, van elke vlek en smet op ons karakter. (GC487.4) Als wij werkelijk vrij willen zijn van elke smet, dan moeten wij dit nauwkeurige onderzoek waarderen en onze dank tot uitdrukking brengen aan de Vader, de Zoon en allen die ons gediend hebben. (4T354.6)

Soms gebeurt het, als ik spreek over het uitdelgen van de aantekening der zonde zodat zij nooit meer herinnerd zal worden of in de geest zal opkomen, dat sommigen dit beschouwen als een soort geheugenverlies. Zij zijn dan verontrust over die voorstelling. Om de een of andere reden schijnt het, dat zij, hoewel zij de zonde hebben opgegeven, toch wat terughoudend zijn om afscheid te nemen of afstand te doen van sommige herinneringen uit het verleden. Persoonlijk zou ik blij zijn afstand te doen van alle zondige gedachten, zelfs al zou mijn natuurlijke neiging dat niet zijn. Met Gods genade verlang ik, er niet meer aan herinnerd te worden.

Moet het bovendien niet een zegen zijn, dat zondige gedachten, die wij keer op keer hebben verworpen en teruggedrongen en tenslotte hebben overwonnen, uitgedelgd worden, om nooit meer in onze gedachten op te komen? Zou het in de hemel enig verschil maken dat een deel van onze gedachten (het zondige) ontbreekt? Mijn conclusie is, dat wij er geen behoefte aan hebben. Wij zullen ons bewust zijn dat wij zondaars waren en dat het een harde geestelijke strijd gekost heeft tegen de zonde, zonder dat wij ons dan nog de details van de zonde herinneren.

God weet hoe Hij de met zonde besmette beelden (ons levensverslag van de zonde) uit ons geheugen moet verwijderen, en de goede beelden (het boek der herinnering) kan behouden, gedachten, die wij veilig tot in alle eeuwigheid overdenken kunnen. Ik wil mij geheel op Zijn oordeel verlaten.

Eerder haalden wij een getuigenis aan, dat zegt, dat wij **vandaag** een zuiver levensverslag in de hemel kunnen bezitten. De vraag dringt zich dan op hoe dit waar kan zijn, als de aantekening der zonde tot het onderzoekend oordeel en tot het einde van de genadetijd, blijft bestaan. Het antwoord ligt besloten in hetgeen God nu voor ons kan doen. Hij kan **vandaag** in ons een rein en nieuw hart scheppen. (2SM32.1) Hij kan **vandaag** iedere schuld van de zonde op het heiligdom overdragen en vergeving schrijven achter iedere zonde van ons. (GC420.2) Hij kan **vandaag** iedere beleden zonde bedekken met het bloed van Jezus. (COL311.7) En door **vandaag** iedere plicht te vervullen; door in de kracht van God, die ons vandaag ter beschikking staat, iedere verzoeking en moeilijkheid te overwinnen, kunnen wij nu, **vandaag**, weerhouden worden nog te zondigen. (GC425; 8T46.8; DA 664.7; 1SM409) De belofte is gegeven, er is geen excuus voor

[55]

de zonde. (DA311.7) Alle voorzieningen om op dit punt succesvol te zijn, zijn getroffen; maar wij streven er niet naar te leven onder de leiding en heerschappij van de Heilige Geest.

“Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde.” (Hebr.12:4)

Onze liefde voor de gerechtigheid en voor onze Zaligmaker is niet groot genoeg, noch onze haat tegen de ongerechtigheid. Wij zijn lauw ten aanzien van Christus, wij zijn tevreden met onze welstand en zijn geestelijk passief.

Het onderzoek van ons levensverslag in het onderzoekend oordeel is een beoordeling van het ons verleende (meegedeelde) karakter van Christus, dat zich openbaart in onze gezindheid en houding; een onderzoek of al onze zonden beleden, vergeven en bedekt zijn. De schuld van alle zonden van de persoon moet volledig overgedragen zijn op het Hemels Heiligdom. Beide, zowel **'mijn boek der herinnering'**, als het **'verslag van mijn zonden'** worden onderzocht. (GC481) De gelijkenis van Matthéüs 22 over de koning, die binnentreedt om de bruiloftsgasten te onderzoeken, benadrukt het feit, dat het ons karakter, het verkregen kleding van Christus is, dat wordt onderzocht. (COL310-14) Ook is de olie in de lampen van de wijze maagden, een beeld van het karakter. (TM234.1; 4BC1179) De toegerekende gerechtigheid, voorgesteld als een kleding, bedekt de aantekening der zonde; de verleende (meegedeelde) gerechtigheid wordt in het karakter ingeweven en blijft tot in eeuwigheid bij de gelovige. (4BC1178; MB9.2; COL203.5; COL310-12; COL204.4; 4T429.5; Opb.19:8)

Wij zijn de Vader grote dank verschuldigd. Op Golgotha stond Hij niet in de hoedanigheid als Vader, maar als Rechter tegenover de 'Zondendrager'. Wat een angst en smart zal dat Hem gekost hebben. (TM246.2) Tijdens het onderzoekend oordeel is Hij de oordelende Rechter in het hemelse gerechtshof. (GC479.5; Dan.7:9-10 Hand.18:31) Onze Zaligmaker verricht daar de dienst als Middelaar en Pleitbezorger, en heeft daar eveneens een rol als Rechter. (GC482.8; DA210.6; 9T185.6; RH03.12.01) Hij verdedigt daar alleen diegenen, die Hij zijn dienstwerk waardig acht, doordat zij *hun deel* aan de voorwaarden der verlossing hebben vervuld. (6T163.9 9) Onze Zaligmaker zal daar geen twijfelachtige gevallen verdedigen, in de hoop een andere interpretatie van de wet te verkrijgen voor het hemelse hof. Wat vóór 6000 jaren zonde was, is het ook heden nog. Wat tegenwoordig een nieuwe moraal genoemd wordt, is veelal oude immoraliteit vermomd in een nieuw kleding.

Door de verdienste van Zijn dood aan het kruis, heeft Christus een weg ontsloten tot de troon van God voor allen, die er gehoor aan willen geven. (GC489.4) Met een verdriet, dat alleen maar ten dele kan worden verstaan door de mens, keren zich de Vader en Jezus af van hen, die niet op Zijn genade en liefde willen ingaan. (TM245-6) Hosea zegt daarover:

"Efraïm is vergezeld met de afgoden; laat hem varen."

(Hos.4:17)

"Hoe zou Ik u overgeven, o Efraïm?"

(Hos.11:8)

De Israëlieten wilden niet dat Hij hun heilige bossen (hun goddeloze voorstellingen) terneer wierp, noch dat hun zondige gedachten gevangen geleid werden, zie ook Hos.10:8-13; 2 Kon.15:3,4 (MB142)

[56]

Nadat het onderzoekend oordeel is afgesloten, legt Jezus Zijn ambt als Middelaar en Voorspraak neer en wordt Koning en Rechter. (GC485; EW280.1; 7BC989.7; 4T387.8) In deze hoedanigheid spreekt Hij het oordeel uit over de goddelozen en rechtvaardigen. (RH II-22-98; GC490.9; GC666.6) God heeft Christus aangewezen als Rechter voor de uiteindelijke, de voltrekkende fase van het oordeel, de uitvoering van de beslissingen van het gerechtshof in de Hemel. (DA210.4; Joh.5:27; Judas 14,15) Dan zal blijken, dat de goddelozen in feite zichzelf hebben vernietigd. (Hos.13:9; COL84.9; A764.1) Zij hebben de enige weg tot behoud verworpen, die hen had kunnen redden van de vlammen, die de goddelozen zullen vernietigen en de aarde op Gods bevel zullen reinigen. (GC666.5)

[57]

Hoofdstuk 8

SCHULD

Bij het overdenken van wat 'een zonde' is, is het goed om de verschillende aspecten te overwegen met betrekking tot de zondaar. Wanneer de zondaar een bewuste zonde begaan heeft, ontstaan er drie dingen:

- a. een **gevoel** en besef van zonde
- b. een **schuld** door die zonde
- c. een **aantekening** van die zonde (GC420.1 ; DA752-3 ; MB85.4)

Dit in de geest en verstand van de persoon, alsmede een exacte kopie ervan in de hemelse boeken. Zij zullen daar blijven tenzij er iets meer wordt gedaan. Schuld vergiftigt de bronnen van het leven. (TM518.8) En als wij eraan vasthouden zullen wij tenslotte met de schuld en de aantekening van de zonde vernietigd worden, wanneer God uiteindelijk de aarde reinigt van alle zonde. (COL123.7; DA763.8) De aantekening van de zonde in ons geheugen kan een verzoeking vormen en een oorzaak zijn, van medewerking of beantwoording aan een verzoeking, die van buitenaf via de zintuigen tot ons komt. Zowel de schuld als de aantekening van de zonde moet worden weggenomen. Wij moeten ons bewust zijn, dat dit voor beide op verschillende wijze gebeurt. Als we ons aan de zonde vasthouden, zullen we uiteindelijk met de schuld vernietigd worden, wanneer God de aarde van alle zonde reinigt. (COL123.7; DA763.8)

Bij het bestuderen van de Bijbel en de geschriften van E.G. White, is het dikwijls moeilijk vast te stellen wat precies bedoeld wordt, als het woord 'zonde' of 'ongerechtigheid' of 'overtreding' gebruikt wordt. Wordt er verwezen naar de 'schuld' van de zonde of naar de 'aantekening' van de zonde, of naar beide tezamen? Om dit te onderscheiden is het van belang de samenhang en het verband te beschouwen, maar ook wat er met de zonde 'gedaan' wordt.

Schuld van zonde is reëel, zij bestaat echt. Zij bestaat even werkelijk als de wetten van God. Er zijn christenen, die het hier moeilijk mee hebben. Zij schijnen te geloven, dat schuld niet echt bestaat. Zij beweren dat schuld niet iets is, dat van de ene plaats naar de andere kan worden overgedragen.

Stelt u zich eens een rechtszitting hier op aarde voor. Er wordt een misdadiger voorgeleid, die van diefstal wordt beschuldigd. Er zijn getuigen die de misdaad bevestigen.

[58]

Door een toevallige omstandigheid heeft de politie een kleurenfilm met geluid van de daad, en de misdadiger erkent. Is hij schuldig? Ja! Kunt u met uw ogen de schuld zien? Neen. Hoe kunt u dan zeggen, dat er sprake is van schuld? Wel, ten eerste is er een wet. Ten tweede is er een herinnering, een schriftelijke verklaring en getuigen. En ten derde zijn er de gevolgen van de misdaad, zowel bij de misdadiger als bij de betrokkenen.

Schuld is een geestelijk iets. Ook de wet is geestelijk. Hoewel wij ze niet kunnen zien, bestaan ze toch en kunnen wij de gevolgen ervan waarnemen. Schuld kan worden gevoeld. Iemand voelt zich innerlijk schuldig, dus in zijn geest.

Het universum bestaat uit materiële- en geestelijke dingen. Beide, zowel de materiële als de geestelijke dingen werden bij de schepping gemaakt en zij worden door de kracht van een Persoonlijk Wezen, God, in stand gehouden. (MH414.9)

God heeft voorzieningen getroffen, dat de schuld kan worden overgedragen. Wanneer wij werkelijk berouw tonen over een zonde, wordt de schuld van die zonde **niet vernietigd**, maar wordt door Christus van ons afgenomen (GC420.2; PP356.2) Ellen White stelt het als volgt voor: de schuld van de zonde wordt in werkelijkheid, dat wil zeggen in feite **overgedragen** van de zondaar naar het Hemels Heiligdom. (GC420.1) Dit getuigenis kan geen betrekking hebben op de **aantekening** der zonde, want achter de **aantekening** van de zonde wordt dan 'vergeven' geschreven. (GC483.5) De **aantekening** blijft bestaan, totdat zij uiteindelijk, na het onderzoekend oordeel wordt 'uitgedelgd of uitgewist'. (GC422.1, 483.5)

Het is deze **schuld** van de berouwvolle zondaar, die het Hemels Heiligdom verontreinigt. (PP355-6; GC420-1) De schuld van de goddelozen staat opgetekend tegenover hun zondig levensverslag in de hemel, maar verontreinigt de hemelse plaatsen niet, daar zij niet werd overgedragen door het bloed van het Lam.

Wanneer het onderzoekend oordeel **voor allen** is afgesloten, neemt Jezus op grond van de verdienste van Zijn offer, als Hogepriester de **schuld** van de rechtvaardigen op Zich (GC422.5; PP356-8) en plaatst Hij in tegenwoordigheid van al Zijn heiligen de schuld op satan, omdat deze verantwoordelijk is voor het ontstaan van de zonde en omdat hij de verzoeker tot zonde is (EW280-1) Voor elke zonde moet rekenschap worden afgelegd. (DA761.8 ; 5BC1087)

Het wordt duidelijk waarom Jezus de 'Zondendrager' wordt genoemd. (DA111.7, 685.7, 756) Hij droeg onze schuld in Gethsémané en aan het kruis. Als Middelaar **neemt Hij onze schuld op Zich**, bij onze belijdenis en legt ze tenslotte op satan, die dan de gevolgen moet dragen van alle zonden, die hij de rechtvaardigen heeft doen begaan. (GC485.9) Christus betaalde de straf voor ons deel in de zonde, waardoor Hij het recht verkreeg om onze schuld van de zonde te dragen. (RH09-29-96)

[59]

De 'reiniging van het Heiligdom' omvat:

- a. het onderzoek van de boeken met de levensverslagen,
- b. het uitdelgen van de aantekening der zonde, en
- c. het plaatsen van de schuld van de zonde op satan. (GC421.2 EW178)

Satan weet dat deze schuld weer op hem teruggeworpen zal worden. Hij zal natuurlijk alles in het werk stellen om dit te voorkomen. Dit blijkt duidelijk uit de vele valse theorieën, die er over schuld in omloop zijn.

Veel mensen gaan naar psychiaters omdat zij schuldgevoelens hebben. In bepaalde gevallen voelen zij zich onnodig schuldig. Zij voelen zich misschien schuldig, omdat zij één van hun eigen maatstaven of die van een ander hebben gebroken. Is zo'n maatstaf onrechtvaardig, dan is het niet nodig zich schuldig te voelen. Andere arme mensen beelden zich in schuldig te zijn; zij moeten onderwezen worden in, wat werkelijk schuld betekent; dat zij in werkelijkheid niet schuldig zijn als zij zich op de wet beroepen kunnen.

Er bestaat echter werkelijke schuld, die voortkomt uit overtreding van Gods wetten. Sommige psychiaters proberen deze schuld af te doen op dezelfde wijze, als in een geval van ingebeelde schuld. Laten wij eens veronderstellen dat iemand echtbreuk heeft gepleegd. Na verloop van tijd beginnen schuldgevoelens bij hem te knagen tot hij zenuwpatiënt is. Dan gaat hij naar een

specialist. De psychiater zegt: "Maakt u zich daar niet zoveel zorg over. Op sommige Zuidze-eilanden trouwen ze helemaal niet. In ons land is trouwen slechts een gewoonte. Onze huwelijkswetten komen uit die gewoonte voort, meer niet." Zo gaat de man naar huis, in de hoop dat hij zich beter zal gaan voelen. Doch het is slechts tijdelijk, en dus wendt hij zich tot een geestelijke. En wat zegt deze? "U hoeft zich niet schuldig te voelen, want de wet is aan het kruis genageld." Desondanks blijft het geweten bij de berouwvolle man knagen, en gaat hij naar een priester. De priester zegt, dat de man inderdaad schuldig is; en geeft hem de raad een aantal goede werken te doen en daden van berouw; dan zal hij, een zondige priester, hem vergeven en zijn schuld wegnemen.

Al deze verkeerde denk- en zienswijzen tegenover de wet van God en het Verlossingsplan, hebben een toestand veroorzaakt, nog erger dan de hel in Dantes Inferno. De Bijbel zegt:

"Maar de goddelozen hebben geen vrede, zegt de HEERE".

(Jes.48:22)

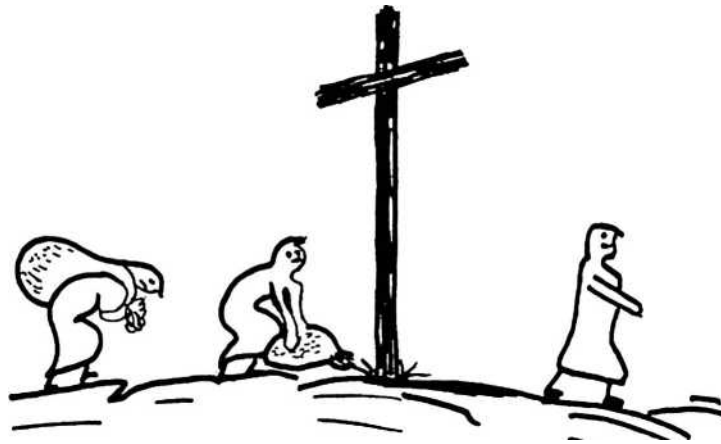
Toch zijn er denkers, alhoewel overtuigd, dat ware schuld bestaat, deze zozeer trachten te verkleinen of verduisteren, dat ze niet meer terug te vinden is. Toen President Kennedy vermoord werd, hebben velen getracht de blaam ervoor op de gemeenschap te werpen. Er is heel wat te doen geweest in medische en juridische kringen, om overeenstemming te bereiken tussen de opvattingen van juristen, psychiaters en sociologen met betrekking tot de criminele rechtspraak. In feite gaat het om het volgende:

[60]

De sociologen en de psychiaters willen ons doen geloven dat de mens een product is van erfelijkheid en omgeving zonder vrije keuze; en dat als hij geconfronteerd wordt met een aantal omstandigheden en prikkels, hij op een bepaalde, van te voren vaststaande wijze moet reageren. (W.M.Mc Gaughey, Calif. Med. 99;318,1963) Door op die manier te redeneren wordt de blaam voor onze daden, goed of slecht, op een uiterst moeilijk grijpbaar geheel gelegd als 'de gemeenschap'. De gemeenschap moet dus de schuld aanvaarden en zichzelf geselen, en de misdadiger vrijuit laten gaan.

Door **veelvuldig** kiezen plaatst de persoon zich daar waar hij zich bevindt. Zoals een persoon die onderweg is, bij elk kruispunt moet kiezen, zo moeten ook wij in geestelijke dingen, voortdurend kiezen. Iemand kan verkiezen in een goddeloos gezelschap te leven; hij kan zijn geest vullen met vulgaire afval van slechte schrijvers, of leven op een TV-dieet van hartstocht en bruutheid, totdat misdaad een natuurlijk gevolg is; maar de schuld draagt hijzelf en blijft de zijne, totdat en tenzij hij zich door het beginsel van bovennatuurlijke wedergeboorte, uit vrije wil, zich afkeert van zo'n manier van leven.

Het is van belang hier op te merken, dat het eerste gesprek, dat de mens na de zondeval met zijn Schepper had, betrekking had op schuld. Adam trachtte de blaam van zijn zonde op Eva te werpen, en indirect op God, Die Eva geschapen had. Daarop trachtte Eva de schuld op de gehyponotiseerde slang te werpen en op die wijze eveneens de schuld af te wentelen op God, Die zo'n spitsvondig schepsel geschapen had. Rond deze tijd heeft de slang haar stem verloren.

[61]

Mijn schuld kan niet weggenomen worden door behendige redeneringen van de psychiatrie, noch door de wet op te offeren, of door de schuld dunnetjes over de gehele mensheid uit te smeren, zodat zij niet meer waargenomen wordt. Noch kennis, noch onkunde van de wet (PP57-8 Rom.3.20; 1 Kor.13.2) kan de schuld wegnemen. (DA744.9) Ook kunnen wij God niet de schuld toeschuiven, met de list van Adam. God heeft slechts één weg voor ons om onze schuld kwijt te raken. Deze omvat berouw, belijdenis en geloof (Hand.20:20-21).

Het is erg moeilijk voor ons om te aanvaarden dat wij schuldig zijn; dat metterdaad te erkennen en dan te zeggen: 'ik heb er spijt van'. Het is echter een geweldige ervaring wanneer dit inderdaad gedaan wordt; dan zijn wij op een legitieme wijze bevrijd van de schuld. Jezus heeft voorzieningen getroffen om al onze schuld van ons weg te nemen. Laten wij Zijn weg aanvaarden; de enige weg, die werkelijk vrede brengt.

[62]

Hoofdstuk 9

KARAKTER

‘Een karakter gevormd naar de Goddelijke gelijkenis is de enige schat die we van deze wereld naar de volgende kunnen meenemen.’

(COL332.7; vgl. 5T466.5)

Dit zijn verrassende woorden. Weet u wat een karakter is? Zoiets belangrijks zou bovenaan onze studielijst moeten staan.

De woorden ‘karakter’ en ‘gewoonte’ komen niet eens voor in de King James Version. Hoe kunnen we weten wat de Hemel over dit belangrijke onderwerp heeft geopenbaard? Een woordenboekdefinitie is niet genoeg, want we hebben te maken met geestelijke zaken. De concepten van God zijn niet onderhevig aan eigen interpretatie (2 Petr.1:20). We moeten bestuderen hoe de woorden door geïnspireerde schrijvers worden gebruikt. We zullen naar Ellen White, de schrijfster van het bovenstaande citaat, moeten kijken om te zien hoe het wordt gedefinieerd. Met haar inzicht zien we, dat God in de verschillende vertalingen andere woorden, gelijkenissen en symbolen gebruikt om ons over karakter te leren. Op sommige plaatsen hebben de vertalers de woorden ziel, geest of verstand gebruikt in plaats van het woord karakter. Woorden als manier, aanwensel, zede, wijze en neiging kunnen worden gebruikt om gewoonte aan te duiden.

De gelijkenissen en verhalen van Jezus gingen voornamelijk over karaktervorming (COL23.4, 269.8). Hiermee heeft onze Heiland nauwkeuriger uitgedrukt hoe de geest werkt. Het witte gewaad van Openbaring 3 van de Hemelse Koopman vertegenwoordigt het verleende (meegedeelde) karakter (4T88.8). De olie van de wijze maagden symboliseert niet alleen de bediening van de Heilige Geest, maar ook de vrucht van de bediening, een verleend rechtvaardig karakter (COL407.1; CG173.3; TM234.1). Het bruiloftskleed uit Mattheüs 22:11 typeert het karakter dat we moeten dragen, terwijl het in onze geest wordt ‘geweven’ door het ‘weefgetouw’ van de Hemel (COL311-2; 4BC1179; DA762.5).

[63]

Openbaring 14:1-4 geeft de aard aan, van het karakter dat Gods volk in de laatste dagen zal hebben (7BC978).

“En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden. En ik hoorde een stem uit den hemel, als een stem veler wateren, en als een stem van een groten donderslag. En ik hoorde een stem van citerspelers, spelende op hun citers; En zij zongen als een nieuw gezang voor den troon, en voor de vier dieren, en de ouderlingen; en niemand kon dat gezang leren, dan de honderd vier en veertig duizend, die van de aarde gekocht waren. Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevekt zijn, want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht uit de mensen, tot eerstelingen Gode en het Lam.”

De vier onderstaande getuigenissen beschrijven een formele definitie van het woord karakter, zoals gebruikt door Ellen White:

1. ‘...gedachten en gevoelens te zamen vormen het zedelijk karakter.’

(5T310.3)

2.'De geest, het karakter van de mens keert tot God terug, om daar bewaard te worden.'
(6BC1085)

3.'Het verstand is de tuin; het karakter is de vrucht.'
(4T606.8)

Uit bovenstaande getuigenissen blijkt heel duidelijk dat het karakter het resultaat is van de werking van de geest en het verstand. Het karakter zetelt in de hersenen en wordt vastgelegd in de boeken des hemels; het is in feite een verslag van de gedachten, woorden, handelingen, motieven en gevoelens van het individu. (CG562; 7BC987; 5BC1085)

'Een karakter, gevormd naar het Goddelijk Voorbeeld, is de enige schat, die wij van deze wereld mee kunnen nemen naar de toekomstige.'
(COL332.7; cf. 5T466.5)

Wat gebeurt er bij de bekering met het karakter? Bij de bekering wordt het **hart** veranderd, maar het **karakter** niet. (COL97.3; 163.2; 1SM336.8) Nieuwe motieven worden werkzaam en de persoon **begint een rechtvaardig karakter te ontwikkelen**, de **nieuwe mens** in Christus Jezus. Het karakter wordt gevormd, gemodelleerd en ontwikkeld. (COL100.1, 331; DA407.5; 4T438) Door daden wordt het karakter ontwikkeld. (MB149.9)

Het ontwikkelen van een **rechtvaardig** karakter is altijd een door God gegeven opdracht geweest. (COL391.3; 5BC1085; SC62.2) Ik heb nergens een uitspraak in de Getuigenissen gevonden, waarin sprake is, dat God Adam schiep met een karakter. Adam moest een karakter **vormen**. (SC62.4) Christus **ontwikkelde** een volmaakt karakter (DA762.5; COL345.3) Christus kwam als de 'Grote Karakterbouwer'. (COL345.4)

Bij het bestuderen van het onderwerp karakter, lezen wij van **natuurlijke** en **aangekweekte** kenmerken in het karakter. (TM416.8; FCE278.1) Als het karakter gevormd wordt door handelingen en gewoontes, gevoelens en gedachten, hoe kunnen kinderen dan karaktertrekken erven van hun ouders? Wordt er een soort geestelijk patroon, gedachten-aantekening of een soort instinkt in de hersenen ingeplant, door middel van chromosomen, de dragers van erfelijke eigenschappen?

[64]

Het antwoord op zulke vragen wordt ons niet precies gegeven. De getuigenissen van Ellen White, die ik heb gevonden en het dichtst bij een verklaring komen, worden hieronder aangehaald;

'Uw karaktertrekken zijn op uw kinderen overgegaan, die bovendien, dagelijks uw voorbeeld van blinde, onredelijke hartstocht, en van ongeduld en geprikkeld zijn, navolgen.'
(4T495-6)

'In het menselijke hart leeft een natuurlijke zelfzucht en verdorvenheid, die alleen kan worden overwonnen door de meest strenge discipline en krachtige weerstand; en zelfs dan zal het jaren vergen van geduldig pogen en van ernstige weerstand.'
(4T495.6)

'Als zij zich voor de geboorte van haar kind laat leiden, door aan lusten en impulsen toe te geven; als zij zelfzuchtig en veeleisend is, zullen deze neigingen zich weerspiegelen in de houding van het kind. Op die manier hebben veel kinderen als een erfenis reeds bij hun geboorte bijna onoverwinnelijke neigingen tot het kwade meegekregen.'
(AH256.3)

De mate van matigheid of onmatigheid bij ouders, wordt in het kind weerspiegeld in lichamelijke kracht, geestelijke moed en morele kracht. Deze zijn een deel van de erfenis die het ontvangt.

Waarschijnlijk begint het kind reeds voor de geboorte, de geneigdheid van de moeder te voelen, al is het nog zo subtiel, en wordt dit op de blanke 'gevoelige plaat' in de menselijke geest vastgelegd. (PP561.5; cf.CDF217.5; AH 436.5) Twee Zweedse onderzoekers, Dr. Wedenberg en Dr. Westin van het Karolinska Instituut hebben aangetoond dat een ongebooren baby, reeds twaalf weken vóór de geboorte, geluiden kan waarnemen. (Medical World News 4-10-70 pp.28-29) En hoewel de geestelijke vermogens van de ongebooren baby nog erg beperkt zijn, is er een zekere mate van respons en herinnering.

Maar afgezien van de **natuurlijke** karaktertrekken die het kind geërfd kan hebben, ontvangt het kind de grootste erfenis van zijn karakterneigingen, zowel goede als kwade, door de dagelijkse omgang en het voorbeeld van zijn ouders. De kinderen van goddeloze ouders 'erven' door imitatie het zondige leven van hun ouders. (3SG291) Aan de andere kant wordt ons beloofd, dat kinderen ook gewoontes van gerechtigheid erven, door het voorbeeld van hun Godvrezende ouders.

‘Kleine kinderen zijn voor de moeder een spiegel, waarin zij haar eigen gewoontes en gedrag weerspiegeld kan zien.’

(AH267.7)

Enkele jaren geleden hebben wij als gezin een jaar in het zuiden van Michigan doorgebracht. Op een heldere wintermorgen, het was na een sneeuwstorm, gingen mijn vierjarige zoon en ik een wandeling maken in de sneeuw. We waren nog maar net onderweg toen een kleine jongensstem

[65]

achter mij zei, "Kijk eens papa, ik loop precies in uw voetstappen". Ik werd er stil van toen ik mij de diepere betekenis van die woorden realiseerde. Op dat moment bekleemde mij de verantwoordelijkheid van het ouderschap. Ik antwoordde: "Goed zo, dan zal ik kleinere stappen nemen; maar volg mij niet als ik verkeerd ga." Waarop de kleine antwoordde: "Maar hoe weet ik dat u verkeerd gaat?"

Hebt u wel eens opgemerkt hoe snel een kind leert schelden? Als ik zelf een prikkelbaar, gemakkelijk scheldend mens ben, duurt het maar heel kort of het kind scheldt terug. Wordt het kind daarvoor terechtgewezen, begint het te schelden tegen zijn speelgoed of poppen. Zou het niet mogelijk zijn, dat de 'vreselijke tieners' het resultaat zijn van het voorbeeld van die 'vreselijke ouders' gedurende hun jeugd? Hoe belangrijk is het dat de karaktertrekken, waarvan de moeder verlangt, dat die zich in haar kinderen zullen openbaren en ontwikkelen, zich eerst bij haarzelf ontwikkelen! (AH267.7)

Niet alle karaktertrekken in een kind komen voort uit de invloed van ouders of anderen waar het mee omgaat. De duivel is nog steeds actief. Al spoedig beginnen kinderen uit zichzelf geheel eigen neigingen aan te kweken. Ouders hebben het voorrecht en de plicht de HEERE in gebed te vragen, dat Hij hun kinderen wil beschermen door een muur van engelen. (CPT110, 118.9) Een edel, veelzijdig karakter wordt niet geërfd (PP223.4; COL 331.3); maar met behulp van de kracht van onze Zaligmaker, door de dienst van de Heilige Geest en de engelen, kan ieder een rechtvaardig karakter ontwikkelen. (5T579.3; GC469.7)

God heeft ons de talenten gegeven, wij moeten het karakter vormen. (4T606.7; COL331.4) Om een christelijk karakter te vervolmaken moeten bidden en werken samengaan. (4T 459.8) Het karakter van Christus in ons, wordt door Zijn inwonende gerechtigheid, van moment tot moment, dag aan dag ontwikkeld. Door Gods wil te doen, uit de zelfopofferende liefde en door de kracht, die Hij ons schenkt. (AA483.2; DA312.5; 1SM366.8) De kracht om het karakter te ontwikkelen wordt ons

verleend, als wij onze wil aan Christus onderwerpen en vragen dat deze kracht voor God werkt. (MH514.4; DA667) Zodra de ziel besluit om overeenkomstig de wil van God te handelen, deelt God de kracht mee. (TM518.1) Hier op aarde zal de tijd nooit komen, dat wij kunnen zeggen dat wij de karaktervorming volkomen bereikt hebben. (7BC947)

Nu gedurende onze genadetijd verlangt onze Zaligmaker dat wij onze karaktertuin 'wieden'. (4T337.8) Nu moeten wij het kleet van Christus' gerechtigheid dragen. (ED249.5; 5T472.5) Nu is het de tijd om ons karakterkleed te wassen en te strijken. (5BC1131) Wij moeten het kleet van ons karakter wassen in het bloed van het Lam. (5T215-6:4T387.2) God heeft

[66]

het aan ons overgelaten de tekortkomingen in ons karakter te herstellen, en de zieletempel te reinigen. (5T214.7)

‘Het werk om te overwinnen is een groot werk. Laten wij er ons met energie en volharding op toeleggen. Tenzij wij dat doen, zal ons vuile karakterkleed niet weggenomen worden. Wij moeten nooit verwachten, dat dit met geweld van ons zal worden afgerukt.’

(EGW in RH10-12-61; PK588.5)

Het karakter zal niet bij de tweede komst van onze HEERE worden veranderd (AH319.5; 4T429.6) De 'Louteraar' (Mal.3) heeft besloten het gehele werk van 'verandering' en 'herstelling' van het karakter te doen gedurende de genadetijd. (2T355.3; TM236 GC425.4)

Sommigen hoor ik zeggen dat wij niet met zondigen zullen ophouden, totdat Christus ons vernederd lichaam verandert bij Zijn komst in heerlijkheid. Sommigen leren dat er voorzieningen zijn tot vergiffenis van zonden nadat de genadetijd beëindigd is. Als ik zoiets hoor, moet ik aan het volgende getuigenis denken:

‘Sommigen van deze mensen zullen de volmaaktheid van het christelijk karakter nooit bereiken, omdat zij de waarde en de noodzaak van zulk een karakter niet inzien.’

(2T519.9)

Het is waar, wanneer ik om mij heen kijk en ook mijzelf onderzoek, zou ik moeten instemmen; als ik in de geschiedenis terugblik, zie ik slechts het voorbeeld van één Mens, Die zonder zonde leefde, terwijl de erfelijke gevolgen van de zonde in Zijn lichamelijke natuur aanwezig waren. Ik weet alleen dat het mogelijk is, omdat God zegt dat het zal gebeuren. (CH634.1; T355.5; GC623.1)

Het is door het geloof, dat ik mij vastklem aan de belofte van volmaakte gehoorzaamheid. Als de HEERE in ons Zijn vreugde heeft, dan zullen wij slagen. (Num.14:8)

‘Het is niet het werk van een ogenblik, maar van een geheel leven. Door dagelijks te groeien in het Goddelijke leven, zal hij de volkomen maat van een volmaakte man in Christus niet bereiken, vóórdat zijn genadetijd eindigt.’

(4T367.1)

Toen Jezus hier op aarde was, bezat Hij geen geërfde zonde, noch ontwikkelde Hij een zonde-aantekening in Zijn geest. Op Hem rustte geen hang tot zonde (5BC1128-9), toch moest Hij de neiging weerstaan, Zijn Eigen kracht te gebruiken als Hij verzocht werd (7BC930); opdat Hij verzocht kon worden zoals wij en kon overwinnen zoals wij overwinnen moeten. (BC1082.3; Hebr.4:15) Christus 'bezat' niet 'de hartstochten van onze menselijke gevallen natuur'; aan de andere

kant was Hij niet vrijgesteld van en niet immuun voor de verleiding ervan, maar werd verzocht (tempted) net zoals wij. (2T202, 509)

[67]

Het karakter van Christus was volmaakt en vrij van zonde. (DA71, 762.4; 5BC1128.9) Door het uitdelgen van de zonde brengt Hij in Zijn volgelingen, die op aarde gedurende de tijd der benauwdheid zullen leven, dezelfde karaktertoestand teweeg. (GC623.3, 425.4; COL69.2) Als resultaat van hun voorgaande ervaringen met Gods kracht tot overwinning, en door het volkomen vervuld zijn met de Heilige Geest, zullen hun karakters tot in alle eeuwigheid smetteloos blijven. (5T579.2)

Ons wordt verteld dat God Zijn deel heeft gedaan in het treffen van voorzieningen tot herstel van de mens. (5T619.5)

“En de Geest en de Bruid zeggen ‘kom’.”

(Opb.22:17)

Het verzoenende bloed van Christus staat ter beschikking, evenals geestelijke en zedelijke kracht; en toch zijn wij als volk onverschillig of slapen. (5T457.2)

‘Mij werd getoond dat Gods volk op een of andere verandering wachtte, die plaats zal vinden - een dwingende macht - die van hen bezit neemt. Maar zij zullen teleurgesteld worden, want zij vergissen zich. Zij moeten zelf iets doen; zij moeten zelf aan het werk gaan.’

(1T261.3)

Er is nog een andere macht, en een ander licht op het strijdtoneel en tenzij zij voor God kiezen, zal satan de leiding overnemen (EW56.2; cf. Ev599.3).

[68]

Hoofdstuk 10

BEELDEN UIT DE GEDACHTENHALLEN VAN HET GEHEUGEN

Laten wij het 'boek der herinnering', 'het karakter' en 'het verslag der zonde' eens op een andere wijze illustreren. De pen van Ellen White gebruikt de uitdrukking 'beelden in de gedachtenhallen van het geheugen. (5T610, 744) Misschien kunnen wij door deze vergelijking te gebruiken wat meer inzicht krijgen in de werking van de geest. Natuurlijk moeten wij ons realiseren, dat wij deze vergelijking niet onbeperkt kunnen benutten; zij verklaart niet alles;

“Ik loof U, omdat ik op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken! ook weet het mijn ziel zeer wel.”

(Ps.139:14)

De uitdrukking 'beelden in de hallen van het geheugen' geeft het idee, dat deeltjes informatie en beelden in de hersenen aanwezig zijn, als schilderijen die aan de wanden hangen in het circuit van gangen in ons geheugen.

Sommige van deze gangen worden vele malen door ons geestesoog doorkruist en doorlopen. Andere gangen bijna nooit. Plezierige ervaringen uit het verleden zijn gemakkelijker en dikwijls beter te herinneren, dan onplezierige. Het geestesoog schrikt ervoor terug sommige gedachtengangen opnieuw te doorwandelen, omdat dit met onplezierige ervaringen gepaard gaat.

Om de een of andere reden kan een geheugen- of gedachtengang die dikwijls gebruikt wordt, gemakkelijker door de geest teruggevonden (herinnerd) worden. Het geestesoog is in staat om zo'n geheugenspoor snel en met groot gemak te doorkruisen. Dat is het gevolg van wat wij een leerproces of een gewoonte-vorming noemen. Sommige van deze beelden zijn stom, zonder geluid of emotie, terwijl andere beelden met geluid of andere gewaarwordingen gepaard gaan of verbonden zijn.

Er kan in dit verband nog veel meer gezegd worden, maar laten wij in het bijzonder de werking van gedachten en herinnering bestuderen, met betrekking tot zonde en gerechtigheid.

Van nature zijn wij opstandig en hebben wij in onze herinnering vele indrukken en beelden van 'zonden', die in onze gedachtengangen zijn opgehangen. Op een tijdstip in het verleden,

[69]

werd zo'n zondig beeld voor het eerst in het geheugen opgehangen. Er was een zondige begeerte in ons. Dit beeld is omringd met een sfeer van schuld en zondig genoeg.

We bemerken dat er in veel gevallen beelden zijn, die verfraaid en vergroot zijn, omringd met ermee verbonden plezierige of aangename voorstellingen. Iedere keer als het oog des geestes zo'n gang doorkruist, wordt er meer aan toegevoegd.

Ook bemerken wij dat er beelden in de gangen hangen, die geen directe morele of zedelijke betekenis hebben. Beoordeeld in het licht van de zedenwet, zijn zij noch goed, noch kwaad. Als wij de geheugengangen van een bekeerd mens zouden doorwandelen, zouden daar ook sommige goede beelden hangen. Er zijn beelden die getuigen van cultuur en goede smaak, maar wij vinden daar geen 'rechtvaardige' beelden. (1 MB94.7; GC509.5; AA233.8)

Wat gebeurt er nu wanneer iemand tot bekering komt? Wij zien veranderingen plaats vinden. Er komen nieuwe verlangens, nieuwe interesses en nieuwe motieven krijgen de overhand. De sfeer van schuld, die de beelden omringden, verdwijnt. Al de zondige beelden in de gedachtengangen worden bedekt met het bloed van Christus. Nu doorkruist ons geestesoog in gezelschap van de Heilige Geest de gedachtengangen en wordt een nieuw soort beelden in de gangen van het geheugen opgehangen. Bijgestaan door de Heilige Geest, verschijnen er nieuwe beelden van Bijbelteksten, rechtvaardige daden van vriendelijkheid, van gebed en van het gezang van liederen. Wij beseffen ook dat niet ieder beeld een goed beeld is. Als het een zonde voorstelt, dan zal de Heilige Geest tenslotte er de aandacht van de toegewijde christen op vestigen, opdat het beleden, nagelaten en bedekt kan worden. Door een geheiligd denken, door gebed en Bijbelstudie, werkt God met de christen samen, om Zijn wet in het hart te schrijven (Jer.31:33; Spr.3:3) en deze aan de wanden in de gangen van ons geheugen op te hangen. Zo wordt een rechtvaardig karakter, stukje bij beetje, opgebouwd.

Uit eigen ervaring weten wij dat er ook andere gebeurtenissen in ons geheugen plaats vinden. Soms doorkruist ons geestesoog de gedachtengangen en wordt onze aandacht gevestigd op één van de beelden, die Jezus reeds met Zijn bloed bedekt heeft. Door verlokking of zondige aantrekkingskracht wordt de verbeelding ertoe gebracht, de bedekking van het bloed te negeren, en zich opnieuw in te laten met het beeld van die vroegere zonde. Weliswaar pleit de Heilige Geest in ons gemoed, maar moet Zich terugtrekken, wanneer het gemoed zijn eigen weg gaat, de bedekking wegrukt en zich opnieuw verlustigt aan het zondige beeld. Dan keert de sfeer van schuld terug rondom dat beeld. Wat moet er nu gebeuren? De Heilige Geest pleit met ons. De zonde moet opnieuw verworpen worden, beleden, en bedekt door de dienst van de Heilige Geest en onze Zaligmaker.

Als ons geestesoog de gedachtengangen van het geheugen doorkruist, wil God, dat dit gebeurt tezamen met de Heilige Geest. (Rom.8:1) (SC63-64) Hij wil dat wij, in plaats van te zondigen, Hem toegewijd blijven en Zijn Kracht (genade) te hulp roepen,

[70]

als het geestesoog ertoe verleid wordt af te wijken, als zondige beelden zich aan de wanden in de gedachtengangen bevinden; als een nieuwe zondige gedachte, die zich spontaan aan de zintuigen opdringt. De oproep tot God om hulp, wordt in de gedachtengang van het geheugen juist op dat punt opgetekend en wordt een waarschuwingsteken in geval het geestesoog een volgende maal die weg gaat. (GC481.4)

Nadat het zondige beeld herhaalde malen verworpen is, wordt de aantrekkingskracht, die dat zondige beeld uitoefent, steeds minder. Toch blijft die zonde, al is zij bedekt door het bloed, in de geest achter. (GC487.1; 420-421)

Er komt een tijd waarop, op Gods bevel, iets meer gedaan zal worden voor zijn trouwe volgelingen. In het onderzoekend oordeel zal God in feite vragen: 'Hoe is de houding van die persoon tegenover Mij en Mijn regering? Heeft hij Mij lief en is het zijn verlangen met de heiligen in de hemel samen te leven? Zijn al de zondige beelden in de gedachtengangen van het geheugen verworpen en bedekt?' (GC483) Wat staat opgetekend in de gedachtengangen van het geheugen? (GC481,483)

‘Als het antwoord op deze vragen de goedkeuring des hemels kan wegdragen, dan zal het bevel gegeven worden: 'Wis die zondige beelden uit. Delg ze uit.’

(GC483.6; 5T475; 4BC1178)

Mijn kind heeft ze overwonnen en wil ze niet. Het overblijvende karakter is volmaakt vrij van de zonde en van de aantekening daarvan. Geen verborgen zonden zijn meer te openbaren. Zij zijn van te voren in het oordeel gebracht. (4BC1178) Die persoon had de Heilige Geest vrije toegang tot de gedachtengangen van het geheugen verleend, en wanneer de slechte zondige beelden, die in die gangen hingen, in hun ware licht aan hem werden geopenbaard, werden zij oprecht verworpen in de Kracht van de HEERE. Gods Heilige Geest woont in volheid in de geest van de volgeling.

Na de uitdelging der zonde en de uitstorting van de Heilige Geest in volheid, gaat het geestesoog voort met het ophangen van **rechtvaardige** beelden in de gedachtengangen. Het karakter, het geheel van gedachten en gevoelens, zal zich in alle eeuwigheid verder ontwikkelen. Van de tijd van de uitdelging der zonde af, totdat Jezus wederkomt in de wolken des hemels en de lichamelijke natuur veranderd wordt, zal het oog des geestes nog steeds gehinderd worden door zwakheden en degeneratie van de hersenen; maar zal die persoon door de kracht van God en onder de leiding van de Heilige Geest niet zondigen. Geen zondige beelden zullen dan meer opgehangen worden in de gedachtengangen van het geheugen. (5T216.5) Want na de uitdelging van de zonde en de afsluiting van de genadetijd, zal er geen mogelijkheid meer bestaan, dat de schuld der zonde kan worden weggenomen, zondige beelden bedekt (vergifenis) om op een later tijdstip uitgedelgd te worden. Het Middelaarswerk door Jezus, onze Hogepriester, dat daarin voorzag vanaf de zonde van Adam tot aan de uitdelging der zonde, heeft voor altijd opgehouden. (GC425.5, 614.2)

[71]

De heiligen zullen **niet** zeggen dat zij zondeloos zijn, want zij bezitten nog een zondige lichamelijke natuur. (AA562.1; 2SM33.8) Zij bezitten geen 'heilig vlees' (2SM32.7) Nog steeds zullen zij verzocht worden tot Jezus' komst. Zij beseffen dat zij zouden kunnen zondigen, maar zij zullen vertrouwen op die 'noodzakelijke genade', die Kracht van God om te gehoorzamen, net zoals Jezus deed. (AA56.1)

Gedurende deze tijd van benauwdheid, is het geestesoog zich bewust, dat de gedachtengangen van het geheugen door de gevolgen van de zonde geleden hebben. Voldoende bewijzen zijn daar te zien van de strijd. Er zijn open plekken, er zijn littekens. (TM447.5; OHC227; 8T66.5) Er zijn als het ware nog de lege lijsten, maar het beeld dat daar gehangen heeft is uitgedelgd, bestaat gewoon niet meer. (GC 620.4)

Door die dingen, die achterbleven in de gedachtengangen der herinnering, is die persoon zich steeds bewust van zijn onwaardigheid. (GC620.4) Maar er zijn tekenen die wijzen op de overwinning. (GC481.5) Overall zijn de roepstemmen om hulp tot God aangetekend. De gedachtengangen, waar eens de verlokkenende, zondige beelden, hingen, die al de moeilijkheden veroorzaakten, tonen een overvloed van bewijzen van berouw, dat getoond werd. (GC481.5) Het geestesoog ziet duidelijk, dat zonder Gods hulp, alles verloren zou zijn geweest. (DA98.7; GC641.8) Er is niets te zien waarover te roemen valt. (GC619.1)

Met de hulp van God zal de persoon in de tijd van benauwdheid, geloof, hoop en geduld oefenen, in een grotere mate dan ooit tevoren. (GC631.2) Hij zal doorgaan lessen te leren, lessen van geloof en gehoorzaamheid. Net zo als Jezus gehoorzaamheid leerde uit de dingen die Hij leed (Hebr.5:8), zo zal ook Gods volk de lijdensbeker worden aangereikt en gehoorzaamheid en geloof leren uit de dingen die zij lijden. (GC641.8) Hij heeft beloofd hen te bewaren in "de ure der verzoeking". De belofte is, 'Mijn genade is u genoeg'. (GC486-7; PP218.1; MLT291.4) Het is de genade die in staat stelt te gehoorzamen, de genade waarom Jezus bad. (AA56)

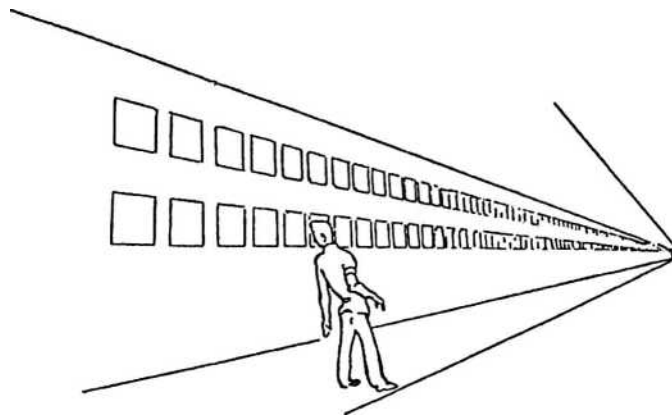
Tenslotte nog dit. Zoals gezegd in hoofdstuk 6, zijn alle gevoelens en gedachten-beelden zowel in de hersenen van de mens hier op aarde, alsook in de boeken des hemels opgetekend. Van alles wat hier in het origineel gebeurt, bevindt zich in de hemelse boeken een exacte kopie. *Het is deze aantekening (GC482; MM184.2), die ons in de hemel vertegenwoordigt. (GC428) Het is middels deze aantekening dat de heiligen gerekend worden in de hemel te zijn. (GC427.6) Omgekeerd is het ook zo, dat alles wat door de dienst van Christus met de aantekeningen in de hemel gebeurt, zoals de antwoorden op het gebed

[72]

en het uitdelgen van de zonde uit het hart, eveneens gedaan moet worden met de aantekeningen in de menselijke geest van de levend overblijvenden hier op aarde.

[73]

[74]

Hoofdstuk 11

DE SUBTIELE VERANDERING IN DE GEZINDHEID

Waarom heeft God nadat Adam en Eva van de boom gegeten hadden, niet hun berouw aanvaard en gezegd: "Ik wil jullie deze keer vergeven. Je mag in Eden blijven, maar doe zo iets echter nooit meer."

Waarin bestond het probleem? Adam en Eva hadden toch hun zonde berouwd en beloofd in de toekomst onvoorwaardelijk gehoorzaam te zijn. (PP61; SR41.2) Was God een soort schrikbeeld, die er op uit was Adam een lesje te leren? Het antwoord op deze vraag heeft te maken met de moeilijkheden met betrekking tot 'eetlust, begeerten, en neigingen'.

Wij hebben geleerd dat uit herhaalde handelingen, gewoontes ontstaan en dat gewoontes ons karakter vormen. (COL356.6) Herhaalde zedelijke handelingen vormen zedelijke gewoontes en zedelijke gewoontes vormen het zedelijk karakter.

Wij hebben eveneens geleerd dat gedachten en gevoelens samen het karakter uitmaken. (5T310.3) Als gevoelens herhaald worden, worden het neigingen en begeerten. Deze gevoelens en gedachten, die opgetekend zijn in de geest, beïnvloeden de beslissingen, zij dienen als impulsen, neigingen, lusten, hartstochten, afwijkingen, voor- en tegen ingenomenheid in het dagelijks leven. Zo kan een invalide een gewoonte aankweken, om voortdurend te piekeren en te jammeren over zijn handicap.

Ellen White schrijft, dat door die ene zonde van onze eerste ouders hun 'natuur' verdorven werd. (PP61.8) Daar de lichamelijke natuur zeker niet zo snel veranderd is, moet dit getuigenis in de eerste plaats betrekking hebben op de veranderingen in de geestelijke en/of zedelijke natuur. Geestelijk waren zij in opstand, maar een waarachtig berouw zou hen weer met God in harmonie gebracht hebben, op z'n minst enige tijd. Het probleem echter was,

[75]

het kleine zaad van de zonde, dat in de tuin van hun geest gelegd was. Met de aantekening van de zonde in hun geest, was de verlokkelijke macht van de zonde te sterk voor hen om te overwinnen. Eén zaad hadden zij gezaaid, en dat éne zaad zou onmerkbaar uitgroeien tot een wirwar van gedachten en gevoelens, met de daarbij verbonden neigingen tot het kwade en vooroordelen, die op hun beurt weer opnieuw zaad zou uitzaaien. De elementen van een neiging tot zonde waren in hun hart geplant. Hun geest zou deze planten cultiveren en opkweken, omdat zonde zo bedrieglijk is.

Vaak is het moeilijk om onkruid van een cultuurplant te onderscheiden. Vooral pas ontkiemde planten zijn een uitdaging voor het onderscheidingsvermogen. Volwassen planten proberen hun ware aard te camoufleren onder geurige bloesems of artistiek gevormde bladeren. Het is net als met paddestoelen, de mooiste paddestoelen zijn vaak een masker voor het grootste vergif. Zo kunnen ook gedachten en gevoelens op het eerste gezicht volkomen onschuldig schijnen. Maar tijd en een mate van ontwikkeling zijn soms vereist om de ware aard van een daad of gevoelen te openbaren.

Hoe de geest van de mens werkt is in vele opzichten een verborgenheid. (6BC1105; SD105) De geest van de mens werd ontworpen tot het bezitten van eetlust, verlangens, neigingen en begeerten voor het welzijn van Gods universum. Het binnenkomen van de zonde verloor dit

functionele ontwerp, tot schade van de mens. Nu hebben wij te strijden met zondige neigingen en begeerten. (CD167; 2T408; 4T498; 3T491)

Deze veranderingen in de geestelijke natuur, die een neiging tot het boze veroorzaken, kunnen, wat hun ontstaan betreft, als volgt worden ingedeeld;

- a. Op natuurlijke wijze; geërfd van ouders
- b. Door aanleren, nadoen, van ouders en opvoeders, ook een soort 'erfenis'
- c. Door eigen initiatief, via zintuigen en verbeelding

Van onze voorouders ontvangen wij lichamelijke afwijkingen, geestelijke of zedelijke zwakheden, in verschillende graden, en dierlijke (natuurlijke) instinctieve (?) voetsporen in de geest, die ons de neiging geven ten gunste van de zonde te reageren. (5 BC1128) Zelfs het kleinste kind antwoordt met ongenoegen als het zijn zin niet krijgt, dat wil zeggen als niet aan zijn instinctieve verlangens wordt voldaan.

In onze kindertijd en jeugd 'erven' wij karaktertrekken van onze ouders en van diegenen waar wij mee omgaan. Onbewust nemen wij hun accent over; hun manieren en gewoontes ten goede of ten kwade. Overall om ons heen zien wij daar voorbeelden van. Het spraakcentrum in de hersenen van een Groninger of een Limburger zijn precies hetzelfde, maar toch spreken zij de woorden met een geheel eigen accent uit.

[76]

Onreine gedachten kunnen op de verbeelding beslag leggen. Door er op in te gaan worden ze aangekweekt en versterkt. Men kan geboeid worden door het lezen van een roman, vol wellust en bloedvergieten, of als betoverd te worden door de intriges en wetteloosheid op de TV. Dit alles is uitzaaien van zaad in grote verscheidenheid. Stellen wij ons opnieuw de vraag, waarom heeft God Adam en Eva niet toegestaan in de hof van Eden geheel opnieuw te beginnen, alsof er niets gebeurd was?

Satan had drie hoofdbeschuldigingen ingebracht tegen de Wet van God.

- a. Hij beweerde dat de Wet onvolkomen was
- b. Dat ze veranderd moest worden
- c. Dat ze niet kon worden gehouden (DA761-3; PP38)

Deze beschuldigingen moesten weerlegd worden. Aanvankelijk scheen het alsof satan gelijk had. Het was Gods plan om, juist met diegenen die gefaald hadden en met hun nakomelingen, de valsheid van die beweringen te bewijzen.

Adam en Eva werd een tweede gelegenheid gegeven om te helpen bewijzen, dat Gods ontwerp voor orde in het universum, rechtvaardig is. Naast de voorzieningen tot vergeving en wegneming van de schuld hunner zonde, voorzag God de noodzaak tot het verwijderen van de zondige zaden, de wortels, stammen, takken en bloemen van het kwaad uit de menselijke geest. Dit in de geest aanwezige geheel, dat zondige hartstochten, begeerten en neigingen zou opwekken, moest uit de tuin van de geest verwijderd worden door uitdelging van de zonde; maar eerst zouden deze neigingen tot zonde worden afgewezen, verworpen en overwonnen worden.

God liet hen niet aan hun lot over, noch laat Hij ons alleen met onze neigingen, vooroordelen of aanleg. (MB142.1; MH176.5; CH440; 7BC943) Bij de bekering wil Hij ons nieuwe begeerten, nieuwe motieven en goede neigingen schenken. (COL98; 5T82; 6BC 1101) Wij moeten onze natuurlijke, erfelijke en ontwikkelde neigingen overwinnen, door Christus met Zijn Kracht in onze zielempel toe te laten, om alles naar buiten te werpen, dat de omgeving verontreinigt. (DA161.5)

Wij moeten ons er niet toe laten verleiden te denken, dat wij in eigen kracht enige van die gekoesterde afgoden naar buiten kunnen werpen. (DA161.8) Ook kunnen wij niet zelf in eigen kracht de door Hem gereinigde zieletempel met heilige gedachten vullen. (DA323-4) De ontwikkeling van rechtvaardige neigingen, rechtvaardige wensen en verlangens zijn het resultaat van verenigd samenwerken; God werkt samen met de mens.

Door geloof werkt Jezus in ons om rechtvaardige gewoonten op te bouwen. Wij krijgen het voordeel, het rechtvaardige karakter; wij geven Hem de eer. De Vader noemt het “*de rechtvaardigmakingen der heiligen*”; Wij noemen het “*de rechtvaardigheid Gods*”. (Opb.19:8; Rom.3:22)

Onder de invloed van de Heilige Geest en heilige engelen moeten wij goede zaden zaaien, door Bijbelteksten in ons geheugen vast te leggen, evenals psalmen, geestelijke liederen en overdenkingen,

[77]

zodat de tuin van onze geest daarmee vervuld wordt. De grond wordt bevochtigd door de genade van Christus, het levende water. (PP412) De Zon der Gerechtigheid moet de planten met energie vervullen. (DA468.7; 677.2 ; 6T67.7) De zuivere lucht van het gebed moet de planten vriendelijk hemelwaarts richten. Op deze wijze moeten wij de tere plantjes aanmoedigen, koesteren en cultiveren tot volle wasdom in het hart.

Ongeacht van welke kant de boze lusten onze geest ook binnenkomen, ze moeten als zodanig herkend, verworpen en overwonnen worden. De Heilige Geest, bijgestaan door de heilige engelen, leidt ons tot de Heilige Schrift. Die woorden moeten in de geest 'blijven' zie Joh.15:7 (4T355.3; MH215.6) en gekoesterd worden. Als Christus door de Heilige Geest en de Heilige Schrift werkt, bewerkt dat in de gelovige een goed geweten. Het geweten moet over lusten en hartstochten heersen. (MH319.7, 399.1; 8T63.8; TE145.8.216; 2T408.2; 5T314.5) Het 'verlichte' verstand moet de werkingen van de menselijke geest beheersen. (AA311.5, 423.9; 2T473.9; 5T177.4; COL114.8) Onze wil, gesterkt door de kracht Gods, beheerst de neigingen en begeerten. (3T183.2 4T215; 5T514) In deze strijd tegen de zonde is God bereid iedere engel uit de hemel tot onze hulp te zenden. (EW88.262; GC560.6; 7T17) Doch reeds één engel is voldoende, als wij gewillig zijn, gewillig gemaakt te worden. (ML302-5; EW170; 2SG278; MB142.8)

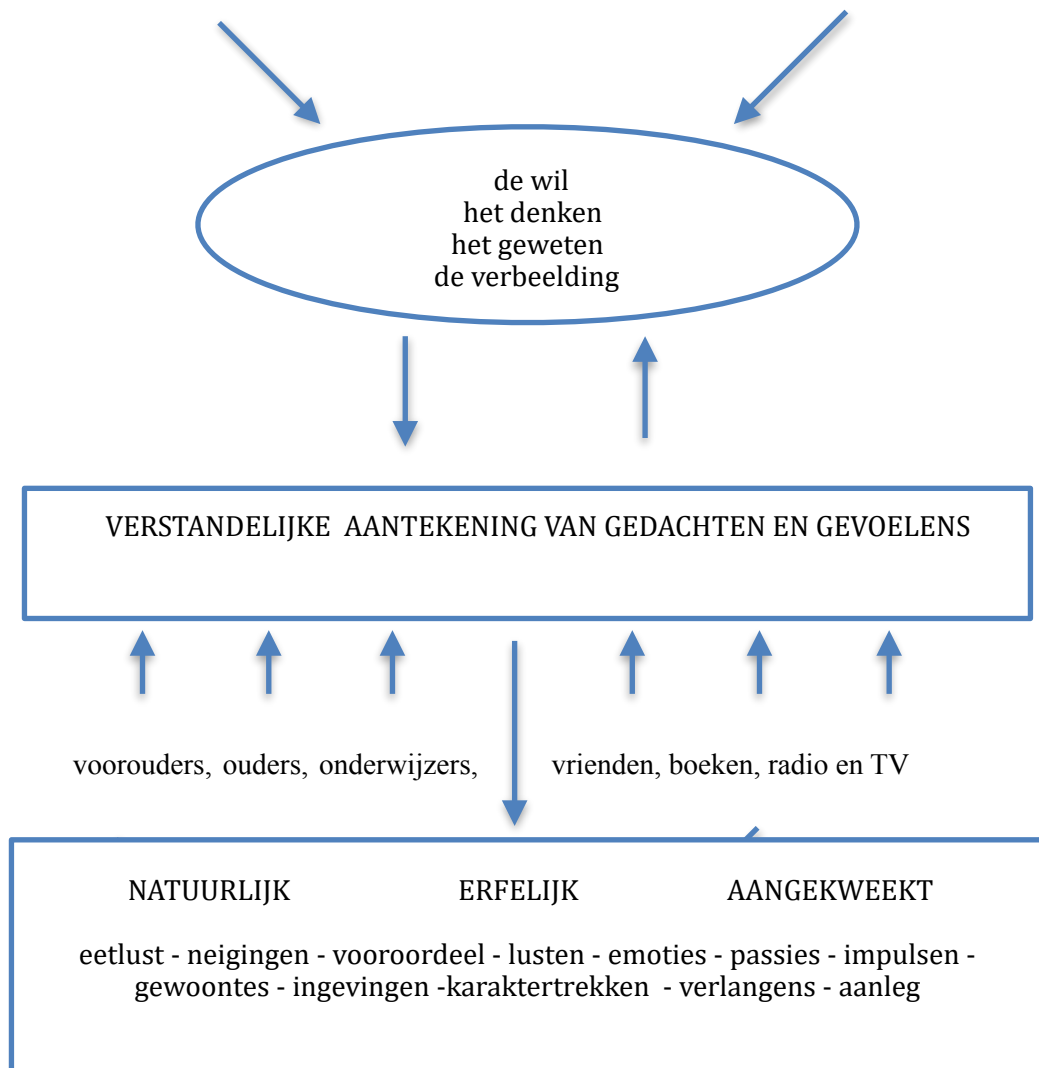

[78]

Misschien kunnen wij de strijd binnen onze geest en de overwinning ervan, door de volgende voorstelling illustreren;

De dienst van Christus
en Zijn engelen. De Heilige Geest
en het Woord van God

satan en zijn
engelen

Zal deze strijd tegen deze boze lusten en begeerten altijd voortduren? Zullen wij er tot in eeuwigheid door geplaagd worden? Nee! Nee! De belofte is gegeven, dat God op Zijn tijd, alles wat nodig is zal wegnemen, zal vernietigen en uitdelgen; zodat wat overblijft in de menselijke geest, geen verzoeking kan vormen, noch weerklank kan vinden voor een verzoeking van buitenaf. God heeft niet beloofd onmiddellijk bij onze bekering de aantekening van de zonde weg te nemen, net zo min als Hij dat aan Adam en Eva beloofd heeft. Na berouw over de zonde en vergiffenis, bedekt Hij de zonde en helpt Hij ons, de oude mens der zonde te overwinnen en staat Hij ons bij NU rechtvaardige

neigingen aan te kweken; maar voor de reiniging van de zieletempel moeten wij wachten tot de tijd van de uitdelging der zonde.

Zullen wij onze oude zondige neigingen missen, wanneer zij eenmaal weggenomen zijn? Hoe zouden wij dat kunnen? Gedurende ons leven hebben wij door berouw, bekering en gehoorzaamheid deze neigingen verworpen en de Kracht van God te hulp geroepen, om ze niet meer te bedenken. Wij hebben er geen behoefte aan, dat zij opnieuw in de geest opkomen. In de hemel zullen wij God danken dat ze er niet meer zijn.

[79]

Als wij werkelijk gehoor gegeven hebben aan de leiding van Gods Heilige Geest

“En gereed hebbende, hetgeen dient om te wreken alle ongehoorzaamheid, wanneer uw gehoorzaamheid zal vervuld zijn.”

(2 Kor.10:6)

dan is voor God de weg vrij om elke zonde uit te delgen. Zal echter de liefdevolle en zorgzame God van het universum, ook één begeerte of neiging uit ons wegnemen, die wij niet willen opgeven? Zal Hij een gekoesterde lust of neiging uit ons wegrukken? Neen! In zo'n geval zal Hij Zich teleurgesteld van ons afwenden en zeggen:

“Efraïm is vergezeld met de afgoden; laat hem varen.”

(Hos.4:17)

Maar de pijnlijke uitroep van de Vader en de Zoon wordt op een andere plaats vertolkt:

“Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in den dood des goddelozen! maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?”

(Ez.33:11)

Als we naar de werking van een personal computer kijken, ontdekken we een aantal zeer interessante dingen, die ons helpen het uitwissen te begrijpen. In het 'tekstverwerkings'-programma waarmee ik bekend ben, is er een interessante volgorde. Wanneer ik de computer vraag een bepaald segment van de informatie in zijn geheugen te wissen, antwoordt de computer met de vraag: "Wat wilt u gewist hebben?" Ik moet het begin en het einde markeren van het deel dat moet worden uitgewist. Als ik specificer wat er moet worden uitgewist, wordt gevraagd: "Weet u zeker of u dat wilt wissen?" Ik moet 'ja' of 'nee' zeggen.

Op dezelfde manier zal God ons, nadat we ons van onze zonden hebben bekeerd, herhaaldelijk op de proef stellen: "Wilt u werkelijk, als de tijd daar is, dat de zonde die bedekt is, wordt uitgewist?" Als ons antwoord een standvastig ja is voor alle zonden, zal Jezus ze uitwissen nadat het onderzoekend oordeel met ons verslag is afgerond.

Er is nog een punt dat we vanaf de computer kunnen maken. De computer beschikt over een bepaalde geheugencapaciteit. Terwijl ik aan een manuscript werk, is de computer bezig de stukjes informatie op te slaan in het computergeheugen. Om de informatie te behouden, moet ik deze, voordat ik de computer afsluit, op een diskette of een gelijkwaardige schijf opslaan. Wat zou er gebeuren als de stroom uitvalt terwijl ik met het materiaal bezig ben? Alles in het computergeheugen gaat verloren en wordt gewist.

God houdt voortdurend bij wat er in mijn gedachten en gevoelens omgaat. Deze gegevens worden gelijktijdig opgenomen met wat er in mijn gedachten gebeurt. Als de stroom in mijn geest zou uitvallen (door de dood), is binnen tien minuten alles wat in mijn geest zat verloren. God kan echter een nieuw lichaam scheppen en Zijn verslag gebruiken, om mijn gedachten in de nieuwe geest in te prenten, en ik zal dezelfde persoon zijn.

[80]

God heeft voor kleine kinderen en kleuters voorzieningen getroffen om daar te kunnen zijn. (SM260.4; CG566) Het verbond met God van één of van beide ouders 'heiligt' het kind. zie 1 Kor.7:14

“De Heere kent de zijnen.”

(Joh.10:27) (Zie ook RH14.10.1875)

[81]

Hoofdstuk 12

VERZOEKING VAN BUITENAF - WEERKLANK VAN BINNENUIT

Een studie over het onderwerp 'verzoeking' maakt duidelijk dat wij verzocht worden door:

- a. verlokkingen
- b. door de aandrang van de vleeselijke natuur
- c. door directe verzoeking van satan (5T102 - Zie ook TMA45)

Voorts lezen wij dat;

‘Door de zonde het hele menselijke organisme ontregeld, de geest verstoord en de verbeelding bedorven is. De zonde heeft de vermogens van de ziel doen ontaarden. Verzoeking van buitenaf vinden weerklank van binnenin het hart, en de voeten keren zich onmerkbaar tot het kwade.’

(MH451)

Hoe verzoekt de wereld ons? Verzoeking van de wereld komen tot ons door de dingen, die rondom ons in de wereld plaatsvinden, door pressie vanuit de wereld, de verlokkingen, kruiperijen en allerlei soorten verleidingen. Ongetwijfeld had Mozes aan het hof van Egypte hier veel mee te maken. In onze tijd zijn het boeken, tijdschriften, reclames, TV, radio enz., enz. Wij worden beïnvloed door onze vrienden en onze vijanden. Deze verzoeking komen tot ons door onze zintuigen: het gehoor, het gezicht en het gevoel enz..

Hoe verzoekt het vlees ons? Vlees, niet in de zin van ons lichamelijk vlees, ofschoon dat laatste wel nodig is voor de overdracht van prikkels en de totstandkoming van de beantwoording aan de verzoeking. Deze vleeselijke natuur is de 'sarx', 'de oude mens der zonde' in ons. De 'sarx' (een Grieks woord dat in het Nieuwe Testament gebruikt wordt) is de totale som van de, in onze geest opgetekende zonden, die wij ooit begaan hebben. Hiertoe behoren ook die, welke wij van onze ouders hebben geërfd en onze voorstellingszonden. (2T74)

[82]

Deze zondige gedachten en daden, vergeven of niet, worden slechte gewoontes, die op hun beurt tezamen het zedelijk karakter vormen. Niet alleen kunnen zij het begin van een verzoeking vormen door een herinnering uit het verleden, maar, omdat de geest de mogelijkheid bezit, gedachten- associaties te leggen, kunnen zij een extra verlokking vormen of een aandrang zijn voor de geest van binnenuit, die zich met een gelijksoortige verlokking vanuit de wereld door de kracht der zinnen verbindt. Zo kunnen de aantekeningen der zonden in onze herinnering, een bron tot zonde voor onze verbeelding zijn, waarop satan kan inhaken om een verleiding te forceren.

Satan speelt een rol bij de voorbereiding, om iemand op beide bovenstaande manieren te verzoeken; maar er is nog een andere manier die hij benut om ons te verzoeken. Deze manier wordt de 'directe' verzoeking genoemd. Ellen White zegt dat satan zijn hypnotische kracht gebruikte bij Adam en Eva en dat hij dat eveneens bij Christus probeerde. (5BC1081) Wij lezen in de Bijbel dikwijls over 'van de duivel bezeten' zijn. Zonder twijfel betekent dit een volledige overheersing door satan over de mens. Ellen White zegt ons:

‘Wij staan onvermijdelijk onder de overheersing van één van de beide grote machten, die naar de oppermacht in de wereld streven.’

(DA324.4)

Hoewel wij ons realiseren tot welke mate boze engelen in staat zijn de geest van de mens te beheersen, betekent onder normale omstandigheden 'een directe verzoeking' niet, dat dan de geest onder dezelfde beheersing staat, als in het geval van hypnose of duivelse bezetenheid. De ons bewakende engelen oefenen een weerhoudende invloed uit, om de wolk van boze invloeden van satan en zijn engelen in toom te houden. (GC506-17; MB119)

Staan wij in de strijd tegen de verzoeking alleen? Nee!

“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”

(Hebr. 4:15)

Ons voorbeeld 'Christus' werd met dezelfde instinctieve reflexen geboren, die onze lichamelijke functies beheersen en met dezelfde beantwoording aan prikkels van buitenaf, die wij bezitten. Zijn fysieke uitrusting, het lichaam, de genen van Zijn hersenen en lichaamsorganen waren onderworpen aan een achteruitgang van het menselijk geslacht, die reeds vierduizend jaar duurde, en derhalve een serieuze erfelijke beschadiging betekende. (DA117) Voor wij verdergaan, moeten wij ons realiseren dat de studie van de menselijke natuur van Jezus, van ons dezelfde instelling vereist, als die bij Mozes gevonden werd, toen hij voor het brandende braambos stond. (5BC1128-9) De uitspraken moeten zorgvuldig worden geformuleerd en zelfs dan kunnen zij nog verkeerd worden uitgelegd.

Christus bezat geen natuurlijke, geërfde of aangekweekte geestelijke aantekening der zonde. (5BC1131) Hij behield Zijn karakter rein, zonder één zondesmet. (QoD657; DA311)

[83]

Hij bezat geen boze neigingen (5BC1128) en ook geen boze hartstochten. Op Hem 'rustte' geen enkele neiging tot verdorvenheid. (2T509) Toen satan tot Jezus kwam, vond hij niet de geringste weerklank, noch in gedachten, noch in gevoelens bij Jezus, ten opzichte van zijn verzoeking.

En toch werd Hij 'in alle dingen op gelijke wijze verzocht als wij' en 'leed Hij onder de verzoeking' (RH11-08-97; 5T422; 5BC1082; 7BC930) Als Hij verzocht werd, was Hij er Zich van bewust, dat Hij Zijn Eigen wil kon doen. (DA117) Hij was ertoe 'geneigd' Zijn Eigen Kracht te gebruiken, wanneer Hij verzocht werd. (7BC927) Hoe het te verklaren is, dat Hij in alle dingen verzocht werd gelijk als wij, blijft altijd een verborgenheid.

Toch is het openbaar dat Hij overwon zoals wij overwinnen moeten. De Wet van God was in Zijn Geest en geschreven op Zijn hart. (FCE423.2) Hij werd door de Heilige Geest geregeerd, waarmede Hij volkomen vervuld was. (3T488) Hij overwon door de Kracht Gods en door Gods Woord (3T571), Hij bad om de **in staat stellende** GENADE van de Vader (PP459-60) en Hij verliet zich niet op Zijn menselijke kracht of op Zijn Goddelijk vermogen. (3T482-3 4T 258,493)

Christus voelde de volle kracht van de verzoeking **van de wereld**, zoals die ook tot ons komen, (5T422; 5BC1117) Hij was niet blind voor de schoonheid van een vrouw MB92 ; 2T517), maar Hij weerstond de verzoeking tot begeerte door de kracht van de Vader. (5T422; 5BC1080-2, 1117; DA71-2; 7BC929) Hij bezat de nodige lichamelijke organen en reflexen om wraak te nemen, als Hem met woorden of daden zo vaak beledigingen werden toegebracht, (5BC1127, 1130) maar Hij overwon de verzoeking tot vergelding door te zeggen:

“...doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiedde.”

(Luk. 22:42; DA687-9, 208; 5BC1180; 7BC929)

Christus was op dezelfde wijze onderworpen aan de **directe verzoeking van satan** als wij. Ook hier trad Hij de vijand niet tegemoet met Zijn Eigen woorden of in Eigen kracht, maar vertrouwde Hij op dezelfde Kracht, waartoe wij toegang hebben. (5BC1082, 1108)

Het was niet nodig een aantekening van de zonde in Zijn geest te bezitten om even sterk als wij verzocht te worden. Hij werd door de wereld, het vlees en door satan op sterker en heftiger wijze verzocht, dan ooit op aarde iemand is of zal verzocht worden, zij het door het vlees en/of door de duivel. (DA116, 4T45; 1SM289)

Verzocht te worden is geen zonde. (Te192; 4T358) Een zwak of een neiging te bezitten op verkeerde wijze een verzoeking te beantwoorden is niet zondig. (7BC930) Maar het ingaan op of spelen met de verzoeking,

[84]

dat vormt de zonde. (Te192; TM453-4) Aarzelen wij bij de verzoeking, of staan wij satan toe onze innerlijke verlangens te versterken, of laten wij ons in met een stroom van spitsvondigheden en drogredenen, dan krijgt satan de overhand. De volgende punten zijn mij een hulp geweest om verzoeken te overwinnen:

1. Volhard in een onvoorwaardelijke toewijding aan de God des Hemels (DA324; MB92; 2T517). Vraag de HEER tijdens uw ochtend- en avondwijding om u te bedekken met Zijn kled van toegerekende gerechtigheid, zodat u de gehele dag 'in Christus Jezus' zult zijn (1SM344; 6BC1078). Vraag Jezus om Zijn Wet in uw hart te schrijven, zodat u dat ook zult doen. Heb het doen van Zijn wil lief. (Hebr. 8:10 Living Bible)
2. Plaats uzelf niet nodeloos of aanmatigend op een plaats waar u in de verleiding zou kunnen komen (DA126; 3T47, 482; 2T222). Bedenk dat de eerste fout van Eva was, dat ze van haar metgezel afdwaalde; en dacht toen dat ze in haar eigen wijsheid en kracht de vijand kon ontmoeten (PP54.1).
3. Verwacht dat u op elk moment verleid of beproefd zult worden, of dat u op elk moment de gelegenheid zult hebben om God in het bijzonder te dienen (Jakobus 1:2; PP457).
4. Verwacht geneigd te zijn om mee te gaan in de verleiding om te zondigen (FCE423.2).
5. Verwacht dat de mensen van onze generatie nu moreel zwakker zijn en meer macht nodig hebben dan in voorgaande eeuwen (3T488).
6. Verwacht dat de verleidingen sterker zullen worden, naarmate wij het einde der tijden op deze aarde naderen (3T571).
7. Vergrendel alle ingangen van het hart tegen de zonde, opdat u het werk, dat God u te doen gegeven heeft, kunt volbrengen. (PP459-60) Met andere woorden: mijd boeken, tijdschriften, TV-programma's, welke elementen bevatten, die u in verzoeking kunnen brengen op zonden in te gaan, 'waarmee u zo licht omringd wordt'.
8. Speel niet met de verzoeking. Ga er niet op in. Laat u niet door spitsvondigheden en drogredenen de noodzaak tot gehoorzamen uit het hoofd praten. (3T482-3 4T 258,493)
9. Verwacht niet dat u zelfs de zwakste verleiding uit eigen wijsheid of kracht kunt overwinnen (4T355; MB142; 1SM101, 333; DA382, 676).
10. VRAAG ZIJN HULP (DA300, 311)!! Geloof dat u elke verleiding perfect kunt overwinnen, door de in staat stellende Kracht van God (MH514; 6T306; 1SM409). Wees 'bereid om gewillig gemaakt te worden' en God zal in u werken om 'te willen en te doen naar Zijn welbehagen' (MB142; Fil. 2:13; 2 Kor. 8:12).

[85]

11. Wanneer u in de verleiding komt of het gevaar van een dreigende verleiding voelt, bid dan onmiddellijk tot Jezus om kracht om te gehoorzamen (COL172; 4T542.9). Neem een actieve houding aan in de strijd.

'Zeg tegen uw ziel: 'Hoe kan ik mijn Verlosser onteren? Ik heb mezelf aan Christus gegeven; Ik kan de werken van satan niet doen.'
(SL90)

Bedenk dat Jezus heeft uitgelegd dat 'Het geheim van hun [de discipelen] succes zou liggen in het vragen om kracht en genade in Zijn Naam.' (DA667.5)

12. Bestudeer de Schrift en bidt, want kracht komt zowel uit Gods Woord, als uit Zijn Geest (Edl26; DA324, 466; GC600). Bestudeer vooral het leven van Christus, ons Voorbeeld.

13. Als een bepaalde verleiding uw geest herhaaldelijk irriteert, stop dan met waar u mee bezig bent en worstel met God in gebed (COL175; MB141-2; 1SM409; 2T93). Laat het aan uzelf, aan de HEER en aan de duivel bekend zijn, dat u die zonde hebt opgegeven. De HEER heeft dan de vrije hand om uw wil te beheersen. Toen de HEER het zwaarst getroffen werd, at Hij niets, vertrouwde Zichzelf toe aan God, bad in volmaakte onderwerping aan de Vader en kwam als Overwinnaar uit de strijd.

14. Vermijd ongematigde gezondheidspraktijken en medicijnen die de rede verstoren (MH130; Te 17-8, 174).

15. Als u struikelt en een fout maakt, raak dan niet ontmoedigd (COL332; SC64.4; 1SM337). God heeft u niet in de steek gelaten (MB93.1). Bedenk dat zolang Zijn bediening in het Heiligdom in de Hemel voortduurt, als wij onze zonden belijden: "Hij getrouw en rechtvaardig is om ons onze zonden te vergeven en ons te reinigen..." (1 Johannes 1:9).

16. Vergeet niet om de HEER te danken voor de overwinning (Ed258). Wees dankbaar dat Hij u 'gewillig heeft gemaakt om gewillig gemaakt te worden' en u in staat heeft gesteld te doen wat Hij wil (MB142; SC47).

17. Naarmate uw vertrouwen in de Kracht van God toeneemt en uw vertrouwen in uzelf afneemt, zal God steeds meer van uw fouten openbaren en u kansen geven om Zijn Naam te verheerlijken (DA208-9, 310, 313; MH513.9). U wordt een levende getuige van Zijn verlossende Kracht om Zijn Naam te verheerlijken. Benut de kansen optimaal met Gods hulp (TM510; MH100, 513.9; AA600).

Gedurende de verzoeking het lijden van Christus te overdenken heeft grote waarde. Toen Christus Zijn dienstwerk begon, was Hij veertig dagen zonder voedsel of water, en was Hij de dood nabij. (SOC10; 1 SM272,288-9) In deze toestand van bijna volledige lichamelijke uitputting was Hij uiterst kwetsbaar, en satan probeerde deze situatie uit te buiten. Maar door de Kracht van de Vader overwon Jezus. Dit geeft hoop, ook voor de zwakste mens. In de

[86]

diepste diepte van onze lichamelijke vernedering, van geestelijke zwakte of ellende, in de tijd van onze grijze haren en ouderdom (Jes.46:4), kunnen wij zeker zijn van de overwinning.

Wij hebben de belofte, dat God niet zal toestaan, dat wij boven onze kracht en vermogen verzocht worden, maar dat Hij een weg ter ontkoming zal banen om aan de verzoeking te ontkomen, zie 1 Kor. 10:13. De weg die God voor ons bedoeld heeft, is er niet een van - verzoeking - overtreding - berouw - vergeving - verzoeking - overtreding - berouw - vergeving - enz., enz. Hij wil, dat wij door de Kracht, die Hij ons op ons gebed en verlangen ter beschikking stelt, meer dan overwinnaars worden. (MH514.4; Rom.8:38; DA672; 1SM380.5)

“Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, ...”

(1Sam.15:22)

De belofte aan ons luidt:

“Wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds.”

(Rom.12:2)

[87]

[88]

Hoofdstuk 13

GERECHTIGHEID

Gerechtigheid is een veel besproken onderwerp. Maar wat is de betekenis van dit woord?

Een van de meest eenvoudige definities is dat gerechtigheid wil zeggen 'recht doen'. (COL312) De uitdrukking 'de gerechtigheid van Christus', heeft in algemene zin twee betekenissen.

Christus' gerechtigheid heeft betrekking op het zondeloze karakter 'kleed' hetwelk God weefde in [imparted in] Jezus Christus, toen Hij hier op aarde was, en dat Hij ons wil toerekenen voor begane zonden. (ISM392-3) Het is de gerechtigheid van Christus, omdat Hij het volbracht heeft en het behoort Hem toe. (COL312)

In breder verband betekent de uitdrukking 'de gerechtigheid van Christus' het volgende:

- a. Het doen van de juiste handeling op de juiste wijze – dat wil zeggen, doen wat God zegt (DA310.2; FCE238)
- b. Gedreven door liefde (agape) – liefde tot God en liefde tot de naaste. (MB18.3)
- c. In de Kracht van God, die ons ter beschikking staat door het geloof van Jezus. (TM92.3; DA466; MH514.3)

Waar deze drie componenten werkzaam zijn in het leven van de navolgers van Christus, wordt dit ook 'de gerechtigheid van Christus' genoemd. Dan zijn wij een instrument in de hand van God, net zoals Jezus was. Het is datgene, wat Jezus onder dezelfde omstandigheden zou doen. God werkte in Christus om rechtvaardig handelen tot stand te brengen en wil in ons werken met hetzelfde doel. (GC343.5)

[89]

'Menselijke gerechtigheid' bestaat uit 'goede daden' die een mens kan doen op grond van wat hij denkt dat juist is, en dat hij in eigen kracht kan doen. Beschaving en verfijning zijn niet noodzakelijkerwijs een teken van de Geest van God. (GC509.5; MB94.6) Sommigen mogen deze talenten openbaren om zichzelf of de duivel te dienen.

De Schrift is rijk aan grondstellingen en wetten om ons te leiden. Deze wetten kunnen in drie grote groepen onderscheiden worden.

- a. God heeft wetten om handelingen te besturen. Deze wetten wijzen er op hoe iets gedaan en wat er gedaan moet worden. In deze categorie kunnen wij b.v. wetten onderbrengen die betrekking hebben op de heiligdomsdienst. Daarnaast heeft God
- b. wetten die de motieven beheersen. De wet die hierbij een sleutelpositie inneemt is die, welke door Jezus het 'Nieuwe Gebod' wordt genoemd (Joh.13:34). God heeft ook wetten, die
- c. beslissen hoe we kunnen nakomen wat in de beide andere categorieën van wetten bevolen wordt. Dit is de 'Wet van de Geest des levens in Christus Jezus'. (DA209-10; Rom.8:2)

Sommige christenen, die belijden de geboden Gods te onderhouden, verwijzen, als u hen een beetje verder ondervraagt, naar "het nieuwe gebod", dat betrekking heeft op de motieven. Zij zien weinig licht in het houden van de Sabbat van de HEERE, omdat volgens hen de Tien Geboden aan het kruis zijn genageld. In feite komt hun redenering hierop neer, dat zij zeggen: 'Als de liefde aanwezig is, dan hebt u geen regels nodig, want als u iemand liefhebt, dan doet u **van nature** datgene, wat die

persoon graag wil dat u doet.' Een duidelijk antwoord daarop is ten eerste, dat wij niet weten wat Gods wil is, tenzij wij er naar vragen, dat geldt eveneens in de verhouding van mens tot mens. U kunt pas iemand een plezier doen, als u weet wat die persoon fijn vindt. Wij moeten Zijn Woord bestuderen en naar Zijn Heilige Geest luisteren, als wij Zijn wil willen leren kennen. Tenzij wij zo handelen, doen wij misschien dat wat Hem mishaagt, terwijl wij denken, dat wij Hem gehoorzaam zijn. (Matth.7:21-27) En ten tweede, sedert de zonde in het mensdom is ingetreden, kiezen wij van nature voor het verkeerde en zijn niet meer in staat te gehoorzamen. (GC505)

Sommigen gaan nog een stapje verder en zeggen: 'Heb God lief en doe waar je zin in hebt'. Zij menen, dat als de *wens* om God lief te hebben aanwezig is, dat al voldoende is. Deze manier om geboden te onderhouden werd door satan uitgedacht, voordat hij uit de hemel werd geworpen. Zijn stelling was: 'Engelen, die hogere wezens zijn, hebben geen beperkingen nodig, want hun eigen wijsheid is een voldoende beveiliging. Zij zijn geen wezens die God kunnen onteren; hun gedachten zijn heilig; het is voor hen even onmogelijk om te dwalen als voor God.' (PP37.7; GC499.8) Satan heeft zijn stelregel tot op heden niet veranderd. Het spiritisme leert 'iedere geest is zijn eigen rechter en geen ander' (GC554.8). Wij moeten deze opvattingen verwerpen. God alleen heeft het recht, te beslissen hetgeen recht is. "Er is een enig Wetgever, Die behouden kan en verderven." (Jak.4:12) Wij hebben recht het eens

[90]

te zijn met God of oneens, de keuze is aan ons, maar de resultaten van de scheiding van God zijn niet die heilstaat, dat beloofde land, dat satan ons beloofd heeft.

Er zijn andere christenen, die beweren dat zij 'gedoopt zijn met de Geest'. Zij spreken veel over 'liefde'. Zij mogen enkele vruchten openbaren, die oppervlakkig gezien op het goede (Gen.3:6) lijken, maar ook zij leggen, wanneer het om gerechtigheid gaat, de sleutelpositie die Gods Wet inneemt, aan de kant. Juist deze Wet van God moet de daden van christenen regeren. In werkelijkheid worden zij gedreven door een boze geest, die het werk van de Heilige Geest nabootst. Noch het spreken in tongen, noch het doen van wonderen zijn een teken van de werking van de Heilige Geest, daar dit kan worden nagebootst. (2SM54.5; 5T698; EV599.3)

Zevende-dags Adventisten worden ervan beschuldigd, alleen die wetten te gehoorzamen, die de daden van mensen regeren. Het is mogelijk om een zedig mens te zijn, zonder een ware navolger van Jezus te zijn. Wij moeten ons niet laten verleiden om alleen maar een 'menselijke zedenmeester' te zijn. (COL315.8) Wij moeten ons niet tot ongehoorzaamheid aan één van de wetten in de drie categorieën laten verleiden, omdat sommigen niet de gehele wet zien, en ons daarom vals beschuldigen. Wij moeten tonen dat deze beschuldigingen een leugen zijn, door God in elk opzicht te gehoorzamen vanuit een oprechte liefde door de inwerking van de Heilige Geest in ons leven. Laten we de drie categorieën eens nader bezien.

DADEN: Er was niets verkeerd in het betalen van tienden zoals dat door de Farizeeër werd gedaan. (MB79.2; DA617.2) Het verkeerde zat niet zo zeer in de handeling als in het motief. Hij deed het om door de mensen gezien te worden vanwege de beloning door God. Hij dacht, *omdat* hij tienden betaalde, God verplicht was te rechtvaardigen. Ware goede werken worden in het geloof verricht, in vervulling van een uitdrukkelijk gebod van God, niet om loon te ontvangen of om de zaligheid te verdienen, maar eenvoudig omdat dit van ons verwacht wordt. (Luk.17:7-10) Het onkruid in de gemeente heeft de schijn van goede werken te zijn, maar zij worden gemotiveerd door vrees voor straf of door hoop op een beloning. (Col.71.8)

MOTIEVEN: Menselijk gesproken had Uzza een goed motief, toen hij zijn hand uitstreekte om de ark tegen te houden, maar zijn daad was verkeerd. Hij werd verantwoordelijk gesteld voor kennis, die hij zich misschien op dat moment niet herinnerde of zich bewust was. De les voor ons hierin is deze: wij kunnen geen dingen doen zoals de

Filistijnen om ons heen, door het licht dat ons ter beschikking staat te negeren, zelfs dan niet wanneer wij er een goed motief voor zouden hebben. Door het licht dat op ons pad schijnt, wordt van ons geëist dat wij Gods wil doen, en geen misbruik maken van Zijn genade. (GC598)

KRACHT: Eva maakte de fout te denken dat zij in haar eigen wijsheid en in haar eigen kracht in staat was het kwade te onderscheiden en

[91]

te weerstaan. (PP54.1;cf. 3T572.5) Abraham nam Hagar en trachtte met zijn eigen vermogens en in eigen kracht de vervulling van Gods belofte te bewerkstelligen, dat hij een zoon zou krijgen uit wie de Messias geboren zou worden.

Rede en kennis zijn belangrijk, maar zij moeten de hun toegewezen plaats innemen en behouden.

‘God is de Bron van alle wijsheidVoordat de mens waarlijk wijs kan zijn, moet hij zich realiseren, dat hij afhankelijk is van God, en moet hij vervuld worden met Zijn wijsheid.’ (CPT66)

Het verstand moet erkennen dat er een Autoriteit is, Die boven hem staat. (MH438.9) Ons geloof en vertrouwen moet gebaseerd zijn op datgene wat God geopenbaard heeft en op onze ervaringen in het verleden.

Abraham werd gekozen een voorbeeld te zijn voor diegenen die op God **vertrouwen**. (PP147.4) Hem werd gevraagd zijn eigen zoon te offeren, De zoon waaruit naar de belofte, eens de Zaligmaker voor Abraham en voor het gehele menselijke geslacht, geboren zou worden. Tot op het moment dat dit van Abraham gevraagd werd, had er in het verleden geen opstanding uit de dood plaats gevonden, waarop Abraham zijn geloof had kunnen steunen. Daarbij kwam nog dat God een wet gegeven had, die zei;

“Gij zult niet doodslaan.”

(Ex.20:13)

God verwacht onvoorwaardelijke gehoorzaamheid des geloofs in Hem, of wij Zijn eisen kunnen verklaren of niet. Wij moeten wel zeker zijn, dat het de wil van God is en dat Hij het is Die spreekt en niemand anders.

In sommige dingen moeten wij ons geloof alleen baseren op Zijn woord. (5T701.1) Neem bijvoorbeeld de Sabbat. Wat is er voor redelijks aan een tijdsperiode voor heilig te houden van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang? Zoudt u door beredenering zo'n wet kunnen verklaren? God heeft gezag, autoriteit, maar in tegenstelling tot elke beschuldiging, handelt Hij niet willekeurig. Wij worden opgeroepen geloof te oefenen, om het verstand en alle geestelijke vermogens te ontwikkelen; maar als gehoorzaamheid niet nodig is, tenzij wij **achteraf** een reden voor dat gebod kunnen aangeven, waar blijft dan geloof en vertrouwen. (1BC1084; GC527.4)

De mens is begunstigd met geestelijke vermogens, hij bezit verstandelijke en geestelijke talenten. En toch kan hij met al zijn vermogens, zich niet één enkel ogenblik vrijwaren van zonde, noch ook maar één enkele verzoeking overwinnen. (DA676.3; ED29.3; MH180.1.451.5) Er is echter geestelijke en zedelijke kracht beschikbaar om de verzoeking te overwinnen en God te dienen. (MH514.4; 1SM101.7,381; DA604; MB142) Alles wat wij uit ons zelf doen zonder Gods hulp, is bevlekt met zonde. (COL311.8; 1SM364.4) Wij **kunnen** echter **alle** dingen goed doen, als wij erkennen dat wij Christus voortdurend nodig hebben en om Zijn hulp vragen.

“Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.”

(Fil.4:13)

Christus maakte ten behoeve van Zichzelf geen gebruik van krachten, waar niet ook de mens over beschikken kan in het geloof in Hem. (DA24.5, 664.8) Alle waarlijk rechtvaardige werken berusten op een kracht buiten onszelf. (8T316.4) Ellen White vertelt ons dat **het geheim van succes ligt in het vragen om deze Kracht in Zijn naam.** (DA677.5; PP509.2) Jezus wacht op onze beslissing. (DA300.2)

[92]

Hij dwingt niemand om Zijn Kracht te benutten. (MH114.5) Zullen wij om Zijn hulp vragen of zullen wij het alleen proberen?

Wij moeten er naar streven onder Zijn leiding te staan. (1SM409.4) Wij moeten niet alleen bij onze morgen- en avond aandachten onze zonden belijden en ons gehele leven, geest, ziel en lichaam Hem toewijden, maar als wij door moeilijkheden en verzoeken aangevallen worden moeten wij onmiddellijk gereed en bereid zijn Hem te hulp te roepen. (DA382.667.7; 5T177.5) Het moet voor ons een vaste gewoonte worden, om Zijn hulp in te roepen op ieder moment van moeilijkheden. (8T314.4) Wij ontvangen verleende (meegedeelde) gerechtigheid, door om verleende (meegedeelde) kracht te vragen, het goede te doen. (DA310.12, 668.8) Heiligmaking betekent gewend te zijn met God omgang te hebben, gemeenschap te oefenen. (7BC908) Dat was de manier waarop Henoch 'wandelde met God'. (1BC1087)

Als wij deze meegedeelde gaven ontvangen, moeten wij ze op onze beurt weer aan anderen doorgeven. (TM510.5) De kring van liefdevolle daden moet ononderbroken zijn. (DA21.7) Een van de Goddelijke plannen tot groei is uitdelen. De christen ontvangt kracht door anderen te sterken. (7BC947) Dit is wat God in zijn gemeente wil zien. (DA827; 9T22)

Er zijn nu misschien enkelen die zeggen, dat dit lijkt op gerechtigheid door werken. Broeders en zusters, God *eist* werken (1SM381.3; TM240.6), maar niet zulke, alleen maar met de hoop daarvoor beloond te worden of uit vrees voor straf. (PP523.6) Hij zegt:

“Gaat ook gij heen in den wijngaard.”

(Matth.20:7)

Het is waar, wij kunnen niet gered worden door onze werken, maar het is even waar, dat wij niet gered kunnen worden zonder werken. (4T89.2; 1SM377.9) Denk er maar eens over na, of het mogelijk is iets mijzelf toe te schrijven van hetgeen ik doe of kan, als iedere rechtvaardige daad die ik doe, alleen maar mogelijk is door de mij verleende Kracht van God. (SC63.4; TM377) Ik moet zulke denkgewoonten ontwikkelen bij het overwinnen van de zonde, die mij behulpzaam zijn in de strijd tegen zonde en boze engelen, maar deze denkgewoonten zijn het resultaat van herhaalde rechtvaardige handelingen, verricht door het geloof in Christus. (8T314.5 6T162.8; PP460.8) Deze goede gewoontes moeten door verdere rechtvaardige handelingen in stand worden gehouden. (4BC1182) Ware genade wordt alleen verkregen door geloof en nederige gehoorzaamheid, die gepaard gaat met gebed. (4T89.3)

Ons begrip en onze voorstelling van gerechtigheid door het geloof moeten in overeenstemming gebracht worden met b.v. de volgende citaten:

‘De mens kan zonder God niets tot stand brengen en God heeft Zijn plannen zo gelegd, dat Hij niets tot stand brengt tot herstel van de menselijke ziel, zonder de samenwerking van het menselijke met het Goddelijke. Het deel hierin dat van de mens verlangd wordt is onmetelijk klein, maar toch is dit volgens Gods plan de kracht die noodzakelijk is om het werk tot een succes te maken.’

(MS113, Sept.8,1898)

[93]

‘Het trotse hart streeft ernaar de zaligheid te verdienen: echter, zal wel onze aanspraak op de hemel als onze geschiktheid voor de hemel, worden gevonden in de gerechtigheid van Christus. De HEERE kan niets tot stand brengen voor het herstel van de mens, totdat deze, overtuigd van zijn eigen zwakheid en ontdaan van alle zelfgenoegzaamheid, zich aan de leiding van God overgeeft.’ (DA300.2)

‘Maar de mens is geen passief wezen zodat hij gered zou worden in luiheid en traagheid. Er wordt van hem verwacht elke spier te strekken en elk talent te oefenen in de strijd voor de onsterfelijkheid; toch is het God die de bekwaamheden schenkt.’ (CPT366.4)

Voor zowel het natuurlijke als voor het geestelijke leven moeten wij ons voordeel doen met de middelen die ons ter beschikking staan. (AA284; PP279.2) God wil ons niet gedwongen voeden, noch geestelijk, noch materieel. Voor zowel het een als het ander, moeten wij ons inspannen. God verlangt naar ons met tederheid en Hij raakt ons aan door Zijn Heilige Geest, omdat wij zo zwak zijn, dat het enige wat wij kunnen doen is **gewillig te zijn, om gewillig gemaakt te worden.** (MB142.8)

Wat wordt bedoeld met ‘gerechtigheid door werken’? Als iemand goede werken doet, met het doel voor ogen daardoor de zaligheid te verdienen, dan is dat gerechtigheid door werken. Hoe kunnen wij dat wat Paulus schreef, doen in overeenstemming met hetgeen Jakobus schreef; zij waren toch beide geïnspireerde mannen. (Rom.3:20-31; Jak.2:14-26)

Paulus was **tegen** werken die gedaan werden om een belofte van God aan de mens in vervulling te doen gaan, of door God schuldenaar tegenover de mens te maken. (Rom.4:4) Om dit punt duidelijk te maken, gebruikt Paulus het voorbeeld van Abraham, Hagar en Sara (Gal.4:24). Ook is een voorbeeld de slimheid van Rebekka, om Jakob aan het eerstgeboorte-recht te helpen. Zij probeerden God uit een, in hun ogen, precaire situatie te helpen.

Als we doen wat God zegt dat wij doen moeten, betekent dat niet, dat wij ook maar op enigerlei wijze iets gedaan hebben, waardoor wij de rechtvaardiging, de heiligmaking of welk ander loon verdienen. (Gal. 2:16; DA300.2) In de gelijkenis in Luk.17:7-10 vertelt Jezus dat wij moeten doen, wat God ons opdraagt; en nadat wij alles gedaan hebben, moeten wij zelfs geen dank verwachten, maar onszelf als onnutte dienstknechten beschouwen. Wij hebben alleen dat gedaan, wat van ons verwacht werd.

Sommigen hebben echter deze gedachte te ver naar de andere kant doorgedreven. Zij laten zich in hun geestelijke leunstoel terugvallen met de gedachte:omdat de voorwaarden zo moeilijk zijn en wat wij doen niet veel waard is, kunnen we net zo goed alles aan de HEERE overlaten en Hem alles laten doen!. Misschien voegen zij de gedachte er nog aan toe, ‘tenslotte is het Gods werk.

[94]

Is misschien onze ijver om onze critici in andere kerken, te laten weten, dat wij niet in 'gerechtigheid door werken' geloven, de oorzaak, dat wij niet gezegd hebben welke waarde God aan onze goede werken hecht? God vergelijkt ware rechtvaardige daden met zuiver goud. (4T88-89; 1 SM381.3) De werken die God aanvaardt, de werken die Jakobus aanbeveelt (zie: Jak.2:20-24), zijn werken, die voortvloeien uit het geloof en uit vertrouwen in God, Zijn gebod te vervullen.

Er is niets dat de ijver van een arbeider meer kan doen afkoelen, dan te zeggen, nadat u hem een opdracht hebt gegeven: 'Het heeft allemaal weinig zin wat je moet doen'. Verwacht u veel zendingen van gemeenteleden, die in zo'n opvatting geloven?

De enige goede werken, die 'verdienste' hebben in het Verlossingsplan zijn de werken van Christus. Verder geldt echter, dat, hoewel ik mij in alle oprechtheid bewust moet zijn een onnutte dienstknecht te zijn, de HEERE mijn goede daden als van echte waarde beschouwt,

'In Zijn Goddelijke beschikking, door Zijn onverdiende gunst, heeft de HEERE bepaald, dat goede werken zullen worden beloond.'

(5BC1122)

Maar dat is niet de reden om ze te doen!

Ik stel voor dat wij de waarschuwing van onze Heiland ter harte nemen, om van Hem te kopen 'geloof, dat door de liefde **werkt** en de ziel reinigt' ...(Openb.3:18; 4T88-89) Laten wij daarom de raad van Paulus opvolgen;

"En acht hen (de broeders, die onder ons werken) zeer veel in liefde, om huns werks wil. Zijt vreedzaam onder elkander."

(1 Thess.5:13)

[95]

Hoofdstuk 14

HET WERK VAN DE HEILIGE GEEST

Tot nu toe hebben wij geen nadruk gelegd op het *Middel* waardoor God ons kracht geeft te doen wat goed is. De Heilige Geest is het Middel, waardoor God met de mens gemeenschap onderhoudt. (PP405; 1SM134.2) Zonder de werking van de Heilige Geest zouden wij geen verlangen hebben naar berouw. (8T64.9) Hij is onze

‘Raadgever, Heiligmaker, Gids en Getuige.’

(AA49.4)

Bedenk wel, dat, hoewel de geestelijke genadegaven die door de Heilige Geest na elkaar in de vroege en late regen worden uitgestort, op **tijden** en **gelegenheden** door God bepaald, niet als opeenvolging van gebeurtenissen zonder meer, maar als gevolg van onze smeekbeden. (AA54-5; TM506-8)

‘Op deze wijze vervult de levengevende Kracht van de Heilige Geest, die uitgaat van de Zaligmaker, de ziel en vernieuwt de motieven en gelegenheden, en brengt de gedachten onder de gehoorzaamheid aan de wil van God, zodat de gelovige in staat gesteld wordt om de kostbare vrucht van heilige daden te dragen.’

(AA284.5)

De Heilige Geest spreekt door de Bijbel tot de menselijke geest. (1SM134; DA671.3) Wij ontvangen kracht van de Heilige Geest en het Woord. (TM518; MB150.3) Het werk van de Heilige Geest aan het hart moet getoetst worden aan het Woord van God. (1SM43.6 9)

Wat zijn nu de verschillende wijzen waarop de Heilige Geest in relatie tot de mens kan staan?

- a. Sommigen worden alleen door de Heilige Geest weerhouden. (GC36, 614)
- b. De Heilige Geest schept een verlangen naar iets dat mannen en vrouwen niet bezitten. (SC28.1)
- c. Sommigen worden 'aangeraakt door de Heilige Geest'. (MB150.1)
- d. Sommigen ‘geven nu en dan toe aan Zijn kracht’ (MB150.1)

[96]

Sommigen worden ‘door de Geest van God geleid’, dat zijn de zonen Gods! (MB150.1)

Eén van mijn vrienden zei eens tegen mij, dat Hij er bang voor was, de volledige heerschappij over zijn leven aan de Heilige Geest over te dragen, uit vrees, dat de Heilige Geest hem iets zou laten doen, dat dwaas of fanatiek was. In werkelijkheid is het juist andersom. God geeft de mens een geest van gezond verstand (zie 2 Tim.1:7). Het Evangelie mag dwaas schijnen en ook de Evangelie-arbeider mag fanatiek schijnen in de ogen van ongeheiligden, maar niet in de ogen van ongevallen wezens.

Om geleid te worden moet men gewillig zijn om te volgen. Niet wij moeten de Heilige Geest gebruiken, maar de Heilige Geest moet ons gebruiken. (DA672.5) Zij, die het Lam in de hemel willen volgen, zullen op deze aarde het Lam gevolgd moeten zijn ‘waar Het ook heengaat’. (AA591.5) God verlangt dat allen door de Geest **geleid** worden. De fout ligt bij het individu.

‘Als allen willig zouden zijn, zouden allen vervuld worden met de Heilige Geest.’

(AA50.4)

Het is ons voorrecht onszelf in een juiste relatie tot God te plaatsen, dan zullen kostbare overwinningen behaald worden. (ISM101.8; TM240.5)

Indien mijn vriend, waar ik voorheen over sprak, niet volkomen door God geleid wil worden, wie leidt hem dan? Wordt hij door zijn eigen wil geleid? Heeft God een invloedssfeer in het universum, waar Hij de leiding heeft, en heeft satan een andere invloedssfeer, waar hij de leiding heeft? Heeft ieder mens persoonlijk de leiding over zichzelf?

Eén van de hoofdpunten van satans opstandige plannen was, dat elke engel en ieder mens zijn eigen zelfgemaakte regels zou opvolgen, en ieder zijn eigen onafhankelijke heerschappij zou uitoefenen. Iedereen zou zijn eigen rechter zijn. (GC495.7; PP37.6; Gen.3:4-5; GC499.8; GC554.8, 555.8) Maar wat is daar van terechtgekomen? Waarom vroeg satan aan Jezus om hem te aanbidden, terwijl hij eraan toevoegde, dat hij Hem dan de wereld geven zou? (ISM286.2)

God heeft ons de ware toestand der dingen geopenbaard;

‘Iedere ziel die weigert zich aan God over te geven, is onder de heerschappij van een andere macht. Hij behoort niet zichzelf. Hij mag over vrijheid spreken, maar hij bevindt zich in de ergste slavernij. Doordat hij zich onder de heerschappij van satan bevindt, wordt hem niet toegestaan de schoonheid der Waarheid te zien. Terwijl hij zichzelf vleit de voorschriften van zijn eigen oordeel te volgen, gehoorzaamt hij de wil van de vorst der duisternis.’

(DA466.3)

‘Echter tenzij wij ons overgeven aan de macht van Christus, zullen wij overheerst worden door het boze. Onvermijdelijk moeten wij onder de heerschappij staan van de één of van de andere van de twee grote machten, die strijden om de oppermacht van

[97]

de wereld. Het is niet noodzakelijk voor ons de dienst van het koninkrijk der duisternis opzettelijk te kiezen, om onder de heerschappij ervan te vallen. Wij behoeven slechts na te laten, onszelf met het koninkrijk des lichts te verbinden. Indien wij niet met de dienst-knechten des hemels samenwerken, zal satan van het hart bezit nemen en het tot zijn woonplaats maken..... Wij mogen vele verkeerde gewoontes afleggen en voor een korte tijd ons afscheiden van satan; echter zonder een levendige verbinding met God, zonder onze overgave aan Hem van ogenblik tot ogenblik, zullen wij overwonnen worden.’

(DA324.4)

De heerschappij, die onze Verlosser uitoefent, is uiterst delicaat; onder de invloed van de Geest Gods, wordt de mens vrijgelaten te kiezen wie hij dienen wil. (DA466.5)

God beheerst onze geest niet, zonder onze toestemming; maar als wij Zijn wil wensen te kennen en te doen, behoren ons Zijn beloften toe. (EV626.3) Welke beloften behoren ons dan? Beloften van bevrijding van de heerschappij van dwaling en zonde.

Om echter onder de heerschappij van de Heilige Geest te staan, moeten wij daar ernstig naar streven en zoeken. (TM459.8;HP263; AA56.5; 8T22.2) In tegenstelling daarmee, neemt de duivel van ieder bezit, die niet beslist onder de heerschappij van God staat, of hij het wil of niet. (DA558.7) Als het voor zijn doel dienstig is, oefent hij zijn heerschappij op zulk een subtiele wijze uit, dat wij denken werkelijk kapitein op eigen schip te zijn. Vroeg of laat zullen wij echter de loods herkennen en de bestemmingshaven.

Vóór Christus zijn, betekent méér dan niet zozeer *tegen* Hem zijn, zie: Matth.12:30. Toen de laatste beslissingsdag voor satan en de engelen in de hemel kwam, moest ieder een beslissing nemen. Hun onderzoekend oordeel was aangebroken. (3 SG37-8)

Op dat moment zei God in wezen; “Allen, die onder de heerschappij van Christus willen staan, schare zich aan Zijn zijde; allen, die onder de heerschappij van Lucifer willen staan, schare zich aan zijn zijde.” In antwoord daarop schaarde zich éénderde van de engelen aan de zijde van Lucifer. (SR18.5) Bij het beschrijven van deze geschiedenis, gaat Ellen White over van de naam Lucifer op satan. (PP.41) Aan de engelen wordt de oproep gegeven:

'Indien gij er op staat tot het leger van Christus te behoren, toont het dan door hen (boze engelen) uit de hemel te werpen.'

(MB119.3; EV704.8; 7BC973)

De engelen moesten toen de strijd aanbinden met hun vroegere vrienden. Niemand kon aan de kant gaan staan en zeggen: 'Ik ben niet tegen U, HEER'.

Het resultaat van deze strijd was, dat heilige engelen, krachtiger dan ooit, waren bevestigd in hun beslissing, om aan de zijde des HEEREN te staan. Op Golgotha zorgde de vijandschap,

[98]

die satan en zijn engelen tegenover Christus openbaarde, ervoor dat het laatste vonkje van sympathie, die de heilige engelen voor hun vroegere vrienden hadden, uitgeblust werd. (7BC974) Wanneer heilige engelen naar het kruis blikken, dan zijn zij beveiligd tegen satans misleidingen. (ST12-30-89)

God had door één woord te spreken, de duivel en zijn medestanders uit de hemel kunnen werpen, maar Hij koos een manier, waar Zijn helpers in de hemel bij betrokken waren.

Op deze aarde zet zich de strijd nu voort. Zijn wij vastbesloten vóór Christus, of weifelen wij in onze beslissingen? Als u vóór Christus bent, dan verlangt God van u dat u geestelijk wakker bent, u van moment tot moment ernstig voorbereidt op de uitstorting van de Heilige Geest, zodat u in staat bent vol ijver deel te nemen aan de grote strijd tussen Christus en satan. De beperktheid ligt in de wil, niet in de beschikbaarheid van de Heilige Geest.

'Indien het mogelijk zou zijn, de invloed van de Heilige Geest van God dwingend met honderdvoudige kracht te doen inwerken, dan zou dat u nog niet tot een christen maken, geschikt voor de hemel. De wil moet aan de kant van Gods wil gesteld worden. Uit uzelf bent u niet in staat uw bedoelingen, uw verlangens en neigingen ondergeschikt te maken aan de wil van God; echter, indien u **'gewillig bent, gewillig gemaakt te worden'**, dan zal God het werk voor u tot stand brengen, zodat 'wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten; elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus.'

(MB142.5)

Onze wil moeten wij aan God overgeven, maar wil dat zeggen, dat Hij de vrijheid om te kiezen van ons wegneemt? God had Adam kunnen beletten van de verboden vrucht te eten (1 BC1084), maar Adam was een wil geschonken, om die te gebruiken. (MH176.5)

'Onze wil moet aan Hem worden overgegeven, opdat wij deze terug mogen ontvangen, gereinigd en verfynd; en zo met God verbonden in sympathie, dat Hij door ons de vloedgolven van Zijn Liefde en Kracht kan uitgieten.'

(MB62.5)

Als God in ons 'werkt het willen en werken naar Zijn welbehagen', zullen wij onze zaligheid bewerken met vrezen en beven. (8T312.7; 7BC978) Dan zal de wereld God leren kennen. Door uit te werken, hetgeen Gods genade in ons werkt, wordt de gelovige geestelijk groot. (RH 11.01.92)

‘De derde engelboodschap’ zal de aarde met haar heerlijkheid verlichten; maar alleen diegenen, die de verzoeking weerstaan hebben in de Kracht van de Almachtige, zullen worden toegestaan deel te hebben

[99]

aan haar verkondiging, wanneer zij tot een Luide Roep zal zijn aangezweld.’

(RH11.19.08)

Wij als volk, hebben dringend behoefte aan een bijzondere, persoonlijke, proefondervindelijke verbinding met de Heilige Geest en deze kracht, die ons ter beschikking staat door het kruis, zal ons van zondigen weerhouden. Dat is de ervaring, die wij nodig hebben, nu en bij voortduren tot het einde toe. (5T213.5 219-221)

[100]

*“De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid;
maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat;
alzo is een iegelijk, die uit den Geest geboren is”
(Joh. 3:8)*

[101]

Hoofdstuk 15

VOLMAAKTHEID TEGENOVER RIJPING EN DE NATUUR VAN DE MENS

Het onderwerp van volmaaktheid is erg belangrijk met betrekking tot de natuur van de mens. Wat wil volmaakt zeggen? Waarin kunnen wij volmaakt zijn? Sommigen spreken van een 'absolute' volmaaktheid, anderen spreken van een 'relatieve' volmaaktheid. Toen Jezus sprak:

“Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.”

(Matth.5:48)

bedoelde Hij daarmee: 'Weest *bijna* volmaakt?'

Met **relatieve volmaaktheid** bedoelt men, dat niemand ooit ophoudt te zondigen. Men houdt alleen op bewust te zondigen, waarbij men leeft vanuit alle kracht, die innerlijk aanwezig is. De theorie werkt als een logaritmische schaal, zodat er een oneindigheid blijft met onbewuste, niet-herkende zonden in de gelovigen. Dat zou betekenen dat er voorzieningen aanwezig zouden moeten zijn voor vergiffenis van zonden, nadat de genadetijd is afgesloten. Volgens sommige Adventisten zouden de 144.000 met zondigen voortgaan, gedurende de grote tijd van benauwdheid en dan nog vergiffenis nodig hebben. Deze gedachte van 'relatieve volmaaktheid' verwacht zondeloosheid en beëindiging van zondigen, met groei, volwassenheid en ontwikkeling.

Het gebod van de Zaligmaker *“Weest dan gijlieden volmaakt,”* is ook een belofte. (DA311.4) God heeft Zich er toe verbonden, ons voor te bereiden dat, wanneer het Middelaarswerk van Christus beëindigd is, wij **niet opnieuw zullen zondigen**, nooit meer, noch bewuste noch onbewuste zonden. Hij heeft er **niet** in toegestemd onze zonden te vergeven en ons te reinigen, nadat de Hogepriester het wierookvat heeft weggeworpen, en Hij Koning en Rechter wordt. Indien iemand vanaf dat moment ook maar één enkele zonde doet, bevindt hij zich in dezelfde situatie als Adam

[102]

na de zondeval. Hij bezit dan opnieuw 'kennis' van het kwaad in zichzelf, met de schuld en de aantekening der zonde.

God wil Zijn volk er toe leiden, dat zij geloven dat zij nadat de genadetijd is beëindigd, leven kunnen zonder te zondigen, maar het probleem is, dat velen van ons niet zien HOE WIJ dat kunnen. Bestaat er één Adventist die niet gelooft, dat God in staat is Zijn volk in de hemel in alle eeuwigheid voor zondigen te bewaren? Als zij dat wel kunnen geloven, waarom kunnen zij dan niet in het geloof de belofte aangrijpen, dat Hij datzelfde voor Zijn volk kan doen, terwijl zij nog op aarde zijn, nadat de genadetijd is geëindigd?

In het algemeen kennen wij Gods Wet. Wij beseffen goed dat zij moet worden gehouden. Ons probleem schijnt daaruit te bestaan, dat wij onze studie en leer niet voldoende gericht hebben op HOE het uit te leven, hetgeen wij weten te moeten doen. Als iemand overtuigd is van hetgeen hij moet doen, en tegelijkertijd uit ervaring weet dat hij uit eigen kracht de Wet niet kan gehoorzamen, kan hij gemakkelijk moedeloos worden en klagen en zelfs de strijd opgeven. Er zijn belijdende christenen die dit probleem uit de weg gaan, door eenvoudig de Wet af te schaffen. Weer anderen zeggen, doe wat je kunt, dan zal God wel de rest doen. (1SM381.5) Nog anderen komen met de theorie van de relatieve volmaaktheid.

De drievoudige natuur van de mens:

De Bijbel en de Getuigenissen openbaren dat de natuur van de mens drievoudig is: lichamenlijk, verstandelijk (mentaal) en geestelijk. (FCE57.2) Er bestaat een mogelijkheid van verwarring bij het onderwerp 'volkomenheid', omdat, zoals we zullen zien, niet alle drie naturen van de mens volmaakt kunnen zijn, vóórdat voor elk afzonderlijk de tijd van volmaaktheid is aangebroken. Tijden en gelegenheden zijn in God's volgorde. (ISM189.4)

Bijvoorbeeld 'heilig vlees' (volkomenheid van het vlees) wordt niet eerder verkregen dan, wanneer Christus op de wolken des hemels verschijnt. (2SM33.7) Wij kunnen niet zeggen; "Ik ben zondeloos," vóórdat die daad van verlossing voltooid is. (AA562.1; SL10.3; GC620.4) Voorts zal de aantekening van de zonde niet uitgedelgd zijn, dan ná het onderzoekend oordeel van de betreffende persoon. (GC485.4) De uitwerking van de zonde op het karakter blijft derhalve tot die tijd bestaan.

Op twee manieren kunnen wij de gedachte staven, dat het karakter niet volmaakt zal zijn vóór het einde van de genadetijd, echter wel vóór Christus' komst in heerlijkheid.

'Voortschrijdende tot de volmaaktheid, ervaart hij iedere dag een bekering tot God; en deze bekering is niet

[103]

voleindigd, totdat hij de volkomenheid van het christelijke karakter heeft bereikt, een volkomen voorbereiding voor de 'finishing touch', de onsterfelijkheid.'

(2T505.8)

'Wanneer Hij komt, is dat niet om ons te reinigen van onze zonden, om tekortkomingen in ons karakter weg te nemen, of ons te genezen van de zwakheden van onze geaardheid of aanleg. Als dit werk al voor ons gedaan wordt, dan moet dit vóór die tijd gebeurd zijn. Als de HEERE komt, dan zullen zij die heilig zijn, nog geheiligd worden Dan zal er voor hen geen werk meer gedaan worden om hun fouten weg te nemen, en hen heilige karakters te schenken. Dan zal de 'Louteraar' niet zitten om een louteringswerk tot stand te brengen, noch om hun zonden en hun verdorvenheid van hen weg te nemen. Dit alles moet tot stand komen in deze uren van genadetijd. Het is NU dat dit werk voor ons tot stand moet komen.'

(2T355.3)

Er zijn Adventisten die er bezwaar tegen hebben de drie naturen van de mens afzonderlijk te betrachten. Het is waar, dat het lichaam niet een kerker is, waarin de geestelijke en de verstandelijke natuur van de mens is opgesloten, om bij het sterven bevrijd te worden. Als de mens sterft houden alle drie naturen op te leven, hoewel de bestanddelen van alle drie nog aanwezig zijn. Iemand kan geestelijk en lichamenlijk levend zijn, terwijl hij geestelijk dood is. Nicodemus verkeerde in deze toestand zonder het te beseffen (Johannes 3:3; Ef. 2:1). Met onze moderne medische apparatuur zijn we in staat iemand fysiek in leven te houden, lang nadat hij/zij geestelijk dood is. Organen kunnen van de ene persoon naar de andere worden getransplanteerd.

Satan heeft getracht deze leer van de drievoudige natuur van de mens te verwarren met verschillende valse leerstellingen. Hij heeft daartoe

1. de leer van het dualisme van de Griekse filosofen gebruikt (het dualisme stelt dat de mens uit twee substanties bestaat: uit een stoffelijk lichaam en de onstoffelijke geest),
2. de reïncarnatie van het Hindoeïsme,
3. de geestverschijningen van het Spiritisme en
4. de drie vormen van het Pantheïsme, om het helder denken over dit belangrijke onderwerp te overschaduwten.

Het Pantheïsme is van bijzonder belang met betrekking tot de drievoudige natuur van de mens. Het Pantheïsme wil meer doen dan alleen van God een niet-bestaand wezen maken. Het tracht ernaar door allerlei denk-gymnastiek en herdefiniëren van woorden, het universum als enkel natuur te beschouwen, één **eenheid**.

Een eerste vorm van het Pantheïsme wil de verstandelijke en de geestelijke natuur doen opgaan in de stoffelijke natuur en maakt op die wijze het gehele universum tot alleen materie. Stof, de bloem en boom, alles is God.

Een tweede vorm van het Pantheïsme wil de verstandelijke en de stoffelijke natuur doen opgaan in alleen geest; en maakt het gehele universum bovennatuurlijk. God wordt dan alleen een alles door-dringende kracht, zoals wet, liefde en geloof.

Een derde vorm van het Pantheïsme wil de geestelijke en de

[104]

stoffelijke natuur doen opgaan in alleen verstandelijke natuur, zodat het gehele universum rede (mind) wordt.

De eerste vorm wordt vertegenwoordigd door het atheïstische communisme van Marx.

De tweede vorm is de meest aangehangen theorie over het wezen van het universum onder de westerse filosofen, zoals Hegel, Plotinus, en Spinoza. (Zie Werkelijkheid Theorie) (Encyclopedia Britannica, 1952 Ed.Vol.1-p.145).

De derde vorm wordt vertegenwoordigd door de Christian Science van Mary Baker Eddy.

Deze vormen van Pantheïsme doen de verschillen teniet, die er bestaan tussen materiële en geestelijke dingen, tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke, tussen het gewone en het heilige, tussen het menselijke en het Goddelijke.

Toen God de mens schiep nam Hij van de materiële en de (MH414.9) geestelijke dingen die Hij nodig had, maakte daarmee de mens en gaf hem de adem des levens. Dat betekende niet dat hij een 'vonk van de Godheid' ontving. Hij maakte de mens één geheel, met een lichamelijke, verstandelijke (mentale) en een geestelijke natuur. (ED55.2; FCE57.2) De mens werd aan wetten onderworpen, met betrekking tot zijn lichamelijke, verstandelijke en geestelijke natuur. (DA827.6; 6T306.6) Als de mens sterft, keren de samenstellende delen (wat ze ook mogen zijn, God weet dat) terug tot de toestand van voorheen, en houdt de lichamelijke, verstandelijke en geestelijke natuur op te bestaan in relatie tot de persoon. Alles wat blijft bestaan is God 's aantekening van de gedachten en gevoelens, die de persoon tijdens zijn leven bezat. (COL332.7; 5T466.4; 6BC1093)

Volmaaktheid versus rijping:

Er is nog een ander probleem dat ons begrip over volmaaktheid verduistert. Er bestaat namelijk enige verwarring doordat men volmaaktheid niet onderscheidt van rijping.

Met God 's hulp kunnen wij alle vruchten van de Geest ontvangen en kunnen wij alle bewuste zonden volledig opgeven; of wij echter al of niet één van de gaven van de Heilige Geest ontvangen, is iets geheel anders. Wij moeten het volkomen ophouden met zondigen niet gelijkstellen met de mogelijkheid, tot het verrichten van wonderen of van iets heel groots. Wat ons vermogen tot wonderwerken voor God betreft, dat hangt zowel van onze talenten af en hoe wij die ontwikkelen, als

van de werking van de Heilige Geest. Wij moeten volmaakt zijn in ons bereik zoals God in het Zijne, niet met dezelfde bekwaamheden als God. (MB77.8) Een kind is niet in staat te doen, wat van een volwassene verwacht wordt. (AH196.4; CG122.5) Maar een kind kan iets volmaakt doen, naar de maatstaven voor een kind en dat alles in de Kracht van de HEERE. Jezus als kind en in zijn jeugd is daar een bewijs van. (DA71.4) Een volmaakte bloemknop kan zich ontwikkelen tot een volmaakte

[105]

bloem, toch verschilt de bloemknop van de bloem. Deze verandering van het ene stadium naar het andere noemen wij het ontwikkelings- of rijpingsproces. Wij spreken hierbij niet van volmaakt of onvolmaakt, van goed of slecht.

De volmaakte liefde van God de Vader voor Zijn Zoon was nog groter, nadat Hij Zijn leven voor ons gegeven had. (SC14.3)

De volkomenheid, waarvoor het Verlossingsplan werd ingesteld, betekent het volkomen, absoluut vrij zijn, van de gevolgen van de zonden uit het verleden en het niet meer zondigen nu. Als ik het Woord van God bestudeer, dan zie ik, dat dit werk van herstel van de gevolgen der zonde in etappes tot stand wordt gebracht; dat het geestelijk koninkrijk van Christus, het rijk der genade, is opgericht, maar dat het koninkrijk der heerlijkheid nog opgericht moet worden. (GC347.8)

Door de verdienste van Christus kunnen wij NU een volmaakte (2SM32.9) rechtvaardiging bezitten en kunnen wij kracht en leiding ontvangen voor de ontwikkeling van een volmaakt karakter in 'dit leven'. (CH634.1; 5BC1147; Sp.T 2:32.5) God heeft ons daartoe al de nodige middelen ter beschikking gesteld, om NU een einde te maken aan al onze bewuste zonden en NU onszelf te onderzoeken op onbewuste zonden; maar ons wachten nog meer dingen in het Verlossingsplan. 'Dit leven' eindigt bij de afsluiting van de genadetijd voor alle levenden, of bij het sterven. Al de heiligen van Abel tot op heden, hadden toegang tot het dienstwerk in het 'Heilige' gedurende hun leven. Voor de laatste generatie moet een bijzonder werk gedaan worden, zij maken het onderzoekend oordeel der levenden mee. Zeker, in feite wordt dit gedaan voor alle andere generaties; echter voor degenen, die gestorven zijn, geschiedt dit terwijl zij in het graf rusten. (EW254.8, 280.3; GC486-9; 5T692.2)

Aansluitend op de ontwikkeling van een rechtvaardig karakter in de 'Vroege Regen' ervaring, moet volledig afgedaan worden met de gevolgen van de zonde op het karakter. Gedurende de 'kleine tijd van benauwdheid' zal het karakter verder getoetst en beproefd worden. (EW33, 85.5; GC490, 528.9; PK589.5; 5T214.7, 474, 570.3) Van degenen die in het onderzoekend oordeel waardig bevonden worden, worden de aantekeningen in de boeken des hemels uitgedelgd en de aantekening der herinnering gezuiverd en bevrijd van de gevolgen der zonde. De verzegeling en de uitdelging der zonde beëindigen het dienstwerk, dat het karakter volmaakt. (5T216.5; GC425.4; 4T367.1)

Zij die door de grote tijd van benauwdheid gaan, zullen een God volkomen toegewijd hart bezitten en een geest, waarin geen enkele zondige ervaring meer staat opgetekend; toch bezitten zij nog steeds hun zelfde gedegeneerde zwakke lichaam. Dan, als Jezus

[106]

komt, zullen de zwakheden van het vlees worden weggenomen. (GC645.2) Na de duizend jaar zullen de uitwerkingen van de zonde, in dit deel van het universum weggedaan worden. (GC674.1)

[107]

Hoofdstuk 16

DE MENSELIJKHEID VAN CHRISTUS EN DE VOLMAAKTHEID VAN DE MENS

In het voorgaande hoofdstuk hebben we de volgorde samengevat waarin de drievoudige natuur van de mens wordt vervolmaakt. Laten we deze punten nu eens nader bekijken

De volmaking van de geestelijke natuur:

Bij onze bekering scheidt God een volkomen hart in de mens. (COL97.4; 4BC1165) Wij moeten ons volledig afkeren van alle bewuste zonden en niets voor God terughouden. Wij wijden ons aan God en besluiten om met Zijn hulp alles te doen wat Hij van ons vraagt. Nadat wij onszelf tot heilig gebruik hebben overgegeven (geheilgd hebben), neemt Hij al onze schuld van ons en brengt die in het hemels Heiligdom en neemt ons aan tot een heilig gebruik (heiligt ons). Dan is de geestelijke natuur volmaakt. Onder deze voorwaarden mogen wij aanspraak maken op heiligmaking (2SM32.9; AA566), daarbij erkennend, dat heiligmaking een proces is, waarbij de zonde wordt weggenomen en de leegte gevuld wordt met de genade van de Heilige Geest. (COL420.1) Met dit volmaakte hart ontvangen wij 'onze titel', onze aanspraak voor de hemel. (MYP35) Het is alsof wij in 'de vrijstad' zijn. (PP516.9) Wij zijn in Christus Jezus en deze verbinding moet in stand gehouden worden, door voortdurend naar een rein hart te streven. (PK591.1; 2T505-6) Het is in deze zin, dat Noach en Job volmaakt waren, zie Genesis 6:9; Job 1:1.

Een volmaakt hart komt tot stand na ernstig hart-onderzoek, vurig gebed en Bijbelstudie. Het is niet zo, dat wij het zonder meer behouden, als wij het eenmaal verkregen hebben, maar er moet voortdurend naar verlangd en gezocht worden. De bekering moet steeds vernieuwd worden wanneer wij bewust gezondigd hebben, wetende dat God zegt dat er

[108]

geen verontschuldiging bestaat voor het begaan van een bewuste zonde, want Hij heeft overvloedige voorzieningen getroffen ons van zonde te weerhouden. (DA311.6)

De volmaking van de intellectuele (mentale) verstandelijke natuur:

Met dit volkomen hart moeten wij in samenwerking met onze Verlosser er naar trachten een volmaakt karakter te ontwikkelen. (PP460; 1T158.5; 2BC997) Dit wordt ook genoemd 'de volmaking van een karakter'. (4T459.7; CPT365.8) Het is de eerste fase op weg naar de volmaking van de 'mentale', verstandelijke natuur. De Bijbel noemt dit:

'wandelen niet naar het vlees, maar naar de Geest',

(zie Rom.8:1-11)

Ook wanneer iemand bekeerd en de HEER toegewijd is, heeft hij nog slechte gewoontes, erfelijke en aangekweekte neigingen tot het kwade, en nog verkeerde begrippen aangaande de dingen van God. God leidt ons stap voor stap; Hij toont ons niet alles ineens wat Hij van ons verwacht; wij zouden maar verward raken.

'Hij vertelt hen (zijn kinderen) juist zoveel als zij kunnen onthouden en tot stand kunnen brengen.'

(DA313.9; 568.6)

Wanneer God ons onze zwakheden en fouten toont, is het aan ons, onder de leiding van Zijn Geest te staan, om kracht te ontvangen, van zonde en dwaling vrij te worden. Met andere woorden, de rechtvaardigen moeten zich niet aan de overheersing van het kwade overgeven.

(5T474.4)

Omdat God zegt, dat er geen verontschuldiging voor het zondigen bestaat, en omdat Hij zegt;
“Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.”

(Matth. 5:48)

moeten wij deze belofte gebruiken, als de tijd en gelegenheid daar is. Juist nu toetst Hij onze harten en karakters. (4T85.1) Hij wil ons en het universum duidelijk maken, hoe onze houding tegenover Hem moet en zal zijn, onder alle omstandigheden. Juist nu toetst Hij ons in grote en kleine aangelegenheden met grote en kleine beproevingen. De vraag is, of wij in eigen kracht willen trachten te overwinnen, of dat wij tot God gaan en om Zijn hulp bidden. Waar is ons geloof? Is het in onszelf, of is het in God, Die er naar verlangt, gevraagd te worden om in en met ons te werken, om ons van zondigen te weerhouden

“HEERE! Gij zult ons vrede bestellen, want Gij hebt al onze werken in ons verricht.”

(Jes.26:12 KJV)

Als het ons ernst is om een einde aan de zonde in ons leven te maken, dan kan Hij iets met ons doen; dan zal ons leven een opeenvolging zijn van ononderbroken overwinningen, van overwinningen over elke zonde en beproeving, die ons zo lichtelijk omringen en die Hij toestaat op ons af te komen. (EW71.8; AA531.5)

In die zin waren al Gods heiligen, van Abel af tot op de dag van vandaag, tijdens hun leven volmaakt, zoals beschreven in de vier voorgaande paragrafen.

Voor diegenen, die de tijd van benauwdheid zullen doormaken en zonder Middelaar zullen leven gedurende de laatste zeven plagen, en die levend veranderd zullen worden, moet iets meer gedaan worden. Hun karakter moet aan dat van Christus gelijk worden. Het moet zodanig zijn, dat satan niets in hen kan vinden, dat op zijn verzoeken reageert. Het hart moet zo zijn, dat het geen enkele zondige begeerte koestert. (GC623.3)

[109]

God weet hoeveel karakterontwikkeling wij behoeven voor de kleine tijd van benauwdheid; de grote tijd van benauwdheid vereist een meerdere en aanvullende voorbereiding. (GC622) God heeft geopenbaard dat groei noodzakelijk is. Deze groei of opwassen is wel vergeleken met die in de plantenwereld, ‘eerst de halm, dan de aar, dan het volle koren in de aar.’ Sommigen zullen in enkele maanden moeten leren, waar anderen jaren over hebben gedaan. (EW67.8) Het moet echter gebeuren, daar is geen ontkomen aan.

Nu is het de tijd om de Heilige Geest diep in onze geest te laten graven, al onze gedachtengangen te laten doorzoeken, om al onze neigingen tot het verkeerde op te sporen, ons te helpen ze als zodanig te onderkennen en om kracht te ontvangen deze te overwinnen. Een uiterst ernstige en plechtige voorbereiding moet worden getroffen om het zegel Gods en de ‘Spade Regen’ te ontvangen. (EW71) Door het vuur van moeilijkheden en beproevingen, aangestoken door satan, zal de HEERE Zijn volk voorbereiden voor het onderzoekend oordeel en de uitdelging van de zonde. Dank zij God, dat Hij het vuur der beproeving nauwkeurig in het oog houdt! (PK589.9; 1T706.8; 2T269.2) Wees niet verbaasd over alle dingen in uw oude leven, welke Jezus tijdens dit proces in uw geest zal brengen. Geef toe dat u er berouw van hebt en maak het goed als dat nodig is.

Al heeft een christen een, God volkomen toegewijd hart, waaruit de schuld der zonde is weggedaan; en hoewel hij met God gewandeld heeft in het overwinnen van alle zondige neigingen en

begeerten, blijft er toch nog iets over, dat voor hem gedaan moet worden, vóór hij een volmaakt karakter bezit. De oude mens der zonde, de 'sarx', het totaal aan zondige gewoonten, bewust of onbewust, zelfs al zijn zij overwonnen, bevindt zich nog altijd in het geheugen opgeslagen en moet uitgedelgd worden. (GC421; PP202.6, 356-7) Voorts moet Gods Wet in zijn totaliteit geschreven worden in hart en verstand, zodat die persoon, voor eeuwig weet wat God van hem verwacht, en dat onder alle omstandigheden. Het is Gods plan, dat wij, nadat onze genadetijd beëindigd is, geen enkele bewuste of onbewuste zonde meer doen. (2T691-2; EW254, 281.5; 1BC1104)

Bij de bekering wordt de Wet van God in het hart geschreven door de Heilige Geest. (DA176.2) De christen heeft nu Gods Wet lief. Dan gaat God verder en schrijft Zijn Wet in het verstand. Toen Adam en Eva geschapen waren bezaten zij van nature een kennis van Gods Wet. (1BC1104; PP363; 3SG295.5) De jaren in zonde hebben de Wet gedeeltelijk uitgewist uit de geest en het denken van de mens. (PK376; PP363-4) Door een bestuderen van de Bijbel en de natuur, onder de leiding van de Heilige Geest, openbaart God aan zijn volgelingen zoveel 'als zij kunnen onthouden en nakomen'. (DA313.9) Maar om de mens ervoor te bewaren, dat hij zelfs niet onbewust Gods Wil zal overtreden, moet God Zijn

[110]

eisen en wetten in het verstand schrijven, zoals Hij dat deed bij Adam bij de schepping. In de 'Living Bible' wordt het Eeuwige Verbond als volgt beschreven: Maar dit is de nieuwe overeenkomst, die Ik met het huis van Israel maken zal, zegt de HEER:

“Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de HEERE: Ik zal Mijn Wetten in hun verstand schrijven, zodat zij weten wat Ik wil dat zij doen, zonder dat Ik het hen vertel, en deze Wetten zullen in hun hart zijn, zodat zij de wil bezitten om te gehoorzamen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.”

(Hebr.8:10,11 LB)

“Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de HEERE: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.”

(Hebr.8:10,11 SV)

De uitdelging van de aantekening der zonde en de voltooiing van het schrijven van de Wet in het verstand, geschiedt in verbinding met het onderzoekend oordeel, en niet daarvoor. (GC422, 485; 1BC1104)

Na de karakterontwikkeling tijdens de vroege regen, na de beproevingen gedurende de 'kleine' tijd van benauwdheid, na de verzegeling en de uitstorting van de geestelijke kracht in de Spade Regen, na de uitdelging van de aantekening der zonde en het schrijven van de Wet in al zijn volledigheid in hart en verstand, dán en niet vóór die tijd zal het karakter van de persoon volmaakt zijn. (4T367.1, 429.6; 2T355.3; 5T216.5) Dat betekent niet, dat van die tijd af het karakter zich niet verder zal ontwikkelen (rijping). Karakterontwikkeling zal steeds voortgaan; de mentale (verstandelijke) natuur zal dan volkomen vrij zijn van de gevolgen van de zonde, hoewel de intellectuele en zedelijke kracht ook dan nog zwak is, als gevolg van de zonde op de lichamelijke natuur, in dit geval de hersenen. (1SM271.9; DA117.3; 2SM33.7) De karakterontwikkeling zal steeds voortgaan, maar nu, volledig zonder te zondigen, gedurende de grote tijd van benauwdheid en verder in de hemel. (COL322.8) De zwakke verstandelijke en zedelijke krachten zullen door de verleende Goddelijke kracht worden gesterkt.

In dit stadium van de laatste gebeurtenissen, wanneer de genadetijd voor de levenden wordt afgesloten, zal Gods volk in bepaalde vitale opzichten gelijk zijn aan de natuur van Christus, toen Hij hier op aarde wandelde. (COL69.2; GC623.2) [Noot: Christus was Goddelijk, bekleed met menselijkheid, maar de mensheid kan dit nooit zijn. (DA671, DA675; 5BC1127-8)]

1. Zij zullen gerechtigheid liefhebben en ongerechtigheid haten.
“De levende heiligen”: (3T266) “Christus als mens”: Hebr.1:9
2. Zij zullen verzegeld zijn.
“De levende heiligen”: (5T212.6) “Christus als mens”: Joh.6:27
3. Zij zullen vervuld zijn met de Heilige Geest, zonder mate.
“De levende heiligen”: (MB21 SC47) “Christus als mens”: (5BC1124)
4. Zij zullen geen zonde-schuld bezitten.
“De levende heiligen”: (GC620.3) “Christus als mens”: (DA685 5BC1114)

[111]

5. Zij zullen geen aantekening van zonde bezitten, noch in hun geest, noch in de hemel.
“De levende heiligen”: (5T241-6; GC623; GC421-2) “Christus als mens”:
(5BC1131 GC623)
6. Met de aantekening der zonde uitgedelgd, zullen zij geen hartstocht noch neiging tot zonde bezitten.
“De levende heiligen”: (GC623 ER271) “Christus als mens”: (5BC1128 5T422)
7. Zij zullen zowel geestelijk als verstandelijk, een zondeloze natuur bezitten, echter nog steeds een zondige lichamelijke natuur, (een zondig lichaam) (MM181.7)
“De levende heiligen”: (GC425,623 5T216,235 4T366-7 2T355) “Christus als mens”: (GC623.1; 5T422; MM181.7; MH422-3)
8. Nog steeds kan van hen gezegd worden 'het vlees is zwak'. Zij zullen een verminderde lichamelijke, geestelijke en zedelijke kracht bezitten, tot de opstanding der rechtvaardigen.
“De levende heiligen”: (GC491.2; GC645; 2SM33) “Christus als mens”: (DA49, 117.3; 5BC1081 5BC1127-31; RH09-C4-00)
9. Zij zullen verzocht worden door de duivel, door de dingen van deze wereld en door het vlees, maar niet langer door de 'oude mens der zonde', de vleselijke gezindheid. “De levende heiligen”: (EW271,277; GC619, 623, 625, 489) “Christus als mens”: (7BC927, 929; 1SM255; DA116.9)
10. Steeds zullen zij de dienst van de Heilige Geest, van de engelen en de bewarende macht Gods nodig hebben.
“De levende heiligen”: (EW271.279; GC618, 620, 631; 5BC1080) “Christus als mens”: (DA114, 126; 4T109)
11. Zij zullen rechtstreeks tot de Vader gaan, zonder Middelaar, voor de noodzakelijke wijsheid en genade om te kunnen gehoorzamen, net zoals Jezus deed. (Deze genade is 'een werkende kracht' ('enabling' power) in tegenstelling tot 'onverdiende gunst' van vergeving.)
“De levende heiligen,”: (EW48.2, 280, 283; GC614, 620; 5BC1123; 7BC926)
“Christus als mens”: (PK691.5; AA56.1 ; 5BC1080-2; 7BC929-930 ; 1T339-40)
12. Zij zouden kunnen zondigen, maar doen het niet; er is geen vergiffenis meer mogelijk, de genadetijd is voorbij.

“De levende heiligen”: (EW281 ; 5T212-3) “Christus als mens”: (DA117.5; 5BC1080; 5BC1128)

13. Zij bezitten een 'gevoel' van zondigheid, doch dat is niet zondig, noch zondigen zij daardoor. “De levende heiligen”: (GC618.9) “Christus als mens”: (DA 753.6)

[112]

14. Zij zullen, in tegenstelling tot Jezus, een gevoel van onwaardigheid bezitten. Zij herinneren zich de diepte van 'de put' waaruit zij opgetrokken zijn en beseffen dat hun toestand van zondeloze volmaaktheid des harten en van hun karakter, een geschenk is van de HEERE. “De levende heiligen”: (EW272; PP202; GC619-20; GC650.1)

15. Zij zullen niet zeggen 'ik ben zondeloos'. Zij bezitten nog steeds zondig vlees. “De levende heiligen”: (2SM32-33; AA562.1)

[113]

Alleen diegenen, die zonder de dood te hebben gesmaakt, ten hemel opgenomen zullen worden, zullen zowel de volkomenheid des harten en de volkomenheid van het karakter bezitten, zoals beschreven in de voorgaande zeven hoofdstukken en in bovengenoemde punten, terwijl zij nog op aarde leven in de tijd na het afsluiten van de genadetijd en de tweede komst van Christus.

Deze groep mensen wordt in de Bijbel 'de 144.000' genoemd, zie Openbaring 14:1-5. (7BC978; GC649) Wel kunnen wij zeggen dat Paulus en alle rechtvaardigen die gestorven zijn een hart bezaten, dat de HEERE *volkomen* was toegewijd en dat zij gedurende hun leven een rechtvaardig karakter *ontwikkelden*; zij *bezaten* echter geen volmaakt karakter gedurende hun leven, want hiertoe is de uitdelging (uitwissing) van de zonde een noodzakelijke voorwaarde (PK591; GC483-7) en de uitdelging van de zonde vindt niet plaats vóór het onderzoekend oordeel. Het onderzoekend oordeel begon niet vóór 1844. (GC480-3)

Er zijn twee aspecten aan de volmaaktheid van het karakter. De mens doet zijn deel met de hulp des HEEREN gedurende zijn leven op aarde. Hij wordt voorbereid voor het werk dat God alleen kan doen, namelijk, het uitdelgen van de aantekening der zonde en de voltooiing van het schrijven van de Wet in hart en verstand.

Henoch, Elia, Mozes en al de anderen, die voorgegaan zijn, (denk aan degenen die met Jezus opgevaren zijn) hadden hun onderzoekend oordeel en de uitdelging van hun zonden, eerder dan 1844, want dit is noodzakelijk om in Gods tegenwoordigheid te kunnen leven. (EW71; 1T705-6; GC485; SL26.5; GC646.9; 5T467.3) Wij weten niet wanneer dit voor Henoch en Elia gebeurde, maar zeker vóór hun hemelvaart.

Gods aandeel in de volmaking van het karakter, hetgeen inhoudt de uitdelging van de zonde uit de menselijke geest, wordt voor de rechtvaardige doden tot stand gebracht, in de tijd dat zij slapen. Het uitdelgen van de zonde wordt de 'laatste' zoendaad of 'bijzondere' verzoening genoemd, een verzoening, die het werk is van Jezus in het Heilige der heiligen, voor de gestorvenen terwijl zij slapen en daarna voor de rechtvaardigen, terwijl zij leven, en die zonder te sterven veranderd zullen worden. (EW251.3, 253.9) Tussen de 'laatste' zoendaad voor de levenden en de wederkomst van Christus is nog een tijdspanne. In deze tijdspanne leven de 144.000 op aarde zonder te zondigen. (EW271; GC485)

[114]

Gewis, als God bij machte is Zijn heiligen in alle eeuwigheid voor zonde te bewaren, is Hij ook in staat hen gedurende de korte tijd na de afsluiting van de genadetijd op aarde voor zondigen te bewaren.

De volmaking van de lichamelijke natuur:

Bij Jezus' verschijning in heerlijkheid, zullen de doden opstaan. God schiept voor hen een nieuw lichaam, samengesteld uit veel fijner materiaal en in de nieuwe hersenen drukt Hij de gedachten van hun karakter. (1BC1093) Hun denken zal de stroom van hun gedachten weer opvatten waar deze was geëindigd bij hun sterven. (GC550.5) Lichamelijke trekken zullen voldoende behouden blijven, opdat vrienden elkaar herkennen zullen. (6BC1092-3; DA804; LS66)

De levende heiligen zullen 'in een punt des tijds' veranderd worden. Hun nieuwe lichamen zullen volkomen zijn. Misvormingen, gebreken, zieke cellen, ouderdomsverschijnselen, alles zal hersteld worden. Als laatste daad zal hen de onsterfelijkheid worden geschonken. (4SG115.5) Met dat onsterfelijke lichaam zullen zij opwassen.

In de hemel was Christus, voor Hij mens werd, groter dan de grootste engel. Gedurende de jaren van Zijn openbaar werk, was Hij slechts weinig groter dan Zijn tijdgenoten. (4SG119.4) Toen Hij uit het graf opstond was Hij even groot als voor Zijn dood. Hij stond verheerlijkt op, doch de soldaten en later de discipelen herkenden Hem. Toen Hij ten hemel voer had Hij opnieuw dezelfde grootte als vóór Hij als mens op aarde kwam. (DA780.8, 804) Ook wij zullen in de hemel tot volwassenheid groeien. (GC644-5; 4SG119.6) Kinderen zullen daar geen kinderen blijven.

Laatste opmerkingen:

Het wordt nu duidelijk waarom het belangrijk is iets te begrijpen van de menselijke natuur van Christus. Als mens had Jezus een zondeloze geestelijke natuur, alsmede een zondeloze mentale (verstandelijke) natuur zoals Adam vóór de val, echter bezat Hij de zondige lichamelijke natuur van Maria en de gevallen mensheid. Tenzij wij Zijn natuur in dit licht beschouwen, zullen wij moeilijkheden hebben, om de uitspraken in de Bijbel en in de geschriften van de Geest der Profetie te verklaren. Wij zullen enkele van die uitspraken aanhalen:

- a. 'Hij nam onze zondige natuur op Zijn zondeloze natuur ... (MM181)
- b. 'Zijn geestelijke natuur was vrij van iedere smet der zonde.. (QoD.pp650-660 BC.p. 443-456).
- c. 'Hij was de zoon van Maria; Hij was een nakomeling van David naar menselijke afstamming' ... (QoD.pp650-660 BC.p. 443-456)
- d. 'Gedurende vierduizend jaren was het menselijk geslacht achteruitgegaan in lichamelijke kracht, in verstandelijk vermogen en in zedelijke waarden;

[115]

en Christus nam Zelf de zwakheden aan van een gedegeneerde mensheid. (DA117)

e. 'Niettegenstaande de vernedering van het aannemen van onze gevallen natuur. (DA112)

f. 'Nam Hij ook Zelf op gelijke wijze daaraan deel.....(Hebr.2:1-14)

g. 'Hij overwon satan in dezelfde natuur, waarover satan in Eden de overwinning behaalde... (QoD.pp 650-660)

h. 'Door Zelf de menselijke natuur aan te nemen in haar gevallen toestand, nam Christus niet in het minst deel aan haar zonde. Hij was aan dezelfde toestand van zwakte en zwakheden onderworpen, waarmee de mens te maken heeft...' (QoD.pp 650-660)

i. 'Stel Hem niet aan de mensen voor als een Man met neigingen tot zonde. Hij is de tweede Adam.' (QoD.pp 650-660)

j. 'Toen Adam in de hof van Eden door de verzoeker werd aangevallen, was hij zonder de smet van zonde... In de woestijn werd Christus verzocht en stond Hij in de plaats van Adam, om de proef te doorstaan, waarin Adam gefaald had.' (QoD.pp 650-660)

k. 'Laat nooit op enigerlei wijze de indruk achter op de menselijke geest, dat er een smet van of neiging tot verdorvenheid op Christus rustte, of dat Hij op enigerlei wijze toegaf aan verdorvenheid Laat ieder mens ervoor gewaarschuwd zijn, Christus geheel en al menselijk voor te stellen, iemand zoals wijzelf; want dat kan niet zo zijn. (QoD.pp 650-660)

l. 'Hij werd zonder zondesmet geboren, maar kwam in de wereld op gelijke wijze als ieder mens'. (QoD.pp 650-660) Hoewel Hij geen zondesmet op Zijn karakter had, daalde Hij toch af om onze gevallen natuur te verbinden met Zijn Goddelijkheid ... (QoD.pp 650-660). Hij is een Broeder in onze zwakheden, maar niet in het bezit van gelijke hartstochten.' (2T508)

m. 'Hij moest de ongemakken, ziekten en verzoeken van de mens verduren. Hij mocht geen wonderen verrichten ten behoeve van Zichzelf.' (1SM277)

[116]

n. 'Als lid van het menselijk geslacht was Hij sterfelijk, maar als God was Hij de Bron des levens voor de wereld. In Zijn Goddelijke persoon kon Hij de nadering van de dood altijd hebben weerstaan en geweigerd hebben onder haar heerschappij te komen; maar Hij legde Zijn leven vrijwillig af.' (GC674.1)(RH07-05-87)

o. 'Hoewel Hij geen zondesmet op Zijn karakter had, daalde Hij toch af om onze gevallen natuur te verbinden met Zijn Goddelijkheid. Door op deze wijze de mensheid aan te nemen, eerde Hij de mensheid. Na onze gevallen natuur te hebben aangenomen, toonde Hij hetgeen er uit kon worden, door deelgenoot te worden aan de Goddelijke natuur.' (QoD.pp 650-660)(GC674.1)

Als wij het getuigenis in MM181 (punt a.) oppervlakkig beschouwen, dan moet Christus iets op Zich genomen hebben dat zondig was. Toch was de enige zondige natuur die wij bezitten en die Christus op Zich kon nemen, zonder zondaar te worden, onze zondige lichamelijke natuur.

Als Hij als mens onze geestelijke natuur op Zich genomen had, dan zou Hij in disharmonie met God geweest zijn en dus een zondaar. Als Hij onze zondige verstandelijke 'mentale' natuur op Zich genomen had, dan zou Hij een aantekening van zonde in het verstand bezeten hebben, met alle passies en neigingen tot de zonde, die daarbij behoren.

Als ik de getuigenissen, die ter beschikking zijn, neem zoals zij geschreven staan en ze theologisch beredeneer, zonder de betekenis ervan te veranderen of ze geschikt te maken voor een plaats in het beeld van de natuur van Christus, dan moet ik tot de slotsom komen, dat Hij op Zijn zondeloze geestelijke natuur en op zijn zondeloze mentale of verstandelijke natuur, onze zondige lichamelijke natuur heeft aangenomen.

Dit is een diepgaand onderwerp. 'De studie van de vleeswording van Christus, Zijn verzoenend offer en Zijn Middelaarswerk, zal het denken van ijverige (Bijbel) studenten bezighouden, zolang de tijd duurt'. (GW251)

Deze inzichten in de natuur van Christus helpen ons begrijpen en geloven hoe de laatste generatie op aarde leven kan, door de Kracht van God, zonder te zondigen, gedurende een zekere tijdsperiode, ondanks dat zij onderworpen zijn aan de gevolgen van zesduizend jaar achteruitgang in lichamelijke kracht, in verstandelijke kracht en in zedelijke waarde.

De 144.000 zullen gedurende de tijd van grote benauwdheid, gelijk zijn aan de mensheid van Jezus Christus in hun lichamelijke, geestelijke en verstandelijke natuur. Dit komt niet tot stand door de een of andere speciale deugd hunnerzijds, maar eenvoudig omdat zij de laatste generatie zijn, degenen die levend in de hemel zullen worden opgenomen (translated) (GC649.3)

De geschiedenis van Israël op weg naar Kanaän heeft ons veel te leren. Verlossing is een gebeuren, dat samenwerking vereist. Al kunnen wij de Jordaan niet doen ophouden te stromen, wij kunnen wel in het geloof tot aan de rand lopen en het water instappen. Wij kunnen de muren van Jericho niet doen omvallen, maar wel kunnen wij in het geloof Gods instructies uitvoeren, door te zwijgen wanneer dat gevraagd wordt en door luid onze stem te verheffen om Zijn hulp, als de tijd gekomen is. Hij zal zeker met ons samenwerken.

[117]

Het is Gods voornemen dat niemand die gered wordt zal kunnen zeggen, dat hij in eigen kracht gered is. (2SG64.3) Wat zeggen zij die ter rechterhand Gods staan in het oordeel? Men hoort hen zeggen: "Wanneer hebben wij deze goede daad of dat menslievende werk gedaan?" Lijden ze aan geheugenverlies? Neen, zij beseffen dat God het was, Die in hen gewerkt heeft, nadat zij besloten hadden zich aan Hem te wijden en Hem te vragen het te willen doen. Zij geven de eer aan Christus.

"want Gij hebt ook al onze werken in ons verricht."

(Jes.26:12 KJV)

Zij weten uit ervaring dat het Jezus was, Die alles mogelijk maakte. Christus wijst op de Vader en de Vader op Zijn beurt erkent het aandeel van de heiligen, hoe gering het ook was. Het was de beslissende factor, die zij doorslaggevend vonden.

Wat zou er gebeuren als de heiligen de Koning zouden antwoorden: "Ja, ik herinner me die keer dat ik die mensen hielp. Het pakte heel goed uit, nietwaar? Nee. God kan Zijn volk geen complimenten maken, noch hen een beloning geven, als zij zichzelf de eer toe-eigenen. Het koninkrijk der hemelen werkt niet op die manier. Jezus zoekt niet Zijn eigen glorie (Joh.8:50). Hij verheerlijkt de Vader en de Heilige Geest (Joh.17:4). De Vader verheerlijkt de Zoon (Joh.17:5). De Heilige Geest verheerlijkt de Verlosser (Joh.16:14). Wij moeten God verheerlijken (1 Kor. 6:20). De Vader prijst Zijn gemeente. Boven alles geven wij Christus de eer (1 Thess.5:12, 13; Opb.5:13). God noemt hetgeen wij doen

"...de rechtvaardigmakingen der heiligen."

(Opb.19:8)

Wij noemen het 'de gerechtigheid van God en onze Verlosser' (2 Petr.1:1) De cirkel van liefde is dus overvloedig en voortdurend (DA21.7).

Elia op de berg Karmel ontving pas antwoord op zijn gebed om regen, nadat hij zijn hart grondig had onderzocht in het geven van eer aan God; totdat hij ten diepste besepte, 'dat hij *niets* was en dat God *alles* was' (2BC1035).

Dikwijls als ik Adventisten over volmaaktheid hoor praten, krijg ik de indruk uit hun woorden, dat geen enkel geschapen wezen, zelfs de engelen niet, Gods wetten volkomen kunnen

gehoorzamen. Zij stellen de standaard 'super' hoog, zo hoog dat God alleen ze kan gehoorzamen. (DA668.5; GC489.8)

Laten we goed bedenken, dat het niet God is, die zegt dat de Wet niet onderhouden kan worden. Hier is één van Zijn beloften:

‘Nauwgezette gehoorzaamheid wordt vereist en zij, die beweren dat een volmaakt leven niet mogelijk is, werpen op God de beschuldiging van onrechtvaardigheid en onwaarheid.’

(MS148 1899)

Het is de duivel die beweert dat Gods wetten niet goed zijn en niet gehouden kunnen worden. (PP69.2; DA761.8) Hier is een getuigenis:

[118]

‘Daarom tracht hij (satan) de volgelingen van Christus voortdurend te misleiden met zijn fatale drogredenen (leugens), dat het onmogelijk voor hen is te overwinnen.’ (GC489)

Het is waar, als ik naar mijzelf kijk en naar mijn kracht of naar die van mijn medegelovigen, om rechtvaardige handelingen te verrichten, dan geef ik de duivel gelijk. Ik weet niet hoe het gedaan moet worden. **Maar ik geloof dat het kan, eenvoudig omdat God zegt dat het kan.** (AA531-3; DA664, 668) Jezus heeft ons getoond dat het kan en Hij heeft ons dezelfde overwinning beloofd. (DA24.7, 667.5; 1SM409.1) Jezus als mens was volmaakt, Hij groeide in genade. (1T339)

‘De standaard, die God zijn volk voorhoudt, is hoog.’

(TM121)

‘Hoger dan de menselijke gedachte reiken kan, is Gods ideaal met Zijn kinderen. Vroomheid – Godgelijkheid – is het te bereiken doel.’

(ED18)

‘Ons is beloofd, dat Zijn genade voldoende is.’

(5T717; 8T194; DA664)

‘De HEERE vraagt niets onredelijks van ons. Hij verwacht niet dat kleine vaten de hoeveelheid van grote vaten zullen bevatten.’

(MYP96)

Wat ik ook doe, het zijn ‘vuile vodden’, maar alles wat God doet is volmaakt. Wanneer iemand vraagt of we perfect zijn of niet, kunnen we zeggen dat dat niet zo is. Als iemand vraagt of we ooit iets perfect hebben gedaan, kunnen we ‘Nee’ zeggen; maar we kunnen ons haasten om eraan toe te voegen, dat God in mij heeft gewerkt om een perfecte daad te doen vanuit een perfect motief, omdat ik Hem heb gevraagd precies dat te doen. Jezus ontvangt alle heerlijkheid en eer.

God werkt in Zijn volk. Hij zal tevreden zijn met niets minder dan volmaaktheid. Hiervoor zouden wij dankbaar moeten zijn. Wanneer de Meester klaar is met u en mij, dan zal Hij kunnen zeggen:

“Hier zijn zij die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.”

(Opb.14:12; MM184; COL361)

Zij zullen

“...zonder vlek of rimpel, of iets dergelijks zijn.”

(Ef.5:27)

Als we ‘volmaaktheid’ bestuderen, bespreken en schrijven, zou het nuttig zijn als we begrijpen welk aspect van een persoon in de context in beschouwing wordt genomen. We kunnen geen teksten en verwijzingen gebruiken, die de volmaaktheid van het karakter bespreken en deze bijvoorbeeld toepassen op de volmaking van het hart of op de volmaking van het vlees zonder verwarring te veroorzaken in ons denken en in dat van anderen.

Om deze begrippen te verduidelijken, heb ik de verschillende soorten relaties tussen de mens en zijn God op aparte tabellen samengevat.

[119]

Tabel 1

	Adam en Eva vóór hun zondeval	De onbekeerde mens
GEESTELIJKE NATUUR	Zondeloos	Zondig
Hart of Wil, houding t.o.v. God	Liefde tot God was volkomen*1	Bemint het kwade, onverschillig t.o.v. God
Relatie tot God	Kind van God	'Eigendom' van God
Relatie tot de Heilige Geest 'aangeraakt door'	Volkomen	Weerhouden door inwoning 'nu en dan gehoor gevend'
VERSTANDELIJKE NATUUR	Zondeloos	Zondig
Rechtvaardig karakter of 'nieuwe' mens in Christus	Werd ontwikkeld	Bezit geen
Oude mens der zonde, of boze gewoonten, of aantekening der zonde, of vuile klederen (Grieks 'Sarcs')	Geen	Aanwezig en levend ontwikkeld
Gedachten die in de geest (mind) zijn vastgelegd	Geen	Aanwezig
LICHAMELIJKE NATUUR	Zondeloos	Zondig
Lichaam, inclusief hersenen, vlees en bloed (Grieks 'Soma')	Geen geërfde gebreken, noch ziekte	Gebreken, aan lijden onderworpen
Hun betrekking tot de Heilige Geest	Volkomen inwonend	Aangeraakt weerhouden, nu en dan gehoor gevend

DEFINITIES VOOR DE VOLGENDE 2 TABELLEN

Hart: gebruikt in de zin van zetel van het gevoel of bron van de motieven in een persoon.

Tabel 2

De bekeerde mens	De Mensheid van Christus	De 144.000 NA afsluiting van de genadetijd en VOOR de verheerlijking
Zondeloos	Zondeloos	Zondeloos
Streven naar volkomenheid tegenover God**2	Volkomen tegenover God*1	Volkomen tegenover God*1
Geestelijk een kind van God	Zoon van God	Geestelijk een kind van God
Geleid door de Heilige Geest, bezit het pand des Geestes	Volkomen inwonend	Volkomen inwonend
Zondig	Zondeloos	Zondeloos
Wordt ontwikkeld	Werd ontwikkeld op aarde	wordt ontwikkeld
Aanwezig, maar bedekt. 'gekruisigd' en 'overwonnen'	Geen	Geen, uitgewist of uitgedelgd
Aanwezig	Geen	'sarcs' aanwezig
Zondig	Zondig	Zondig
Gebreken	Gebreken	Gebreken
Aan zwakheden onderworpen	Aan zwakheden onderworpen	Aan zwakheden onderworpen

Karakter: in wezen de som of het totaal van de aantekeningen in onze hersenen aan gewoonten, herinnering van gevoelens en gedachten en beelden in de 'hallen der herinnering'. De 'geest' van de mens.

Lichaam: het vlees en beenderen, spieren, zenuwen, klieren en organen.

Zondeloos: toestand van het vrij zijn van de uitwerking der zonde.

Volmaakt: absoluut perfect en vrij van gebreken of uitwerkingen der zonde.

- Volwassen: heeft betrekking op de groei. De halm ontwikkelt zich tot aar, enz. Een volkomen rozeknop kan zich tot een volkomen roos ontwikkelen. Op ieder 'groei' moment tijdens de groei kan ze volkomen zijn, maar de verandering wordt groei of rijping tot volwassenheid genoemd. Toch kan een volkomen rozeknop zich tot een onvolkomen roos ontwikkelen, wanneer zonde binnentreedt.
- Zondig: de toestand, de uitwerking van de zonde op de natuur te bezitten. De uitwerking van de zonde op de geestelijke natuur is opstand tegen God en de aanwezigheid van schuld. De uitwerking van de zonde op de mentale natuur is de aantekening in het verstand van gevoelens (geesteshouding, instelling) en gedachten, die op dat moment plaatsvinden, wanneer de zondige daad of gedachte wordt verricht. De uitwerkingen van de zonde op het lichaam bestaat in genetische veranderingen, door de zonden van onze voorouders alsmede de veranderingen als resultaat van onze eigen ongehoorzaamheid tegenover de Wet van God. Jezus leed onder de genetische verandering; echter omdat Hij aan de wetten der gezondheid gehoorzaam was, bleef de beschadiging tot die mate beperkt.

[120]

*1 Volkomen aan God toegewijd en voortdurend

[121]

*1 Volkomen aan God toegewijd en voortdurend

**2 Met tussenpozen, min of meer. Moet vernieuwd worden; opnieuw veranderen

[122]

Hoofdstuk 17

GOUD, ZILVER EN KOSTBARE STENEN

In dit hoofdstuk willen wij de vorming van het karakter overdenken vanuit 1 Kor.3:9-17. Wij zien dat Ellen White deze verzen op twee verschillende manieren toepast. Ten eerste richten deze verzen onze gedachten op de gemeente van God als een groep op aarde (8T173); en ten tweede worden zij toegepast op ons persoonlijke karakter-ontwikkeling. (5T466-7; 8T173.1)

De gemeente als een tempel:

In de eerste plaats zijn er, en de Geest der Profetie is hierin zeer duidelijk, in de gemeente zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen. Het werk van de prediker heeft iets met deze toestand te doen. Om Zijn gemeente te heiligen geeft God haar gelegenheden en staat toe, dat er moeilijkheden en beproevingen komen om de gemeente te reinigen. Daarenboven wordt ons gezegd dat de gemeente krachtig geschud, gezift zal worden. (5T80; 1T181) Wanneer dit krachtige schudden zal plaatsvinden, zal het resultaat van het werk van predikers en leken voor Gods gemeente zichtbaar worden. (5T81.474; PK589)

De karakter tempel:

De andere toepassing van deze verzen heeft te maken met het karakter van iedere menselijke zieletempel. (5T466-7; 8T173.1) Ieder van ons moet zijn karakter bouwen op het fundament 'Jezus Christus' en 'Zijn Woord'. (DA314,599; MB150.5) Op Zijn, ons toegerekende zondeloze karakter, (onze titel (aanspraak) voor de hemel), moeten wij ons karakter (onze geschiktheid voor de hemel) bouwen. Beide zijn een geschenk. De eerste wordt ons toegerekend, de laatste wordt ons verleend (meegedeeld) door de Heilige Geest. (MYP35) Wij bouwen steen voor steen, daad aan daad. Iedere rechtvaardige gedachte en handeling, geheiligd door Zijn verdiensten, is goud,

[123]

zilver of een edelsteen in het karakter. (5T129; 4T89) Onzedelijke gedachten of handelingen, alle zelfzucht en alle valse godsdienst worden vergeleken met hout, stoppels en hooi.

God helpt ons bij de reiniging van de zieletempel door er aan mee te werken, zodat er duurzaam materiaal in het karakter komt, en dat door moeilijkheden en beproevingen de slakken verbrand worden. Dit is de verwijdering van al het 'aardse', hetgeen in het bijzonder van toepassing is op degenen, die verzegeld zullen worden, wiens zonden zijn uitgewist en zullen leven gedurende de tijd van benauwdheid. (GC621.3) DIT reinigings- en toetsingswerk zal spoedig plaatsvinden en tot een hoogtepunt komen, gedurende de kleine tijd van benauwdheid (9T11; EW85.8), welke aan de afsluiting van de genadetijd voorafgaat. (PK589-90; 2T355.5, 430.9; 5T214.9)

Christus waakt zorgvuldig over iedere ziel. (8T123-4; 5T754.9; MB121.8) Hij schenkt gelegenheden. (PP223.4; 3T511.6) Hij staat toe dat moeilijkheden en beproevingen op onze weg komen (4T85; DA301.2; MB10-11), echter niet méér dan wij in het geloof dragen kunnen. (4T89; 1Kor.10:13; 5T474-5) De echte christen zal in iedere beproeving stand houden. Hij zal de oude mens doen sterven. Hij zal zich niet door de zonde laten overheersen. (5T474.4) Hij mag fouten begaan, maar als hij ze inziet, zal hij zich er in oprecht berouw van afkeren. (COL173.2, 332.6)

“Wij zullen ons vaak aan de voeten van Jezus moeten neerbuigen en wenen vanwege onze tekortkomingen en fouten, maar wij zullen niet ontmoedigd worden.”

(SC64.3)

Door het **buitensluiten** van iedere zondige gedachte, woord of daad en het **opnemen** van het goede, worden de slakken weggenomen en solide structuren in het karakter aangebracht. Dat is de reden waarom wij zorgvuldig moeten zijn met het gebruik van onze tijd en kieskeurig met wat wij denken, zien en horen. In deze zin wordt de reiniging van de zieletempel een dagelijks proces, d.w.z. door bewust het verkeerde af te wijzen. (FCE428.9; 5T72.9, 214.7; DA161)

Buiten dit proces van het reinigen van de zieletempel, dat wij heiliging noemen, is er nog een andere les te leren uit ons schriftgedeelte in 1 Kor.3. Vergelijken wij GC426.3, 5T570.3, Maleachi 3:1-4 en Jes.4:3-4 met 1 Kor.3:9-17, dan zien we dat '**de dag**' die ieders werk zal openbaren, het onderzoekend oordeel voor de betreffende persoon is. Na het onderzoekend oordeel wordt het bevel gegeven

"...Doet deze vuile klederen van hem weg".

(Zach.3:4; 5T475; RH11-19-08)

Met andere woorden, verbrandt het hooi, stro en de stoppels; anders gezegd: begraaf voor eeuwig 'de oude mens der zonde'; of, 'delg de zonde en de aantekening der zonde uit.' In het karakter van de rechtvaardige mens zal dan alleen het goud, zilver en kostbare stenen achterblijven;

[124]

met het boek der herinnering (gedachtenis); en met het 'verleende' (meegedeelde) karakter; die mens zal gered zijn. (GC481; 6BC1088) God zal zijn zonden niet meer gedenken (Jes.43:23; GC483.6) en ook de rechtvaardige zal zich zijn zonden niet meer herinneren. (GC620.4; PP202.7)

In dit verband krijgen de woorden in 1 Kor.3:16 een diepere betekenis. Paulus past dit toe op de zieletempel als hij zegt:

"Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden woont?"

(zie ook 6BC1085)

Er zijn Bijbelgelovigen die menen dat na het uitdelgen van de zonde, alleen God niet in staat is Zich onze zonden te herinneren. Het getuigenis zegt echter duidelijk (GC620.4), dat de rechtvaardigen zich hun zonden niet meer herinneren. Zouden de zonden alleen in de hemelse boeken worden uitgewist en niet uit onze gedachten, dan zou God toch mijn zonden kennen, daar Hij mijn gedachten kan lezen. Bovendien, van de rechtvaardige doden heeft God alleen de aantekening in de hemel, want de aantekening in hun hersenen is door de dood vergaan. (EW253, 254, 280) In hun onderzoekend oordeel behoeft alleen uit de hemelse boeken hun aantekening te worden uitgewist en dit gecorrigeerde reine levensverslag (herinnering) wordt in hun opstandingslichaam ingedrukt. Het uitdelgen van de aantekening der zonde van hen, die zonder de dood te smaken, levend overblijven, moet in hun onderzoekend oordeel zowel in het origineel (in hun hersenen), als in de boeken des hemels plaatsvinden, willen zij eenzelfde voordeel bezitten. Dit is de belofte:

'De gelovigen, die op aarde zullen leven, wanneer aan het verzoenend werk van Christus in het Hemels Heiligdom een einde komt, zullen voor het aangezicht van een heilig God zonder Middelaar moeten staan. Hun klederen moeten vlekkeloos zijn en hun karakter gereinigd van zonde door het bloed der besprenging.'

(GC425.5: 5T467; 4BC1181)

Misschien ligt een deel van de verwarring met betrekking tot de tijd van de uitdelging der zonde, in de plaatsbepaling van het volgende getuigenis, ten opzichte van de "tijd van de benauwdheid van Jacob".

'De aanvallen van satan zijn fel en hevig, zijn misleidingen zijn verschrikkelijk, maar het oog des HEEREN is over Zijn volk, en Zijn oor luistert naar hun geroep. Zij verkeren in grote nood. De vlammen van de vurige oven schijnen op het punt te staan hen te verteren, maar God zal hen uit deze strijd tevoorschijn doen komen als goud, dat door het vuur is gelouterd.'

Gods liefde voor Zijn kinderen in de tijd van hun zwaarste beproeving is even groot en teder, als in de tijd van hun zonnigste voorspoed. Toch is het nodig dat ze in de 'vurige oven' worden geplaatst; al het aardse dat nog aan hen kleeft, moet worden verteerd, opdat het beeld van Christus volmaakt in hen kan worden weerkaatst.'

(GC621.4)

[125]

Uit dit getuigenis van Ellen White weten wij, dat het vuur der beproeving doorgaat en in de tijd van benauwdheid zeer vreselijk zal zijn. Na het afsluiten van de genadetijd zal het satan toegestaan worden om in de gehele wereld een benauwdheid aan te wakkeren, zoals er nog nooit geweest is. (GC614.5) Aanvullend zullen de zeven plagen worden uitgestort door de engelen van de troon in de hemel... (GC627-29). Deze beproevingen, maar ook de bewarende zorg van God worden in het volgende getuigenis beschreven:

'En zelfs nadat de heiligen verzegeld zijn met het zegel van de levende God, zullen Zijn uitverkorenen persoonlijke beproevingen ondergaan. Persoonlijke beproevingen komen; maar de vuuroven wordt nauwlettend bewaakt door een oog, dat niet zal toestaan dat het goud wordt verteerd. Het onuitwisbaar merkteken Gods is op hen...'

(TM446.4)

Nu is de vraag: Is het vuur der beproeving dat toegestaan wordt door te gaan in de tijd van benauwdheid nodig om de rechtvaardigen nog te reinigen van slakken in de vorm van zonden? Of is deze tijd van beproeving alleen de tijd waarvan geschreven staat, dat het volk van God 'met de doop gedoopt' moet worden en 'de drinkbeker' moet drinken? (GC630-31)

Wij weten dat na het afsluiten van de genadetijd, de heiligen 'vol vertrouwen op de HEER wachten tot Hij werkt'. Zij zullen er toe geleid worden om 'geloof, hoop en geduld' te oefenen, meer volkomen, gedurende deze korte tijd vóór de wederkomst van Christus. (GC631.2) Maar is dat het wegnemen van de aardsghezindheid?

Ik geloof dat deze vragen het best beantwoord kunnen worden door getuigenissen met elkaar te vergelijken.

In de discussie over 'Jozua en de Engel' lezen wij in feite precies dezelfde woorden, als die in de 'Grote Strijd' gebruikt worden over 'het verwijderen van de aardsghezindheid'. (PK589.9) In dat verband blijkt dat het wegnemen van de 'vuile klederen' en het verwijderen van hetgeen ons aan de aarde bindt, gebeurt in verbinding met de uiteindelijke verzegeling en de beslissing, de namen, van hen waarmee dit gebeurt, te behouden in het Boek des Levens des Lams. (PK591)

Er zal een tijd van 'loutering' en 'schudding' en 'zifting' komen voor de gelovigen, die hen zal voorbereiden voor (EW50.8,270-1) de 'Spade Regen' en de uitdelging van zonde. De 'reiniging', die de zonde en verdorvenheid zal wegnemen, zal alleen gedurende de genadetijd plaatsvinden. 'De Louteraar' zal niet dan (bij Zijn verschijning in heerlijkheid) het reinigingsproces aan hen voltrekken en hun zonden en verdorvenheid wegnemen. Dit alles moet geschieden in deze uren van genadetijd. Het is nu, dat dit werk voor ons gedaan moet worden. (5T80.5; 7BC911; 1T251; 2T355.5)

Na de 'machtige schudding' en de 'verzegeling' zal Gods volk de overwinning hebben behaald en kunnen boze engelen geen

[126]

macht meer over hen uitoefenen. (EW271) Kunnen wij ons dat voorstellen? Van de heiligen in die tijd wordt ons gezegd:

'Het verachte overblijfsel is bekleed met heilige gewaden, die nooit meer bevekt zullen worden met de verdorvenheid van de wereld. Hun namen blijven behouden in het "Boek des Levens des Lams... Nu zijn zij voor eeuwig beveiligd tegen de aanvallen van de verzoeker.'

Dit heerlijke gewaad is het vlekkeloze kleed van Christus' gerechtigheid. (PK591) Zij hebben het ontvangen als een geschenk; het werd in hen geweven, doordat zij het van dag tot dag en van moment tot moment verkozen. Het wordt

"...de rechtvaardigmakingen der heiligen"

(Opb.19:8)

genoemd. Dit verleende karakter straalt van hun gelaat bij hun uiterlijke handelingen. (PK591; Col310-12; DA173.1) Hun gelaatstrekken, getekend door zware innerlijk doorleefde angst, stralen nu met het licht en heerlijkheid des hemels. Dit is echter niet het lichtkleed, dat de levende heiligen ontvangen na de opstanding der rechtvaardigen. (PK591; Kol.3:10-12; DA173.1)

'Hun gelaatstrekken waren getekend door ernstige innerlijke verdorvenheid en straalden nu met het licht en de heerlijkheid van de Hemel. Dit is niet het kleed van licht dat aan de levende heiligen wordt gegeven na de opstanding van de rechtvaardigen.'

(GC665.6; COL310-11; PP57.5)

Laten wij God danken voor al Zijn goedheid jegens ons. Niemand kan de verlossing aan zichzelf toeschrijven. Wij kunnen echter, met God samenwerken en Hem in ons laten werken. Wij kunnen Hem ernstig aanroepen om Zijn Kracht tot gehoorzaamheid in ons te openbaren. Zelfs daarvoor wil God ons belonen. Lof zij Zijn naam. Het is Gods voornemen Zijn volk zover te brengen, dat directe verzoeken en beproevingen van satan en van de wereld, die via de zintuigen tot ons komen, geen innerlijke weerklink meer vinden in de geest van de heiligen nadat de genadetijd is afgesloten.

[127]

Hoofdstuk 18

HIJ WERD VERWORPEN

Bij het overdenken van de zonde en haar gevolgen, vergeten wij vaak, hetgeen deze veroorzaakt heeft, met betrekking tot de drie Personen van de Godheid. Laten wij een ogenblik stilstaan bij wat onze Zaligmaker heeft verdragen. Het kan het best onder woorden gebracht worden met de woorden van de profeet Jesaja: 53:3

“Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.”

(Jes.53:3)

De emotionele gevoelens die wij ondergaan als wij verworpen en afgewezen worden, is een van de moeilijkst te verwerken dingen. Een klein kind dat niet aanvaard wordt en geen liefde ontvangt, draagt hiervan de littekens en de invloeden ervan zullen zich in zijn gedrag gedurende zijn hele leven openbaren.

Heeft u als kind wel eens ervaren afgewezen te worden? Kunt u zich het verdriet van een gebroken hart voorstellen, als een geliefde zonder reden geen prijs meer op uw gezelschap stelt? Misschien hebt u een kind, dat een weg is ingeslagen, die u alleen maar verdriet gebracht heeft. Heeft uw levenspartner uw gevoelens zo diep gekrenkt, dat zelfs geen tranen meer over zijn? Er is er Eén, Die u kan begrijpen, uit Eigen ervaring.

Uit de visioenen van de profeten weten wij, dat voor zes duizend jaar, er zich een oog uit jaloezie, tegen Christus keerde. Lucifer, Zijn naaste medewerker, keerde zich in jaloezie van Hem af. (SR15-16; PP35-7; GC494-5) Deze machtige bevelvoerende engel begeerde de positie, welke Christus toebehoorde, en wilde aan God gelijk zijn. (PP35.5,41.5 GC496) En Christus?
HIJ WERD VERWORPEN!

Met zijn listige vragen zaaide satan twijfel en door bedrog (PP37-8, 41; GC497) was hij in staat, bijna de helft van de engelen in de hemel te bewegen zich met hem te verbinden. (SR18.5) In plaats van

[128]

de Zachtmoedige blij hun diensten te schenken, keerden zij Hem de rug toe, als Hij voorbij ging. Zij verkozen hun eigen wil te volgen, waarvan zij dachten, dat die hun altijd juist en goed zou leiden. (GC499.8 ook GC495.7; PP37.7) O, wat een verdriet in de hemel, HIJ WERD VERWORPEN!

Nu moest Hij aanzien, dat Zijn trouwe volgelingen hun vroegere boesemvrienden uit de hemel verdreven. (SR17.5; Opb.12:7-9)

Welk een ontvangst viel de liefdevolle Schepper ten deel, toen Hij op die fatale dag, in de Hof van Eden kwam? 'Adam, 'Eva, waar zijt gij? Eva had besloten 'als God te zijn'; Adam verkoos Eva. HIJ WERD VERWORPEN!

De Majesteit des hemels moest een weg vinden om Zijn Eigen 'Offer' duidelijk te maken (SR42.8), een symbool van Zijn verzoening, en voor de eerste keer aanschouwen, dat een lief onschuldig dier geslacht werd.

Daarna kwamen negen generaties van reuzen op aarde. Wat deden zij met Hem, Die rein van hart is? Biljoenen verkozen hun boze overleggingen. (SR62.6; Gen.6:5) HIJ WERD VERWORPEN! Eén familie nam Hem aan en zocht veiligheid in Zijn beloften.

Hij sprak tot Abraham en Sara en riep hen uit Ur en bracht hen in een nieuw land. Hun nakomelingen werden talrijk in Egypte en werden tot slaven. Door vele wonderen leidde Hij hen uit Egypte en de wolkkolom was hen tot schaduw overdag en tot licht in de nacht. Bij de Sinaï begeerden de ontrouwen vlees, knoflook en de heilige stier van Egypte. Bij Kadesh wilden zij in eigen kracht het land Kanaän binnentrekken. HIJ WERD VERWORPEN!

Hij vestigde hen als een machtige natie en gaf hen zelfs een koning. Toch lieten zij hun kinderen door het vuur gaan (3SG303-4; PK57.8); zij verkozen de wellustige, zinnelijke dienst van de vruchtbaarheidsgoden (PP454-5; PK58,115; 2BC1039); zij verkozen de vurige armen van Moloch om hun kinderen in te leggen. (PK57; GC277; 2BC1039) HIJ WERD VERWORPEN!

Hij zond hen als slaven naar Assyrië, Babylon en Medo-Perzië. Toch bewaarde Hij hen en kwamen zij tot welstand in het land van hun ballingschap. Hij riep hen één, ja twee keer uit Babylon. Sommigen keerden terug, maar velen verkozen hun gemak en hun bezittingen in het land hunner ballingschap, boven het zich opofferen aan de opbouw van de vervallen puinhopen in Jeruzalem, in voorbereiding op de komst van de Messias. Terwille van de Tammuz en de Ishtar keerden zij hun rug naar de tempel en aanbaden de zon, zie Ezechiël 8:14-16.

“En Hij bracht mij tot de deur der poort van het huis des HEEREN, die naar het noorden is, en ziet, daar zaten vrouwen, bewenende den Thammuz. En Hij zeide tot mij: Hebt gij, mensenkind, dat gezien? Gij zult nog wederom grotere gruwelen zien dan deze. En Hij bracht mij tot het binnenste voorhof van het huis des HEEREN; en ziet, aan de deur van den tempel des HEEREN, tussen het voorhuis en tussen het altaar, waren omtrent vijf en twintig mannen; hun achterste leden waren naar den tempel des HEEREN, en hun aangezichten naar het oosten, en deze bogen zich neder naar het oosten voor de zon.” HIJ WERD VERWORPEN!

Hij werd 'op dezelfde wijze' een van ons in het vlees. (Hebr.2:14) Toch hing niemand een erekrans aan Zijn wieg. Zijn enige geschenken ontving Hij van drie vreemdelingen. Geen verslaggever, alleen een gruwelijke koning deed navraag over het gerucht van Zijn geboorte, zie Mattheüs 2:1-8.

[129]

Toen Hij Zijn dienstwerk begon met vasten en strijd in de woestijn heeft niemand met Hem gevestigd of gebeden voor Zijn veiligheid. Niemand kwam Hem te hulp om Hem te bevrijden. Niemand heeft Hem toegejuicht bij Zijn terugkeer. Slechts een persoon ging uit om hem te zoeken. (5BC1132)

Zijn moeder begreep Zijn dienstwerk niet en zijn broeders schaamden zich voor Hem. (DA87,88,321,325) De Gardarenen verkozen hun varkens boven Hem. (DA339.340)

Geen colosseum werd ter Zijner ere opgericht. De godsdienstige leiders hadden het te druk met andere zaken. De Farizeeën volhardden in hun trots en zelfgenoegzaamheid. (DA279; Col278) De schriftgeleerden bleven zich verdiepen in hun wetsrollen. (DA610,612) De Sadduceeën zochten materiële voordelen, omdat hun god vertrokken was naar een ver land en hen had achtergelaten om er het beste van te maken. (DA603-5) Toen de opstanding van Lazarus deze leiders bedreigde en hun leer over de dood weerlegde, toonden zij dat hun tradities en leerstellingen méér voor hen betekenden dan de 'Levengever' Zelf. (DA537-41, 387.3, SR209) HIJ WERD VERWORPEN!

Zijn Eigen discipelen zagen uit naar een koning om de Romeinse legioenen te overwinnen. (GC594; DA379) De dreiging van vervolging in Gethsémané deden zijn naaste volgelingen vluchten. Eén van hen verraadde Hem voor zilver. HIJ WERD VERWORPEN!

Kajafas gaf de voorkeur aan de winst van de geldwisselaars. Herodes keerde naar zijn Heródias terug. Pilatus tot zijn politiek. Nadat de Romeinse soldaten de nagels door Zijn handen hadden gedreven keerden zij terug naar hun dobbelspel. HIJ WERD VERWORPEN!

Jeruzalem, Rome, was het niet voldoende, alleen zich van Hem af te wenden. Was het beslist nodig Hem te kruisigen? Hoor Hem in zijn angst:

“De versmaadheid heeft Mijn hart gebroken, en Ik ben zeer zwak; en Ik heb gewacht naar medelijden, maar er is geen; en naar vertroosters, maar heb ze niet gevonden.”

(Psalm 69:20; DA746.5, 772.6)

Hij werd gesmaad en veracht door de mensen, maar er is meer. Er zou nog een ervaring van lijden bijkomen. In de hof zucht Hij:

“Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker aan Mij voorbijgaan”.

(Matth.26:39)

Aan het kruis riep Hij uit:

“Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”

(Matth.27:46)

Om onze overtredingen, WERD HIJ VERWORPEN! (SR225; DA753-4)

God verborg voor Hem de eigenschappen van een liefhebbende Vader en onthield Hem de stralen van Zijn liefde. De tedere Vader onderging zijn ambt als Rechter als een foltering. (TM246; SR225; DA693, 753-5) Het Lam kon niet over het graf heen zien. (DA753) De beker der verwerping moest tot de laatste bittere druppel gedronken worden.

[130]

Toen de Vader Zijn Zoon moest afwijzen, was het alsof Zijn hart doorboord werd. (Zach.13:6,7; DA686)

Waarom heeft de Hemel deze ervaringen ondergaan? Hoe kon onze Meester dit ondergaan zonder in moedeloosheid weg te zinken? Hij had ons lief, toch haatte Hij de zonde. (DA462; TM519; Heb.1:9) Liever dan weg te zinken in een zorgeloze, geestloze toestand (EW 111,113,119), liever dan de dag van Zijn geboorte te vervloeken (Job 3:1; Jer. 20:14), liever dan Zijn vervolgers te beschimpen (DA744), liever dan Zijn geduld te verliezen bij de onrechtvaardigheden tijdens Zijn verhoor, verdroeg Hij de smaad en de schande van het kruis. (Hebr.12:2) Christus verkoos eerder de eeuwige scheiding van Zijn Vader, dan Zijn Vader ongehoorzaam te zijn. (GC348; Luk.22:42; DA693) Ondersteund door de kennis van Zijn Vader en door de roep van de mensheid:

“HEERE, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn.”

(Luk.23:42; 8T43.44),

kon Hij met Job zeggen:

“Ziet, zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?”

(Job 13:15)

Wat is ons antwoord op deze liefde? Kunnen wij deze liefde verwerpen, alleen maar om de eerste bij onze medemensen te zijn? Zal trots, zelfgenoegzaamheid of kwade overdenkingen ons van Hem scheiden? Zijn boosheid, strijd, ongeduld of een ruw gedrag, zulk een edelmoedigheid waardig? Is de 'nieuwe' moraal, de zinnelijkheidsgoden, boze lusten, echt-scheiding of homoseksualiteit dan zo verlokkelijk? Zijn huizen, land of geld de prijs waard om ons van Hem af te keren? Ieder persoonlijk moet daar een antwoord op geven. Op ieder kruispunt in ons leven moet die beslissing genomen worden. (SC62,70,72)

HEER, wij kiezen U! Gij zijt onze Hulp. Sterk ons, zodat wij liever zouden sterven, dan U ook maar één keer te verwerpen. Laat de taal van ons hart zijn:

“Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.”

(Rom.8:38-39)

Ja, Hij WAS verworpen, maar hoor NU de opdracht van de Vader:

“Alzo zegt de HEERE, de Verlosser van Israël, Zijn Heilige, tot de verachte ziel, tot Dien, aan Welken het volk een gruwel heeft, tot den Knecht dergenen, die heersen: Koningen zullen het zien en opstaan, ook vorsten, en zij zullen zich voor U buigen; om des HEEREN wil, Die getrouw is, om den Heilige Israëls, Die U verkoren heeft.”

(Jes.49:7)

“Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel; Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige;”

(Ef.1:20-21)

[131]

Als we beseffen wat onze Hemelse Vader en Jezus hebben geleden als gevolg van de rebellie, kunnen we dan ooit twijfelen aan de tedere liefde en zorg die Zij hebben voor elke door zonde verworpen ziel? Laten wij instemmen met het lied:

“Gij HEERE, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, en de eer, en de kracht; want Gij hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil zijn zij, en zijn zij geschapen.”

(Opb.4:11)

[132]

Hoofdstuk 19

LESSEN VAN LEVENSBELANG UIT DE ERVARING VAN 1888

Als wij de ervaringen overzien van Israël vanaf de slavernij in Egypte tot aan de verdeling van Kanaän, krijgen wij een beeld, HOE God Zijn volk leidt. Hun ervaringen tonen waarin hun geloof en liefde tot God tekortschoten. Ook kunnen wij er enige zijsporen van satan in herkennen, niet alleen voor enkeling, maar ook voor de gemeente.

Op eenzelfde wijze leidt God de 'gemeente der overigen'.

‘God heeft mij getoond, dat Hij Zijn volk (in 1844) een bittere kelk te drinken heeft gegeven, om hen te louteren en te reinigen. Het is een bittere teug en zij kunnen die nog bitterder maken door te murmureren, te klagen en ontevreden te zijn. En zij, die hem op die wijze aanvaarden, moeten nog eens en nog eens drinken, tot het de verlangde uitwerking heeft bereikt; anders zullen zij alleen gelaten worden, onrein van hart.’

(EW 47.1)

In een serie studies, onder de titel 'De Exodus en de Adventbeweging in Type en Antitype' van Taylor G. Bunch, vergelijkt hij de 1844 ervaring met de ervaring van Israël bij de Rode Zee (GC 457-8) en de 1888 episode met Kadesh-Barnea, opnieuw de woestijn in. Het was Gods bedoeling Zijn volk op een zodanige wijze Kanaän binnen te leiden, dat niemand de eer voor zichzelf kon opeisen (TM214.3). Datzelfde geldt voor de intocht in het hemelse Kanaän (DA122 TM456.5). Een onderzoek van brieven van Ellen White en de lezingen van A.T. Jones, E.J. Waggoner, A.G. Daniëls en anderen over de gebeurtenissen rond 1888, maakt duidelijk dat we meer kunnen

[133]

leren over de afsluitingsgebeurtenissen op aarde, dan alleen maar een begrip over 'toegerekende en verleende (meegedeelde)' gerechtigheid. Ook andere vragen kunnen beantwoord worden, zoals: welke belangrijke zaken waren nog meer aan de orde? Welke voetangels en klemmen legde de duivel om de Waarheid tegen te werken?

Vijf belangrijke dingen zijn nodig om de gemeente voorbereid te doen zijn op de afsluitende gebeurtenissen op aarde. Hierover moet de gemeente een duidelijk inzicht hebben:

1. Hoe God is: we moeten een duidelijke, correcte opvatting hebben van 'het karakter van God, niet hoe Zijn Wezen is. Men kan de eigenschappen van Jezus niet volledig of duidelijk weerspiegelen zonder Hem goed te kennen. Twee belangrijke aspecten van Zijn karakter, zowel liefde als rechtvaardigheid, moeten in evenwicht worden gehouden. Deze worden duidelijk vermeld in Exodus 34:6,7.

2. Hoe wij zijn: Dit is de boodschap van hoe de Ware Getuige Laodicea ziet, Gods gemeente in de laatste dagen. Een boodschap aan een kerk die op verschillende manieren wordt beschreven als slapend, onverschillig, onbezorgd, lauw, afwachtend en/of vertrouwend op hun eigen inherente (daarmee samenhangende) capaciteiten.

3. Een helder, evenwichtig, praktisch, ervaringsgericht begrip van Hoe wij Jezus moeten weerspiegelen: Dit is een duidelijke perceptie (vaststelling) van de dubbele gaven, (a) vergeving door geloof (rechtvaardiging) en (b) gehoorzaamheid door geloof (de karakterontwikkeling van heiliging)

Met andere woorden: gerechtigheid wordt toegeschreven en verleend (meegedeeld) door geloof.

4. Een duidelijk begrip van het evangelie van de verlossing: Dit omvat een eerlijk, waarheidsgetrouw begrip van wat God moet doen om ons van de zonde te scheiden en om de gevolgen van zondigen voor de drievoudige aard van de mens weg te nemen:

- Een correct begrip van spirituele onderwerpen, met name de Heiligdomsdienst en de profetieën van Daniël en Johannes.
- Een evenwichtig begrip van wat Jezus van plan is te doen om de geest te vernieuwen, zodat de effecten op de verstandelijke natuur worden aangepakt en het karakter van Christus in ons wordt ontwikkeld.
- Een nauwkeurige presentatie van de gezondheidsboodschap, op zo'n manier dat Zijn volk de ware voorzorg in hun leven zal toepassen voor een gezond leven (MH127).

5. De noodzaak om voor God te getuigen: een waardering voor het voorrecht en de plicht, om voor Jezus te getuigen op een manier die zielen redt en Gods karakter voor het universum rechtvaardigt.

[134]

DE GEMEENTE IN 1888

Gods plannen en de zijsporen van satan:

De nadruk op 'gerechtigheid door het geloof' door Ellen White, dateert reeds van vele jaren vóór de confrontatie op de Conferentie in 1888 te Minneapolis (5T84). Daar ondersteunde zij krachtig de predikingen van A.T. Jones en E.J. Waggoner over deze boodschap (TM91). Ook was haar gedurende meer dan twintig jaar licht over de gezondheidshervorming geschonken voor het volk (4SG120-151). Dr. J.H. Kellogg en zijn staf droegen in grote mate de last, de gemeente op te voeden in de gezondheidsboodschap (MS-13-01).

In de gemeente echter, bestond een groeiende twijfel en toenemend ongelooft met betrekking tot de getuigenissen (5T217). De boodschap van Openb. 3 aan de gemeente van Laodicea stelt vast, dat er behoefte was aan goud en liefde, door het geloof werkende en de ziel reinigende, voorts ogenzalf; geestelijk inzicht en witte klederen; het meegedeelde karakter' Gods (94T88; COL158). Deze oproep van de Waarachtige Getuige werd echter afgedaan met koud formalisme, wetticisme en een lauwe onverschilligheid (RH07-23-89; Brief 0-19-92; RH12-23-90). De boodschap van Gerechtigheid door het geloof werd door velen genegeerd en verworpen, en de boodschappers werden bekritiseerd en bespot (RH05-27-90; TM79-80; Brief 0-19-92)). Vooringenomen ideeën en trots bij anderen was de oorzaak dat de boodschap niet algemeen werd aangenomen (RH05-27-90; TM79-800; 1SM235).

Vele predikers keerden zich tegen de grondbeginselen van de gezondheidshervorming (MS-13-01; Brief B-38-99). Het resultaat was, dat God Zijn plannen voor de 'Luide Roep' en het afsluiten van het werk geen doorgang kon laten vinden (RH11-22-91). De situatie kan vergeleken worden met het moment, waarop Israël liever de tien verspieters geloofde dan Jozua, Kaleb en Mozes (Num.14:5,6).

Er zijn twee getuigenissen van de dienstmaagd des HEEREN, die zij kort na 1888 gaf, welke de toestand illustreren:

'Had de gemeente van Christus, de haar opgedragen taak verricht op de wijze zoals de Heere had verordend, dan zou de hele wereld

[135]

reeds gewaarschuwd zijn en zou de Heere Jezus in grote kracht en heerlijkheid naar onze aarde wedergekomen zijn.'

(DA634-1)

'Omreden van ongehoorzaamheid zullen wij nog vele jaren langer in deze wereld moeten blijven, zoals de kinderen Israëls; maar laat Zijn volk, om Christus wil, geen zonde op zonde voegen, door God te beschuldigen voor de gevolgen van hun eigen verkeerde handelwijze.'

(Brief M-184-01)

De ontwikkeling van de 'Alpha' en andere dwalingen:

Naast het koude formalisme en de lauwe onverschilligheid had de duivel nog andere dwaalsporen. Daar vele predikers in die tijd de gezondheidshervorming niet hadden aanvaard, hadden zij geen waardering voor het werk van Dr. Kellogg (MS-13-01; Brief B-38-99). Wat de zaak nog verergerde was, dat Dr. Kellogg het medisch zendingswerk als het 'lichaam', de kern van de boodschap ging beschouwen; hij was er niet mee tevreden dat het alleen de 'rechterarm' kon zijn (Brief K-55-99; K-204-09). Misschien was deze opvatting van hem de voedingsbodem van zijn Pantheïstische ideeën en/of bevordering daarvan.

Deze stand van zaken bereidde de weg voor zijn Pantheïstische speculaties over het 'wezen' en de 'natuur' van God, die resulteerden in 'een Alpha van dodelijke dwalingen' (1SM200). Inplaats van hun denken te richten op het karakter van God, verwarden zij zich in theorieën alsof God Zich in de dingen der natuur bevindt, bv. in een zonnebloem of in een boom (Brief B-242-03; GCB1901, 2e kwartaal). In 1901 drukte Dr. J.H. Kellogg zich in een lezing als volgt uit: 'Het is God in de zonnebloem, die haar zich naar de zon doet keren' (D.E. Robinson: The Story of our Health Message p. 268). Het scheen alsof hij wilde zeggen, dat het gehele universum 'materie' was (stoffelijk), en derhalve elke boom of bloem een deel van God was. Inplaats de zieletempel te beschouwen als de stoffelijke plaats, waarin de Heilige Geest werkzaam is om het karakter te ontwikkelen, werd het voor Kellogg een wezenlijk bestanddeel van de Godheid Zelf. Zijn leerstellingen waren zo fijngesponnen Pantheïstisch, dat hij ze niet kon onderscheiden van de uitspraken van de Geest der Profetie (SPT/7:60). Ellen White noemde zijn Pantheïstische denkbeelden spiritistisch (SPT#B7:4).

[136]

Na Dr. J.H.Kellogg herhaalde malen hierop per brief te hebben gewezen, werd Ellen White er tenslotte toe geleid te verklaren dat zijn leringen, neergelegd in zijn boek THE LIVING TEMPLE volkomen Pantheïstisch waren (Brief B-242-03) en dat het onveilig voor iemand was, Battle Creek te bezoeken voor een opleiding (SPT/7:15,33,34).

Er ontwikkelden zich ook afscheidingsbewegingen van andere aard. Als regel was het zo dat de aanhangers daarvan voorgaven in de geschriften van Ellen White te geloven, naderhand echter verwierpen zij deze (2SM12-100). De aandacht werd afgewend van het bestuderen van het karakter Gods en het HOE Hem gelijk te worden, zoals werd voorgesteld in de boodschappen van 'Gerechtigheid door het geloof'. Ellen White karakteriseert de gemeente als 'gestadig terugkerend naar Egypte.' (5T217)

DE GEMEENTE IN DE LAATSTE DAGEN

Gods plannen en de zijsporen van de duivel:

De gemeente zal in de laatste dagen er opnieuw toe gebracht worden, de genoemde vijf genoemde hoofdpunten te aanvaarden. Satan zal dit tegenwerken.

De laatste gemeente en het karakter Gods:

God roept Zijn volk op, een waar begrip van Zijn karakter te krijgen, opdat zij de wereld 'de Waarheid over God' kan verkondigen (MM94).

‘De laatste stralen van een genadevol licht, de boodschap van genade, die de wereld gegeven moet worden, is een openbaring van Zijn karakter van liefde.’

(COL415)

Toen Mozes vroeg om God te mogen zien, werd hem slechts heel weinig van Zijn gestalte getoond (Ex.33:22,23). Inplaats daarvan toonde God hem de kenmerken van Zijn karakter. Zeven uitdrukkingen beschrijven Zijn liefde; twee geven een beschrijving van Zijn gerechtigheid (Ex.33:6,7). Toen Filippus vroeg de gestalte van God te mogen zien, wees Jezus hem op het karakter van God zoals dat zich manifesteerde in Zijn Eigen dienstwerk voor de mensen in Palestina (5BC1141-2; 5T739; Joh.14:8-12).

Het Oud-Testamentische beeld van Zijn karakter, toont Zijn gerechtigheid in verbinding met Zijn liefde; het Nieuwe Testament toont Zijn liefde in verbinding met Zijn gerechtigheid.

[137]

Satan heeft getracht God af te schilderen als een God van willekeur, wreed en wraakzuchtig (GC534; 5T739). 'Denk maar eens aan de mensen van vóór de zondvloed, zegt hij, 'als de mensen God niet dienen, laat Hij hen verdrinken' (PP99-100). Hij doet zijn best de mensen te laten geloven, dat Gods rechtvaardigheid vereist, dat de zondaar, na een korte tijd op aarde, een eeuwigheid van straf moet ondergaan in het hellevuur (GC535-6). Maar omdat zulk een benadering voor velen zo absurd en afschuwelijk is, propageert satan bij hen het omgekeerde, namelijk dat uiteindelijk allen gered worden. Zowel atheïsten als zelfs zij, die God het meest hebben tegengestaan, zullen desalniettemin ook de eeuwige zaligheid beërven (GC737,557).

Hier volgt een getuigenis waarin in het bijzonder de leerstellingen van satan naar voren komen:

‘Liefde geldt als de voornaamste eigenschap van God, zij wordt echter verlaagd tot een slap sentimentalisme, die weinig onderscheid maakt tussen goed en kwaad. Gods rechtvaardigheid, Zijn afkeer van zonde, Zijn eisen van Zijn heilige Wet, alles wordt buiten zichtwijdte gehouden.’

(GC588)

‘Satan verkondigt theorieën, die aangenaam zijn voor het vleeselijke hart. Hij brengt enkelen ertoe te geloven dat Gods wet is afgeschaft. Dan is er niets meer dan de zondaar veroordeelt. God oordeelt dan niet, maar 'ieder mens oordeelt zichzelf', wordt gezegd.

(GC554)

De Bijbel is echter te duidelijk om verkeerd begrepen te worden. De liefde van God zoals die zich openbaarde aan Israël, en zoals die ons is voorgeleefd door Jezus Christus, is te duidelijk. Door alles heen zien wij een genade, die Hij voor recht doet gelden. De HEERE deed de zondvloed komen

en veroorzaakte in die zin de dood van de mensen van vóór de zondvloed. Er waren er slechts acht die God geloofden en die de ark binnengingen. De anderen betwijfelden of God zou uitvoeren hetgeen Hij gezegd had. Wat zou gebeurd zijn als God nog eens 1500 jaren had laten verstrijken? Zouden er dan een Maria, een Jozef of de twaalf apostelen geweest zijn? Welke keuze had God?

God opende de aarde onder Korach, Dathan en Abiram (PP400,402). De Heere en Zijn engelen gingen heen om Sodom te vernietigen (Gen.18:1; 19:25; PP159,165). Hij gebod Israël de Kanaänieten te vernietigen (9PP423,434,492). Hebben al deze gebeurtenissen hen tot andere gedachten gebracht? Velen in Israël volgden nog steeds Astarte, Kamos en Baäl.

God moest een volk voorbereiden op de komst van de Messias. Saul werd zwaar veroordeeld omdat hij Agag en de Amelekieten niet had uitgeroeid (1Sam.15;1-26). Waarom beval God de vernietiging van die mensen? Zij hadden God getrotseerd. Jaren later kregen de verwanten van Saul opnieuw te doen met de familie van Agag in de gebeurtenissen met Mordechai en Haman (Esther 2:5; 3:1; 3BC469,472).

[138]

In het hierna volgende getuigenis zien wij een ander aspect van Gods handelen met de mens.

‘God vernietigt niemand. Iemand die vernietigd wordt, zal zichzelf vernietigd hebben.

(COL84; 5T120)

Hoe brengen wij dit getuigenis in harmonie met die van de vernietigende kracht Gods?

God sprak tot Adam dat het loon der zonde de dood zou zijn (Gen.2:17). En toch leefden de mensen voor de zondvloed meer dan 900 jaar vóór zij stierven. Was die dood dan hun straf?

Velen erkennen dat een leven zonder de ondersteunende macht Gods eindigt in verval en degeneratie met als eindpunt de dood (PP68.2). Maar er blijkt een tweede element bij ongehoorzaamheid te bestaan. Het element van opstand tegen de Soevereine Heerser van het universum (PK185; Ev.365; PP78; 1SM222). En wat is de straf voor die opstand? Is het eveneens een langzaam aftakelen van levenskrachten tot het moment waarop de dood toeslaat? Indien de enige straf van de zonde het lijden was van de gevolgen van de zonde, namelijk ziekte, degeneratie van lichaamscellen en genen, wat moet dan de zin zijn van een opstanding van de goddelozen? Zij hebben dan toch reeds de straf voor hun zonden ontvangen! Waarom worden zij dan niet met rust gelaten?

Nee, er is meer te verklaren. Zij zijn door satan en zijn handlangers bedrogen en misleid. Zij hebben in openlijke opstand met de hemel geleefd. Zij moeten zien, dat er een strijd is tussen goed en kwaad. Wil God volledig gerechtvaardigd worden, dan moeten zij hun dag in de rechtszaal hebben. Zij moeten de liefde van God begrijpen en een glimp opvangen van de grootsheid van de hemel en dit weten, zoals satan en zijn engelen het weten. De mens heeft dit niet gezien (DA761).

Er moet bij niemand twijfel bestaan over de aard van de strijd en waarom zij zijn waar zij zijn. Nadat zij de stad gezien hebben, de Wet van God aan de hemel hen is geopenbaard, het panorama van het gebeuren in details van schepping, de oorsprong van het kwaad, en de geschiedenis van Gods handelen door de eeuwen heen met heiligen en zondaars, het verhoor en de kruisiging van Christus, na het openbaren van Gods karakter van liefde, zullen zij zich ten volle bewust zijn, wat zij hadden kunnen bezitten. Desondanks blijven zij afwijzend, blijven zij opstandig, nog steeds haten zij God. Evenmin gaat hun liefde uit naar de duivel (GC666-672).

Zal hen dan worden toegestaan op hoge leeftijd te sterven? Zal hen opnieuw gelegenheid gegeven worden langzaam aan de gevolgen van hun zonden ten onder te gaan? Nee, God wacht er niet op, dat zij één voor één na elkaar sterven tengevolge van ziekten. Zij beginnen elkaar aan te vallen, maar God zegt 'de wraak is aan Mij.' Hij is de Enige, Die het Godsgericht kan stoppen. Ze worden omgeven

[139]

en komen om in de vlammen, die van God komen om de aarde te herscheppen. (GC672) Vóór zij sterven beseffen zij dat hun bestaan voor eeuwig een einde neemt; is echter dat lijden te vergelijken met het lijden van de Zoon van God in Getsémané en Golgotha? (GC668)

Afscheid te moeten nemen van iemand die men liefheeft is zwaar. Reeds de gedachte aan een tijdelijke scheiding is onplezierig, maar de gedachte van een eeuwige scheiding is ondraaglijk.

Maar wat zijn de gevoelens van iemand die een ander haat? Zal hij de gedachte aan een eeuwige scheiding beangstigend vinden? Misschien, echter beslist niet zoals de Vader en de Zoon met hun grote liefde (DA754; 2T207-9). Het lichamelijk lijden van Christus was zwaar, maar ook anderen hebben zware lichamelijke martelingen ondergaan. De gedachte echter van een eeuwige scheiding van hen die Hij liefhad, ging het lichamelijke lijden dat Christus onderging, verre te boven. (GC673)

Een moeilijk te beantwoorden vraag is die: Waarom zullen sommigen langer in de vlammen leven en lijden dan anderen? Waarom verdooft God niet hen allen? Dit zijn moeilijke vragen. Ik weet alleen dat Gods Woord zegt, dat sommigen langer zullen lijden dan anderen. (GC673) Bedenk echter, dat de beslissing over dat de strafmaat door het Hemelse Gerechtshof gedurende de duizend jaren wordt vastgesteld; en dat hof bestaat uit Christus en de heiligen. (GC661) Welke groep in het hele universum zou fairer, sympathieker en genadiger voor verloren zielen zijn, dan juist deze groep, die op aarde geleefd heeft? De strafmaat is geen willekeurige handeling, ingegeven door sadisme. Zij wordt de 'vergeldende gerechtigheid' genoemd, de 'vreemde daad' van God. (COL190; GC541, 627-8; Hebr.2:1; Jes.28:21)

Nadat de goddelozen de beelden van de grote strijd Christus en satan hebben aanschouwd en Gods gerechtigheid hebben erkend, dat het rechtvaardig is, dat er een eind aan hun bestaan gemaakt wordt, daalt uit de hemel Gods Heerlijkheid, die als een vuur wordt beschreven en welke de aarde vernieuwt. (GC37, 672)

Sommigen zeggen dat het de 'openbaring van Gods liefde is', die de goddelozen vernietigt. Het getuigenis zegt, dat 'de openbaring van Zijn Heerlijkheid' is als een verterend vuur (GC37) voor degenen, die het evangelie niet hebben gehoorzaamd. (GC37)

Er zijn twee aspecten aan de heerlijkheid Gods. Aan Mozes openbaarde God Zijn geestelijke heerlijkheid van liefde en gerechtigheid. (Ex.34:6,7) Op de berg Sinai openbaarde God de heerlijkheid van Zijn Wezen, die voor de goddelozen een verterend vuur zal zijn (PP339-40) De beschrijving van dat gebeuren (PP339-40) en van de

[140]

vernietiging van de goddelozen bij het begin en aan het eind van de duizend jaren, laat weinig twijfel bestaan, dat er een openbaring zal plaatsvinden van het karakter Gods, Zijn geestelijke heerlijkheid; maar dat er eveneens een openbaring zal plaatsvinden van de heerlijkheid van Zijn wezen; een heerlijkheid die tot dan toe voor de mens bedekt en verborgen is geweest, voor 's mensen eigen veiligheid, tot de dag van de voltrekking van het oordeel. (GC657)

Wanneer God de goddelozen niet vernietigt met de heerlijkheid van Zijn Wezen, dan doet zich een probleem voor. Wie vernietigt hen dan? Plegen zij zelfmoord, wanneer zij zien, dat alle kans op verlossing voorbij is? Nee! Waar in de Bijbel of in de Geest der Profetie is hiervan sprake? Veelmeer lezen wij dat het doodsoordeel over hen wordt uitgesproken en het vonnis voltrokken. (GC661,666-8) Uit liefde voor zijn trouwe volgelingen en uit rechtvaardigheid tegenover de goddelozen, verwijdt Hij voor eeuwig het boze uit het universum. (PP101, 325; GC543)

Satan doet het voorkomen alsof God niets met deze vernietiging te maken heeft. Wij lezen in Psalm 10 vers 4 en 5;

“De goddeloze, gelijk hij zijn neus omhoog steekt, onderzoekt niet; al zijn gedachten zijn, dat er geen God is. Zijn wegen maken te allen tijde smarte; Uw oordelen zijn een hoogte, verre van hem;”

Omdat de goddelozen zelf niet van de aangeboden verlossing gebruik willen maken, worden zij met de zonde geïdentificeerd. (DA107; COL 123) Daar het Gods voornemen is alles wat met zonde te maken heeft te vernietigen, zullen de goddelozen omkomen in het vuur dat van God uitgaat, om de aarde te reinigen. (EW52, 295;GC674) God veroorzaakt het vuur in de laatste dagen. (GC672) Het is niet een natuurlijk gevolg van de zonde. De goddelozen vernietigen zichzelf door te verkiezen buiten de stad te blijven, die door God bewaard wordt voor algehele vernietiging (DA466, 764; GC543, 654.6; 7BC986). De goddelozen rennen niet de vlammen in, voor deze verwerpers der genade is er geen uitweg. Nee, het is geen tijd van vreugde. De tranen van hen die achterblijven, zullen door God Zelf worden afgewist. (Opb.21:4)

De laatste gemeente en haar houding tegenover de Bijbel en de Geest der Profetie

Hoe zullen wij de Geest der Profetie nu aanvaarden?

‘Geestelijke duisternis heeft de aarde bedekt en donkerheid de natiën' In vele kerken heerst twijfel en ongeloof met betrekking tot de uitleg van de Schrift. Velen, zeer velen, stellen de echtheid en de Waarheid van de Bijbel in vraag. Menselijke redeneringen en de inbeeldingen van het menselijk hart ondermijnen de inspiratie van het Woord van God; en dat wat als vaststaand zou moeten worden aangenomen, wordt

[141]

met een wolk van mystiek omgeven. Niets is meer helder en duidelijk, als staande op vaste grondslag. Dit is een van de opmerkelijke tekenen van de laatste dagen.’

(1SM5)

’De allerlaatste misleiding van satan is er op gericht het getuigenis van de Geest van God van haar kracht te ontdoen... satan zal al zijn vernuft aanwenden om op verschillende manieren, door verschillende middelen, het vertrouwen van God's overblijfsel in het ware getuigenis, te ondermijnen en aan het wankelen te brengen.’

(1SM48)

Met woorden communiceren wij met elkaar en spreken wij met God. Het is satans doel, ons vertrouwen in het Woord van God te vernietigen, en hij doet dit door de Bijbel of de Geest der Profetie te bestrijden en in vraag te stellen. Slaagt hij hierin niet, dan probeert hij door middel van een wijsgerig en ijdel bedrog ons vertrouwen in woorden, als zodanig, als middel van communicatie te ondermijnen.

Bij sommige filosofen (wijsgeren) moet men eerst duidelijk de betekenis of definitie van woorden vaststellen, want in hun discussies zijn zij geneigd de betekenis van een woord zodanig te veranderen of aan te passen, dat hun eigen oogmerk er door gediend wordt. Daar woorden een verschillende betekenis kunnen hebben, gaan sommige wijsgeren zover, dat zij het vertrouwen in het overdragen van waarheden door middel van woorden, wegnemen. Dergelijke filosofie over woorden leidt ertoe, dat het vertrouwen in de Schrift wordt ondermijnd. Tegenstrijdigheden en schijnbare tegenspraak in de Bijbel (en/of in de geschriften van Ellen White) worden opgezocht en de betekenis ervan overdreven. Het is opmerkenswaard, dat God deze uitdaging in kardinale punten uit de weg is gegaan, door gebruik te maken van symbolen (zoals in de Heiligdomsdienst), gelijkenissen, en het levende voorbeeld van Christus.

De Boodschap aan Laodicea

De boodschap van de Waarachtige Getuige aan de laatste gemeente is nog steeds van toepassing. Wij mogen misschien denken dat door de structuur van de gemeente-organisatie, het aantal doopkandidaten, of misschien de welstand of rijkdom van de gemeente, wij niet langer Laodicea zijn, maar Filadelfia of een andere gemeente. Persoonlijk mag onze belijdenis misschien anders klinken, maar innerlijk kunnen wij geestelijk lauw, arm, blind en naakt zijn.

Het is waar, dat sommige gelovigen de boodschap aan Laodicea hebben aangenomen en hun leven in harmonie met de Heere hebben gebracht. (2T217) Hoewel wij die boodschap niet moeten gebruiken om de gemeente neer te halen (TM23),

[142]

moeten wij ons er wel van bewust zijn, dat dit krachtige getuigenis van de zijde van 'de Getrouwe Getuige' juist vóór de 'Luide Roep' een schudding of zifting zal teweegbrengen. Als het in volle omvang ter harte wordt genomen, zullen velen de gemeente verlaten (1SM179). Anderen zullen de oproep ter harte nemen en hun plaatsen innemen. (EW271)

Ieder van ons moet ernstig bidden en studeren om geestelijk inzicht. Gedreven door zuivere liefde moeten wij werken en de ziel reinigen van iedere smet der zonde. Wij moeten het witte kleed, het verleende karakter van Jezus dragen, door Gods wil in liefde te volbrengen, in antwoord op de werkingen van de Heilige Geest en door te vertrouwen op de Kracht van God. De deur naar het Heilige der heiligen is door de Zaligmaker geopend. (EW42-5; GC435, 490) Hij, als Executeur van Zijn nalatenschap, zal ons verzoek aan de Vader voorleggen en de antwoorden aan ons teruggeven (Hebr. 8:1; 9:15-24). Laat elk verzoek in overeenstemming zijn met de wil van God (Matth.6:10).

De laatste gemeente en Gerechtigheid door Geloof

Vele zijn de dwaalwegen die satan gebruikt om vergeving door het geloof en gehoorzaamheid door het geloof verkeerd uit te leggen. Sommigen denken dat zij eerst 'goed genoeg' moeten zijn, vóórdat zij tot Christus kunnen komen. Anderen hopen een of andere 'goede' daad te verrichten, om daardoor vergeving te verkrijgen.

Weer anderen komen tot Christus precies zoals zij zijn. Zij worden wedergeboren, maar stoppen op dat punt. Hun gehele evangelie bestaat uit 'toegerekende gerechtigheid'. Al hun goede daden verrichtte Christus eens in een ver verleden. Zij gevoelen geen behoefte aan werken, die uit het geloof, door de Kracht van de Heilige Geest gedaan worden. Hun huis is leeg, (Matth.12:44-45; DA324) zij zijn 'dwaze maagden' (COL412-2), die niet een karakter bezitten, dat God door Zijn Kracht 'verleent' (meedeelt). In de hallen hunner herinnering staan geen goede en rechtvaardige daden opgetekend. Zij 'komen tot Christus' maar vergeten te 'vragen' wat God van hen verlangt, dat zij moeten doen. Zij streven er niet naar Gods wil te kennen, ook schieten zij er in te kort smeekbeden tot Gods troon op te zenden, om kracht en het leven van Christus in hun omgeving en invloedssfeer uit te leven. (COL 145-8; 77-9)

Er zijn anderen die tot Christus komen voor de vrije gave van vergiffenis. Zij zien Gods Wet, maar door het ontbreken van geestelijk inzicht, trachten zij Gods Wet in eigen kracht uit te leven. In werkelijkheid zeggen zij: als men vertrouwen in de

[143]

vergifenis stelt en **leeft uit al de kracht, die men van nature bezit, dan is men volmaakt**. Op die manier zullen misschien de sterken er in slagen om een 'gedaante' van Godzaligheid te bezitten. De

zwakken zullen ontmoedigd worden en terugvallen, tenzij zij zien (SC47) dat zij niet in eigen kracht, maar alleen door de Kracht van God in staat zijn te gehoorzamen. (SC63-4; COL160.1)

Vele christenen spreken veel van liefde, maar zij laten na wat de Wet leert. Weer anderen beweren 'met de Heilige Geest gedoopt te zijn', maar wanneer u met hen spreekt over liefdevolle gehoorzaamheid, antwoorden zij, dat de Tien Geboden zijn afgeschaft. Nog anderen eren de Wet van God met de lippen, echter gehoorzamen de Wet niet. (DA584)

Waarlijk satan heeft zijn vele dwaalwegen en misleidingen gereed, 'voor elk wat wils'.

De laatste gemeente en de Fundamentele Leerstellingen

De onderscheidende leerstellingen van de Zevende-dags Adventistenkerk, die zijn onderzocht en die 'het overblijfsel' hebben gemaakt tot wat zij is, zullen onder speciale aanval komen te staan (2SM386-95; GC9-11). Deze omvatten de Sabbat, de toestand van de doden, de boodschappen van de drie engelen, het onderzoekend oordeel, de Heiligdomsdienst, onze onderscheidende interpretatie van de profetieën van Daniël en de Openbaring en de gezondheidsboodschap. We kunnen verwachten dat de aanval van binnenuit de kerk in eerste instantie niet openlijk of onweerlegbaar zal zijn, maar subtiel en indirect. We kunnen verwachten dat dwaling op zo'n manier met de ware leerstellingen wordt vermengd, dat slechts een deel van de Waarheid wordt aangetast (5BC1094-5). De duivel zou bijvoorbeeld zijn handlangers de leerstellingen van het Heiligdom op een zuivere, duidelijke manier kunnen laten presenteren, maar een belangrijk gedeelte zou kunnen worden weggelaten of verdraaid op een manier, die vergelijkbaar is met zijn tweede verleiding tot Jezus gericht. (DA125)

“Toen nam Hem de duivel mede naar de heilige stad, en stelde Hem op de tinne des tempels; En zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelven nederwaarts; want er is geschreven, dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal, en dat zij U op de handen zullen nemen, opdat Gij niet te eniger tijd Uw voet aan een steen aanstoot. Jezus zeide tot hem: Er is wederom geschreven: Gij zult den Heere, uw God, niet verzoeken.”

(Matth.4:5,6)

Zijn handlangers zouden het bloed kunnen weglaten voor de verzoening in de Heilige plaats of het Heilige de heiligen (Hebreeën 9:10-22; 10:19).

Aangezien het doel van de dienst in het Heiligdom was om het Verlossingsplan op zo'n manier af te bakenen dat veranderingen, die zich in de definitie van woorden kunnen voordoen, worden vermeden, kunnen we verwachten dat satan vooral de doctrines zou aanvallen die op het Heiligdom zijn gebaseerd. Omdat het voorhangsel van het Heiligdom het vlees van Christus vertegenwoordigt;

“Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees;”

(Hebr.10:20)

zal hij sommigen een valse christus laten onderwijzen, iemand die vrijgesteld was van de hartstochten, welke de mensheid verderven (studie M.L. Andreasen, Letters to the Churches, Leaves of Autumn, 1980). Schuld zal niet door het 'Lam van God', van de zondaar worden overgebracht naar het Heiligdom in de Hemel,

[144]

en vervolgens worden teruggeworpen op satan in de uiteindelijke verzoening, maar er zal op een andere manier mee worden omgegaan dan door het Heiligdom wordt uitgebeeld. Of misschien zou de hele bediening van onze Hogepriester, staande voor de ark ^{1. zie toelichting ZIJN Boodschap Blz. 32}, voor gehoorzaamheid door geloof verdoozeld worden, of uit de theologie worden weggelaten. Ons fundamentele begrip van Daniël 8:14 en de Grote Verzoendag-dienst zal op de proef worden gesteld. Satan zal ervoor zorgen dat zijn handlangers een 'nieuw begrip' van de 2300 dagen, de boodschap van 1844, het onderzoekend oordeel en de uiteindelijke verzoening binnenbrengen.

De Sabbat des HEEREN zal speciaal worden aangevallen omdat het houden ervan, een erkenning is van het gezag van God (2SM105). De wereld in algemene zin zal worden getoetst op de vraag, of er *al dan niet* een Sabbat moet worden gehouden, de christelijke wereld zal worden getoetst op, *welke dag* de juiste dag is om te houden, terwijl Zevende-dags Adventisten zullen worden getoetst op de manier *waarop* de Sabbat heilig moet worden gehouden.

Rond de eeuwwisseling schijnt John Bell uit Australië een boek te hebben geschreven met een nieuwe interpretatie van Bijbelprofetieën. Welk bewijs dat wij kunnen vinden, geeft aan dat hij 'gebeurtenissen in de reeks van profetie die hun vervulling in het verleden hadden' nam en ervoor zorgde dat ze in de toekomst opnieuw vervuld zouden worden (2SM102-3; zie A.L. White, Ellen White, Vol. 4, pagina's 274-5). We zien iets soortgelijks gebeuren in onze tijd met de profetieën van Daniël en de Openbaring. Er zijn mensen die erkennen dat de tijdprofetieën in die boeken in het verleden zijn vervuld, op basis van de 'dag-voor-een-jaar' methode van profetische berekening, maar zij geloven en leren ook, dat 'de geschiedenis zich zal herhalen', en dat deze tijdsprofetieën opnieuw zullen worden vervuld met de tijd in een letterlijk 'dag-voor-een-dag' tijdsbestek. Zij geloven dit ondanks de waarschuwing dat

'er nooit meer een boodschap voor het volk van God zal zijn die gebaseerd zal zijn op tijd.'

(1SM188, zie EW75) *zie toelichting 2

Onze boodschap voor deze tijd bestaat in de eerste plaats uit de boodschappen van de drie engelen, alsof er sinds 1844 geen tijdsverloop is geweest (1SM104-7). Sinds 1844 heeft God de tijd genomen, om Zijn volk op deze aarde verder voor te bereiden voor de laatste gebeurtenissen. Wanneer Hij alles heeft gedaan wat Hij nodig acht in deze voorbereiding, zodat Hij volledig gerechtvaardigd zal worden, wanneer Hij oproept tot het 'krachtige schudden', zullen de slotgebeurtenissen doorgaan alsof er geen grote tijdspauze was tussen 1844 en de laatste gebeurtenissen. (1SM111-2).

Door psychologie, filosofie en andere wetenschappen die zich met de geest bezighouden, zal er een heel vals plan voor karakterontwikkeling de kerken binnendringen (2SM351). Satanische leringen die existentialisme (geloven in de vrijheid en verantwoordelijkheid van het individu; de mens moet zelf zin geven aan zijn bestaan, in een wereld die op zichzelf betekenisloos lijkt.) en anarchie bevorderen, zijn op de openbare scholen

[145]

van ons land gepromoot door de concepten en rollenspeltechnieken van 'waardenverheldering' of de zes- of zeventrapstheorie van 'morele ontwikkeling' zoals voorgesteld door Lawrence Kohlberg van Harvard, enz. Deze en vergelijkbare 'wetenschappelijke' methoden bevorderen de leerstellingen van het 'Humanist Manifesto' de spiritualistische leringen: 'dat de mens het schepsel van de vooruitgang is; dat het vanaf zijn geboorte zijn lot is om vooruitgang te boeken, zelfs tot in de eeuwigheid, richting de Godheid.' En nogmaals:

'Elke geest zal zichzelf beoordelen en niet een ander.' 'Het oordeel zal juist zijn, omdat het het oordeel over het 'zelf' is'

(GC554; EV601)

Kohlberg is in de 'National Enquirer' (krant voor de onderzoeker) als volgt geciteerd: 'Een persoon in de zesde fase kan en moet wetten overtreden, waarvan hij vindt dat ze onrechtvaardig zijn. Dit is een principe van morele rechtvaardigheid dat volgens ons de voorkeur verdient boven de algemene moraal zoals verwoord in de wetten van het land of de Tien Geboden.' (Zie D. Schwartz: 'Openbare scholen leren kinderen dat het oké is om de wet te overtreden.' National Enquirer, 11-2-76, p.44.) Volgens de principes van Kohlberg gelooft een persoon die moreel voldoende ontwikkeld is boven zijn fase vier, niet langer in vergeldende gerechtigheid (Hebr.2:2, RSV; GC540-1).

Hoe uitgebreid zijn deze valse concepten geplaatst in het Bijbeltekstmateriaal van Zevende-dags Adventistische scholen, academies en hogescholen? Dit verdient een zorgvuldig onderzoek. Ik heb een opname van een bijeenkomst in maart 1983 van onderwijzers, die lid waren van een commissie die door de Algemene Conferentie was opgericht, om het materiaal voor de Bijbelcursussen van onze kerkelijke scholen, hogescholen en universiteiten te herschrijven. Tijdens deze bijeenkomst werden de verdiensten van Kholbergs theorieën* geprezen. Volgens de bandopname van die bijeenkomst zijn deze onderwijzers vanaf 1983 bezig met hun derde herziening van die leerboeken. Ouders, luistert u naar wat uw kinderen wordt geleerd?

‘Tegelijkertijd probeert de anarchie alle wetten weg te vagen, niet alleen de Goddelijke, maar ook de menselijke, een strijd vergelijkbaar met die welke Frankrijk in beroering bracht.’
(Ed. 228)

De hele trend van de moderne geneeskunde en de gezondheidszorginstellingen van de kerk zijn overwegend gericht op ‘acute

*Zie J.K. Testerman: Kholbergs stadia van morele ontwikkeling. Implicaties voor de theologie, ongepubliceerd manuscript en presentatie op de bijeenkomst van maart 1983.

[146]

zorg-geneeskunde’. In dat medische zorgsysteem leeft de patiënt op een bepaalde manier; hij wordt ziek; hij overlegt met een arts; hij krijgt een recept; maar er wordt weinig of niets gedaan om hem te helpen zijn gebrekkige levensstijl te corrigeren. Het resultaat is dat hij doorgaat met zijn ongeïnformeerde, gezondheid-vernietigende levensstijl, totdat het lichaam degenereert tot de dood.

Het plan van onze barmhartige Heiland is preventieve geneeskunde. De instructies, welke de HEERE in de woestijn aan Israël gaf, waren gebaseerd op reinheid van kleding, het isoleren van infectieziekten en een vegetarisch dieet.

‘Christus begon dit verlossingswerk door de lichamelijke gewoonten van de mens te hervormen.’

(3T486)

‘God heeft toegestaan dat het licht van de gezondheidshervormingen in deze laatste dagen op ons schijnt, zodat we door in het licht te wandelen kunnen ontsnappen aan veel van de gevaren, waaraan we zullen worden blootgesteld.’

(CDF22)

‘Ik kreeg opnieuw te zien dat de hervorming van de gezondheidszorg één tak is van het werk dat erop gericht is, een volk geschikt te maken voor de komst van de HEER. Het is net zo nauw verbonden met de boodschap van de derde engel als de hand met het lichaam. Mannen en vrouwen kunnen de natuurwetten niet schenden door toe te geven aan verdorven begeerten en wellustige hartstochten, en niet de wet van God schenden. Daarom heeft Hij toegestaan dat het licht van de gezondheidshervormingen op ons schijnt, zodat we onze zonde mogen zien in het overtreden van de wetten die Hij voor ons wezen heeft ingesteld.’

(3T161)

‘De hervorming van de gezondheidszorg is *nauw verbonden* met de derde engel boodschap, maar toch is het niet *dé* boodschap.’

(1T559; Rom.14:17)

Acute gezondheidszorg heeft zijn plaats. Wij zullen dat niet uitsluiten. Wat we moeten doen is de preventieve aspecten van ons Ministerie van Volksgezondheid opbouwen om het acute zorgwerk in evenwicht te brengen. Dit zal opofferingswerk, doorzettingsvermogen en geduld vergen, aangezien de vergoedingen voor gezondheidszorg van verzekeringsmaatschappijen en overheidsinstanties gericht zijn op het betalen van acute zorg. In wezen is niets ervan beschikbaar voor preventieve gezondheidsprogramma's.

Het bewijs dat ons is gegeven is, dat God niet van plan is in onze tijd te werken zoals Christus werkte toen Hij op aarde was. In onze tijd is het Gods bedoeling om aan de wereld te laten zien dat Zijn wetten volmaakt, rechtvaardig en goed zijn, en dat gehoorzaamheid daaraan een rijke beloning oplevert. God zou gemakkelijk wonderen kunnen verrichten en iedereen kunnen genezen, maar wat zou dat bewijzen? Waarom zou Hij dat voor hen doen, terwijl zij doorgaan met het schenden van Zijn gezondheidswetten? Op het

[147]

gebied van de gezondheidswetten kunnen we de resultaten van ongehoorzaamheid en de voordelen van gehoorzaamheid zien, omdat ze zichtbaar met elkaar in contrast staan. De vooruitgang van de wetenschap kan op objectieve wijze de voordelen aantonen van een leven in harmonie met Gods wetten. Satan zal proberen het contrast te verduisteren door wonderen te verrichten; en waar God deze beperkt, zal hij imitatiewonderen en bedrog verrichten (2SM52-55). Alleen de meest koppige mensen zullen het bewijsmateriaal echter ontkennen.

God is van plan de mensheid op de proef te stellen met betrekking tot hun houding ten opzichte van Zijn wetten. Zal het liefdevolle gehoorzaamheid aan Zijn wegen zijn, of zullen wij doen wat wij denken dat goed is? We hoeven niet bang te zijn, want God zal samenwerken met zijn medische zendelingen:

'Natuurlijke middelen die worden gebruikt in overeenstemming met Gods wil, brengen bovennatuurlijke resultaten teweeg. We vragen om een wonder, en de HEER richt de geest op een eenvoudig hulpmiddel.'

(2SM346)

“Laat niemand het idee krijgen dat het Instituut de plek is waar ze naartoe kunnen gaan om te groeien door het gebed des geloofs. Dat is de plek waar u verlichting van ziekten kunt vinden, door behandeling en juiste levensgewoonten, en kunt leren hoe u ziekte kunt vermijden.’

(1T561)

'En God heeft Zichzelf beloofd deze menselijke machinerie in een gezonde toestand te houden als de menselijke medewerker Zijn wetten zal gehoorzamen en met God zal samenwerken.’

(MM221)

'Als onze wil en weg in overeenstemming zijn met Gods wil en weg; als we het genoeg van onze Schepper doen, zal Hij het menselijk organisme in goede conditie houden en de geestelijke, verstandelijke en lichamelijke krachten herstellen, zodat Hij door ons heen kan werken tot Zijn heerlijkheid. Voortdurend wordt Zijn herstellende kracht in ons lichaam gemanifesteerd.’

(1BC1118)

Het bovenstaande citaat zit boordevol betekenis. God heeft een wil voor Zijn kinderen opgesteld. Degenen die in Zijn familie worden geadopteerd, kunnen toegang hebben tot alle macht en alle wijsheid (MH514). God belooft hen zowel het verlangen te geven om hun levensstijl te veranderen als de verstandelijk-geestelijke kracht om dat te doen, als ze maar ‘bereid willen worden gemaakt’ (MH514; MB142). God heeft het Verlossingsplan zo ingericht, dat alle eer naar Hem gaat. Hij is niet van plan Zijn eer aan een ander te geven;

“Om Mijneerwil, om Mijneerwil zal Ik het doen, want hoe zou Hij ontheiligd worden? en Ik zal Mijn eer aan geen ander geven.”

(Jes.48:11)

Zijn dienaren in de gezondheidsinstituten krijgen geen eer van zichzelf. Ze moeten bedenken dat ze, nadat ze alles hebben gedaan, slechts ‘onnutte dienstknechten’ zijn;

“Alzo ook gij, wanneer gij zult gedaan hebben al hetgeen u bevolen is, zo zegt: Wij zijn onnutte dienstknechten; want wij hebben maar gedaan, hetgeen wij schuldig waren te doen.”
(Luk.17:10)

God, en niet de mens, moet voor het universum worden gerechtvaardigd.

‘In de laatste dagen is God van plan op veel plaatsen sanatorium gelijkende instellingen op te richten waar ‘echt medisch zendingswerk’ kan worden uitgevoerd. Zijn dienaren moeten ‘een werk van lichamelijke genezing voortzetten, gecombineerd met de leer van het Woord.’
(2SM54)

[148]

Deze genezing moet in de eerste plaats plaatsvinden met Gods ‘ware geneesmiddelen’ (MH127). Wanneer wij de juiste voeding in de praktijk brengen uit onbewerkt voedsel, zoals gekweekt, zonder dierlijke producten of geraffineerd voedsel van welke soort dan ook, verstandige, lichamelijke oefeningen, water, zonneschijn, matigheid, frisse, zuivere lucht, goede rust, reinheid en het vertrouwen op Goddelijke Kracht. Vanwege het verlangen en de kracht om dit te doen, zien we aangrijpende resultaten bij veel van onze patiënten met aanhoudende degeneratieve (achteruitgangs) ziekten, die in onze tijd epidemisch zijn. We zien dit voor onze ogen gebeuren, aangezien veel zelfopofferende werknemers hun talenten bundelen in verschillende van dergelijke instellingen.

Wat zijn de resultaten? In datgene waarmee ik verbonden ben, zien we regelmatig hoe patiënten met slagaders die dermate verstopt zijn, dat ze een coronaire (kransslagader) bypass-hartoperatie nodig hebben of hebben gehad, ‘vermindering van hun arteriosclerose (slagaderverkalking) verkrijgen. We zien dat 65 procent van de patiënten die binnenkomen met de diagnose hoge bloeddruk en medicijnen gebruiken, hun bloeddruk zonder medicatie onder de 140/90 kunnen krijgen. We zien de pijnscheuten en brandende pijnen van diabetische neuropathie (zenuwpijn) binnen 15 dagen verdwijnen bij 80 procent van de patiënten, met dat voorheen onbehandelbare probleem. En de pijnen blijven weg gedurende tenminste de veertig maanden dat wij hun op Gods oorspronkelijke dieet hebben gevolgd, met een ongeraffineerd totaal vegetarisch dieet. Artritis (reuma), zwaarlijvigheid en andere chronische degeneratieve ziekten reageren op de eenvoudige toepassing van Gods natuurlijke geneesmiddelen in combinatie met Zijn Goddelijke Kracht.

De voordelen van een betere gezondheid die de leden van de Zevende-dags Adventistenkerk hebben opgeleverd, zijn gepubliceerd in de bekende gezondheidsstudies van de Loma Linda University School van gezondheid. Adventisten die een lacto-ovo-vegetarisch dieet (geen vlees en vis wel eieren en zuivel) volgen, leven vijf tot tien jaar langer dan degenen die regelmatig vlees eten. Het trieste deel van het verhaal is echter, dat slechts ongeveer de helft van de kerkleden het gebruik van vleesvoedsel heeft opgegeven. Een andere bevinding is dat, hoewel de lacto-ovo-vegetarische Adventisten, die vijf tot tien jaar langer leven, alsnog eindigen met hartaanvallen, kankerachtige letsels (behalve rokerslongkanker), hypertensie (hoge bloeddruk) en beroertes in ongeveer hetzelfde percentage als hun niet-Adventistische vrienden.

God leidt Zijn volk stap voor stap terug naar Zijn oorspronkelijke dieet van fruit, groenten, volle granen en noten (CDF380). Laten we besluiten om ‘de wolk’ van bescherming te volgen, welke Hij over ons heeft geplaatst in de boodschap van gezondheidshervorming voor onze tijd. (Zie voor meer informatie de hoofdstukken 20-24 van dit boek.)

ZIJN Boodschap toelichting 2: Zie voor ‘Nieuw Licht’ aangaande ‘wederom profeteren’ (Opb.10:11) Basis Serie-3 ZIJN Boodschap in de Openbaring en Serie-3 ZIJN Boodschap in Openbaring Verdieping 1 ‘Gods Volk’

[149]

De laatste gemeente en de Getuigenissen - De uiteindelijke verzoening

Het is aan het eind van de dag, als de zon ondergaat, dat haar laatste zonnestrallen in een prachtig licht van geel-oranje-rood aan de hemel worden gereflecteerd tegen een achtergrond van blauw.

Wij leven aan de vooravond van de wereldgeschiedenis. (Joh.9:4; EW48.1)
Ieder van ons wordt door God opgeroepen een deel te zijn van 'de wolk van getuigen' die het karakter van God aan de wereld zullen weerkaatsen. (Hebr.12:1; 9T22; COL415.9) Net zo als de wolken bij zonsondergang in een juiste positie moeten staan om de zonnestrallen te weerkaatsen, zo moeten ook wij op de juiste plaats staan, die God ons heeft toegewezen, om getuigen (COL326-7; PP638.7) voor Hem te zijn. Satan weet dat en hij verdubbelt zijn pogingen om dit getuigenis in het leven van ieder te verhinderen. Ook zal hij eigen 'wolken' produceren om de Waarheid te versluieren.

Er zullen valse bekeringen plaatsvinden. (Hos.5:6,7; RH04-14-53) De duivel zal 'wedergeboorten' nabootsen. (GC64) Zijn dienstknechten zullen in tongen spreken om Pinksteren te imiteren. Zijn medewerkers zullen echte wonderen verrichten; en waar hun macht beperkt is, zullen zij namaak wonderen verrichten, met het doel de hele wereld 'mee te slepen' in de gelederen van het spiritisme. (GC526; EV602.9)

De gemeente zal verdeeld zijn in werkers en toekijkers. De leerstellingen van het Pantheïsme zullen door de duivel naar voren gebracht worden met het doel, om de leden van de gemeente in slaap te sussen, in een gevoel dat zendingswerk niet meer nodig is. Door de inspanningen van satan zal de ware opwekking en reformatie een 'afvalbeweging' worden genoemd en fanatiek. (GW170; GC464)

Het is Gods bedoeling dat de boodschap van de gezondheid-hervorming een deel zal zijn van de derde engelboodschap. (CDF74-7) Echt medisch zendingswerk is het leren van een betere manier om het lichaam gezond te houden, om de geest sterk te doen zijn en om behulpzaam te zijn mannen en vrouwen te verlossen van de macht van satan. (MM21.23) Het omvat méér dan in het algemeen in onze ziekenhuizen wordt gedaan. (MM27-8) Wetende dat satan zich zal

[150]

opwerpen als DE grote medische zendeling (MM87-8), moeten wij dan niet verwachten, dat hij alles zal doen wat in zijn vermogen ligt. om het ware medische zendingswerk te dwarsbomen, zoals hij dat deed in de crisisjaren, rond 1888? Een sterk en evenwichtig gezondheidsprogramma zal satans leugens, dat de wetten der gezondheid evenals Gods andere wetten niet goed zijn, het zwijgen opleggen.

Sommigen zullen de raadgevingen voor een gezonde levenswijze in de wind slaan. (5T196; 2SM54) Zij wenden zich liever tot hen die met medicamenten of veronderstelde wonderen voorgeven, te genezen, dan dat zij hun ongezonde eet- en leefgewoonten opgeven. (5T197; 5BC1099) Op die wijze kunnen zij er toe gebracht worden op 'spiritistische artsen' hun vertrouwen te stellen. (CH454)

Er zijn sommigen die de geestelijke betekenis van de gezondheidsboodschap te zeer beklemtonen. Zij staan in het gevaar deze tot het hoofdbestanddeel der laatste boodschap te maken (cf.6t288-93; Brief K-55-99). Zij gaan er aan voorbij dat, hoewel de gezondheid-boodschap een wezenlijk deel is van de derde engelboodschap, zij toch niet het eigenlijke evangelie is of de boodschap zelf. (CDF74-7)

[151]

Hoofdstuk 20

HET DOEL VAN DE GEZONDHEIDSBOODSCHAP

Geen enkele liefhebbende vader laat zijn kinderen achter ,zonder te weten wat ze kunnen doen om van lichamelijk welzijn, een sterke geestelijke gezondheid en geestelijke kracht te genieten. Onze Hemelse Vader zorgt op de eerste plaats voor ons. Jezus,

“Welke het land doorgedaan is, goeddoende, en genezende allen, die van den duivel overweldigd waren;...”

(Hand.10:38)

God wil dat we zowel lichamelijk als geestelijk ‘

“...dat gij welvaart en gezond zijt, gelijk uw ziel welvaart.”

(3 Joh.2)

Dit was Zijn plan voor Israël, toen Hij hen uit Egypte bevrijdde (Exodus 15:26). Het is zelfs nog belangrijker voor de kerk in de laatste dagen, wanneer satan zelfs de uitverkorenen probeert te misleiden (Matth.24:24).

De HEERE had een unieke gezondheidsboodschap, die Hij halverwege de jaren vijftig van de negentiende eeuw aan de laatste gemeente begon te presenteren. Met de gezondheidsboodschap wilde Hij aantonen dat gehoorzaamheid aan Zijn wetten tot iets goeds leidde. Gehoorzaamheid aan Zijn wetten van de lichamelijke natuur resulteerde in een betere gezondheid, iets dat gezien, gevoeld en gemeten kon worden. Deze kennis zou de weg openen voor vertrouwen in Zijn wetten voor geestelijke vernieuwing en geestelijke gezondheid.

Iedereen is uitverkoren (voorbested) om gered te worden, maar zij moeten wel voor verlossing kiezen. Zij moeten ‘rennen’ voor de ambten van ‘koning en priester’, die voor hen gereserveerd zijn (Opb.1:6). Wat gebeurt er om te voorkomen dat de bewoners van deze aarde ervoor kiezen om gered te worden? Satan gebruikt bedrog en chemische oorlogsvoering tegen onze geest. Zijn belangrijkste wapen is alcoholische dranken. In de laatste tijd zal hij elke denkbare techniek en elk chemisch middel gebruiken om het redeneervermogen van de mens te schaden. Let op wat hij doet met tabak,

[152]

alcohol, thee en andere cafeïnehoudende dranken, verdovende middelen en andere geestverruimende chemicaliën. Aan deze middelen voegt hij een gebrekkig dieet en een sedentair (stilstaand) leven toe. Met deze instrumenten hoopt satan de hele wereld met zijn bedrog in zijn legerplaats te betrekken.

Gods manier is, om ons de tactieken van onze vijand te leren en ons vervolgens het verlangen en de macht te geven om elke natuurlijke, geërfde of gecultiveerde neiging te overwinnen die tegen Zijn gezondheidswetten ingaat. In de grote strijd tussen goed en kwaad zal het veranderen van ongehoorzaamheid aan de gezondheidswetten naar gehoorzaamheid daaraan, resulteren in zulke dramatische veranderingen in het lichamelijk welzijn, dat het als een wonder zal worden beschouwd. Dit lijkt Gods benadering te zijn in het laatste overblijfsel van deze tijd.

‘De manier waarop Christus werkte, was om het Woord te prediken en het lijden te verlichten door wonderbaarlijke genezingswerken. Maar ik ben geïnstrueerd dat we nu niet op deze manier kunnen werken, want satan zal zijn macht uitoefenen door wonderen te verrichten.

Gods dienstknechten van vandaag konden niet door middel van wonderen werken, omdat er valse genezingswerken zouden worden verricht, die beweerden goddelijk te zijn.

‘Om deze reden heeft de HEER een manier ontworpen, waarop Zijn volk een werk van lichamelijke genezing moet voortzetten, gecombineerd met het onderwijs van het Woord. Er zullen sanatoria worden opgericht, en met deze instellingen zullen werknemers worden verbonden die het echte medische zendingswerk zullen voortzetten. Er wordt dus een bewakende invloed uitgeoefend op degenen die voor behandeling naar de instellingen komen.’

(2SM54)

Preventieve geneeskunde is vanaf het begin van de zonde de belangrijkste drijfveer van de HEERE geweest voor genezing. Dit blijkt duidelijk uit de gezondheidswetten, die God door Mozes in de woestijn aan Israël gaf (zie Leviticus en Numeri). Hij heeft veel specifiekere informatie aan de gemeente van onze tijd gegeven.

In 1853 begon Ellen White te schrijven tegen het kwaad van tabak. Later kreeg zij inzicht in andere ongezonde praktijken en instructies over voeding. In 1865 publiceerde Ellen White zes gezondheidsbrochures over ‘Ziekte en de oorzaken ervan’. Sinds die datum heeft ze ons veel aanvullend advies gegeven. Hieronder volgen enkele belangrijke begrippen, die met groot succes in het Battle Creek Sanatorium in de praktijk zijn gebracht.

‘Er werd mij opnieuw getoond dat de hervorming van de gezondheidszorg één tak is van het grote werk dat erop gericht is een volk geschikt te maken voor de komst van

[153]

de HEERE. Het is net zo nauw verbonden met de boodschap van de derde engel als de hand met het lichaam.... Daarom heeft Hij toegestaan dat het licht van de hervorming van de gezondheidszorg op ons schijnt, zodat wij onze zonde mogen zien in het overtreden van de wetten die Hij in ons wezen heeft ingesteld.’

(3T161, 1871)

‘Steeds weer is mij getoond, dat God ons stap voor stap terug probeert te leiden naar Zijn oorspronkelijke plan – dat de mens zou moeten leven van de natuurlijke producten van de aarde.’

(Christian Temperance p. 119, 1890)

‘Wanneer we verstandig plannen, dat wat het meest bevorderlijk is voor de gezondheid kan het in bijna elk land worden veiliggesteld. De verschillende bereidingen van rijst, tarwe, maïs en haver worden overal naar het buitenland gestuurd, ook bonen, erwten en linzen. Deze, met inheems of geïmporteerd fruit, en de verscheidenheid aan groenten die in elke plaats groeien, bieden de mogelijkheid om een dieet te selecteren dat compleet is zonder het gebruik van vlees.’

(MH299, 1905)

‘Men moet vet uit het eten houden. Het vernietigt elke bereiding van voedsel die men maakt.’

(2T63, 1868)

‘Het vet dat in het voedsel wordt gekookt, bemoeilijkt de vertering.’

(CH114, 1890)

‘Als ze op de juiste manier worden bereid, nemen olijven, net als noten, de plaats in van boter en vlees. De olie, zoals die in de olijf wordt gegeten, verdient verreweg de voorkeur boven dierlijke olie of vet.’

(MH298, 1905)

Er zijn sommigen, die zich willen afvragen of deze uitspraken over ‘vet’ ook van toepassing zijn op ‘olie’. Het woordenboek van Webster maakt geen onderscheid tussen olie en vet. Vet = ‘gesmolten dierlijk vet’ of ‘olieachtige stof’. Olie = ‘Elk van de verschillende soorten vette

brandbare stoffen verkregen uit dierlijke, plantaardige en minerale stoffen.’ Vet is olieachtig en olie is vettig. Olie is een soort vet, en wij worden vermaand geen ‘vet van welke aard dan ook’ te gebruiken.

Chemisch gezien kan het onderscheid tussen een ‘vet’ en een ‘olie’ van academisch belang zijn, maar niet van voedingsbelang, aangezien het olieachtige vet door verwarming in een vette olie kan worden veranderd. Of een vetzuurverbinding meer een gel of een vloeistof is, hangt af van de lengte van de vetzuurketens en het aantal onverzadigde dubbele bindingen. Verzadigde vetten met een lange keten (ongeveer 18 koolstofatomen) die bij kamertemperatuur zalvend zouden zijn, worden opgelost in het mengsel van meervoudig onverzadigde en verzadigde vetten met een korte keten. Er zijn misschien gram voor gram minder emulgatoren nodig, om een meervoudig onverzadigde vloeibare olie met lange keten voor vertering te bereiden dan voor een

[154]

verzadigd ‘hard vet’ met lange keten; maar bij mijn weten is dit niet aangetoond.

Kortom, het darmkanaal werkt in een waterfase en niet in een oliemedium. Alle olieachtige kenmerken van vrije vetten, of ze nu vloeibaar of zalvend zijn, moeten worden aangepakt voordat de vertering van eiwitten, koolhydraten of zelfs vet goed kan verlopen.

Toch hoeven we niet te raden wat Ellen White bedoelde met betrekking tot het gebruik van suiker en ‘vet van welke aard dan ook’. Dr. J.H. Kellogg was een nauwe tijdgenoot van James en Ellen White. Ze hadden hem zelfs aangemoedigd om arts te worden en hem daarbij financieel gesteund. Dr. J.H. Kellogg was tegen het gebruik van geraffineerde suiker en olie in het Battle Creek Sanitarium. Toen zijn broer Will omstreeks 1904 suiker aan het cornflake-ontbijt-recept toevoegde, keurde J.H. Kellogg deze stap ten stelligste af. Ook moet hij de bovenstaande uitspraken van Ellen White over ‘vet’ hebben begrepen als elk type vrij vet. In 1877 schreef hij:

‘Het bezwaar is niet per se tegen vet, maar tegen het innemen ervan in vrije vorm. Wanneer ze worden ingenomen in de vorm waarin de natuur ze presenteert, opgesloten in cellen in plantaardig voedsel als maïs, haver, noten en sommige soorten fruit, zijn vetten gezonde en voedzame voedingselementen. Pas als ze gescheiden worden van de andere elementen en in een vrije staat worden genomen, worden ze ongezond. Wanneer ze in de maag worden opgenomen in de vorm waarin de natuur ze levert, vormen ze geen obstakel voor de spijsvertering. Pas als ze als vrije vetten worden ingenomen, worden ze een middel om verstoring van de spijsverteringsfuncties te veroorzaken. Wanneer ze in hun natuurlijke staat worden ingenomen, zullen plantaardige vetten waarschijnlijk alleen in een zodanige hoeveelheid worden ingenomen dat ze kunnen worden verteerd. Het maakt voor zover het de verstoring van de spijsvertering betreft weinig of geen verschil of het vet dierlijk of plantaardig is. De aanhoudende pogingen van individuen om een of andere goedkope plantaardige vervanger voor boter en reuzel te ontdekken zijn pijnlijk belachelijk... Wij raden het gebruik van geen enkel vrij vet aan.’

(J.H. Kellogg, Health Reformer, mei 1877)

Vrije vetten werden minstens vier jaar vóór 1875 uitgesloten van het voedsel in Battle Creek, toen J.H. Kellogg studeerde af aan de medische school en was verbonden met Battle Creek. We noteren het menu voor een diner bij de herinwijding van het Battle Creek Sanitarium, zoals gerapporteerd door een vriendelijke redacteur van de plaatselijke Battle Creek Journal op 21 juli 1871. Hij merkte op:

‘Het valt op dat boter, allerlei soorten vet,

[155]

thee, koffie, kruiden, peper, gember en nootmuskaat bij het koken geheel weggegooid werden en niet op de tafels gebruikt.....?

(D.E. Robinson, The Story of Our Health Message, Southern Pub. Assoc. 1943 , blz. 161)

Ellen White zei:

‘Fruit, granen en groenten, op een eenvoudige manier bereid, vrij van allerlei soorten kruiden en vet, vormen, met melk of room, het meest gezonde dieet.’

(CDF92)

Ze zei ook:

‘Laat de dieethervorming voortschrijdend zijn. Laat de mensen leren hoe ze voedsel kunnen bereiden, zonder het gebruik van melk of boter. Vertel hen dat de tijd spoedig zal aanbreken dat het gebruik van eieren, melk, room of boter niet meer veilig zal zijn, omdat ziekten bij dieren toenemen in verhouding tot de toename van het kwaad onder de mensen...’

‘God zal Zijn volk het vermogen en de tact geven om zonder deze dingen gezond voedsel te bereiden. Laat onze mensen alle ongezonde recepten verwerpen.’

(CDF349)

Sommigen reageren op de olievraag door te zeggen: “Olie werd in Bijbelse tijden gebruikt als voedsel. In de tijd van Elia en Elisa hielp God zelfs twee weduwen door hen op wonderbaarlijke wijze van olie te voorzien.” Ja, dat is waar, maar we moeten niet vergeten dat de Bijbel optekent wat er gebeurde. Dat kan echter niet als voedingsadvies worden opgevat.

Ondanks het feit dat God hen had gezegd geen vet of bloed van dieren te eten (Lev.7:22-27), at Israël het toch. Op hun aandringen gaf God hun vleesvoedsel (Ps.78:17-31). We kunnen het menu lezen, een lijst met een veelvoudigheid aan voedsel, die ze hebben geselecteerd. Het omvatte producten als,

“...dat hij at de inkomsten des velds; en Hij deed hem honig zuigen uit de steenrots, en olie uit den kei der rots; Boter van koeien, en melk van klein vee, met het vet der lammeren en der rammen, die in Bazan weiden, en der bokken, met het vette der nieren van tarwe; en het druivenbloed, reinen wijn, hebt gij gedronken.”

(Deut.32:13,14)

Ook al kwam dat allemaal van God, zij leden onder de gevolgen van het dieet dat ze kozen. Hun eigen lichaam leed onder het vrije vet, en hun eigen ziel leed onder het gebrek aan geloof en vertrouwen.

“Als nu Jeschurun vet werd, zo sloeg hij achteruit (gij zijt vet, gij zijt dik, ja, met vet overdekt geworden!); en hij liet God varen, Die hem gemaakt heeft, en versmaadde den Rotssteen zijns heils.”

(Deut.32:15)

Of het nu door een hartaanval of door een beroerte was, weten we niet, maar Psalm 78:31 vertelt ons dat God de dikste van hen doodde;

“Als Gods toorn tegen hen opging, dat Hij van hun vetsten doodde, en de uitgelezenen van Israël nedervelde.”

In Spreuken krijgen we twee stukjes wijsheid.

“Die blijdschap liefheeft, die zal gebrek lijden; die wijn en olie liefheeft, zal niet rijk worden.”

“Veel honigs te eten is niet goed; maar de onderzoeking van de heerlijkheid van zulke dingen is eer.”

(Spr.21:17; 25:27)

Archeologische studies van de Farao's vertellen ons, dat hun eetgewoonten vrijwel gelijk waren aan die van de beschaafde mensen van onze tijd, zelfs wat betreft het gebruik van geraffineerd meel. Onderzoek van duizenden Egyptische mummies

[156]

vertelt ons, dat ze net als wij nu lijden aan zwaarlijvigheid, atherosclerose (slagaderverkalking), diabetes en degeneratieve artritis. (reuma)

[157]

Hoofdstuk 21

DE ROL VAN CHOLESTEROL EN 'VRIJ VET' BIJ ZIEKTEN

Boeken over het menselijk lichaam vertellen ons over vijf interessante, zeer belangrijke punten in de studie van cholesterol.

Ten eerste: kan het lichaam cholesterol aanmaken en doet dit in veel verschillende cellen.

Ten tweede: kan het lichaam de ringstructuur van fenantreen-cholesterol niet afbreken als deze eenmaal is gemaakt. (fenantreen is een kankerverwekkende stof) (Cholesterol is een vetachtige stof. Uw lichaam gebruikt cholesterol om cellen, hormonen en gal te maken. Uw lichaam maakt cholesterol aan in de lever. Daarnaast neemt u cholesterol op uit de voeding).

Ten derde: hoe meer olieachtig en vettig voedsel we eten, hoe meer cholesterol het lichaam aanmaakt in de lever en de dunne darm. De lever maakt cholesterol aan en zet ruim de helft daarvan om in galzouten. Dit is de 'zeep' van de darmen, om het olieachtige en vette voedsel dat we eten te emulgeren (van grote vetdruppels kleine vetdruppeltjes maken). De dunne darm absorbeert een deel van het cholesterol uit dierlijke producten (vleesvoedsel, melkproducten of eieren), een deel uit de gal, **maar maakt ook wat meer cholesterol** aan als bestanddeel van lipoproteïnen (lipoproteïnen zijn complexe moleculen die samengesteld zijn uit eiwitten en vetten) met lage dichtheid (LDL). Deze LDL-deeltjes zijn eigenlijk kleine bolletjes vet, eiwit en cholesterol die als voedsel voor de cellen dienen.

Ten vierde: is de voornaamste manier waarop cholesterol het lichaam verlaat via de gal en via de darmen via vezels en plantensterolen. (Plantensterolen, ook aangeduid als fytosterolen of plantaardige sterolen, vormen een groep cholesterolachtige stoffen, die in de celmembranen van bepaalde plantensoorten, zoals noten en sojaboon, voorkomen. Het zijn witte poeders met een karakteristieke geur, onoplosbaar in water en oplosbaar in alcoholen).

Een andere vetbol, hogedichtheidlipoproteïne (HDL) genoemd, onttrekt het extra cholesterol uit de cellen en voert het terug naar de lever waar het samen met galzouten in de gal wordt geëlimineerd als cholesterol.

Ten vijfde: hebben sommige mensen een erfelijke enzymdefect (een enzym is een eiwit dat een chemische reactie kan versnellen), of krijgen ze een enzymdefect, waardoor ze te veel cholesterol aanmaken.¹

Het resultaat is dat een stabiel dieet van voedingsmiddelen met weinig vezels en veel vrij vet ervoor zorgt, dat er een paar milligram meer cholesterol wordt gevormd dan er door HDL, vezels en fytosterolen uit het lichaam wordt verwijderd. Dag na dag hoopt cholesterol uit dit natuurlijke, cholesterolbevattende LDL-celvoedsel zich geleidelijk op in het

[158]

lichaam. Dit is van bijzonder belang voor de hardwerkende spier- en elastische cellen in de slagaderwanden. De normale pulserende druk in de slagaders buigt de cholesterolkristallen in de cellen en beschadigt door een piëzo-elektrisch effect de cellen in de wanden van de slagaders. Sommige cellen sterven af en verstopen de binnenkant van de slagader. Sommige cellen groeien en veroorzaken fibrose, verdikking (verharding) van de slagader. Het extra cholesterol in de gal slaat neer in de galblaas en vormt stenen.²

Als ons gebruikelijke dieet ook vlees, vis, gevogelte, melk en eieren omvat, voedsel dat veel vrij vet en extra cholesterol bevat zonder vezels, verloopt de atherosclerose in een versneld tempo. Vegetariërs die melk en eieren eten, maar geen vleesvoedsel, hebben een vijf tot tien jaar langere levensverwachting,³⁻⁵ dan de vleesetende beschaafde mensen. De andere kant van de medaille is dat,

op enkele uitzonderingen na, de vegetariërs aan dezelfde ziekten en met dezelfde mate van aderverkalking sterven als de alleseters. Alleen inheemse samenlevingen zijn merkbaar vrij van degeneratieve vaatziekten. Over het algemeen leven deze inboorlingen op een vegetarisch dieet, vrij van geraffineerd voedsel, waarbij misschien slechts ongeveer tien procent van hun calorieën afkomstig is van dierlijke producten.⁶

Wanneer proefdieren, zoals konijnen of apen, hun normale voer van fruit en granen kregen plus extra cholesterol, wat bij de mens overeenkomt met twee tot drie eierdooiers per dag, samen met toegevoegd vet, ontwikkelen ze atherosclerose. Vet in de vrije toestand (buiten de plantencelwand) zorgde ervoor, dat hun slagaders fibrose en verdikking in de slagaderwand ontwikkelden en/of de binnenkant van de slagader verstopt raakten, door dit cholesterol-vetmateriaal en celresten. Kokosolie plus cholesterol veroorzaakten de typische atheroma-laesie (verstopping); arachideolie met cholesterol stimuleerde een overgroei van vezelige cellen in de slagaderwand met verdikking en extra collageenlittekenweefsel; (collageen is bindweefselstof) melkvet met cholesterol veroorzaakte een ophoping van vetmateriaal in de slagaderwand.⁷ Het goede nieuws is dat deze veranderingen ten opzichte van vrij vet en cholesterol geleidelijk omkeerden toen de cholesterol- en olie-inname werd stopgezet.⁸

Ook kunnen de kransslagaderletsels bij de mens worden teruggedraaid, door een vetarm, laag cholesterolgehalte, vezelrijk dieet alleen,⁹⁻¹⁰ of door een aangepast, vetbeperkt dieet plus het verlagen van de cholesterol medicatie.¹¹⁻¹²

1. W.F. Ganong: *Review of Medical Physiology*, 8th ed. Lange Medical Pub., Los Altos, CA, 1977, pp. 228-30, 356-58, 378-9.
2. G.S. Boyd: In, A.J. Vergroesen, *The Role of Fat in Human Nutrition*, Academic Press, London, 1975, pp. 353-380.

[159]

3. F.R. Lemon and R.T. Walden: *JAMA* 198:117, 1966.
4. R.L. Phillips, F.R. Lemon, W.L. Beeson, J.W. Kuzma: *AmJ Clin Nutr* 31:S191, 1978.
5. J.W. Kuzma: Why Adventists Live Longer, *Ministry*, Sept., 1989
6. A. Keys, N. Kimura, A. Kusukawa, et al.: *Ann Intern Med* 48:83, 1958.
7. R.W. Wissler: In, E. Braunwald, et al: *Heart Diseases*, Vol. 2, W.B. Saunders Co, 1980, pp. 1221-1245.
8. M.C. Armstrong, E.D. Warner, and W.E. Conner: *J Atherosclerosis Res* 8:237, 1968.
9. D. Ornish, S.E. Brown, L.W. Scherwitz, J.H. Billings, W.T. Armstrong, T.A. Ports, S.M. McLanahan, R.L. Kirkeeide, R.J. Brand, and K.L. Gould: *Lancet* 336:129, 1990.
10. M.G. Crane and G. Shavlik: *Preliminary report*, Oct. 1, 1989.
11. C.R. Ost: *Scandinav J Clin & Lab Investig*, Sup 93:241-45, 1967.
12. D.H. Blankenhorn, S.A. Nessium, and R.L. Johnson: *JAMA* 257: 3233-40, 1987.

[160]

Hoofdstuk 22

ANDERE MANIEREN WAAROP 'VRIJ VET' ZIEKTEN VEROORZAAKT

Olie die we gewoonlijk via de voeding binnenkrijgen, heeft verschillende koolstofketenlengtes. Het kunnen 12, 14, 16, 18 of 20 koolstofatomen in de keten zijn, die aan elkaar zijn gehaakt met een enkele of dubbele binding ertussen. Aan één uiteinde zijn twee zuurstofatomen met elkaar verbonden. Waar er een enkele binding tussen de koolstofatomen is, zijn er ook twee waterstofatomen, die aan elk koolstofatoom zijn vastgehaakt, direct tegenover elkaar. Waar er ook maar een dubbele binding is, is er slechts één waterstofatoom aan de koolstof vastgehaakt, en die dubbele binding wordt 'onverzadigd' genoemd. Dit is erg belangrijk, want als er een dubbele binding is met slechts één waterstofatoom, maakt de keten een draai van 60 graden bij elk van de koolstofatomen. Als de waterstofatomen in dezelfde richting uitsteken vanaf de koolstofatomen bij de dubbele binding, wordt dit een 'cis'-arrangement genoemd. Deze cis-opstelling geeft een 'U'-vormige draai van 120 graden in de ketting. Het vet in planten komt alleen voor als het cis-isomeer. Als de waterstofatomen in tegengestelde richtingen uitsteken, vormen ze een grillig 'Z'-vormig transvet. Transvetzuren worden gevormd wanneer vetten worden verwarmd, tijdens het raffinageproces of wanneer ze door de maag van een herkauwend dier gaan.¹⁻²

Het aantal koolstofatomen in de keten, het aantal en de locatie van de dubbele bindingen en de richting van de waterstofatomen zijn erg belangrijk, omdat deze de grootte en vorm van de vetmoleculen bepalen. Wij komen hier later op terug.

Het lichaam kan verzadigde en enkelvoudig onverzadigde vetten maken, maar ze kunnen geen vetzuren maken met twee of meer dubbele bindingen, de zogenaamde meervoudig onverzadigde vetten. Er zijn twee belangrijke oliën die we in het

[161]

voedsel moeten krijgen, omdat we ze niet zelf kunnen maken. Deze 'zeer belangrijke' oliën zijn achttien koolstofatomen lang en hebben twee of drie dubbele bindingen die precies zijn gelokaliseerd. Ons lichaam heeft dagelijks ongeveer drie gram omega-6-linolzuur of gamma-linoleenzuur en één gram omega-3-alfa-linoleenzuur nodig. Deze worden gebruikt om zeer belangrijke chemicaliën te maken, die prostaglandinen, tromboxanen en leukotriënen worden genoemd en 18-hydroxyvetten.

De meeste groenten, fruit, granen, knollen en groene bladgroenten hebben een relatief laag vetgehalte, meestal minder dan 20 procent van de calorieën. Aan de andere kant bevatten noten, olijven, avocado's en vetrijke zaden zoals sojabonen of zonnebloempitten veel vet. In plantaardige producten vormen de essentiële vetzuren doorgaans meer dan de helft van de vetzuren. Dit geldt niet voor de vetten in vleesvoedsel, melk en eieren. De helft of meer van de calorieën uit rund-, varkensvlees, melk en eieren komt uit vet, en minder dan 12 procent van de rund-, varkensvlees- en botervetzuren zijn van het essentiële (belangrijke) type.⁵ De dieren hebben de essentiële vetten opgebruikt en opgeslagen andere soorten, zoals enkelvoudig onverzadigde of volledig verzadigde vetten in hun weefsels.

Het proces van het raffineren van sojabonen tot sojamargarine bemoedijkt het probleem van het verkrijgen van goed vet en andere in vet oplosbare voedingsstoffen nog verder. Meer dan de helft van de essentiële oliën in de sojaboon is veranderd in verzadigde of enkelvoudig onverzadigde olie,

en meer dan 25 procent van de vetten met twee of drie dubbele bindingen, is uit vorm gebogen van het cis- naar het trans-isomeer.⁵⁻⁶ Ook veel dubbele bindingen worden geoxideerd (verbrand).

Op negen belangrijke manieren kan een teveel aan geraffineerde (verrijkte of verfijnde) vetten en dierlijke vetten onze gezondheid verstoren. Deze worden hieronder besproken.

Obesitas (overgewicht):

Het eerste probleem is 'lege calorieën'. Vetten leveren negen calorieën per gram, wat meer is dan het dubbele van wat eiwitten of koolhydraten opleveren. Om in de vrije staat op de markt te worden gebracht, moeten ze worden 'verfijnd' om bepaalde chemicaliën te verwijderen die de olie verkleuren, spatten in de koekenpan veroorzaken of ervoor zorgen dat de olie gemakkelijk ranzig wordt. Tijdens de verwerking worden bijna alle eiwitten, koolhydraten, mineralen, vitaminen, vezels en plantensterolen verwijderd. (plantensterolen vormen in de darmen een soort barrière voor de opname van cholesterol in het lichaam) Andere voedingsmiddelen moeten dan voor deze onbalans zorgen. De gemiddelde Amerikaan voegt dagelijks ongeveer een ons van dit calorierijke, olieachtige, vette materiaal toe aan zijn eten. Om zoveel olie te krijgen zou je vijftien middelgrote korenaren of vier ons sojabonen moeten eten. Een van de ernstige kwalen waar beschaafde landen mee kampen is zwaarlijvigheid. We kunnen begrijpen hoe gemakkelijk het voor iemand is, om overgewicht te krijgen door vetrijk voedsel met een hoog caloriegehalte.

[162]

Interferentie (soort vermenging) met de spijsvertering:

Wanneer ze zich in de vrije staat bevinden, buiten de plantencellen, interfereert olieachtig vet met de spijsvertering. Vetten hebben de hoogste caloriedichtheid van alle voedingsmiddelen. Ze verlengen de ledigingstijd van de maag, bedekken het voedsel en verstoren de juiste werking van spijsverteringsenzymen op eiwitten in de maag. Er moeten onderzoeken worden gedaan, om het effect van de vrije vetten op de absorptie van grote complexen van aminozuren, macromoleculen, te bepalen, die op deze manier kunnen worden geabsorbeerd en het immuunsysteem kunnen ontregelen. Er moeten ook onderzoeken worden gedaan om te bepalen, op welke manier de dunne darm vet zal opnemen. Zal het in de lymfekanalen worden opgenomen als cholesterolbevattende chylomicronen en VLDL, of in de poortader worden opgenomen als lecithine-achtige fosfolipiden? Met andere woorden: als het vet langzamer in de darmen terechtkomt, bijvoorbeeld door een geleidelijke afgifte van vet uit de plantaardige vezels, gaat het dan rechtstreeks naar de lever via de poortaders, in plaats van eerst naar de longen en het lichaam te gaan, via het lymfesysteem, zoals dat gebeurt wanneer vrij vet wordt gegeten? Dit zou een verschil maken in de manier waarop het lichaam het vet metaboliseert. (metabolisatie is de snelheid van stofwisseling).

Ophoping van cholesterol in lichaamsweefsels:

De combinatie van verhoogde vorming van cholesterol om de toegevoegde vrije vetten te emulgeren en te gebruiken, samen met de verlaagde vezelinname, resulteert in een geleidelijke ophoping van cholesterol in de lichaamscellen. In de slagaders vervormt de herhaalde drukverandering bij elke hartslag, het vezelige weefsel en de cholesterolkristallen. Het lijkt erop dat deze herhaalde irritatie door het cholesterolkristal in de slagaderwand door zijn piëzo-elektrische effect een verdikking van het vezelige weefsel veroorzaakt en de dood van de, met cholesterol beladen, fagocyten veroorzaakt. Het resultaat is verharding van de slagaders en/of verstopping van de binnenkant van de slagader.¹⁰

Vetzuren maken celmembranen:

Vetzuren worden voor meer dan alleen een energiebron gebruikt. Elke cel heeft een dubbele laag lecithinen, dit zijn vetzuren die chemisch verbonden zijn met een fosforcomplex. Sommige cellen veranderen hun celwanden elke vijf minuten. Binnen deze dubbel omliggende celwand bevinden zich een aantal 'celwerkplaatsen', die ook een dubbele bekleding van lecithinen hebben. Het lichaam

gebruikt lecithinen niet rechtstreeks uit het voedsel, maar breekt ze af en maakt zijn eigen lecithinen, speciaal ontworpen voor ons lichaam, uit het vet, het eiwit en de glucose die we eten.

Het belangrijkste is dit. Als we te veel verzadigde vetten of transvetten eten en deze in de celwanden krijgen, zullen de celwanden te stijf zijn om goed te kunnen werken. Een overmatige ophoping van cholesterol zorgt er ook voor dat de celwanden stijf worden. Meervoudig *on*verzadigde vetten in de celwand zorgen ervoor

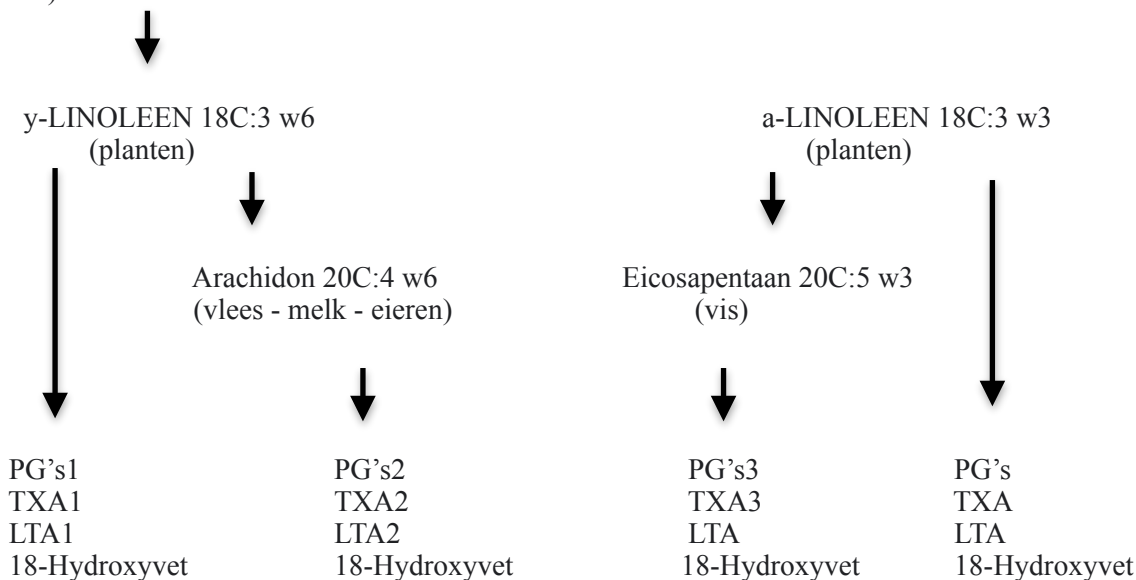
[163]

dat deze flexibel is. Stijve celwanden zijn gemakkelijk aan te vallen door virussen en ziektekiemen. De kans is groter dat ze bezwijken aan kanker en andere problemen.¹¹ Uit onderzoeken die Aloia en ik hebben gedaan, naar transvetten in vetopslagplaatsen en celmembranen, blijkt dat deze transvetten geleidelijk de lichaamsvet-opslagplaatsen en celmembranen verlaten, zodat ze binnen een jaar zijn ingeruild voor verse nieuwe uit het dieet.¹²

De juiste celvetten produceren de juiste celchemicaliën: ¹³⁻¹⁴

De cellen gebruiken vetzuren uit hun celwanden en van elders als grondstof voor de vorming van vier soorten belangrijke chemicaliën in het functioneren van het lichaam. Dit zijn prostaglandinen, tromboxanen, leukotriënen en 18-hydroxyvetten. Omega-6-vetten worden gekanaliseerd via de arachidonzuurroute en de omega-3-vetten worden gekanaliseerd via de eicosapentaanzuurroute. Als de belangrijkste chemische route via arachidonzuur loopt, zal het type prostaglandinen en tromboxanen ervoor zorgen dat de slagaders zich vernauwen en de bloedplaatjes plakkerig worden.¹⁵ Vlees, melk en eieren zijn een bron van voorgevormd arachidonzuur, en vis is een bron van voorgevormde eicosapentaanzuren.

LINOLZUUR 18C:2 w6
 (Planten)

Er valt nog veel te leren, maar het beschikbare bewijs wijst erop, dat vetzuren in het celmembraan van groot belang zijn in de celchemie. Hoe dit precies zit, moet nog worden uitgewerkt; maar we weten hoe we de beste bron van vetzuren kunnen verkrijgen. Als we voor tweedehands naar de dieren gaan, krijgen we overheersend een arachidonzuurtype vet. Als we naar de vis gaan, krijgen

we de overhand op een eicosapentaansoort. Als we naar verwerkte oliën gaan, zullen de producten uit omega-6-vetten de boventoon voeren. Wanneer we naar de planten gaan, kan kan het lichaam

[164]

een route selecteren, die door een van deze 20-koolstofvetten gaat, of volg anders een geheel andere route, te beginnen met de 18C:2 w6- of 18C:3 w3-bronchemicaliën. Wie van ons kan zeggen dat dat niet belangrijk is? In één onderzoek werd 'een absolute toename van 1% in a-linoleenzuur (vetvoorraden) geassocieerd met een afname van 5 mm. Hg in de systolische (bovendruk) bloeddruk.'¹⁶ Er is aangetoond dat een vegetarisch dieet de vetzuren in de bloedplaatjes en de functie van de bloedplaatjes dramatisch verandert.¹⁷

Juiste vetten nodig voor het immuunsysteem:¹⁸⁻²⁰

In het lichaam gebruiken bepaalde lymfocyten (witte bloedcellen), T-cellen genaamd, de leukotriënen (vetstof met een hormoonachtige functie) uit vetten, om te communiceren met andere lymfocyten, B-cellen genaamd, en polymorfonucleaire (polys) cellen (soort van witte bloedcellen). Het soort vetten dat we eten, beïnvloedt dus hoe ons lichaam reageert op infectieuze agentia (infectieaandoeningen), die ziekten kunnen veroorzaken, of het nu een verkoudheid of kanker is. Bij reumatoïde artritis lijkt het lichaam bijvoorbeeld op deze manier op het infectieuze bestanddeel te reageren.²¹ De T-lymfo-cyten sturen de B-lymfocyten, met een leukotrieën, om antilichamen tegen de artritiskiem te maken. De T-lymfocyten sturen de polys ook door een leukotrieën, om het kiem-antilichaamcomplex op te sporen, op te slokken en te verteren. Als het verkeerde vet in de voeding zit, slaagt het systeem er niet in zijn werk te doen, en de ziektekiem blijft problemen veroorzaken. Als de persoon snoepjes met geraffineerde suiker binnenkrijgt, zijn de polys verblind en hebben ze moeite met het vinden van het kiem-antilichaamcomplex, zodat het afweersysteem niet werkt.

Vet- en zuurstoftransport:

Diëten met veel vrije of zichtbare vetten verhogen het vetgehalte in het bloed en zorgen ervoor dat de rode bloedcellen aan elkaar plakken in wat 'rouleau-vorming' wordt genoemd. Deze situatie kan tot twaalf uur na een vette maaltijd aanhouden. Zolang ze zich in deze toestand bevinden, kunnen ze niet gemakkelijk zuurstof opnemen in de longen, noch kunnen ze vrijelijk de zeer kleine haarvaten binnendringen en hun zuurstof gemakkelijk opgeven.

Vetbolletjes (micellen) beschadigen weefsel:

Andere auteurs hebben een situatie beschreven, waarin kleine vetbolletjes, micellen genaamd, in hoge concentraties in de weefsels terechtkomen tijdens een vetrijk dieet. Deze kunnen celmembranen verstoren, zoals minuscule cirkelzagen. Als dit zou gebeuren in een kritische cel, zoals de geleidende zenuwbundel in het hart, kan dit een 'bundeltakblokkade' of een hartritmestoornis veroorzaken.²⁴

Vetrijk dieet en giftige radicalen:²⁵⁻²⁶

Het vetrijke dieet draagt op nog een andere manier bij aan het veroorzaken van huidkanker, kanker van de dikke darm en diverticulose (uitstulpingen van de darmwand in de buikholte) van de dikke darm. De onverzadigde dubbele bindingen worden beschermd tegen de aanval van zuurstof, zolang ze zich binnen de plantencelstructuur bevinden. Vanaf het moment dat de granen of ander plantaardig materiaal worden gemalen of de olie uit de producten wordt geperst,

[165]

begint zuurstof de dubbele bindingen aan te vallen. Hoe meer dubbele bindingen er in de olie zitten, des te groter zal het aantal geoxideerde (verbrande) dubbele bindingen zijn. Deze geoxideerde vetten vormen vervolgens de celmembranen, een gevaarlijke plek voor hen, om te verblijven.

Wanneer er een hoge concentratie meervoudig onverzadigde triglyceriden (bloedvetten) of cholesterol in het bloed en de huid aanwezig is, kunnen deze door zonlicht worden bestraald en in giftige radicalen worden omgezet. Deze giftige radicalen beschadigen de huidcellen, zodat ze kankerachtig worden. Een enigszins vergelijkbare situatie doet zich voor in de dikke darm. Wanneer een persoon een dieet volgt dat weinig vezels en veel meervoudig onverzadigde vetten bevat, kunnen de dubbele bindingen van het vet, de galzouten en cholesterol worden aangevallen, door bacteriën in de dikke darm met de vorming van giftige, toxische radicalen. Deze giftige radicalen kunnen schade aan het slijmvlies van de dikke darm veroorzaken, zodat kleine divertikels (uitgerekt stukje wand in de dikke darm) een uitzakking van de dikke darm ontwikkelt, of kanker in de dikke darm begint. Kanker van de huid, de borsten, de eierstokken, de alvleesklier, de prostaat en de dikke darm worden allemaal toegeschreven, aan een dieet dat rijk is aan meervoudig onverzadigde oliën of dierlijke vetten.²⁷ Tot overmaat van ramp verhogen deze giftige radicalen uit vet en ranzig cholesterol het risico op hart- en vaatziekten.

1. D. Sgantas and F.A. Kummerow: *Am J Clin Nutr* 23:1111-1119, 1975.
2. R.L. Anderson, C.S. Fullmer, Jr., and E.J. Hollenback: *J of Nutr* 105:393-400, 1975.
3. L. Anderson, M.V. Dibble, P.R. Turkki, H.S. Mitchell, and H.J. Rynbergen: *Nutrition in Health and Disease*, 17ed. J.B. Lippincott Co., Philadelphia, 1982, p. 44.
4. R.J. Holman and S.B. Johnson: In *Dietary Fats and Health*, eds. E.G. Perkins and W.J. Visek, Am Oil Chemists' Society, Champaign, Illinois, 1983, pp 247-266.
5. F.N. Hepburn, J. Exler, J.L. Weihrauch: *JADA* 86:788-793, 1987.
6. D.L. Carpenter and H.T. Stover: *J Amer Oil Chem Soc* 50:372-376, 1973.
7. J.N. Hunt and D.F. Stubbs: *J Physiol* 245:209-225, 1975.
8. R. Jian, N. Vigernon, Y. Najean, and J.J. Bernier: *Digestive Diseases and Science* 27:705-711, 1982.
9. C.M. Surawicz, D.R. Saunders, J. Sillery, C.E. Rubins: *Am J Physiol* 240:G157-162, 1981.
10. W.A. Boyd: *A Textbook of Pathology*. Lea & Febiger, Philadelphia, PA, 1943, p. 395.
11. R. Aloia: Lorna Linda VAH, Lorna Linda, CA., Personal communication.
12. M.G. Crane, R. Zielinski, and R. Aloia: *Am J Clin Nutr* S48:920, 1988.
13. J.E. Kinsella, G. Bruchner, J. Mai, and J. Shimp: *Am J Clin Nutr* 34:2307-18, 1981.
14. Marshall, LA, A Szczesniewski, and PV Johnston: *Am J Clin Nutr* 38:895-900, 1983.

[166]

15. S. Moncada and J.R. Vane: *NEJMed* 300:1142-1147, 1979.
16. E.M. Berry and J. Hirsch: *Am J Clin Nutr* 44:336-340, 1986.
17. M. Fisher, P.H. Levine, B. Weiner, I.S. Ockene, B. Johnson, M.H. Johnson, A.M. Natale, C.H. Vanderil, J Hoosgasian: *Arch Int Med* 146:1193, 1986.
18. P.V. Johnston: In *Advances in Lipid Research- Vol 21*, ed.R. Paolettl and D. Kritchevsky, Academic Press, Orlando, 1985, pp. 103-141.
19. J. Merten: *Prog. Lipid Res.* 20:851-856, 1981.
20. F.V. Chisari, L.K. Curtiss, and F.C. Jensen: *J Clin Invest* 68:329-336, 1981.
21. J.H. Vauhan: *Hospital Practice* 19:101-107, 1984.
22. E. Kijak, G. Foust, and R. Steinman: *Calif. State Dental Assoc.* 32:349, 1964.
23. M. Friedman, S.O. Byers, and R.H. Rosenman: *JAMA* 193: 882-86, 1965.
24. A.M. Katz and F.C. Messlneo: *Hospital Practice*, July, 1981, pp. 49-59.
25. H.S. Black, J.T. Chan, and G.E. Brown: *Cancer Res.* 38:1384, 1978.
26. F.A. Kummerow: *Amer. J. Clin. Nutr.* 32:58-83, 1979.
27. E. Wynder: *J Amer Diet Assoc* 71:385-392, 1977.

[167]

Hoofdstuk 23

GODS WARE GENEESMIDDELEN – HET GEHEIM VAN SUCCES

Gods ware geneesmiddelen:

In de zoektocht naar gezondheid zijn er vele stemmen. Elke maand brengt mij aandacht voor nieuwe medicijnen of behandelingen, die een mate van verlichting van de ziektesymptomen bieden. Deze zijn op zichzelf niet allemaal verkeerd. Patiënten krijgen een middel voor onmiddellijke verlichting of tijdelijke correctie, maar de tragedie is dat er weinig of niets wordt gedaan om de oorzaak en het ware geneesmiddel aan te wijzen. Veel vitaminepreparaten, kruidendrankjes en geheime formules worden aangeprezen als levensoplossing. Deze kunnen onder bepaalde omstandigheden nuttig zijn; maar ook hier zal de patiënt, tenzij de grondoorzaak van de kwaal wordt gecorrigeerd, blijven lijden onder de gevolgen van voortdurende ongehoorzaamheid aan de gezondheidswetten.

Een coronaire (kransslagader) bypass-operatie of het verwijderen van galstenen kan bijvoorbeeld noodzakelijk zijn, soms onder levensbedreigende omstandigheden, maar deze twee operaties pakken de oorzaak van de ophoping van cholesterol in het lichaam en de verstopte slagaders niet aan. Ze temporiseren (uitstellen) alleen maar, en tenzij de arts en de patiënt de oorzaak van de ziekte proberen te corrigeren, volgt er snel een slechtere toestand. Wat zijn de ‘echte geneesmiddelen’ die als basis zouden moeten dienen voor elke therapeutische aanpak?

Als we de Schrift bestuderen, ontdekken we dat God Israël kennis liet maken met gezondheidswetten die hun tijd ver vooruit waren. Tijdens hun gigantische woestijntocht, werden twee miljoen Israëlieten geconfronteerd met een sanitair probleem. Hoe was een epidemie van dysenterie (darminfectie), cholera of darmparasieten tegen? Ze moesten een plaats aanwijzen waar ze konden faeceren.

[168]

Ze moesten een schopje aan hun riem dragen, een gat graven, hun behoefte doen en de uitwerpselen bedekken (Deut.23:13). Voordat ze aten, moesten ze hun handen tot aan de elleboog wassen. Eén van de redenen was, dat ze hun linkerhand gebruikten om zichzelf schoon te maken na een stoelgang. Bedenk dat de kiemtheorie pas in de jaren zestig van de negentiende eeuw werd aanvaard in de tijd van Koch en Pasteur. Israël kreeg de beginselen van reinheid, door zich te wassen en in quarantaine te plaatsen om de verspreiding van infectieuze agentia (organismen die een infectie of vergiftiging kunnen veroorzaken) te voorkomen (Lev.11,13-15). De moeder en de pasgeborene kregen een eenvoudige manier ter bescherming tegen infectie. Ze moesten gedurende enkele weken na de bevalling als ‘onrein’ worden behandeld (Lev.12).

In onze tijd, na nog eens ruim drieduizend jaar van degeneratie van het mensdom, heeft God ons nog specifiekere informatie gegeven over Zijn ware, hygiënische voorzorgsregels. Deze omvatten het volgende:

- Een zuiver geweten (2SM281).
- Reinheid, zuiverheid van leven, schoon, gerieflijk huis(2SM287).
- Eenvoudige kruiden (2SM289,293-4).
- Behandelingen met warme en koude kompressen (2SM290).
- Vreugde (2SM298).
- Houtskool (2SM298-9).

We benadrukken een speciale lijst met zeven **natuurlijke** geneesmiddelen en één **bovennatuurlijk** geneesmiddel.

“Zuivere lucht, zonlicht, soberheid, rust, lichaamsbeweging, goede voeding, het gebruik van water, vertrouwen op Goddelijke Kracht, dit zijn de ware geneesmiddelen. Ieder mens zou kennis moeten hebben van de herstelmechanismen van de natuur en hoe deze toe te passen.”
(MH127)

Hiervan is het acroniem (letterwoord) **NEWSTART** gemaakt, zodat we deze beter kunnen onthouden.

VOEDING (Nutrition):

Een zeer gezond dieet kan worden verkregen als u

- (a) alle geraffineerde voedingsmiddelen vermijdt;
- (b) de juiste, bij voorkeur biologisch geteelde, landbouwproducten selecteren, die een adequate, evenwichtige inname van aminozuren, essentiële oliën, vitaminen, mineralen en sporenelementen opleveren;
- (c) kies de soorten voedingsstoffen die u zullen helpen gewicht te verliezen of aan te komen als dat nodig is, het immuunsysteem te versterken en het lichaam te zuiveren van overtollig cholesterol en vet, hetgeen de bloedsomloop schaadt en degeneratie veroorzaakt.

[169]

De volgende leidende principes worden aanbevolen:

1. Selecteer lekkere, smakelijke gerechten uit de onderstaande items:

Al het fruit, ongezoet, bij voorkeur vers, maar ook bevroren of ingeblikt in vruchtensap of in water verpakt.

Alle groenten, vooral raapstelen, broccoli, savooiekool, boerenkool, mosterdgroen, kool en radijsgroen, enz.

Gebruik spaarzaam voedsel met een hoog oxalaatgehalte (oxalaat is een organisch zuur), zoals spinazie, snijbiet, bietengroen, pinda's of rabarber.

Alle kruiden die mild zijn.

Alle peulvruchten (bonen, erwten, linzen en kikkererwten)

Alle volkoren granen. U hebt dagelijks twee soorten nodig, plus een peulvrucht of groente om een optimale balans van aminozuren te krijgen

Noten met mate; de betere zijn amandelen, hazelnoten, pecannoten en walnoten. Pindakaas of pinda's worden niet aanbevolen.

2. Eet geen dierlijke producten:

Geen vleesvoedsel

Geen eierdooiers

Geen melkprodukten

3. Eet geen geraffineerd voedsel:

Geen olie, margarine, bakvet

Geen suiker, siroop of vrij zetmeel

Geen wit brood, witte rijst

Geen ontkiemd maïsmeel

Geen gluten- of sojavaliesvervangers

4. Alle voedingsbehoeften van een 'goed' **PREVENTIEF** dieet kunnen worden verzekerd door een dagelijkse portie van de onderstaande voedingsmiddelen:

Een citrusvrucht of een alternatieve bron van vitamine C.
Een extra portie fruit
Een gele groente zoals wortels, pompoenen, enz.
Een groene groente, weinig oxalaatgroenten, -2 kopjes (gekookt volume)
Een peulvrucht, zoals bonen, erwten, linzen, kikkererwten, enz.
Twee tot drie verschillende volkoren granen
Knollen, noten, olijven en avocado's kunnen naar wens worden gegeten

5. Degenen die een 'goed' THERAPEUTISCH dieet volgen voor coronaire (kransslagaderlijke) hartziekten, diabetes, hypertensie (hoge bloeddruk), degeneratieve artritis (reuma) of andere aandoeningen, welke verband houden met verstopte slagaders, zouden er verstandig aan doen om de vetrijke voedingsmiddelen uit het preventieve dieet (zie hierboven) als volgt te beperken:

Geen olijven, avocado's, noten of vetrijke zaden.
Geen sojabonen of tofu

[170]

6. Voedingssupplementen:

Vitamine B-12 - neem eenmaal per week 50-500 microgram, gekauwd in het voedsel.
(Vitamine B-12 wordt alleen gemaakt door ziektekiemen of gist)
Gejodeerd zout - Als het zout beperkt is, twee kelp (jodium) pillen per dag
Vitamine D (400 IE per dag) - ALS u niet voldoende zonlicht kunt krijgen
Fluoride - gefluorideerd water behalve in gebieden met een hoog fluoridegehalte
Calcium en magnesium - ALS u niet dagelijks goede groenten kunt krijgen

ENKELE ALGEMENE REGELS VOOR EEN GOEDE SPIJSVERTERING ZIJN:

Eet langzaam, kauw het voedsel grondig, zodat het speeksel zich met het voedsel kan vermengen. Tel bij elke hap 30 tot 40 hapjes.

Vermijd vloeistoffen bij de maaltijd. Deze verminderen de speekselstroom met zijn spijsverteringsenzymen.

Twee maaltijden per dag is beter dan drie. De avondmaaltijd, als deze al wordt gegeten, moet uit fruit en/of droog geroosterd brood bestaan.

Eet gedurende de week een verscheidenheid aan fruit, groenten, volle granen, knollen en peulvruchten uit verschillende teeltgebieden, maar een beperkte variëteit van vier of vijf per maaltijd.

Voldoende natrium (zout) is meestal in natuurlijke staat in de voedingsmiddelen aanwezig. Breng uw eten op smaak met citroen, ui en veilige kruiden. Als u zout verdraagt, gebruik dan gejodeerd zeezout. Als u het zout beperkt, neem dan dagelijks twee kelp pillen voor jodium.

Voorkom verlies van de essentiële mineralen, vitaminen en sporenelementen door veelvuldig wassen, overmatig pellen of verkeerd koken. Kook of stoom de groenten of fruit met een minimum aan water. Voeg het kooksap toe aan het voedsel. Niet te gaar koken.

OEFENING (Exercise): 'Conditionerende' oefening is wat nodig is. Hier zijn drie handleidingen om u te helpen veilig op het optimale niveau te oefenen:

1. De polsslag van tien seconden tijdens het sporten. Leer hoe u uw hartslag van tien seconden nauwkeurig kunt tellen en deze vervolgens kunt gebruiken. Oefening, stop, tel uw hartslag tien seconden, hervat de oefening. Doel: Om de hartslag tijdens de training binnen uw bereik te houden gedurende 20-30 minuten per dag.

Polsslag van tien seconden
(geschat aantal)

50-60 jaar oud = 23-22 slagen/10 sec.
60-70 jaar oud = 21-20 slagen/10 sec.
70-80 jaar oud = 19-18 slagen/10 sec.

[171]

2. Train zo intens tot u, tijdens het sporten, nauwelijks een gesprek met iemand kunt voeren.

3. Als u tijdens het sporten pijn of een zwaar gevoel in de borst, linkerarm of keel krijgt, stop dan en rust uit. Raadpleeg uw arts.

Doel: Beweeg minimaal vijf dagen per week minimaal 20-30 minuten op het optimale uithoudingsvermogen. Het lichaam heeft de neiging gemakkelijk aan conditioning te 'ontsnappen'. Wandelen is een goede oefening. Gebruik desnoods een wandelstok. Tuinieren of fietsen op de hometrainer zijn goede alternatieve trainingsmethoden.

WATER: Het lichaam heeft water nodig voor interne en externe reiniging. Drink dagelijks zes tot acht glazen zuiver water, meer als u veel zweet. Drink water bij het opstaan, tussen de maaltijden door, maar vroeg genoeg vóór het slapengaan om onderbreking van de slaap, vanwege het plassen, te voorkomen. Water drinken tijdens het sporten verhoogt het uithoudingsvermogen. U hebt voldoende water nodig, om in een periode van 24 uur, een halve tot één gallon, dit is 1,9 tot 3,8 liter urine te kunnen afgeven.

ZONNESCHIJN (Sunshine): Zonneschijn heeft verschillende voordelen voor het lichaam. Het levert de natuurlijke vitamine D omdat het het cholesterol verlaagt. Verzamel alles wat u kunt op een bescheiden manier, maar vermijd verbranding. Voor voldoende vitamine D heeft u dagelijks minimaal tien minuten blootstelling aan de helft van uw gezicht nodig. Vitamine D kan wekenlang in vet worden opgeslagen. Voldoende vitamine C en E uit citrusvruchten en volle granen, samen met correctie van de hoge cholesterol- en triglyceridenwaarden (vetwaarden) in het bloed en de weefsels, kunnen helpen beschermen tegen huidkanker.

ONTHOUDING (Temperance): We hebben hulp nodig om af te komen van alle schadelijke drugs. We moeten alle thee, koffie, frisdranken en alcoholische dranken uit ons dieet schrappen. Gebruik in plaats daarvan gewoon, zuiver water. Zelfs goede dingen moeten met mate worden gebruikt.

LUCHT (Air): Er is zuivere, frisse lucht nodig. Dit betekent dat er geen tabaksrook of smog is. Het betekent goede lucht met negatief geïoniseerde deeltjes zoals die aanwezig zijn in de lucht nabij bossen, meren en oceanen. Adem diep in als onderdeel van oefeningen.

RUST (Rest): Zorg voor voldoende rustgevende slaap. Een licht avondmaal, niet te dicht voor het slapen, kan helpen. Probeer stressvolle omstandigheden te vermijden. Ontwikkel goede gewoonten, dit zal helpen. 'Jetlag' leert ons dat het lichaam het beste werkt met gewoontes. Een ontspannende duik in warm water kan u helpen voldoende te ontspannen na een stressvolle dag, zodat u die slaappil niet nodig heeft.

VERTROUW OP GOD (Trust in God): Laat uw leven in Gods handen rusten. Een blijvend geloof in een liefdevolle God zal u helpen lichamelijk en geestelijk tot rust te komen. Hij is

[172]

helemaal bereid om al onze fouten uit het verleden te vergeven, hoe vreselijk deze ook mogen zijn. Hij heeft beloofd onze schuld van ons weg te nemen en ons te reinigen, alsof we nooit gezondigd hadden. Vraag Hem. Hij belooft de geest te vernieuwen, en zelfs al die mentale (verstandelijke) verslagen van onze zonden uit te wissen (1 Joh.1:9; Ps.103:12; Rom.12:1,2; Ps.51:1-13).

Als we alleen maar ‘gewillig gemaakt willen worden’ (2 Kor.8:12; Fil.2:5), zal Hij in onze gedachten werken, zodat we het goede willen doen, en ons met Zijn kracht in staat zullen stellen Hem te gehoorzamen (Hebr.8:10-12; Fil.2:13; Kol.1:11,12,29). Al Zijn Wetten zijn in werkelijkheid beloften. Elke belofte die Hij bij wijze van Wetgeving heeft gedaan, maakt deel uit van onze erfenis (Deut.33:4; Gal.3:17-19). We kunnen nu beginnen onze erfenis van de Hemelse Vader te verkrijgen (Ef.1). Toen Christus stierf, waren Zijn wil en testament volledig van kracht geworden (Hebr.9:15-17). Wij kunnen in Zijn familie worden geadopteerd, ‘wedergeboren worden’ (Johannes 3:3-13; Kol.1:12). We hebben dan het recht, om door gebed naar Zijn troon in de Hemelse rechtbank te gaan en ons verzoek aan Jezus voor te leggen: de Executeur-Bemiddelaar van het nalatenschap (Hebr.8:1-6; 4:16). Als we door geloof gaan, na berouw en toewijding aan Hem, ontvangen we de beloofde zegen, wanneer wij vragen in overeenstemming met de wil van God

“Gij bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in uw wellusten doorbrengen zoudt.”

(Jak.4:3)

Jezus zei in Zijn gebed voor de discipelen:

*“Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. **Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel also ook op de aarde.** Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.”*

(Matth. 6:9-13)

Wij moeten onze naam in de belofte zetten, onze eigen naam in het testament, als we het lezen. Bijvoorbeeld:

“Want alzo lief heeft God [vul uw naam in] gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat, wanneer [vul uw naam in] in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”

(Joh.3:16)

“Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens; Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en u in de liefde geworteld en gegrond zijt; Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.”

(Ef.3:16-21)

[173]

Hoofdstuk 24

DE VOORDELEN VAN GODS WARE GENEESMIDDELEN

De afgelopen tien jaar heeft het gezondheidsteam van het Weimar Instituut dramatische voordelen waargenomen voor veel patiënten, die kwamen, leerden en vervolgens de echte NEWSTART- geneesmiddelen toepasten. We kunnen u gemiddelden en percentages van de veranderingen geven, maar deze geven niet adequaat de toename van het gevoel van welzijn en de opmerkelijke resultaten in de verlichting van pijn en lijden weer. De volgende samenvatting geeft de belangrijkste resultaten weer die we hebben gezien.

Serumlipiden (vetstoffen in bloed): De volgende veranderingen traden binnen twee weken op in serumlipiden bij degenen met abnormale niveaus bij aanvang van de sessies:

- 9,4% daling van het cholesterolgehalte, als de initiële waarde 180 mg% of meer was.
- 31,3% daling van triglyceriden, als de initiële waarde 150 mg% of meer was.
- 22,3% toename van HDL-Chol., als de initiële waarde lager was dan 30 mg%

Werk-oefeningscapaciteit: Het vermogen van de patiënten om hun werk uit te voeren verbeterde binnen vijftientig dagen met gemiddeld 40%, zoals gemeten met de loopbandtest (Bruce-protocol).

Gewichtscontrole:

- Overgewicht (10 tot 19% boven het ideale gewicht) Gemiddeld verlies = 4,2 lbs.
(1 lbs. = 0,453kg)
- Zwaarlijvig (20% of meer boven het ideale gewicht) Gemiddeld verlies = 10,8 lbs.

En dit allemaal binnen 25 dagen zonder hongergevoel!

[174]

Coronaire (kransslagaderlijke) **hartziekte:** Degenen die binnenkwamen met angina pectoris (hartkrampen) als symptoom, vertoonden de volgende veranderingen: Drieënvijftig procent werd asymptomatisch (zonder ziekteverschijnselen) en nog eens 26 procent was definitief verbeterd op de achttiende dag. Bij 21 procent was er in die periode geen verandering. We beschikken over langere onderzoeken bij enkele patiënten die wijzen op een duidelijke regressie van atherosclerose (slagaderverkalking), zoals blijkt uit de verbetering bij het testen op de loopband en/of andere tests. We zijn momenteel bezig met het verkrijgen van vervolgegegevens over alle mensen met coronaire hartziekten. Houd de resultaten van dit onderzoek in de gaten.

Hypertensie (hoge bloeddruk): Van degenen die binnenkwamen met de diagnose hypertensie was 50 procent na twee weken normotensief (normale bloeddruk) (lager dan 140/90) en 65 procent was normotensief na drie weken **zonder medicatie**.

Diabetes: Tien procent van het juveniele (jeugdige) type en 33 procent van het volwassen type (AODM) handhaafden een nuchtere bloedsuikerspiegel, van 120 mg% of lager zonder insuline of orale hypoglykemische (te lage bloedsuikerspiegel) middelen. Degenen die insuline of medicijnen nodig bleven hebben, hadden slechts de helft van hun vorige dosis nodig om de bloedsuikerspiegel beter onder controle te houden.

Tachtig procent van de 21 diabetici met diabetische neuropathie (zenuw-aandoening) was na vier tot zeventien dagen na het NEWSTART-programma vrij van hun brandende, schietende, pijnlijke

klachten. Hun gevoelloosheid bleef bestaan, maar zelfs dit werd merkbaar verbeterd. Bij follow-up gedurende twee of meer jaren is gebleken dat de verbetering zich thuis voortzette.

Degeneratieve schijfziekte en artritis: Er was symptomatische verbetering bij meer dan de helft van de patiënten tegen de 18e dag. Gewrichtsklachten verbeterden verder langzaam over een periode van maanden en jaren. Sommige mensen hebben melding gemaakt van een verergering van de gewrichtspijn als zij een ‘beetje’ suiker of een ‘beetje’ olie in hun dieet gebruikten.

Een 29-jarige arts is de afgelopen zes jaar vrijwel pijnvrij gebleven en zijn lumbale (wervelkolom en SI-gewricht) hernia, is volledig verdwenen door middel van een computergestuurde axiale tomografie (CAT)-scan. (bij axiale tomografie wordt gebruik gemaakt van speciale röntgen-apparatuur om beelden te verkrijgen uit verschillende hoeken om ze daarna samen te voegen, waarna een dwarsdoorsnede van de kaken, zenuwen enz. wordt getoond)
(Zie illustratieve gevallen hieronder).

Reumatoïde artritis (reuma): In 1988 hadden twee van de zes patiënten met deze aandoening geen medicijnen meer nodig tegen pijn en zwelling, en bij vier van de zes patiënten was op de achttiende dag een duidelijke verbetering zichtbaar. Hoewel de beschadigde gewrichten vervormd bleven, was het fundamentele ziekteproces verminderd.

Andere ziekten: Behandeling voor een aantal andere kwalen zijn veelbelovend, gezien de resultaten in de paar maanden dat we er reeds voordeel van hebben gehad bij weinig gevallen. Deze omvatten het chronisch vermoeidheids-syndroom (E.B. Viraal

[175]

syndroom), multiple sclerose (ziekte die het centrale zenuwstelsel aantast), allergische toestanden, polymyalgia rheumatica (spierreuma) (heeft enkele maanden nodig) en lupus erythematosus (auto immuunziekte).

GEVALLEN DIE DE VOORDELEN VAN GODS WARE GENEESMIDDELEN ILLUSTREREN

De volgende individuele resultaten illustreren het soort verbetering dat we hebben waargenomen.

Coronaire hartziekte: Patiënt D.C. was een 62-jarige fabrikant uit Michigan die medio januari 1984 intense angina-pijn (hartkrampen) kreeg tijdens het joggen. Toen hij zijn arts raadpleegde, kon hij slechts vier minuten op de (Bruce) loopband oefeningen doen. voordat hij tekenen op zijn ECG kreeg, die erop wezen dat er onvoldoende bloedsomloop naar het hart was. Coronaire angiogrammen (röntgenfoto's van de bloedvaten) toonden een vernauwing van 75% aan van de rechter kransslagader en verschillende gebieden met vergelijkbare vernauwing van takken van de linker kransslagader. Zijn serumcholesterol was 220 mg% en zijn HDL-cholesterol ongeveer 25 mg%. Hij kreeg het advies om een bypass-operatie aan de kransslagader te ondergaan, maar hij koos ervoor het Weimar NEWSTART-programma te volgen. Toen hij vanuit huis belde, kreeg hij voorlopige instructies om onmiddellijk met ons therapeutische dieet te beginnen.

In april 1984, na drie weken thuis en twintig dagen in het Weimar Instituut met het therapeutische vetarme dieet, kon hij vijftien kilometer per dag wandelen, zonder pijn op de borst. Zijn cholesterol was gedaald tot 141 mg% en zijn HDL was 27 mg%. Zijn tijd op de loopband was toegenomen van zes naar negen minuten, voordat vergelijkbare veranderingen in zijn ECG optraden. De patiënt heeft zich trouw aan het dieet- en bewegingsprogramma gehouden, zelfs tijdens zijn jachtsafari's. Nadat hij het programma een jaar had gevolgd, kon hij twaalf minuten op de Bruce-

loopband lopen, voordat hij een ST-depressie van 2-3 mm kreeg. Na twee jaar kon hij 12 minuten het Bruce-protocol volgen met slechts minimale ECG-veranderingen, en de loopbandtest werd stopgezet omdat hij een hartslag van 150 had bereikt (85% van zijn maximale hartslag).

Zonder medisch advies te vragen, keerde hij terug naar zijn hobby: jagen op grote hoogte. De zomer van 1986 kampeerde en jaagde hij in Tibet op een hoogte van 12.000 tot 16.000 voet, zonder angina-pijn. Het jaar daarop maakte hij een soortgelijke jachttocht in Nepal, op ongeveer dezelfde hoogte. Sindsdien heeft hij soortgelijke excursies gemaakt, op soortgelijke hoogten in de Andes van Zuid-Amerika. Zijn serumcholesterol is gestabiliseerd op ongeveer 170 met een HDL van 34 mg%.

[176]

Patiënt M.H. was een 61-jarige Zevende-dags Adventistische ziekenhuis manager. Omdat zijn serumcholesterol door de jaren heen altijd tussen de 130 en 160 lag, voelde hij zich redelijk veilig voor een hartaanval. Zijn typische ontbijt bestond uit Mokka Mix en ontbijtgranen, twee gebakken eieren, gebakken aardappelen en pannenkoeken of wentelteefjes. Zijn favoriete lunch was een broodje pindakaas en mayonaise op witbrood. Zijn favoriet tussendoortje was chips. Hij sportte sporadisch. Tijdens een ochtendwandeling kreeg hij pijn op de borst, wat hem ertoe bracht een cardioloog te raadplegen. Uit angiografie (röntgenonderzoek waarbij de bloedvaten zichtbaar worden) bleek dat hij ernstige coronaire (kransslagaderlijke) hartziekte had en uit Thallium Heart Scan bleek dat hij een hartinfarct had, met een duidelijke verdunning van de linker hartkamer. Hij koos voor het plan om zijn levensstijl te veranderen, in plaats van de aanbevolen coronaire bypassoperatie.

Zijn aanvankelijke cholesterol bij het Weimar Instituut na twee weken thuis dieet was 120 mg% met een cholesterol/HDL-risicoverhouding van 5,2 vanwege een laag HDL (23 mg%). Zijn risicoratio bleef na twee weken op het NEWSTART-programma verhoogd op 4,8*. We hebben chroom-GTF (Glucose Tolerance Factor) en niacine-voedingssupplementen (vitamine B3) toegevoegd om zijn cholesterol synthese te verlagen en zijn HDL-synthese te verhogen. Met dit programma daalde zijn cholesterol tot 95, steeg zijn HDL tot 60 en had hij een risicoratio van 1,5. Na acht maanden op het programma was zijn herhaalde Thallium Heart Scan volkomen normaal. Alle eerdere bewijzen van een slechte bloedsomloop naar het hart waren verdwenen. Hij is met hart en ziel doorgegaan met het programma. (*Wij willen dat de risicoratio op of onder de 3,5 ligt.)

Hypertensie (hoge bloeddruk): R.M. was een 57-jarige vrachtwagenchauffeur uit Pennsylvania. Hij had last van het angst-spanningssyndroom sinds zijn dienst bij het leger, tijdens de invasie in Normandië in de Tweede Wereldoorlog. De afgelopen twintig jaar is hij geleidelijk aan in gewicht toegenomen tot 257 lbs. (1,78 centimeter lang). Acht jaar lang had hij hypertensie gehad en bij binnenkomst gebruikte hij daarvoor de volledige dosis van drie medicijnen. Naast deze voornaamste problemen had hij ook artritis (ontstekingsreuma) in de nek, aanvallen van jichtartritis (ontsteking in voetgewrichten), en was hij soms verward en vergeetachtig. Hij begon aan het programma en slikte dagelijks 43 pillen van elf verschillende medicijnen. De vergelijkende resultaten van observaties aan het begin van het programma en aan het einde van de vijfentwintig dagen worden hieronder in tabelvorm weergegeven.

Tijd	Bij aanvang	Dag 14	Dag 21
Gewicht	257 lbs.	238	235
Bloeddruk	176/108	148/96	130/90
Bloedsuiker mg% (vastend)	127	127	156
Tyglyceride (vetten) mg%	500+	239	217
Cholesterol mg%	307	289	296
HDL Cholesterol mg%	18		

[177]

Bruce-loopband (METS)	5		12
Totaal aantal pillen/dag	43	0	0

Zijn geestelijke verwarring verdween nadat de medicijnen waren gestopt, en hij voelde zich veel beter. Tegen het einde van een week had hij geen artritische (reumatische) pijn meer in zijn nek, noch angina pectoris (hartkrampen) bij inspanning. Toen hij terugkeerde naar zijn arts in het Veteranen Ziekenhuis in Pennsylvania spoorde zijn arts hem aan: “Wat je ook doet, ga ermee door.”

R.K. was een 54-jarige verkoper, die al 25 jaar overgewicht had, al twintig jaar hoge bloeddruk, met een druk van meer dan 200 zonder medicijnen, en zeven jaar lang last had van lichte vermoeidheid. Hij ontwikkelde vijf jaar eerder angina pectoris (zuurstoftekort in het hart), onderging drie jaar eerder een bypass-operatie aan de kransslagader en liet twee jaar eerder cholesterolafzettingen operatief verwijderen uit beide halsslagaders. Bij aanvang van het 25-daagse programma oefende hij zeer weinig vanwege anginapijn. Aan het einde van het programma, liep hij 22 kilometer per dag en had minder dan 2 pillen nitroglycerine (vaatverwijder) per dag nodig.

De tabel hieronder laten zijn resultaten zien.

Tijd	Bij aanvang	Dag 14	Dag 21
Gewicht	226 lbs.	200	194
Bloeddruk	160/104	148/90	138/90
Bloedsuiker mg% (vastend)	103	92	
Tyglyceride (vetten) mg%	183	102	
Cholesterol mg%	451	152	
HDL Cholesterol mg%	35	52	
Chol/HDL Risico Verhouding	12.8	2.9	
Bruce-loopband (METS)	8		9
Totaal aantal pillen/dag	24	5	7

Aan het einde van de sessie gebruikte hij half zoveel antihypertensiva (hoge bloeddrukmedicatie) als bij aanvang.

Diabetes Mellitus (suikerziekte: een teveel aan glucose of suiker in het bloed): H.J. was een 62-jarige blanke man toen ik hem voor het eerst ontmoette bij het Nameless Valley Conditioning Program nabij Austin, Texas. Door de jaren heen was hij geleidelijk aan aangekomen tot zijn gewicht 240 lbs. was. Hij had diabetes ontwikkeld en controleerde zijn bloedsuikerspiegel drie keer per dag. Met een dosis van 180 tot 200 eenheden insuline per dag kon hij zijn nuchtere bloedsuikerspiegel (FBS) onder controle houden, tussen de 140 en 160 mg%, zonder insulinerecties.

Hij deed met heel zijn hart mee aan het 25-daagse programma en verloor in die periode 35 pond. Op de vijfde dag kreeg hij insulinerecties en moest de insulinebehandeling volledig worden gestaakt. Vijf

[178]

eenheden per dag uit dezelfde fles NPH-insuline veroorzaakten hypoglykemie (een te laag bloedglucosegehalte: te weinig glucose in het bloed)). Vanaf dat moment bleef zijn nuchtere glucose gedurende de volgende veertien maanden onder de 120 mg%. Zijn gewicht stabiliseerde zich op ongeveer 190 lbs..

Daarna ging hij op een cruiseschip vakantie naar Nieuw-Zeeland. Tijdens de reis kwam hij tien pond aan en moest hij de insuline opnieuw starten. In de daaropvolgende tien maanden nam zijn gewicht toe tot 223 lbs. Zijn insulinebehoefte moest oplopen tot 60 eenheden per dag om de bloedsuikerspiegel binnen het bereik van 140 tot 160 te houden. Opnieuw begon hij, deze keer bij het Weimar Instituut, op een vetarm en vezelrijk dieet en een wandelprogramma van tien kilometer per dag, af te vallen. Op de vijfde dag had hij geen insuline meer nodig om zijn FBS binnen het bereik van 90 tot 117 te houden. Tijdens deze 25-daagse sessie verloor hij 24 pond, zijn bloeddruk daalde van 138/78 naar 106/54, zijn cholesterol daalde met 22% en zijn Chol/HDL-risicoverhouding daalde van 12,6 naar 7,4. Hij besloot zich voortaan aan het programma te houden.

Diabetische neuropathie (zenuwbeschadiging): K.M. was een 58-jarige verpleegster toen ze voor het eerst naar het bewegingscentrum kwam voor hulp. De afgelopen 25 jaar was haar gewicht geleidelijk gestegen tot haar erkende gewicht van 190 pond (lengte 1.55 cm). Ze had al 15 jaar hoge bloeddruk en gebruikte daarvoor twee verschillende medicijnen. Ze had al tien jaar diabetes mellitus (suikerziekte) en slikte daarvoor chloorpropamide (bloedsuikerverlagend middel). Vijf jaar lang had ze gevoelloosheid, tintelingen en ‘kruipende’ gevoelens in haar voeten en benen. Drie jaar lang was de pijn in haar voeten zo hevig geweest, dat ze elke avond codeïne-bevattende pijnstillers moest innemen om te kunnen slapen. Toen ze voor het eerst bij mij op kantoor kwam, zei ze dat haar voeten en enkels aanvoelden alsof ze verbrand waren door de zon. Als ze liep, voelde het alsof ze op scheermesjes liep, zelfs op een tapijt in haar zachtste pantoffels.

Op de tiende dag was ze vrij van de brandende pijn in haar voeten en benen. De gevoelloosheid bleef maar nam wel af. Haar bloeddruk werd zonder medicatie onder 138/88 gehouden. Omdat maximale doses chloorpropamide de bloedsuikerspiegel niet onder controle hield, startte ze lente en gewone insuline in een totale dosis van 30 tot 35 eenheden per dag. De daaropvolgende vier jaar bleef ze herstellen van de neuropathie, ondanks een kritische, niet-ondersteunende houding van haar familie.

Stenose (vernauwing) **van de halsslagader**: J.L. was een 49-jarige man in de importsector. Hij werd gekarakteriseerd als een workaholic, een langdurige roker en een zware koffiedrinker. Vijfentwintig jaar lang had hij hoge bloeddruk, indigestie (spijsverteringsklachten) en slapeloosheid gehad. Kort voordat hij aan het NEWSTART-programma deelnam, kreeg hij episoden van wazig zien en

[179]

voorbijgaande zwakte van de rechter bovenste extremiteit (gewricht tussen sleutel- en borstbeen). Artsen constateerden een duidelijk hoorbare bruit (geluid) boven de linker halsslagader. Ultrasoon onderzoek in twee verschillende laboratoria bracht 70% stenose van de linker halsslagader aan het licht.

Hij bleef ruim een jaar trouw aan het programma deelnemen. Toen hij om heronderzoek vroeg, merkten zijn artsen op dat er geen stenose (vernauwing) tekenen waren van de halsslagader. Zijn herhaalde ultrasone onderzoek bracht geen aanwijzingen aan het licht voor obstructie (belemmering) van de halsslagaders. De conclusie van zijn arts was, dat het aanvankelijke ultrasone onderzoek een fout was, maar hij herinnerde hen eraan, dat hij de tests in twee verschillende laboratoria had laten uitvoeren.

Vanwege zijn beroep, dat bezoeken aan het vasteland van China vereiste, werd hij onzorgvuldig met zijn programma. Zijn symptomen van voorbijgaande ischemie (verminderde bloedtoevoer) van de hersenen keerden na een jaar terug. Opnieuw zocht hij de hulp van het team van het Weimar Instituut en werd opnieuw in het programma opgenomen. Onderstaande tabel onthult enkele van zijn resultaten.

Tijd	03-02-1987	17-02-1987	26-02-1987	09-02-1989
Gewicht	152 lbs.		145	172
Bloeddruk	120/80	115/80	100/70	170/100
Tyglyceride (vetten) mg%	219	156		200
Cholesterol mg%	218	167		241
HDL Cholesterol mg%	33	41		40
Chol/HDL Risico Verhouding	6.6	4.0		6.6
Bruce-loopband (METS)	10		11.3	12
Totaal aantal pillen/dag	5	0	0	0

Degeneratieve (verslechterende) **schijfziekte**: D.E. was een 31-jarige derdejaars mannelijke geneeskunde-student toen hij lage ruggpijn begon te krijgen die uitstraalde naar de rechterbil. De pijn bereikte zo'n intensiteit, dat hij zijn taken niet langer kon uitvoeren. Computer Axiale Tomografie (CAT)-scan van de lumbale wervelkolom bevestigde wat zijn adviseur vermoedde: een hernia. Toen hij mij belde, vertelde hij mij zijn verhaal en klaagde: "Kan er iets worden gedaan met een dieet en lichaamsbeweging?" Hij vreesde dat hij zijn ambitie om arts te worden moest opgeven.

Ik vertelde hem over mijn onderzoeken, waaruit bleek dat van alle factoren die hernia's veroorzaakten, de belangrijkste niet-traumatische factoren een geleidelijk verlies van de bloedtoevoer naar de ruggengraat waren, terwijl de persoon de rug zwaar bleef gebruiken. Ik vertelde hem dat van de 170 hypertensieve (hoge bloeddruk) patiënten tussen de 35 en 69 jaar, die ik had gevolgd

[180]

in mijn praktijk in het Loma Linda VA ziekenhuis, 25 procent een hinderlijke degeneratieve (verslechterende) schijfziekte in de wervelkolom (DDD) had, en 44 procent een degeneratieve gewrichtsziekte (DJD) van de knieën, heupen en/of rug. Een derde had zijn betaalde baan voortijdig moeten opgeven vanwege rugklachten. Uit eenvoudig röntgenonderzoek bleek dat ruim 75 procent van de 170 personen DDD, DJD of beide had van de lumbale (onderrug) wervelkolom in matige tot ernstige mate.

De helft van alle personen in beschaafde landen ouder dan 50 jaar vertoont röntgenveranderingen, die kenmerkend zijn voor DJD van de heupen, knieën en/of rug. De helft van de mensen met röntgenafwijkingen zal ook het cluster van symptomen hebben, dat met de ziekte gepaard gaat. Aan de andere kant is deze ziekte relatief zeldzaam bij aboriginals of inheemse bevolkingsgroepen. Dit is echter geen nieuw probleem. Bijna alle mummies van oudere Egyptenaren van lang geleden hadden artrose (gewrichtsslijtage) van de wervelkolom van milde tot ernstige mate.¹

Een recent leerboek over orthopedie maakt deze opmerking over DJD. 'De oorzaken voor de degeneratie (van gewichtdragende gewrichten) zijn blijkbaar talrijk en gevarieerd, maar de meest voorkomende vorm van de ziekte is het gevolg van de aanhoudende vraag naar overmatig functioneren (overmatig gewrichtsgebruik) in het licht van een afnemende efficiëntie van de bloedtoevoer.'²

Pathologen vertellen ons, dat de slagaders die het ernstigst betrokken zijn bij atheroarteriosclerose (slagaderverkalking) de slagaders naar de ruggegraat zijn, vooral naar de lumbale wervelkolom.³

Silberberg⁴ rapporteerde dat muizen die een standaard muizendieet kregen, met toegevoegd cholesterol, spondylose (verstijving) van de wervelkolom ontwikkelden, en sommige van hen hadden hernia's.

Met deze informatie in gedachten, begon de jonge geneeskundestudent een programma met een vetarm, therapeutisch dieet met natuurlijke voeding, gecombineerd met een tractiesysteem (trekkende kracht), waarbij gebruik werd gemaakt van een eenvoudige schuine plank.⁵ Hij implementeerde deze onmiddellijk en voegde er een programma voor rugversterkende oefeningen aan toe.

Binnen een maand na het instellen van deze eenvoudige middelen, was hij vrijwel vrij van rugpijn. Sindsdien is hij het dieet en de rugoefeningen blijven volgen. Hij merkt dat als hij een aantal dagen buitensporig lange uren werkt, zonder voldoende slaap, de rugpijn terugkeert. Dit kan snel worden gecorrigeerd door een meer gematigde levensstijl. Een herhaalde CAT-scan van de lumbale wervelkolom (onderrug), na bijna zes jaar behandeling, toonde slechts een marginaal (gering) uitsteeksel van de tussenwervelschijf aan.

Patiënt M.G. was een 57-jarige arts toen hij na zwaar handenarbeid, een hernia in de lumbale wervelkolom kreeg. In 1977 werd een operatie

[181]

aan de tussenwervelschijf uitgevoerd na maanden van progressief verergerende pijn. Hij was zijn hele leven lacto-ovo-vegetariër (eet geen vlees, vis, schaal- en schelpdieren, wel eieren en melkproducten) geweest, maar in 1980 begon hij alle geraffineerde voedingsmiddelen en dierlijke producten te elimineren. Ik citeer die arts-patiënt.

“Toen ik ontdekte dat een slechte bloedsomloop naar de ruggengraat een belangrijke oorzaak was van hernia’s (zie hierboven), heb ik mijn levensstijl eens goed onder de loep genomen. Ik besepte dat ik een aantal veranderingen moest aanbrengen in mijn manier van leven, als ik gezonder wilde worden en niet voortijdig zou sterven. Ziet u, ik dronk gepasteuriseerde melk, at kaas en ijs, gebruikte een ‘beetje’ olie en suiker, was dol op vleesvervangers en pinda’s, hield van gebakken eieren, lacto-ovo-vegetarisch. Ik was een weekendatleet, docent op het gebied van gezondheids-hervormingen en een Adventistische arts.

“Dus heb ik de koemelk geschrapt en ben ik overgestapt op Mokka-Mix. Maar nadat ik het Mokka-Mix-label had gelezen, dacht ik: ‘Dit spul bestaat voornamelijk uit olie. Ik ben nog lang niet in het middelpunt van de doelstelling voor een goed dieet voor verstopte slagaders.’”

“Slechts één conclusie leek juist; schrap alle geraffineerde voedingsmiddelen en dierlijke producten. Geen eieren, melk, kaas, boter, olie, margarine, bakvet, suiker of siroop. Geen witbrood of witte rijst meer. Ik ben overgestapt van pinda’s en pinda’s naar amandelen en andere noten. Ik begon dagelijks twee mijl per dag stevig te lopen. Omdat ik een normaal gewicht had voor mijn lengte, hoefde ik geen olijven of avocado’s te mijden. Natuurlijk bleef ik erop vertrouwen dat God mij het verlangen en de kracht zou geven, om te allen tijde Zijn gezondheidswetten te volgen.”

“Wat zijn de resultaten geweest? Mijn rug is geleidelijk sterker geworden. Ik kan nu de boodschappen voor mijn vrouw vanuit de auto naar binnen dragen. Ik kan mijn koffer dragen, als ik op reis ga om toespraken te houden. Ik kan zelfs een zak cement van 100 pond over een korte afstand dragen met de juiste rughouding. Na de operatie en vóór het dieet was ik niet in staat al deze dingen te doen, zonder urenlang aanhoudende pijn in het rechterbeen te hebben, 30 pond tillen was het bijna maximale dat ik zonder problemen kon doen. De verbetering is geleidelijk en gestaag geweest, duidelijk merkbaar na ongeveer twee jaar op het programma en steeds beter gedurende de vijf jaar daarna.’

Reumatoïde artritis (vorm van reuma):

J.S. was een 30-jarige kreuple jongedame toen ze deelnam aan de NEWSTART-sessie in 1987. Ze werd geboren in New England en groeide daar op met een zwaar vlees- en schaaldierdieet. Op de leeftijd van 18 maanden kreeg zij reumatische koorts. Een jaar later kreeg ze juveniele

(reumatoïde) artritis. Deze aandoening beschadigde geleidelijk verschillende gewrichten in haar lichaam, waaronder de schouders,

[182]

ruggengraat, polsen, handen, voeten, knieën, vingers en tenen. In totaal had ze twintig operaties aan tien gewrichten ondergaan.

Toen ze aan het programma begon, had ze verpleegsters nodig om 's ochtends haar eerste dosis pijnmedicatie te geven. Nadat de pijn voldoende onder controle was, kon ze opstaan, zich aankleden en naar het ontbijt schuifelen. Na vijf dagen het preventieve dieet NEWSTART-programma te hebben gevolgd, had ze geen pijnmedicatie meer nodig. Op de tiende dag vroeg ze toestemming om met de wandelgroep mee te gaan, naar de reguliere picknick bij de Bear River. Ze wandelde de zes mijl zonder problemen of ongewenste gevolgen. Terwijl haar gewicht op het Instituut ongeveer 114 pond bleef, bleef haar bloeddruk onveranderd op 100/60, en haar serumlipidenniveaus (vetsubstanties in het bloed) bleven onveranderd. Een van de resultaten waar ze het meest dankbaar voor was, was de mogelijkheid om voor de eerste keer te knielen en te bidden.

Ze keerde terug naar haar huis in Colorado en ging terug naar haar werk: het verkopen van religieuze boeken. Onnodig te zeggen dat ze het programma bleef volhouden. Anderhalf jaar later besloten zij en haar man op vakantie te gaan. Ze reden langs de Grand Canyon in Arizona. Terwijl ze daar waren, wandelden ze de zeven en een halve mijl vanaf de rand naar de Colorado-rivier, brachten de nacht door en trokken de volgende dag verder. Ze keerden terug naar het Weimar Instituut om ons het goede nieuws te vertellen. Sinds ze met het programma was begonnen, had ze geen pijnmedicatie meer hoeven nemen en was ze dolgelukkig met het feit dat ze de Grand Canyon op die manier kon zien.

Multiple Sclerose:

C.H. was een 37-jarige, vrolijke, energieke jonge verkoopster toen ze steeds erger wordende vermoeidheid, stekende pijnen, wazig zicht, gevoelloosheid en tintelingen van de onderste ledematen, aandrang tot urineren en incontinentie, en mentale verwarring ontwikkelde. Binnen zes maanden na het begin van de ziekte kon ze nauwelijks rondkomen. Ze verwachtte dat ze binnenkort in een rolstoel zou belanden. Volgens haar eigen verklaring beoordeelde ze haar gezondheid destijds met '5' op een schaal van 0 tot 100 (waarbij nul staat voor dood en 100 voor perfecte gezondheid).

Na vele tests van verschillende adviseurs kwam ze erachter dat de diagnose multiple sclerose was. Alsof dat nog niet genoeg was, had ze ook meerdere allergieën. Een vriendin van haar uit de Adventkerk haalde haar over om het NEWSTART-therapeutische dieet te volgen. Binnen een maand had ze met dit dieet duidelijke verbetering geboekt, maar ze had nog steeds enige gevoelloosheid en vermoeidheid. Soms was ze beter en soms weer slechter. Ze begon bij te houden wat ze at, hoe ze zich voelde en wat ze deed. Uit een onderzoek hiervan bleek dat er bepaalde voedingsmiddelen waren, die binnen enkele uren symptomen van multiple sclerose veroorzaakten.

[183]

Met behulp van een combinatie van een rotatiedieet (verandering in eetgewoonte) en diversificatie van voedsel kon ze bepalen welk soort voedsel ze kon verdragen. Als ze alle geraffineerde voedingsmiddelen (vooral suiker), dierlijke producten, voedseladditieven (toevoegingen), gist en andere gefermenteerde producten achterwege liet, en de natuurlijke voedingsmiddelen waar ze gevoelig voor was, uitschakelde, boekte ze gestage vooruitgang.

Met dat dieet kreeg ze geleidelijk haar gezondheid terug, totdat de gevoelloosheid tegen het einde van drie maanden verdwenen was. Tegen het einde van de tien maanden kon ze weer aan het

werk, maar had ze overdag een paar rustperiodes nodig. Na veertien maanden kon ze weer voltijds werken. Vervolgens beoordeelde ze haar gezondheid met 95 op haar schaal van nul tot 100.

Haar voedingsbestanddelen zijn geselecteerde volle granen, groenten en peulvruchten. Ze kan bepaalde voedselcombinaties tijdens dezelfde maaltijd niet verdragen. Ze is inmiddels voldoende hersteld, zodat ze af en toe een stukje suikerarm vers fruit kan eten. Ze merkt dat salades en een speciaal gistvrij brood haar meer energie geven. Haar oefening bestaat uit twee kilometer wandelen per dag of een gelijkwaardige hoeveelheid hometrainerbeweging. Ze neemt voldoende rust. Speciaal geselecteerd gezuiverd water om te koken en te drinken is belangrijk. Als ze afwijkt van dit eenvoudige programma, wordt ze binnen enkele uren door gevoelloosheid en vermoeidheid gewaarschuwd voor het gevaar.

Hoewel ze geen gewoon kerklid is, is ze afhankelijk van God om haar het verlangen en de kracht te geven om correct te leven. Ze heeft voor haar eigen probleem de 'Twaalf Voorgestelde Stappen' van de Alcoholics Anonymous World Services gebruikt. Ik heb ze in mijn eigen woorden hieronder weergegeven:

1. Ik geef toe dat ik machteloos sta over mijn gebrekkige dieet en levensstijl – dat mijn leven onbeheersbaar is geworden.
2. Ik begon te geloven dat een Macht groter dan ikzelf mij weer gezond kon maken.
3. Ik neem het besluit om mijn wil en mijn leven over te dragen aan de zorg van God, zoals ik Hem begrijp.
4. Ik maak een onderzoekende en onbevreesde morele inventaris van mezelf.
5. Ik geef aan God, aan mezelf en aan een ander mens de exacte aard van mijn fouten toe.
6. Ik ben er volledig klaar voor om God al deze karaktergebreken te laten verwijderen.
7. Ik vraag Hem nederig om mijn tekortkomingen weg te nemen.

[184]

8. Ik maak een lijst van alle personen die ik schade heb berokkend, en ben bereid geworden om het met hen allen goed te maken.
9. Ik zal waar mogelijk het rechtstreeks goedmaken met zulke mensen, behalve wanneer dit hen of anderen zou schaden.
10. Ik ga door met het inventariseren van mijn persoonlijke situatie, en als ik ongelijk heb, geef ik dat meteen toe.
11. Ik probeer door gebed en overdenking [van Zijn Woord] mijn bewuste contact met God te verbeteren naarmate ik Hem begrijp, en bid [en onderzoek Zijn Woord] alleen voor kennis van Zijn wil voor mezelf en de kracht om die uit te voeren.
12. Als ik een geestelijk ontwaken heb als resultaat van deze stappen, probeer ik deze boodschap over te brengen aan alcoholisten [en anderen die gebonden zijn aan verkeerde gewoonten] en deze principes in al mijn zaken in praktijk te brengen.

Schrijfster Ellen White zegt het zo:

1. U verlangt ernaar uzelf aan God te geven, maar u bent zwak in morele macht, in slavernij aan twijfel en beheerst door verkeerde gewoonten.
2. Uw beloften en resoluties zijn als touwen van zand.
3. U hebt geen controle over uw gedachten, uw impulsen, uw genegenheden.
4. De kennis van uw gebroken en verbeurde beloften, verzwakt uw vertrouwen in uw eigen oprechtheid.
5. De kennis van uw gebroken beloften zorgt ervoor, dat u het gevoel krijgt dat God u niet kan accepteren; maar u hoeft niet te wanhopen.
6. Wat u moet begrijpen is de ware kracht van de wil.
7. De wil is de regerende macht in de aard van de mens, de macht om te beslissen of om te kiezen.

8. Alles hangt af van de juiste actie van de wil.
9. De macht om te kiezen die God aan de mens heeft gegeven; het is aan hen om die te oefenen.
10. U kunt uw hart niet veranderen, u kunt niet uit uzelf de genegenheden ervan aan God geven; maar u kunt ervoor kiezen Hem te dienen.
11. U kunt Hem uw wil geven. Hij zal uw wil aannemen, deze reinigen en aan u teruggeven.
12. Hij zal dan zowel het willen (verlangen) als het doen (leven) in u bewerken, naar Zijn welbehagen.

[185]

13. Zo zal uw hele natuur onder de controle van de Geest van Christus worden gebracht.
14. Uw genegenheid zal op Hem gericht zijn, en uw gedachten zullen in harmonie met Hem zijn.⁷

1. D. Brothwell en A.T. Sandison: Ziekten uit de oudheid, Charles Thomas, Springfield, Illinois, 1967, p. 363.
2. E. Aegeter en J.A. Kirkpatrick, Jr.: Orthopedieziekten, 4e editie, W.B. Saunders Co., 1975, p. 639.
3. W. Boyd: A Textbook of Pathology, 4e editie, Lea & Febiger, 1943, pp. 390-1.
4. R. Silberberg; Pathol Microbiol (Basilicum), 43:265-75, 1975.
5. CV. Burton: Postdoctoraal Med/c/he 70:168-183, 1981.
6. R. McKenzie: Treat Your Own Back, Spinal Publications, LTD, P.O. Box 93, Waikanae, Nieuw-Zeeland.
7. E.G. White: Schreden naar Christus, Pacific Press Pub. Assoc., 1956, pagina 47.

Indien u meer informatie wenst over de behandeling van Multiple Sclerose kunt u contact opnemen met de patiënt op P.O. Box 3076, Redwood City, CA. 94064 Neem voor meer informatie over het algemene gezondheidsprogramma contact op met de auteur van het Weimar Institute, Weimar, CA, 95736.

[186]

Hoofdstuk 25

DE ONTWIKKELING VAN DE 'OMEGA' DER MISLEIDING

De Pantheïstische ideeën over 'God in de natuur' vinden hun oorsprong in Lucifer (SPT#7:49). Waarom? Omdat deze ideeën de natuur verheffen boven God (MM91). Door de eeuwen heen heeft satan deze ideeën gebruikt om God te vernederen. Mogen wij dan verwachten, dat hij zijn tactiek aan het eind der tijden zal veranderen?

Kort na 1844 kreeg Ellen White van God de opdracht om valse leerstellingen zoals die van 'een onpersoonlijke God, die de gehele natuur doordringt', te veroordelen (8T292). In 1890 werd zij gewaarschuwd, dat van die tijd af, er een voortdurende strijd zou zijn tussen wat genoemd wordt 'wetenschap' en religie (MM98). In 1903 schreef zij een brief aan de leiders van het medisch zendingswerk, die ingaat op theorieën over God in de natuur en Zijn eigenschappen. 'De gemeente is nu in een strijd gewikkeld, die in hevigheid zal toenemen, over hetgeen, waarin u misleid bent.' (MM96) Enige tijd later schreef zij:

'Steeds opnieuw zullen wij ertoe geroepen worden, de invloed tegen te staan van mannen, die wetenschappen van satanische oorsprong bestuderen en waardoor satan werkt, om God en Christus als onpersoonlijk, onbelangrijk en als niet bestaand doet zijn.'

(9T68.5)

Wij zijn er voor gewaarschuwd, dat de ideeën, die in 'The Living Temple' (het boek dat Pantheïsme openlijk in de gemeente introduceerde) door satan zijn voorbereid als een valstrik voor de laatste dagen.

(1SM202)

Als Ellen White de 'Alpha van dodelijke dwalingen' bespreekt, wijst zij erop dat er in dit verband nog een andere dwaling zal ontstaan, die zij de 'Omega' noemt. (1SM202-3) De 'Omega' wordt beschreven als van uiterst angstaanjagende aard. (1SM197)

[187]

Zij profeteerde dat deze na een korte tijd zou volgen en dat deze dwalingen zouden worden aangenomen door hen, die niet willig waren de waarschuwingen die God gegeven had, te aanvaarden. (1SM200)

Zoals wij in het volgende hoofdstuk zullen zien, is er een strijd in de wereld gaande tussen twee verschillende ideologieën. Aan de ene kant de atheïstische vorm van het Pantheïsme, die het gehele universum ziet als alleen materie, en aan de andere kant diegenen, die het gehele universum als van geestelijke natuur beschouwen. Binnen de christelijke kerken schijnt het een strijd te zijn tussen aan de ene kant het Deïsme en aan de andere kant de spiritistische vorm van het Pantheïsme; terwijl de Bijbelse Waarheid daar tussen in ligt.

Wanneer wij de uitspraken van de Geest der Profetie nalezen met betrekking tot de speculaties en fantasieën die de mensen over God hebben, dan beschrijft zij de gevolgen van een aanname van zulke valse theorieën.

1. Zij geven aanleiding tot een strijd over de aanwezigheid en de Persoon van God. (SM202-3)
2. Zij ontnemen God Zijn positie als Soevereine Machthebber. (8T292)
3. Zij schuiven het gehele christelijke Verlossingsplan terzijde (1SM204; 8T291)
4. Resulteert in een verandering van onze religie, op opgeven van leerstellingen, die als pijlers van ons geloof gelden en een reorganisatie nodig maakt. (1SM204, 205, 208; STB/2:40)

5. Beschouwen het licht dat Christus in de Openbaring aan Johannes gaf als van geen waarde, en doen de waarheden van hemelse oorsprong teniet. (1SM204)
6. De noodzaak van verzoening erkennen ze niet, verlagen de heiligdomsdienst en het werk van Christus voor God, en maken de mens tot zijn eigen zaligmaker. (8T291; STB/7:17)
7. Maken dat de gelovige meer vertrouwen stelt in eigen kracht dan in goddelijke macht (8T292).
8. Beroven het volk van God van hun ervaringen in het verleden. (1SM204)[188]

[188]

9. Leren dat de gebeurtenissen die ons spoedig te wachten staan niet van zoveel belang zijn om er aandacht aan te besteden. (1SM204)
10. Een systeem van verstandelijke, intellectuele filosofie wordt ingevoerd. (1SM204)
11. Boeken van een nieuwe orde zullen geïntroduceerd worden. (1SM204)
12. Gevoelens en sentimenten zullen door sommigen als van grote waarde beschouwd worden. (1SM204)
13. Deugd wordt hoger geacht dan ondeugd, echter deugd in eigen kracht, heeft bij God geen waarde. (8T291)
14. De gevoelens zouden een vermenging zijn van deugd en ondeugd. (1SM199)
15. De oprichters ervan zouden in de steden een wonderbaar werk verrichten. (1SM204-5)
16. De Sabbat zal als van weinig waarde worden beschouwd. (1SM204-5)
17. Niets zal worden toegestaan dat de nieuwe beweging zou kunnen hinderen. (1SM205)
18. Zij die voortgaan aan deze Pantheïstische theorieën gehoor te schenken, zullen hun christelijke ervaring bederven, hun band met God verliezen, en er tenslotte toe geleid worden, de Bijbel als een mythe (sprookje) te beschouwen en hun eeuwig leven verliezen. (8T292)
19. Het resultaat zal vrije liefde zijn, eerst verborgen, 'onheilige geestelijke liefde', afval en spiritisme. (8T292)

Er dient opgemerkt, dat er wantrouwen bestond tussen de predikers en de medische medewerkers over de wederzijdse houding ten opzichte van de gezondheidshervorming, die een belangrijke rol speelde in de ontwikkeling van Pantheïstische theorieën te Battle Creek. (STB7:48; MS-13-01)

Zou het mogelijk kunnen zijn dat wantrouwen en vijandschap tussen de predikerstand en de medische medewerkers over gelijke strijdvrAGEN tot de ontwikkeling van de 'Omega' zullen bijdragen?

In een eerder ongepubliceerd manuscript dat Ouderling Julius White, een Bijbelleraar aan het college voor Medische Evangelisten, enige tientallen jaren geleden schreef, sprak hij de veronderstelling uit, dat de ontstane bezorgdheid en vrees over de afval van Dr. J.H. Kellogg en degenen in Battle Creek, een zeer ongezonde verhouding had achtergelaten tussen de predikerstand en de medische medewerkers. Ouderling White concludeerde dat dit wel eens een grondoorzaak zou kunnen betekenen voor de ontwikkeling van de 'Omega', en tenzij deze kloof werd overbrugd, zouden er in de predikerstand zulke zijn, die het geestelijke zo overbeklemtonen, dat zij in andere valstrikken geraken, die op het Pantheïsme berusten.

Het doet er weinig toe, door welke personen of groepen de laatste afval in de gemeente komt. De misleidingen van de 'Alpha' afval hebben aangetoond dat, noch artsen, noch predikers immuun

[189]

waren voor dwalingen. Zou dat ook niet van toepassing kunnen zijn in deze dagen van de 'Omega' afval? De persoonlijke ervaring van de schrijver is, dat Pantheïstische dwalingen het Protestantisme binnensluipen en zelfs in het Adventisme de pijlers van ons geloof aan het wankelen brengen.

Het lijkt er nu op dat, terwijl onze ogen het ministerie en het medische werk hebben afgezocht naar de komende 'Omega', deze het kamp is binnengeslopen via het EDUCATIEVE (onderwijzende) werk. In de scholen van Amerika zijn deze leringen aan de jeugd van ons land opgedrongen. Onder invloed van onze openbare scholen is onze natie weggedreven van een christelijk georiënteerd, soeverein volk naar een humanistisch/socialistische samenleving (zie voor meer informatie Barabara M. Morris, Change Agents in the Schools, Barbara M. Morris Report, Upland, CA.) En deze humanistische leringen hebben zich verspreid onder het kamp van Israël.

**LAAT DE ECHTE OMEGA NU OPSTAAN,
OM GEÏDENTIFICEERD TE WORDEN!**

[190]

Hoofdstuk 26

HET MODERNE BINNENDRINGEN VAN PANTHEÏSME

Inleiding:

Heel vaak leest men in de oecumenische literatuur en zelfs in evangelische publicaties zinsneden die, ook al lijken ze hoogdravend en ongevaarlijk, voortkomen uit en gebaseerd zijn op Pantheïstische concepten. Deze uitdrukkingen zijn zelfs in de literatuur van de Zevende-dags Adventisten opgedoken. Veel van deze uitdrukkingen zijn volledig overgenomen uit de geschriften van filosofen, die voorstanders zijn van het Pantheïsme.

Wat moet iemand buiten onze gelederen, die wellicht doordrenkt is van de terminologie (woordkeuze) en geloofsovertuigingen van het Pantheïsme, denken dat wij geloven, wanneer wij door onze selectie van uitdrukkingen Pantheïstische ideeën gebruiken om het evangelie te presenteren? Is het eerlijk als een auteur het aan zijn lezer overlaat om 'op basis van de context' te beslissen wat de overtuigingen van de auteur zijn? Zijn we niet verplicht de deuren voor valse theorieën te sluiten, in plaats van ze op een kier te zetten voor misleiding?

Leerstellige vormen van Pantheïsme:

De concepten van Pantheïsme bestaan al eeuwen onder ons. Wanneer we de artefacten (door mensen gemaakte objecten) van de archeologie onderzoeken, ontdekken we dat de god van de Pantheïsten werd afgeschilderd als grotesk en vaak geassocieerd met zonne-aanbedding. Campbell Bonner¹ beschrijft er verschillende, van Egyptische oorsprong, in zijn boek over magische amuletten. Een

[191]

zo'n ingewikkeld wezen heeft drie hoofden. Eén hoofd is een bebaarde man. Eén is kaal met een bebaarde kin, en de derde is jeugdig van karakter.

Dit figuur heeft vier vleugels en vier armen houden objecten vast. Het figuur heeft een vogelstaart waaruit een slang voortkomt, groeiend uit de onderrug. Het heeft leeuwen-koppen op de knieën en jakhalshoofden als voeten. Zulke wangedrochten herinneren ons aan de Hindoeïstische vertegenwoordiging van Shiva en andere van hun goden. Inderdaad, de beesten van Daniël en de Openbaring welke strijden tegen God, zoals gepresenteerd in Daniël 7 en 17, lijken op zulke wangedrochten.

Pantheïsme impliceert eenheid van naturen, ook al ontkent het de eenheid van naturen. Heel vaak schiet het Pantheïsme, in tegenspraak met zijn eigen principes, ver achter bij wat nodig is voor een consistente bewering van transcendentie (buiten het normale). Immanentie (fysiek waarneembaar) is geen vage verwevenheid van het goddelijke wezen met geschapen wezens.² Het Pantheïsme speculeert over de aard van het universum. Bepaalde uitspraken uit het Pantheïsme speculeren over de aard van God, en het is deze speculatie die, naar mijn mening, de grootste schade van de uitspraken zelf vertegenwoordigt.

De genoemde respondent (onderzoeker) definieert Pantheïsme als een theorie, die ervan uitgaat dat Gods aanwezigheid zich in de natuur, in de boom of in de bloem bevindt. Er komt meer bij kijken dan alleen dat concept. Het Pantheïsme probeert door de mentale (verstandelijke) gymnastiek van het herdefiniëren van woorden de drievoudige natuur van de mens in één natuur te

consolideren (handhaven). Het Pantheïsme manifesteert zich om deze reden in drie vormen; waarvan de eerste twee het meest verspreid zijn.

(1) Eén vorm **Fysicaliseert** (verpersoonlijkt) in feite de spirituele (geestelijke) en mentale (verstandelijke) aard, en beschouwt uiteindelijk alle drie de naturen als volledig **Fysiek**. Voorstanders van deze vorm doen uitspraken als: "Alleen de werelden zijn reëel; God is slechts de som van alles wat bestaat." Andere voorstanders zeggen: "God is slechts de behoeften van de mens en zodra aan zijn behoeften is voldaan, is er geen behoefte meer aan God." Het Marxistische communisme vertegenwoordigt de huidige grote voorstander van deze vorm. Toen de Russische kosmonaut om de aarde cirkelde, beschimpte Chroesjtsjov de westerse ideologie door te zeggen: "Zij waren daar urenlang en hebben nooit een engel of de Hof van Eden gezien."

(2) De tweede vorm **Spiritualiseert** (vergeestelijkt) in feite de fysieke (persoonlijke) en mentale (verstandelijke) aard, zodat het universum alleen **Spiritueel** is. Het zegt in wezen dat "God alleen echt is; de wereld is slechts een verzameling manifestaties of emanatie (uitvloeiing) van Hem, zonder realiteit of afzonderlijke substantie." Deze vorm wordt vertegenwoordigd door de leringen van auteurs als Plotinus, Spinoza of Hegel. Van deze vorm krijgen we uitdrukkingen als

'God is de ultieme realiteit', of
'De ultieme realiteit is de wil', of

[192]

'Gods wil is het ultieme wezen en de absolute realiteit'.

Volgens de Encyclopedie Britannica (1952) is deze vorm de vorm die het meest wordt gehanteerd door de westerse filosofen.

(3) De derde vorm **Mentaliseert** (verstandelijk beredeneren) de fysieke (persoonlijke) en spirituele (geestelijke) dingen van het universum en noemt het hele universum **Mentale** (verstandelijke) natuur. Logischerwijs zou deze vorm ook moeten bestaan, aangezien ons is geopenbaard dat de aard van de mens drieledig is (FCE57). De Christian Scientist Church stelt deze vorm voor. Ze concluderen: 'Verstand (mind) is het enige dat bestaat', dat 'materie een onwerkelijke illusie is, die onderhevig is aan verval en ontbinding' en dat 'verstand (mind) synoniem is met geest (spirit).'

Als u de geschriften van Pantheïsten bekijkt, beseft u dat dergelijke auteurs de concepten niet altijd zo presenteren, dat ze duidelijk in een van de drie vormen kunnen worden ingedeeld; en misschien beweren ze zelfs, dat ze in een persoonlijk 'goddelijk wezen' geloven.³ Woorden kunnen door gebruik opnieuw worden gedefinieerd, en de redenering wordt ingewikkeld en verwarrend. In wezen maakt elke vorm een einde aan het geloof in de Drie Persoonlijke Wezens van de Godheid en Hun vermogen om dingen te creëren en interpersoonlijke relaties te hebben met wezens, die naar Hun evenbeeld zijn geschapen. Voor de erkende Pantheïst bestaat er geen Wet van God, geen zonde, geen verlossing. Alle dingen blijven evolueren zoals ze zijn geweest.

1. C. Brown: Studies in magische amuletten, voornamelijk Grieks-Egyptisch. De University of Michigan Press, Ann Arbor, Michigan, 1950, p.317.
2. Zie Regis Jovilet: De God van de Rede. Burns & Oates, Londen, 1958
3. A.W. Spalding: Oorsprong en geschiedenis van Zevende-dags Adventisten, Vol. 3. Recensie & Herald Pub. Co., Maryland, 1962, p. 138.

[193]

Hoofdstuk 27

ENKELE THEORIEËN EN MANIFESTATIES VAN PANTHEÏSME

Gemeenschappelijke dingen en heilige dingen:

Het Pantheïsme zou geen onderscheid maken tussen heilige dingen en gewone dingen; ze zouden als één van natuur worden beschouwd. Wetenschappelijke discussies die over de natuur- of geesteswetenschappen gaan, zijn geschikt voor presentatie op de Sabbatdag. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen Bijbels geestelijke toespraken of preken over gezond leven enerzijds en uiteenzettingen over de anatomie en fysiologie van het lichaam of de oorzaken en preventie van ziekten anderzijds.

Het is waar dat de gezondheidsboodschap en de boodschap van verlossing met elkaar vermengd moeten worden; zij mogen niet gescheiden worden (MM250; 1SM112; Ev519). En toch beseffen we dat het evangelie van zielenverlossing en de instructie in gezondheidshervormingen één moeten zijn in doel, één in karakter en één in geest, maar niet één in aard. We kunnen het 'evangelie' van cholesterol en hartziekten (zoals het door sommige Adventisten wordt genoemd) niet gelijkstellen aan het evangelie van Golgotha. We kunnen een goed gemeenschappelijk onderwerp niet in een heilig onderwerp veranderen, door het alleen maar te combineren of af te wisselen met een Bijbelstudiedeel van een evangelische-actie. Als we beide op de Sabbatdag presenteren, kunnen we bij het publiek de indruk achterlaten dat er geen verschil is tussen goede, gewone dingen en heilige dingen (1SM39.1).

Als iemand het onderscheid tussen geestelijke dingen en materiële dingen niet duidelijk begrijpt, zal het moeilijk voor hem zijn om

[194]

het verschil tussen heilige en gewone dingen waar te nemen en in zijn denken te scheiden.

Goede gemeenschappelijke dingen en activiteiten zijn op hun plaats. Het is goed om timmerman te zijn, maar het is niet juist dat een timmerman op de Sabbat zijn werkbank in het heiligdom van God neerzet om op die dag routinematig te hameren, zagen en passen, of hij nu zelf aan God is toegewijd of niet. Op het gebied van het lichamelijke en verstandelijke, zijn zes werkdagen van de week bestemd voor gewone arbeid en de electieve (gekozen noodzakelijke) zorg voor zieken. Wij erkennen dat er gelegenheden zijn waarin sommige algemene activiteiten juist en gepast zijn en zelfs verplicht, om op de Sabbat te worden gedaan om passende redenen.

Heilige dingen zijn passend op hun plaats. Ze moeten op de door God voorgeschreven manier en met het nodige respect worden behandeld. Op het gebied van heilige dingen hebben we de heilige uren van de Sabbat en de wetenschap van verlossing die zich met de ziel bezighoudt. Natuurlijk hoeven geestelijke zaken niet beperkt te blijven tot de Sabbat. De heilige uren van de Sabbat zijn door God aangewezen als een tijdsperiode, waarin speciale nadruk wordt gelegd op geestelijke zaken, terwijl alleen die fysieke zaken die bijdragen aan de geestelijke verwezenlijking van Gods volk, op die dag onze tijd en aandacht in beslag mogen nemen.

Er staat over Jezus geschreven dat

'Hij net zo goed Gods dienst deed toen hij aan de timmermanswerkbank werkte, als toen hij wonderen verrichtte voor de menigte.'
(DA74)

En toch beseffen we allemaal, dat Hij Zijn timmermanswerkbank en gereedschap niet naar het heiligdom van God zou hebben verplaatst en op de Sabbat meubels zou hebben gebouwd. We mogen God te allen tijde aanbidden, als we bezig zijn met onze gemeenschappelijke taken, maar de uitvoering van deze taken is geen daad van aanbidding.

Het grasveld van de kerk moet misschien gemaaid worden, maar niet op de Sabbatdag. Dit geldt zelfs in het licht van de uitspraak:

‘Alles wat verband houdt met de zaak van God is heilig, en moet aldus door Zijn volk worden beschouwd.’ (2SM160)

Onlangs is er in verschillende van onze kerken een trend geweest, om tijdens de Heilige uren van de Sabbat lezingen of seminars te houden, die gaan over de zorg voor het lichaam of de zorg voor de geest. Op dit moment moeten we een duidelijk onderscheid maken tussen drie soorten lezingen, die bij dit thema van kerkdiensten of evangelisatie-acties betrokken kunnen zijn.

(1) Schriftuurlijke geestelijke discussies:

Dit zijn preken die traditioneel in evangelisatie-acties of in een kerk worden gehouden. Ze gaan rechtstreeks in op onderwerpen van Eeuwige Verlossing. Relevante illustraties uit de wereld van de natuur kunnen worden gebruikt, om het begrip van dingen van geestelijk belang te verduidelijken,

[195]

net zoals Jezus deed toen Hij sprak over een zaaier die uitging om te zaaien, maar de strekking van de boodschap zou geestelijk van karakter moeten zijn (Matth.13:3-13).

(2) Preken over gezond leven:

Deze moeten op de Bijbel gebaseerd zijn. Het zijn oproepen gebaseerd op de Bijbel die aandringen op een gezond leven, waarbij de aandacht wordt gevestigd op de aanwijzingen van de Schepper voor een gelukkig, gezond leven. Voorbeelden van zulke preken zijn ons gegeven in het boek 'De Weg tot Gezondheid' van E.G. White.

(3) Wetenschappelijke discussies over gezondheidsonderwerpen:

Door het woord wetenschappelijk op te nemen, impliceer ik niet dat de nummers 1 en 2 hierboven niet wetenschappelijk zijn, want er bestaat een Wetenschap van Verlossing. De wetenschappelijke discussies die hier worden besproken, gaan, in tegenstelling tot de andere twee, primair over de fysieke en/of mentale aard van de mens. Deze zouden uitleg geven over de anatomie, fysiologie of chemie van het lichaam of over de oorzaken en behandeling van ziekten van het lichaam of de geest. **Elke** goede arts, of hij nu een christen of een atheïst is, zou zo'n discussie kunnen voeren. Een Adventistische arts zou in zijn presentatie gebruik kunnen maken van de toegevoegde kennis van de geneeskunde, zoals verlicht door de Bijbel en de Geest der Profetie, maar gewoonlijk verwijzen ze niet rechtstreeks naar citaten ervan, wanneer vooroordelen de oren zouden kunnen sluiten. Christelijke artsen beseffen dat een goede gezondheid van lichaam en geest, bevorderlijk is voor een beter geestelijk begrip; maar ze erkennen ook dat de zieken kunnen worden gered en dat de sterken verloren kunnen gaan.

Het lichaam is de 'woning van de menselijke geest (mind)' (FCE426). Het moet de 'tempel van de Heilige Geest' worden, maar zo'n relatie maakt het lichaam niet heilig. Het lichamelijke is ondergeschikt aan het geestelijke, net zoals de menselijke natuur ondergeschikt is aan de Goddelijke natuur. (ISM247). Dit staat los van de zonde.

Het lichaam moet apart worden gezet voor heilig gebruik (geheiligd), maar het opbouwen en verzorgen van het lichaam en/of de geest is gebruikelijk in de natuur. Net zoals de toegewijde kerkomgeving bepaalde veranderingen of reparaties nodig heeft, sommige zelfs op de Sabbat, kan het fysieke lichaam dat ook doen. We moeten niet in de val lopen, door op de Sabbat de zorg voor de

mentale of fysieke behoeften van ons lichaam achterwege te laten, maar als we dat in overweging nemen, mogen we ons niet blind maken voor het verschil tussen een preek over gezond leven en een wetenschappelijke discussie over gezondheidshervormingen.

Ik zou niet willen kibbelen over de precieze categorisering van een individuele gezondheidslezing, maar ik geloof wel dat we een lezing over bijvoorbeeld artritis of maagzweren niet kunnen nabootsen en dat, qua categorie, gelijk kunnen stellen aan het evangelie van het kruis. Een gezondheids-

[196]

voorlichter zei het zo: "Ik zou kunnen praten over de gezondheid van mensen met artritis (reuma) en suggesties kunnen doen, met betrekking tot medische behandeling en fysiotherapie op elk van de zes werkdagen van de week, maar op de Sabbat zou mijn 'artritis' toespraak gaan over hardnekkige christenen."

Is het juist om op de Sabbat die goede mormoonse film over de fysiologie (levenswetenschap) en de voordelen van lichaamsbeweging te presenteren, genaamd 'Run Dick: Run Jane', zoals dat in onze kerken is gedaan? Zal het motief van gezondheidseducatie de film overstijgen en heiligen? Verandert gebed aan het begin en einde van een volleybalwedstrijd het in een religieuze oefening? Zou het helpen als de spelers 'halleluja' roepen als ze de bal raken?

Deze vermenging van medische onderwerpen met een geestelijke boodschap voor de Sabbatpresentatie kan zo kunstig gedaan worden, dat de wetenschappelijke informatie nauwelijks te onderscheiden is van de geestelijke boodschap. Laten we zeggen dat de spreker zijn lezing zo ontwerpt, dat hij duidelijk wetenschappelijk materiaal presenteert over celmembranen, de anatomie van de mitochondriën (soort van cellen) of het metabolisme (stofwisseling) van cholesterol, en vervolgens die achtergrondinformatie gebruikt om een toepasbare geestelijke les te ontwikkelen. Gaat zo'n lezing over materiële zaken, gaat het over geestelijke zaken, of is het een afwisselende mengeling van de twee, of is de spreker van mening dat de twee slechts één van aard zijn?

Als we in onze Sabbat toespraken medische informatie presenteren, die nauw verweven is met de geestelijke boodschap, zal dat dan voldoende ophelderen, om het geven van de medische informatie op de Sabbat te rechtvaardigen? Ik kan gewoon niet zien hoe dat kan. Het lijkt mij dat een dergelijke manier oneerlijk is, ten opzichte van de door God gegeven beginselen, van het houden van de Sabbat. Het lijkt een poging te zijn om het geven van medische informatie op de Sabbat te rechtvaardigen. Toen Jezus in Zijn gelijkenissen sprak over het zaaien van graan, deed Hij dat zo, dat Hij een geestelijke boodschap uit het werk zou kunnen halen, maar Hij had geen secundair motief om landbouw te onderwijzen. Terloops gebruikte hij dat gewone werk ter illustratie. "Laat u niet misleiden, God laat niet met zich spotten."

Maar hoor ik sommigen zeggen: "We hebben het altijd zo gedaan." Of: "Dat is het beste moment om publiek te krijgen." Of: "Iedereen doet het." De traditie heeft nog nooit iets geheiligd. Ons geweten moet in deze kwestie worden opgeleid. Bid dat de Heilige Geest ons zal verlichten.

Ik woonde een Sabbatavond-bijeenkomst bij aan de Loma Linda Universiteit, waar het onderwerp was: 'Olie in de Bijbel'. Tijdens de vraag-en-antwoordperiode daarna, ging de discussie dieper in op verschillende algemene

[197]

medische onderwerpen, zoals het melkvetprobleem, verspreidt koeienmelk het kankervirus, vernietigt pasteurisatie kankervirussen enz. Iemand in het publiek protesteerde uiteindelijk door te citeren:

“Want het Koninkrijk Gods is niet in spijs en drank, maar rechtvaardigheid en vrede, en blijdschap, door den Heiligen Geest.”

(Rom.14:17)

Kan een goed motief de gebruikte methoden rechtvaardigen? Op een van onze hogeschole boden de studenten op Sabbatmiddag hun diensten aan om ‘achtergestelde studenten in een naburige stad bijles te geven in wiskunde, lezen en aardrijkskunde. Dit zou een nobele daad voor een zondag zijn geweest. Denk eens na, waarom gebeurde dat die dag niet? Werd het op de Sabbat gedaan, omdat ze op de andere dagen moesten werken? Er gebeuren vreemde dingen als we geen onderscheid maken tussen het heilige en het gewone. Toch is ongehoorzaamheid en zelfs vanuit agape nog steeds aanmatiging.

Van God een niet-entiteit (eenheid) maken:

Pantheïsme kan zich ontwikkelen vanuit de ene of de andere richting. Aan de ene kant kunnen voorstanders proberen een eenheid te maken van de drievoudige aard van de dingen in het universum of het onderscheid tussen het heilige en het gemeenschappelijke wegnemen, en vanuit dat concept een niet-entiteit van God maken. Aan de andere kant kunnen voorstanders aannemen, dat God een niet-entiteit is en daaruit de Pantheïstische filosofie van de eenheid van de drievoudige naturen afleiden.

Een variatie op het bovenstaande zou de veronderstelling zijn, dat slechts één Persoon van de Godheid een niet-entiteit is. Vanwege de unieke rol van de Heilige Geest zou Pantheïstische redenering kunnen theoretiseren, dat Hij een allesdoordringende invloed is in plaats van een Persoon met gezagsbevoegdheden en een speciale functie in het Verlossingsplan. Een dergelijke redenering zou gedaan kunnen worden, terwijl tegelijkertijd de Persoonlijkheid van de Vader en de Zoon behouden bleef. Het plan van de duivel lijkt dit te zijn: als een persoon Hen niet kan overwinnen in de grote strijd, probeer dan de wereld ervan te overtuigen dat één of meer van de Drie Personen in de Godheid niet bestaan. Het lijkt erop dat hij Hun autoriteit probeert te ontlopen. (GC498.8).

De Bijbel en de Geest der Profetie zijn te specifiek om misleid te worden.

‘Er zijn Drie Levende Personen in de Hemelse Drie-Eénheid; in de Naam van deze Drie Grote Machten - de Vader, de Zoon en de Heilige Geest - worden degenen die Christus ontvangen door een levend geloof gedoopt...’ (Ev615)

[198]

Naturalisme versus bovennaturalisme:

Sommige filosofen leren dat we moeten geloven in ‘supernaturalisme’ of ‘naturalisme’. Ik ben van mening dat er een derde alternatief bestaat. De Geest der Profetie stelt duidelijk dat God zowel geestelijke of bovennatuurlijke dingen, als materiële of natuurlijke dingen heeft gemaakt (MH414). Wij als Zevende-dags Adventisten kunnen noch de bovennatuurlijke filosofie (levensbeschouwing) van de aard van het universum, noch de naturalistische filosofie onderschrijven.

Het is duidelijk dat supernaturalisten geloven dat alleen God echt is en al het andere slechts een emanatie (voortvloeien uit) een manifestatie van Hem is, terwijl de naturalisten geloven dat het universum alleen uit materie bestaat en dat er geen bovennatuurlijk bestaat. Het echte alternatief is om te geloven in de Drie Personen van de Godheid, Die zowel geestelijke als materiële dingen hebben gemaakt en deze door geestelijke en fysieke kracht in stand houden.

Evolutie:

Als u door uw redenering hebt vastgesteld dat er geen God is; dan moeten de dingen van de natuur en het leven op een andere basis dan de schepping worden verklaard. De meeste lezers zijn goed bekend met de evolutietheorie voor de oorsprong van het leven. Filosofen hebben een theorie, gebaseerd op de tweede vorm van Pantheïsme, die speculeert dat materie zelf evolueert. Volgens de 'Theorie van de Actualiteit' is 'het werkelijke' niet een 'ding' of een 'staat in rust', maar een 'activiteit of een proces', een 'onophoudelijk worden', zo u wilt. Dit idee wordt 'dialectische evolutie' genoemd. Deze auteurs stellen verder: "Inderdaad is de hele tendens van de hedendaagse wetenschap, om 'gebeurtenissen' in plaats van 'dingen' te beschouwen als de ultieme componenten van de wereld van de werkelijkheid."¹

Dit kan als volgt worden geïllustreerd: Degenen die de dialectische evolutie aanvaarden, zouden naar een tafel of een stoel kijken en zeggen: "Dat is niet echt; het is slechts een gebeurtenis. Vóór zijn huidige vorm was het een boom en ijzererts; daarna zal het as en roest zijn." Die theorie probeert Gods vermogen om atomen te maken weg te nemen en deze bestanddelen te laten worden van objecten met verschillende vormen en functies die los staan van Hemzelf.

Wijlen dr. A.W. Truman meldt, dat hij een Bijbelklas heeft bijgewoond op de campus van het College of Medical Evangelists in Los Angeles. Hij verklaarde dat een groot deel van de lesperiode draaide om een discussie over de vraag of een tafel en stoel in de kamer een 'ding' was of niet.

[199]

'God is de Ultieme Werkelijkheid'

Deze zin, God is de Ultieme Werkelijkheid, is afkomstig van degenen die in de bovennatuurlijke vorm van Pantheïsme geloven. Zij bedachten de uitdrukking en gaven er hun betekenis aan. De zinsnede zelf speculeert over de aard van God. Het gaat verder dan wat ons in de Bijbel en de Geest der Profetie is geopenbaard. De verschillende woorden die in de Bijbel en de Geest der Profetie zijn gebruikt om God te benoemen of te identificeren, beschrijven bijna zonder uitzondering wat Hij heeft gedaan, of waartoe Hij in staat is. Zij proberen niet Zijn natuur te beschrijven. God wordt bijvoorbeeld 'de Schepper', 'onze Koning', 'Heerser van het universum', 'de Almachtige' genoemd. Is het niet van meer dan voorbijgaande betekenis dat de Namen van God, die door de profeten worden gebruikt, niet speculeren over Zijn wezen?

De zinsnede 'God is de Ultieme Werkelijkheid' zegt eigenlijk dat niets echt is en dat er niets bestaat buiten God. Sommigen willen hier misschien een andere definitie aan geven, maar als u de zinsnede analyseert tot aan het logische eindpunt, is de meest redelijke conclusie die u op verstandige wijze uit die zinsnede kunt trekken de volgende: als u eindelijk iets vindt dat echt is, is dat God. De zinsnede zegt in feite, dat God niet in staat is een wereld of een persoon te scheppen, een wet te maken of lief te hebben, en toch deze entiteiten reëel en los van Hemzelf te hebben.

De uitdrukking lijkt een goede theologie te zijn voor de hindoes, de katholieken en anderen. 'Het Hindoeïsme leert dat de (het meest belangrijke) van elk levend wezen atman (bewustzijn) is en zijn geest of ziel, die van Brahman komt.' Verder leert het: 'Brahman vormt de diepste essentie van alles.'² Toen de paus in 1964 New Delhi bezocht, was een van de zinsneden die hij door herhaling benadrukte, toen hij uit het vliegtuig stapte, deze: 'God is de Ultieme Realiteit.' Eén van de katholieke doctrines is dat, door wonderbaarlijke transsubstantiatie, de hostie en de wijn het vlees en bloed van Christus worden.

De eigenschappen van God uit balans brengen:

Waarom zouden deze valse concepten, die Gods systeem van omgaan met zondes Schuld en de vernietiging van de goddelozen, aan het einde van het millennium in twijfel trekken, in verband moeten worden gebracht met deze Pantheïstische filosofie? Deze vraag is elders behandeld, maar we kunnen op dit punt enkele gedachten samenvatten.

[200]

Als we accepteren dat we een god aanbidden, een god die in belangrijke opzichten verschilt van de God, Die in de Bijbel wordt beschreven, dan is dat afgoderij (RH12-03-08).

Als we een materieel object of ding opzetten en het bovennatuurlijke ontkennen, is dat materialistisch Pantheïsme.

Als we de geest als het universum beschouwen en het fysieke (lichamelijk, stoffelijk) en het bovennatuurlijke ontkennen, dan is dat het Pantheïsme van Christian Science.

Als we door redenering en/of speculatie beslissen over geestelijke eigenschappen van God, die verschillen van wat in de Bijbel wordt geopenbaard, stellen we een god voor, die verschilt van de ware God. De wet, de liefde of het geloof kunnen dus de nieuwe god zijn.

1- Als die god een god van gerechtigheid is, zonder liefde, dan is WET de god.

2- Als die god een god van liefde is, zonder gerechtigheid, dan is 'LIEFDE' de god.

3- Als die god een god van de rede is, zonder openbaring, dan is 'REDE' de god.

Als u gelooft, zoals sommigen doen, dat de enige straf voor overtreding de natuurlijke oorzaak-en-gevolg gevolgen zijn en niets meer, dan gelooft u in feite dat de enige relatie die u hebt, die met de Wet is, en niet met de God van de Wet. Een dergelijk geloof leidt iemand tot het aanbidden van een idee dat vals is, en dat is een 'Baäl' aanbedding (RH12-03-08). Uiteindelijk leidt een dergelijk concept tot de verwijdering van God uit de positie van de enige Wetgever, en plaatst de mens in de positie van wetgever.

De ware God kan bestaan in iemands eigen denken, maar als die persoon boven de ware God, een god van sentimentele liefde zonder schriftuurlijk gedefinieerde rechtvaardigheid, bovenop de ware God legt, is hij in werkelijkheid een volgeling van die vorm van Pantheïsme, die het hele universum geestelijk maakt in de natuur. Dit is een poging om God naar ons eigen beeld te maken.

God is Liefde; Liefde is God:

In een preek die ruim vijftien jaar geleden werd gepresenteerd in het televisieprogramma 'The Adventist Hour', werd door de predikant verklaard: "God is liefde; Liefde is God", "God is wet; De wet is God", enz. God werd afgebeeld als iemand die niet oordeelde; en als Hij de goddelozen door vuur zou vernietigen, zou Hij door de spreker als sadist worden bestempeld.

Om te verduidelijken wat de bovenstaande zinnen over God proberen over te brengen, zullen we het illustreren met een meer bekende situatie. De zinsnede:

[201]

‘Ik zie God in de zonnebloem’ kan op twee manieren worden opgevat. Ten eerste kan men deze uitspraak in Pantheïstische zin opvatten als de betekenis, dat zoiets als een bloem een feitelijk fysiek deel van God zou zijn. Ten tweede, in een niet-Pantheïstische zin. In deze zin betekent de uitdrukking dat we kunnen waarnemen hoe God is, door te kijken naar wat Hij heeft gemaakt. Dit laatste concept handhaaft het ‘Schepperschap’ en de transcendentie (het bovenaardse) van God.

Op dezelfde manier wordt, als ik zeg: “God is liefde”, de Bijbel geciteerd; maar ook dit kan op twee manieren worden opgevat. Ten eerste kan men in Pantheïstische zin beschouwen dat God een allesdoordringende invloed is, zoals liefde; daarom ziet iemand, waar hij ook liefde ziet, God. Iemand die zo'n concept aanhangt, zou net zo goed kunnen zeggen dat liefde God is, als dat God liefde is. Ten tweede betekent de zinsnede, in een niet-Pantheïstische zin, dat God een Persoon is, Die liefde voortbrengt. Net zoals Hij een bloem of een boom kan maken, kan Hij ook geestelijke dingen maken, zoals wet, liefde, geloof en wijsheid. Uit de context van 1 Johannes 4:8 kunnen we concluderen dat de zinsnede ‘God is liefde’ moet worden opgevat, als een beschrijving van een Persoonlijke God, Die liefde voortbrengt. Het is interessant om op te merken, dat de geschriften van Ellen G. White met betrekking tot Pantheïsme vrijwel geheel betrekking hebben op deze spiritualistische vorm van Pantheïsme.

“De machtige kracht die door de hele natuur heen werkt en alle dingen in stand houdt, is niet, zoals sommige wetenschappers beweren, slechts een allesdoordringend principe en een aandrijvende energie. God is een Geest; toch is Hij een Persoonlijk Wezen; want zo heeft Hij Zichzelf geopenbaard.”
(MH413.2)

De Adventistische prediker die bovengenoemde televisiepreek en soortgelijke preken hield, raakte verstrikt in ‘vrije liefde’ en raakte de weg kwijt.

Het licht der wereld:

Het Pantheïsme interpreteert Johannes 1:9 verkeerd, en wel op een manier dat Christus een allesdoordringend licht is. Ze zeggen dat er in ieder mens een ‘vonk van Goddelijkheid’ schuilt (vgl. 8T291.8).

Een aantal jaren geleden begonnen een paar Adventistische artsen van de medische school van de Loma Linda Universiteit de geneeskundestudenten te vertellen, dat er voor hen geen reden was, om naar buitenlandse velden of naar hun buurman te gaan met het evangelie, voor zover het die persoon betrof. Toen ik een van hen vroeg waarom ze zulke uitspraken deden, was het antwoord: “God is in iedereen. Niets van wat *u* doet, zal tot *hun* verlossing leiden of ervoor zorgen dat ze verloren gaan.”

[202]

Als een dergelijke filosofie wordt geloofd, zou dit een einde maken aan het zendingsprogramma, dat God heeft ontworpen voor de redding van de mensheid. Jezus is het “Licht der wereld” (DA463, 475). Wij moeten kleinere lichten zijn, om de onverschillige en onbezorgde ‘verloren penningen’ naar Christus te leiden (COL194-6; 9T171). We moeten zoeken naar het “verloren schaap” (COL192). We moeten de verloren zonen en dochters verwelkomen, zoals zij terugkeren naar hun Verlosser en Vader. (COL209-10). Dit ‘Licht’ dat ieder mens verlicht, moet naar hen toe worden gebracht, anders zien ze Hem misschien niet (COL413-21). God heeft Zichzelf verplicht Zijn gemeente te gebruiken, om de boodschap van verlossing te verspreiden (4BC1151; vgl. COL79-1SM99; DA297).

Deelnemen aan Goddelijkheid:

Ik heb horen voorstellen dat de gelijkenissen en symbolen die Christus gebruikte, om de onderlinge relatie tussen Hemzelf en Zijn volgelingen te beschrijven zo geïnterpreteerd zouden moeten worden, dat we door deel te hebben aan Goddelijkheid, Goddelijk zouden zijn zoals Christus Goddelijk was. Het idee is, dat er in iedereen een Pantheïstische ‘vonk van Goddelijkheid’ zit.

Jezus zei;

“Ik ben de wijnstok, en gij de ranken.”

(Joh.15:5)

En ook;

“Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelfven.”

(Joh.6:53)

De apostel Paulus schreef;

“want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.”

(Ef.5:30)

Hoe kunnen wij deel hebben aan Goddelijkheid, aangezien de HEERE transcendent (bovenaards) is? Is het door God te eten? Voerde Hij tijdens het avondmaal de transsubstantiatie uit? Hoe kon Jezus zeggen:

“Ik ben in de Vader, en de Vader [is] in Mij.”

en toch leren dat Hij en de Vader twee verschillende Personen waren? (zie Joh.14:10,20; Ev614)?

Hoe moeten wij ‘in Christus blijven’, en hoe kan Hij ‘in ons blijven’ (Joh.15:4)?

Jezus besprak deze belangrijke punten vlak voor Zijn dood met Zijn discipelen. Hij verklaarde, dat Zijn woorden en het voorbeeld van Zijn leven:

“De woorden, die Ik tot u spreek zijn geest, en zijn leven.”

(Joh.6:63; Ev614)

“Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen.”

(Joh.8:31)

Jezus zei met betrekking tot Zijn verblijf in ons:

“Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden. Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt: en gij zult Mijn discipelen zijn.”

(Joh.15:7,8)

[203]

Met betrekking tot ons blijven in Christus zei Hij:

“Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven.”

(Joh.15:10)

De kern van de uitspraken van Christus hoeft geen mystieke Pantheïstische eenheid van Goddelijkheid en menselijkheid te impliceren en impliceert dit ook niet. Het is het geestelijke dat leert:

‘...het is de bestemming van [de mens] tot in de eeuwigheid, in de richting van de Godheid.’

(GC554)

God maakt een mens, een afzonderlijke, vrije sterfelijke persoon, los van Hemzelf en in staat tot onafhankelijk denken en handelen. (Ed.17,5). God drukt woorden uit; Hij handelt, en deze hebben betekenis. Wij hebben deel aan het Goddelijke, door deze uitingen met de juiste geest in onze geest te ontvangen, door Christus als onze Verlosser te ontvangen (DA389.6, 675.8), en door een deel te nemen van Zijn aangeboden Macht, om te denken en te handelen in overeenstemming met Zijn wil (DA676.4). Dit is in wezen de nieuwe verbondsrelatie (Jer.31:33,34)

Eenheid (unity) van natuur en heelheid (wholeness):

Bij het gebruik van deze twee woorden ‘eenheid’ en ‘heelheid’ zoals toegepast op de mens, komen we op een gebied van Pantheïsme terecht dat nogal subtiel is. Deze woorden kunnen het beste worden herkend als gebruikt in Pantheïstische zin, door de manier waarop ze in de context van andere Pantheïstische uitdrukkingen en terminologie (woordkeuze) van bepaalde auteurs passen.

De Pantheïst beschouwt de mens als een ‘eenheid’ (unity) en presenteert, impliciet of door directe betekenis, het concept, dat de aard van de mens één is. In hun denken zijn de andere twee naturen van de mens, in de ‘ultieme’ definitie, feitelijk dezelfde als de natuur, die volgens hen het geheel vormt. De Pantheïst zou bijvoorbeeld zeggen, dat de aard van de mens geestelijk is en niets meer. Hij zou ook de termen ‘mentaal’ (verstandelijk) en ‘fysiek’ (lichamelijk) kunnen gebruiken, maar hij zou de betekenis van mentaal en fysiek veranderen door de woorden opnieuw te definiëren en die twee te behandelen alsof ze geestelijk waren.

Wanneer de Pantheïstische theologen naar ‘heelheid’ (wholeness) kijken in de zin van eenheid (unity), eenheid (oneness) van natuur, moet de wetenschap van de verlossing die zich bezighoudt met zonde, verzoening en verlossing vernieuwd worden. Vanuit hun standpunt wordt zonde gedefinieerd als ‘het splijten van de eenheid (unity) van de mens en het voortbrengen van een innerlijke burgeroorlog, oorlogvoering tussen de delen van het leven’ als oorlog tussen de geestelijke natuur en de verstandelijk natuur, of oorlog tussen de lichamelijke en geestelijke

[204]

natuur. In het denken van de Pantheïst zou verlossing louter bestaan uit het redeneren met de persoon, om op de een of andere manier dit interpersoonlijke interne conflict te beëindigen.

Deze concepten moeten worden bestreden. De mens werd geschapen als een eenheid (unit) met een fysieke (lichamelijke), een geestelijke en een mentale (verstandelijke) aard. Ieder van hen lijdt onder de gevolgen van de zonde. De zondaar is in oorlog met een Persoonlijke God, niet in oorlog met zichzelf. De geestelijke natuur heeft liefde voor de zonde en schuld voor overtreding. De verstandelijke natuur heeft de aanleg (propensities) en neigingen (tendencies), die voortkomen uit de herinnering, het ‘verslag’ van zonde. Het fysieke lichaam lijdt onder de schade aan de genen als gevolg van de ongehoorzaamheid van zijn voorouders en de ziekte en zwakte van zijn lichaam, die het gevolg zijn van zijn eigen wandaden. Verlossing corrigeert de gevolgen van de zonde voor de persoon. De liefde voor de zonde en de schuld worden verwijderd bij bekering en berouw, het verslag van de zonde zal de tijd ‘uitwissen’ in de ‘tijd van verkoeling’, en de lichamelijke gebreken zullen worden verwijderd, bij de wederkomst van God door de bediening van Christus en de Heilige Geest.

De duivel heeft geprobeerd ons begrip van dit herstel van zondaars, van de gevolgen van de zonde en van de toestand van de doden te vertroebelen door de doctrines van Pantheïsme en dualisme. Wanneer een persoon lichamenlijk en verstandelijk dood is, is er geen leven wat dat wezen betreft. Er blijft niets over, behalve de bestanddelen die door God werden gebruikt (Psalm 146:4; Pred.12:7). Er is geen lichamenlijk, noch verstandelijk, noch geestelijk wezen, die ‘na de dood blijft leven’. Het bestaan van de ‘opnieuw geboren’ persoon vereist de aanwezigheid van de drievoudige natuur als eenheid. God heeft een verslag van de geheugengangen van de geest, de ‘geest’ of ‘karakter’ genoemd (vgl. 6BC1093; 5T310.3; COL356.6, 332.7; 4T606.8), evenals een verslag van onze lichamenlijk kenmerken, en hiermee kan Hij dezelfde persoon reproduceren bij de opstanding. Het verstandelijke verslag, de gevoelens en gedachten gecombineerd, zijn er als ‘documenten’ in de hemel, maar zijn niet ‘levend’ na de verstandelijke dood van de persoon (vgl. 5T310.3; CG562).

De Loma Linda Universiteit heeft als doel ‘de mens geheel te maken’. De afgelopen jaren is er gedebatteerd over de betekenis van dit motto, waarbij het woord ‘geheel’ centraal stond.

Sommigen beschouwen de mens al als een geheel en spreken van ‘het behandelen van de gehele mens’. Wanneer ‘heel’ gelijkgesteld wordt met het woord ‘geheel’, dan is er geen probleem; maar dit is niet altijd het geval. Sommigen willen het gebruiken in de zin van eenheid der natuur.

Het gebruik van het woord ‘geheel’ (whole) in verband met het motto, is naar mijn mening ontleend aan de woorden van Christus (Matth.9:12, Mark.2:17, of

[205]

Luk.5:31). Deze teksten verwijzen naar onze opdracht, om met God samen te werken om de gevolgen van de zonde op de lichamelijke, verstandelijke en geestelijke aard van zondaars te corrigeren. Met andere woorden: we moeten met God samenwerken om de mens hier en nu lichamelijk zo gezond (heel) mogelijk te maken, door kennis van en gehoorzaamheid aan Gods lichamelijke wetten; om de mens verstandelijk gezond (heel) te maken door kennis van en gehoorzaamheid aan Gods wetten van het verstand (mind); en om de mens geestelijk gezond (heel) te maken door kennis van en gehoorzaamheid aan Gods geestelijke wetten. Wij moeten mensen kennis laten maken met de vergevende genade van God, voor geestelijke wedergeboorte en met de aangeboden genade, zodat zij de vreugde kunnen ervaren van gehoorzaamheid aan al Gods wetten door Zijn Kracht.

Holistische* geneeskunde:

God heeft geopenbaard dat de aard van de mens drieledig is. De mens is een eenheid (unit), geen eenheid in de zin van unity. De mens is geestelijk, verstandelijk en lichamelijk in opstand tegen God. Het Pantheïsme zou de mens als een eenheid (unity) beschouwen en, impliciet of door een directe betekenis, het concept presenteren dat de aard van de mens één (one) is. We horen en lezen over ‘holistische’ geneeskunde. Sommigen spreken over het behandelen van de ‘hele mens’.

Zoals vermeld in de vorige paragraaf stellen sommigen ‘heel’ (whole) volkomen terecht gelijk aan het woord ‘geheel’ (entire), maar dit is niet de bedoeling van alle sprekers en auteurs. Sommigen beschouwen de mens als eenheid (unity), van één (one) natuur. De benadering van de zieken en de religieuze bediening is anders als men een mens beschouwt als een eenheid (unity), in plaats van iemand met een drieledig karakter.

Voorbeelden van unitaire (streven naar eenheid) holistische geneeskunde zijn duidelijk te vinden in een brochure, waarin een workshop wordt beschreven door het Mandeville Center van de Universiteit van Californië in San Diego. Het wordt aangeprezen als ‘Het medische model van de toekomst – een diepgaand onderzoek naar holistische gezondheid.’

Op het symposium dat gepland staat voor september 1977 zien we een mengeling van oosterse geneeswijzen zoals Jin Shin Jyutsu, ‘de oude kunst... die zich bezighoudt met een proces van het kanaliseren van de energiestroom in het lichaam om evenwicht te bewerkstelligen.’ Er is een sessie over ‘Tibetaanse Gong-meditatie’ en een andere getiteld ‘Het opleggen van verlichte handen’. Een bestudering van de cursusbeschrijvingen geeft aan, dat een groot deel ervan spiritualistisch-Pantheïstisch van aard is. De sessie, ‘Integrale Psychologie en Esoterie Healing’ door Robert Van Gerard, Ph.D., voorzitter van de International Foundation for Integral Psychology, wordt beschreven dat hij ‘deelt hoe psycho-spirituele energieën in contact kunnen komen en kanaliseren ten behoeve van individuen en groepen. De presentatie zal een

*) Holistische Geneeskunde is elke gezondheidsaanpak en geneeswijze, die uit gaat van het hele menselijke wezen: de onlosmakelijke relatie tussen lichaam en geest, en de balans daartussen. Een gezonde geest zorgt ervoor dat u de juiste keuzes maakt voor het onderhouden van de gezondheid van uw lichaam, geest en ziel.

[206]

beschouwende ervaring omvatten, om bij te dragen als groep naar een werelds proces van vernieuwing.’

Wat kan de betekenis zijn van deze plotselinge nadruk op ‘holistische geneeskunde’? We weten dat satan van plan is de hele wereld in de gelederen van het spiritualisme te brengen (GC588). Kan dit een manier zijn?

Degenen die ziek zijn, zijn waarschijnlijk ontvankelijker voor geestelijke zaken. Degenen die ernstig ziek zijn of een medisch ongeneeslijke aandoening hebben, hebben de neiging om naar wondergenezingen en dergelijke behandelingen te grijpen, ongeacht de kosten.

God koos ervoor om in de tijd van Christus wonderen te gebruiken, om de goedheid en kracht van Goddelijkheid te tonen (DA368, 406), satan heeft geprobeerd de wonderwerken te imiteren en na te bootsen (5T696-7). Een voorbeeld is de werking van de magiërs van Farao tegen Mozes (PP264-5).

Wat zal de status van wonderen in onze tijd zijn? Een studie van de beschikbare geschriften geeft aan, dat God nu een andere nadruk wil leggen (2SM54; CH469). Satan en zijn engelen zullen daadwerkelijke wonderen mogen verrichten (1T302; 5T698). Daarnaast zal hij bedrog en imitatiewonderen uitvoeren (MM110; 5T698; 9T16). Hij kan een persoon betoveren, ervoor zorgen dat deze ziek wordt en de persoon vervolgens gunstig ‘genezen’ door de betovering weg te nemen (GC588-9; 2SM53).

Laten we eens kijken hoe ‘holistische geneeskunde’ in het plaatje past. Iemand wordt ziek als hij de gezondheidswetten negeert. Hij wint het advies in van een goede Adventistische arts, die de noodzakelijke verandering in de levensstijl van de patiënt schetst, zodat hij een deel van zijn verloren gezondheid kan herstellen.

De patiënt maakt bezwaar tegen deze verandering in zijn manier van eten, drinken en stilzittend leven. Hij wil een pil om hem te genezen. Als hij weigert zijn levensstijl te veranderen en de pillen niet effectief zijn, wat moet hij dan nog doen? (CH458). Hij hoort van een ‘holistische arts’ die goede resultaten boekt met zijn patiënten. Hij gaat naar hem toe. Door ‘het opleggen van verlichte handen’ wordt hij genezen door een wonder van spiritualisme. (CH455-61). Zal hij zich later van zo’n beoefenaar afkeren? Niet aannemelijk.

God zegt dat de boodschap van gezondheidshervorming niet de boodschap van de derde engel is (CDF77), maar dat de presentatie van gezondheidsprincipes verenigd moet worden met deze boodschap.

‘Hervorming van de gezondheidszorg moet onderdeel worden van de boodschap van de derde engel,’ als een ‘binnenkomende wig’ of een ‘rechterhand’ om het lijden in de wereld te verminderen en de kerk te zuiveren.’

(CDF77)

‘Het lichaam is het enige medium waardoor de geest en de ziel worden ontwikkeld voor de opbouw van karakter.’

(CDF73)

Een slechte gezondheid is niet bevorderlijk voor verstandelijke inspanning of geestelijke groei.

[207]

Bovendien zorgen de voordelen die een gezond lichaam biedt – hervorming van de gezondheidszorg door middel van Gods ware geneesmiddelen – ervoor dat de begeerten en hartstochten worden onderworpen aan de hogere krachten van de geest (AA311; 3T491-2). Wanneer de eetlust de overhand heeft op het verstand, is de persoon niet vrij zoals God het bedoeld heeft. God

is van plan dat ons denkvermogen, geleid door Zijn Woord en Heilige Geest, meesterschap zal hebben in ons leven (MH130-1). Een dergelijke voorbereiding is nodig om klaar te zijn, om deel te nemen aan de Luide Roep van de boodschap van de derde engel (CDF32, 69).

Als God zegt: “Gulzigheid is de heersende zonde van deze tijd,” zouden we God moeten prijzen (CDF32). Wij kunnen nu met het volste vertrouwen naar Hem toe gaan, voor voldoende wijsheid en kracht, om onze eetlust onder controle te houden (CDF17; MH130-1). Daniël bad drie keer per dag, om de eetlust en hartstochten onder controle te krijgen, zelfs met de dreiging van de leeuwenkuil (MM144). Moeten wij minder doen?

God heeft wetten die betrekking hebben op de geestelijke en lichamelijke gezondheid, maar ook op de verlossing van de ziel (MM10, CDF69; 6T306). Zal God in het laatste overblijfsel van de tijd toezien op ongehoorzaamheid aan Zijn wetten, inzake lichaamsverzorging, zolang wij de Sabbat erkennen en het merkteken van het beest niet ontvangen? Het bewijs lijkt duidelijk dat we Zijn natuurwetten niet kunnen negeren (CDF17, 118, 120). Ongehoorzaamheid aan de natuurwetten resulteert in ziekte en voortijdige dood, maar er komt meer bij kijken. Kunnen we geloof in God tonen, als we doorgaan met het gebruiken van vleesvoedsel, waarvan Hij zegt, dat het één van de oorzaken van kanker is (CDF388)? En hoe zit het met thee en koffie en verrijkt voedsel? (CDF123-4, 425) Of we geloven het niet, of het maakt ons niet uit wat er met onze gezondheid gebeurt! Beide standpunten getuigen van een ernstige minachting voor de Schepper.

Waar zal God in de laatste tijd de nadruk op leggen met betrekking tot wonderbaarlijke genezingen?

Ten eerste wil God niet dat we bidden voor genezing van degenen, die van plan zijn Zijn gezondheidswetten te negeren (CDF26, 401).

Ten tweede stelt Hij niet voor om het verrichten van wonderen te gebruiken, als test voor Zijn deelname aan de zorg voor de patiënt (2SM55).

Ten derde wil Hij dat Zijn volk de boodschap van gezond leven, op natuurlijke wijze combineert met de leer van de Schrift (MH127; 1T486, 559; CDF75; 6T301). Dit is ‘echt medisch zendingswerk’.

Ten vierde zal de laatste generatie God verheerlijken door Zijn wil te gehoorzamen op lichamenlijk, verstandelijk en geestelijk gebied, door geloof in Christus. Zijn manieren van gezondheid worden gerechtvaardigd. Hij kan hen genezen door gehoorzaamheid aan rechtvaardige en perfecte wetten of door een wonder, wat Hij ook kiest (MM15-6; CDF26, 49).

De waarschuwing tegen spiritistische artsen, gegeven in 1882, lijkt nu actueler (CH458-9). Net als het woord ‘homo’ is het woord

[208]

‘holistisch’ nu vervuild. Er moet een nieuw woord worden gekozen om onze benadering van de zorg voor de patiënt, lichamenlijk, verstandelijk en geestelijk over te brengen.

Acht natuurlijke versus acht echte geneesmiddelen;

Nauw verwant aan het probleem van ‘natuurlijk versus bovennaturalisme’ is het probleem van natuurlijke geneesmiddelen, versus de bovennatuurlijke werking van God voor de mensheid. Sommigen die in de gezondheidszorg werken, zijn in de gewoonte terechtgekomen om de geneesmiddelen te noemen, die worden gepresenteerd door Ellen White (zie MH127) ‘de acht natuurlijke geneesmiddelen’. Bijna altijd behoort het vertrouwen in Goddelijke Macht tot de acht. Toch is ‘vertrouwen in Goddelijke Macht’ een bovennatuurlijk geneesmiddel. Ellen White is in deze referentie nauwkeurig in haar taalgebruik. Ze zegt: ‘... dit zijn de echte geneesmiddelen.’ In de volgende paragraaf stelt ze: ‘Het gebruik van natuurlijke geneesmiddelen, vereist een zekere mate

van zorg, enz.', maar ze noemt het vertrouwen in Goddelijke Macht geen natuurlijk geneesmiddel. Verderop op pagina 130 zegt ze:

‘Behalve Goddelijke Macht kan er geen echte hervorming tot stand worden gebracht. Pas als het leven van Christus een vitaliserende kracht in ons leven wordt, kunnen we de verleidingen weerstaan, die ons van binnenuit en van buitenaf bestormen.’

Ik heb bovennatuurlijke hulp van God nodig. Mijn patiënten hebben Gods hulp nodig; maar als ik ‘vertrouwen in Goddelijke Kracht’ een ‘natuurlijke geneesmiddel’ noem, dan zal ik voor mijn patiënten en vrienden alleen de hulp krijgen, die ik kan krijgen op het gebied van zuivere lucht, zonlicht, soberheid, rust, lichaamsbeweging, goede voeding en het gebruik van water. Waarom? Ik heb standaard de bovennatuurlijke werkingen van God uitgesloten. Bovendien heb ik de situatie net zo behandeld als de Pantheïsten, alsof er geen verschil was tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke.

Die zeven natuurlijke geneesmiddelen zijn erg goed. God heeft het zo geregeld dat iedereen deze gift kan krijgen. Deze komen allemaal van een welwillende God. Toch zijn ze net zo effectief in de handen van een atheïst als in de handen van een christen. Maar wat ik vooral nodig heb, is het verlangen om mijn levensstijl te willen veranderen en de kracht om te veranderen. Ik heb dit gestaag en permanent nodig. Het is waar dat er mensen met een sterke wil zijn, die kunnen stoppen met roken en een goed dieet en bewegingsplan in de praktijk kunnen brengen, maar het is een verstandelijke taak en een gewoonte. Er is een betere manier. Dit is waar ‘vertrouwen in Goddelijke Kracht’ een rol speelt in het programma.

Degenen onder ons op deze aarde worstelen verstandelijk, niet alleen met onze oude gewoonten en neigingen, die zich tijdens ons leven in onze geest hebben opgehoopt,

[209]

maar we worstelen ook met bovennatuurlijke krachten,

“...tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.”

(Ef. 6:12)

Gode zij dank, Die de belofte van hulp door Zijn Goddelijke Kracht heeft opgenomen. Wij hoeven de strijd niet alleen aan te gaan met de natuurlijke wapens en onze eigen rede en wilskracht. We hebben de zekerheid van Zijn bovennatuurlijke Hulp als we onze nood erkennen en erom vragen.

[210]

Hoofdstuk 28

PANTHEÏSTISCHE CONCEPTEN KOMEN HEIMELIJK DE GEMEENTE BINNEN

Euwenlang heeft de vijand van zielen Pantheïstische ideeën gepropageerd, soms subtiel en soms schaamteloos, via filosofen en ongelovige auteurs. Als u bijvoorbeeld de vroege werken van Wordsworth en zijn tijdgenoten kritisch onderzoekt, vindt u er een draad van Pantheïstische ideeën doorheen.

De ideeën van Pantheïsme kunnen worden ontdekt in de geschriften van sommige huidige oecumenische auteurs, bepaalde evangelische protestanten en sommige katholieken. Al meer dan dertig jaar adviseert ons kerkgenootschap, onze predikanten om voor verdere training naar andere onderwijsinstellingen buiten ons geloof te gaan. In deze instellingen voor ‘hoger’ onderwijs werden ze blootgesteld aan de bovennatuurlijke filosofie over de aard van de mens en het universum. En waarom niet? Het is de heersende filosofie in Amerika en West-Europa, waarmee hun leraren de aard van het universum verklaren. Waarom zouden deze mannen niet onderwijzen wat zij geloven?

Ongetwijfeld gingen deze studenten van de Zevende-dags Adventisten daarheen met het idee in gedachten dat ze geen enkele foutieve theorie zouden accepteren. Niemand van ons kent echter alle Waarheid of begrijpt alle dwalingen. Het zoekproces naar Waarheid en dwaling vereist een uiterst uitmuntende screening. De valse concepten die zij verwierpen, waren de concepten, waarvan zij wisten dat ze verkeerd waren. Ze accepteerden wat ze niet als onwaar beschouwden. Het is moeilijk om uzelf onder te dompelen in verschillende percentages slib en dan naar buiten te ruiken als een roos. Als gevolg hiervan zijn stukjes en beetjes van de dwaling van Babylon en haar dochters geaccepteerd door Adventistische

[211]

studenten en teruggebracht naar onze kerken en scholen, om te worden gemengd met de Zevende-dags Adventistische theologie. Het wordt op deze manier des te subtieler gemaakt, omdat er fouten binnenkomen die vervat zijn in Adventistische terminologie (woordkeus) en aanvankelijk alleen die leerstellingen worden geïntroduceerd, die het dichtst bij de Waarheid liggen.

Wij zouden met ontsteltenis reageren als we in de Bijbel zouden lezen, dat Elisa de jonge zonen van de profeten naar Ninevé had gestuurd om verder te leren, nadat zij waren afgestudeerd aan de profetenscholen. Als jonge priesters van Israël naar Babylon waren gestuurd om verschillende dingen te bestuderen en te verbeteren, inclusief de dingen van God, zou het ons vreemd lijken als we terugkijken. Maar is dit in wezen niet wat er nu wordt gedaan, als we jonge predikanten die net van de ZDA-colleges komen, adviseren om naar de universiteiten van het land te gaan, die worden gerund door kerken van verschillende overtuigingen of door atheïstische organisaties voor verdere studie langs theologische of literaire lijnen? Is het dan een wonder dat we verschillende uitdrukkingen of concepten met een slechte reputatie tegenkomen in de preken en literatuur van ons kerkgenootschap?

We hebben waarschuwingen, die verdere training in instellingen voor ‘hoger’ leren van de wereld ontmoedigen (MM62; FCE98-99 470, 535-6; CPT15 45, 497; COL41). Uiteraard moeten deze vermaningen in evenwicht worden gebracht met de volgende verklaring van dezelfde schrijfster. ‘Wij zouden graag willen dat er sterke jonge mannen waren, geworteld en gegrond in het geloof, die zo’n levende band met God hadden dat zij, als zij daartoe door onze leidende broeders werden geadviseerd, naar de hogere colleges in ons land zouden

kunnen gaan, waar zij een breder veld zouden hebben voor studie en observatie.’

(5T583-4)

Helaas hebben we de bovenstaande verklaring gebruikt, om van dergelijke activiteiten een routine-matige, bijna verplichte zaak te maken, door groepsdruk en financiële prikkels.

Er worden verschillende redenen gegeven om verdere training te overwegen, in instellingen die niet van ons geloof zijn. Deze omvatten: om te gaan met verschillende klassen van mensen, om een breder veld voor studie en observaties te verkrijgen, om bekend te raken met de werking en methoden van anderen, om een kennis van de theologie zoals die in dat instituut wordt onderwezen, om beter voorbereid te zijn om voor de ontwikkelde klasse te werken, en om de heersende dwaling het hoofd te bieden, net als de Waldenzen-geleerden (GC70).

Het is interessant op te merken dat de Waldenzen het berekende risico namen van blootstelling aan de verleidingen, het onvermijdelijke getuigen van ondeugd, met het doel daar bekeerlingen te maken. Misschien wel hun grootste gevaar was de ontmoeting met 'satans sluwe agenten', die deze geleerden aanspoorden tot 'subtiele ketterijen en gevaarlijke misleidingen' (GC70).

[212]

Zijn we net zo succesvol geweest als de Waldenzen, of hebben we meer aan de vijand verloren dan we hebben gewonnen?

Gods antwoord op Pantheïsme:

Drie Personen, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest handelen in alles wat zij doen als Eén. Zij zijn één in bedoelen, één in karakter, één in denken en gemoed, zijn echter drie Personen. (MH422, zie ook EV615) Berouwvolle zondaars worden gedoopt in de naam van deze drie Wezens. (Matth.28:19) Anderzijds 'denkt de goddeloze in zijn trots. God straft nooit;

“...al zijn gedachten zijn, dat er geen God is.”

(Ps.10:4)

De Inspiratie houdt consequent staande dat het universum uit zowel fysieke (materiële) als uit geestelijke dingen bestaat. (CPT18.8; AA284; MH414) Bij de schepping was God niet afhankelijk van reeds bestaande dingen. Hij sprak en het was er; Hij beval en het stond vast.

“Door het Woord des Heeren zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest Zijns mond al hun heir.

(Ps.33:6)

‘Alle dingen, zowel materiële als geestelijke dingen, ontstonden door de HEERE op Zijn stem.’

(MH414.9)

Toen God de mens schiep, maakte Hij hem een eenheid met een drievoudige natuur: een lichamelijke, een verstandelijk en een geestelijke natuur. (PP46.9; FCE57.3) De drievoudige, natuur van de mens blijkt uit de beschrijving van zijn schepping (Gen.2:7) en bij zijn sterven. (Ps.146:4; 6:6; Spr.12:7) Op elk gebied ervan staat de mens onder de wet. Zijn wet te overtreden, zij het lichamelijk-, verstandelijk of geestelijk, betekent zich buiten de harmonie met het universum te plaatsen, en daardoor wanorde, anarchie en verderf te introduceren. (ED100.1) Deze drie naturen worden door God in stand gehouden. Allen, die lichaam, ziel en geest aan Zijn dienst wijden, zullen voortdurend met nieuwe lichamelijke, verstandelijke en geestelijke kracht bedauwd worden. (MH159.8; DA390.7; ED123, 171: AA284)

‘Hij heeft deze levende woonplaats voor de (menselijke) geest bereid; zij is 'wonderbaar' gemaakt, een tempel, die de HEERE zelf toebereid heeft, opdat Zijn Heilige Geest daarin zou wonen. De menselijke geest regeert de gehele mens ... Alle lichamelijke organen zijn dienstbaar aan de menselijke geest.’

(FCE426.1)

Wel kunnen menselijke organen in een ziekenhuis door technische en chemische middelen misschien maandenlang in leven worden gehouden, nadat het bewuste leven reeds heeft opgehouden. Het lichaam van een moeder kan wekenlang levend worden gehouden nadat haar geest dood is, om het leven van haar baby in de baarmoeder te behouden.

[213]

Doch de Schrift leert ons, dat geestelijk en verstandelijk leven afhankelijk is van een levend lichaam.

Wat gedaan moet worden?

Op de een of andere wijze moet het moderne Pantheïsme tegemoet getreden worden. Iemand moet de brokstukken van Babylonische theologie blootleggen en hun ware aard duidelijk maken. De subtiele Pantheïstische beweringen zijn een vloek voor de godsdienstige wereld. Zij zijn net zo'n vloek als de leer tot zondagsheiliging, de onsterfelijkheidsleer en vele andere dwaalleringen.

De profeet Zacharia heeft ons getoond hoe ermee te handelen. Het zou goed zijn, figuurlijk gesproken, ze op papier te schrijven, dit papier in een bus te doen, te verzegelen en naar Babylon terug te sturen (Zach.5), terug naar Babylon en de dochters van Babylon, die zij heeft voortgebracht. Daar zullen ze gekoesterd en benut worden.

Enige opmerkingen tot slot

Dit boek werd niet geschreven om iemand een etiket op te plakken. Zij die Pantheïstische uitdrukkingen herhalen of in die leer verwickeld zijn, zijn dikwijls in drie groepen onder te brengen;

1. Een deel, herhaalt zulke uitspraken onbewust, zonder de eigenlijke betekenis er van te begrijpen, of zij laten zich in met anderen die nog dieper in deze leer verstrikt zijn.
2. Er zijn er die zozeer verstrikt zijn, dat de grondleer van het Pantheïsme hun voorstelling van de Adventleer heeft veranderd, of hen er toe brengt geen onderscheid meer te maken tussen wat heilig en alledaags is. Zij mogen misschien van harte God toegewijd zijn, maar in hun geestelijk gezichtsveld bevindt zich een blinde vlek. Zij behoeven onze bijzondere voorzorg en gebeden.
3. Ook zijn er overtuigde Pantheïsten. Hun leringen moeten wij krachtig en beslist tegemoet treden. Maar ook daar geldt, dat wij hen behandelen, zoals wijzelf ook behandeld zouden willen worden. De vertakkingen van het Pantheïsme zijn zo subtiel, zo fijn, zozeer misleidend: pas op dat ook gij er niet in verstrikt raakt.

Er zijn er die beweren dat het 'speculatie' is te denken, dat het Pantheïsme voor ons nog eens een probleem zou kunnen zijn. Vrienden, Pantheïsme is reeds lang onze begeleider; de spiritistische vorm ervan

[214]

bestaat onder ons. Ik heb er geen gepresenteerd, die ik zelf niet heb gezien en gehoord. Ellen White schreef deze woorden;

‘De 'LIVING TEMPLE' bevat de Alpha van deze theorieën. Ik weet dat de Omega binnen korte tijd zal volgen; en ik beef voor ons volk.’

(1SM203.5)

Zij geeft als volgt de reden van bezorgdheid weer;

'Ik heb de gevolgen van deze ingebeelde inzichten over God gezien, zoals afval, spiritisme en vrije liefde.'

(EV602.3)

1. Afval, omdat zij een nieuwe verlossingswetenschap ontwikkelen (1SM204.2);
2. Spiritisme, omdat zij het hele universum als bovennatuurlijk beschouwen;
3. Vrije liefde, omdat de liefde tot een god wordt en het lichaam als heilig wordt beschouwd.

Met besprekingen over Pantheïsme, verdienen verschillende punten in 'Evangelism' bladzijden 623-625 bijzondere aandacht.

1. Het is niet verstandig over het onderwerp Pantheïsme te prediken.
2. Het is niet verstandig auteurs te lezen, die deze dwalingen schrijven.
3. Herhaling van deze dwalingen helpt satan deze valse theorieën onder het volk te verbreiden.
4. Strijd over deze spiritistische theorieën zullen alleen maar het verstand verwarren.
5. Predikers en leraren, die zich in een studie verdiepen over deze Pantheïstische leren, lopen het risico van het geloof af te dwalen.
6. Ontmasker deze dwalingen door de Waarheid hoog te houden en te verheerlijken.

Aan de andere kant worden wij vermaand;

'Laat iedereen opwaken en als hij gelegenheid heeft werken. Laat hij woorden spreken gelegen of ongelegen, en op Christus zien voor bemoediging en kracht tot goeddoen.'

(1SM195)

Artsen zijn ervoor berispt naar fantastische en spiritistische uitleggingen van de Schrift te hebben geluisterd en te hebben gezwegen. (1SM195-7) Ons is gezegd aanmatigende drogredenen te ontmaskeren (1SM196). Engelen Gods zijn tot ons gezonden om ons in deze strijd bij te staan. (1SM196)

In deze studie van weinig bladzijden heeft de schrijver (broeder Crane) getracht zijn onderzoek op zo weinig mogelijk materiaal te beperken, voldoende om aan te tonen, dat deze uitspraken werkelijk met de feiten overeenstemmen. Hij heeft getracht herhaling van dwalende uitspraken tot een minimum te beperken, voldoende om de situatie duidelijk te ontmaskeren. Hij heeft uit bovenstaande redenen geen interesse in een strijd over dit onderwerp.

[215]

Hoofdstuk 29

DE DRAMATISCHE VERANDERINGEN IN EUROPA – ONDERDEEL VAN PANTHEÏSME

Op 3 december 1989 kon George Bush Michaël Gorbatsjov niet ontmoeten op het Russische slagschip bij Malta, vanwege de harde wind. Het bracht een Amerikaanse generaal ertoe commentaar te geven op woorden die een profetische betekenis hadden. “Er waait een andere wind over Europa die de wereldgebeurtenissen beïnvloedt.”

Misschien heeft u zich afgevraagd wat de betekenis is van de dramatische politieke en religieuze veranderingen van het afgelopen jaar in Europa, Rusland en, meer recentelijk, in het Midden-Oosten. Waarom hebben de, door de communisten gedomineerde landen, hun meedogenloze wil om te regeren veranderd en deze veranderingen laten plaatsvinden? Welke “andere wind die over Europa waait” zou dit allemaal teweeg kunnen brengen? Kunt u zich voorstellen wat de huidige omstandigheden in het Midden-Oosten zouden zijn als Saddam Hoessein van Irak een jaar of twee geleden had besloten Koeweit binnen te vallen, terwijl Rusland hem wapens leverde? Dit alles is zeer verrassend en snel verlopen. Velen hebben de zinsnede herhaald:

‘De laatste gebeurtenissen zullen snelle gebeurtenissen zijn.’

(9T11)

Wat heeft de Bijbel in profetie te zeggen, als er al iets is, over de invloed van het communistische atheïsme op het werk van de HEER? Wat zullen de volgende grote evenementen zijn? Onze hoofdstudie zal zich concentreren op de laatste vijf verzen van Daniël 11, delen van Openbaring 11, en van Openbaring 13 en 17.

Om de profetieën te begrijpen hebben we enkele definities nodig. Hier zijn enkele noodzakelijke zaken die door studenten van Bijbelse profetie aanvaard worden.

[216]

Tijd van het einde: De tijdsperiode vanaf het einde van de 1260-jarige tijdprofetie in 1798 tot aan de komst van Jezus. Dan 12:4.

Koning van het zuiden: Egypte, atheïsme (loochent het bestaan van een godheid), waarvan de moderne belangrijkste voorstander het atheïstisch communisme is.

Koning van het noorden: Babylon, losbandige vrouw, vereniging van kerk en staat, het pausdom. Jer. 25:12; 46:13,20,24; Opb. 17:1-5

Usurpator-koning (onrechtmatige bezitnemer, overweldiger) van het noorden: Lucifer – satan. Jes. 14:12-14; Ez. 28B

De Echte Koning van het noorden: Jezus Christus. Psalm 48:2,3.

Edom: afstammelingen van Ezau

Moab: afstammelingen van Lot

Ammon: afstammelingen van Lot

[De Islam komt voort uit Mohammed,
een afstammeling van Ismaël]

Tenten van zijn paleis: Tenthooftkwartier van een koning, wanneer hij ten strijde trok. Een andere interpretatie van paleis is ‘afgod’ (idol).

Zeeën: volken, en scharen, en natiën en tongen (talen). Opb. 17:15.

Glorieuze heilige berg (berg des heiligen sieraads SV): Huis van God. Jes. 2:2-4; Psalm 48:3; Dan. 2:34,35,44,45; Micha 4:1-3.

Hoer: Afvallige kerk en haar dochters die haar leringen volgen, Babylon. Opb. 17:5.

Zuivere maagd: Ware kerk, bruid des HEEREN, Heilig Jeruzalem. Opb. 21:9-10.

Hoornen: politieke krachten of machten of koningen. Opb. 17:12.16

Beesten: Speciale politieke regeringen die tegen God werken.

Hoererij: Illegale samenwerking tussen kerk en staat.

Achtergrondinformatie:

De gehele hemel werkt eraan om Gods gemeente voor te bereiden op haar rol in de ‘laatste verzoening’ voor de wereld, vooral voor de sluitingsuren. God heeft ons een aanzienlijk historische achtergrond en profetische leiding gegeven, om ons te helpen in de grote strijd tussen goed en kwaad.

Vanaf de tijd van de roeping van Abraham tot de eerste komst van Jezus, was Palestina een geografische locatie voor Israël onder de bijzondere bescherming van God. De vijanden van Israël onder leiding van satan waren Egypte vanuit het zuiden, Assyrië of Babylon vanuit het noorden (Jer. 50:17), en de Moabieten, Edomieten en Ammonieten in het oosten.

[217]

In die tijd waren Egypte en Babylon de twee grote centra van beschaving, het ene langs de Nijl en het andere langs de Tigris-Eufraat. De Egyptenaren geloofden in vele natuurgoden, de cobra, de Nijl, kikkers, vee, enz.; terwijl de Babyloniërs in veel goden van het bovennatuurlijke geloofden. Beiden aanbaden de zon. Beiden beschouwden hun koningen als goden.¹ Deze waren Pantheïstisch.² Edomieten waren afstammelingen van Esau. Moabieten en Ammonieten waren nakomelingen van Lot.

We spreken over de ‘geest van 1776’ in verband met de oprichting van de Verenigde Staten van Amerika. Op dezelfde manier, terwijl Israël de uitverkoren natie was, konden het volk zelf en hun leidende principes (of geest) geografisch gelokaliseerd zijn. De belangrijkste vijanden van Israël hadden hun karakteristieke principes (of geest) en konden geografisch gelokaliseerd zijn. We herkennen een ‘geestelijk’ Israël, een ‘geestelijk’ Egypte (koning van het zuiden), een ‘geestelijk’ Babylon (koning van het noorden) en een ‘geestelijk’ Edom en Moab.³

Nadat de Messias was gekomen en Israël als natie Hem had verworpen, werd het ‘Koninkrijk van God’ van Israël weggenomen en aan anderen gegeven (Jer.31:35-37; Matth.21:43)

“totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn.”

(Luk.21:24)

Israël lag als uitverkoren volk niet meer op een geografische locatie. Toch zou de ‘geest’ van het ware Israël over de hele wereld worden bestendigd, zowel door bekeerde Joden als door heidenen. De boodschap van Paulus en de andere apostelen was:

“En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.”

(Gal.3:29; Hand.15:6-29)

Op dezelfde manier werden de 'geest' van Egypte, de 'geest' van Babylon en de 'geest' van alle woestijnburen van Israël over de gehele wereld verspreid.

Nu, overal ter wereld waar ware volgelingen van Christus zijn, vinden we 'het geestelijk Israël'. Overal waar volgelingen zijn van de atheïstisch-Pantheïstische principes van Egypte, vinden we 'geestelijke Egyptenaren'. Overal waar volgelingen zijn van de geestelijk-Pantheïstische leringen van Babylon, vinden we 'geestelijke Babyloniërs'. Als we dit uitgangspunt begrijpen, zullen we in de 'tijd van het einde' niet de fout maken om de laatste dag, Israël of hun vijanden te lokaliseren in een specifiek, geografisch gebied. Het uiteindelijke conflict tussen de principes van Gods Koninkrijk, de leerstellingen van het Egyptische atheïsme en de dwingende religie van Babylon, zal zich wereldwijd afspelen in de geest van ieder persoon, binnen het gezin, binnen de buurt en binnen naties. Om in het juiste leger te zitten, moeten we de leidende principes van het Ware Christendom, van de geest van Egypte en de geest van Babylon begrijpen.

[218]

Tussen haakjes: we moeten op onze hoede zijn voor nog een grote fout. Het Joodse volk ten tijde van Christus had de profetieën over de komende Messias verkeerd geïnterpreteerd. De profetieën die van toepassing waren op de tweede komst van de Messias als Koning, waren van toepassing op Zijn eerste komst als Dienaar en Offer. Precies zo kunnen sommigen in onze tijd de uitspraken, die van toepassing zijn op Zijn komst, om de aarde aan het einde van de duizend jaar te reinigen (Openb.20:7 tot 22:5), verkeerd interpreteren en ze toepassen op de tijd vóór de duizend jaar, wanneer Hij komt om Zijn volk naar de hemel te brengen (Opb.19:11 tot 20:6; 1 Thess.4:16,17).

In Ellen White's bespreking van de Franse Revolutie, in 'Het Grote Conflict tussen Christus en satan', hebben we belangrijke aanwijzingen, die een sleutelsegment van de profetie ontvouwen. Toen God het nodig achtte om deze wereld voor te bereiden, op de slotgebeurtenissen vlak voor de tijd van het einde, opende Hij speciale inzichten voor de hervormers in de Schrift.

'De geest van vrijheid ging met de Bijbel mee.'

(GC277)

Deze geest van vrijheid zou de weg openen voor de verspreiding van het evangelie; het zou de leerstellingen van het ware geloof onthullen en deze contrasteren met die van de dwingende religie. Daarbij zou het het monarchale despotisme (alleenheerser die macht misbruikt) afbreken. Satan zag de noodzaak in om de reformatie en deze geest van vrijheid te bestrijden, door een andere macht op te richten om tegen God te strijden. Deze nieuwe 'manifestatie van satanische macht' was atheïsme, 'geestelijk Egypte' met de 'geest van ongelof en verzet' tegen God zoals de farao's van weleer (GC269). Het had ook de losbandige 'geest' van Sodom (idem).

Deze manifestatie van satanische macht ontwikkelde zich precies op tijd, kort vóór 1798, de Bijbelse 'tijd van het einde'. Aan het begin van 'de tijd van het einde' viel deze atheïstische macht, die in de Franse regering werkzaam was, niet alleen de monarchie (het koningschap) aan, maar ook de pauselijke kerk. De paus werd gevangen genomen. Door deze manoeuvre deed satan het lijken alsof iets slechts (het Franse atheïsme) iets goeds (de pauselijke religie) aanviel. Het ene hoofd van het beest uit Openbaring 13, die op dat moment aan de macht was, kreeg een dodelijke wond. (Opb.13:3)

Daniël en 'op den Tijd van het Einde':

Lees eerst Daniël 11:40 tot en met 12:1 in de King James Vertaling en lees dan het gedeelte in andere woorden hieronder, waarin de definitie van de woorden of zinnen zijn omgezet voor het originele woord (betekenis).

(40) Omstreeks 1798 zal het atheïsme tegen het pausdom aandringen; en het pausdom zal als een wervelwind tegen het atheïsme optrekken, met strijdagens, en met ruiters, en met vele schepen; en hij zal

[219]

de landen binnengaan, en overstromen en oversteken.

(41) Het pausdom zal ook het sieraadland binnengaan, en vele [landen] zullen omvergeworpen worden; maar deze zullen uit zijn hand ontsnappen, zelfs Edom en Moab, en de belangrijkste van de kinderen van Ammon.

(42) Het pausdom zal zijn hand ook naar de landen uitstrekken: en het atheïsme zal niet ontsnappen.

(43) Maar het pausdom zal macht hebben over de schatten van goud en zilver, en over alle kostbare dingen van het atheïsme: en de Libiërs en Ethiopiërs zullen aan zijn voeten staan.

(44) Maar berichten uit het oosten en uit het noorden zullen het pausdom en satan veront-rusten. Daarom zullen het pausdom en satan met grote woede uitgaan om velen te vernietigen en volkomen weg te vagen.

(45) En het pausdom en satan zullen de tabernakel van zijn paleis of afgod planten tussen de mensen op deze aarde en Gods Heiligdom in de Hemel; toch zullen het pausdom en satan aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen.

(1) En in die tijd zal Michaël [Jezus] opstaan, de grote Prins, Die opkomt voor de kinderen van uw volk: [de proeftijd zal eindigen] en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er nooit meer is geweest sinds er een natie was zelfs tot diezelfde tijd: en in die tijd zal uw volk verlost worden.

In deze profetie zien we dat het atheïsme dat zal doen ontwikkelen en tegen God werken, maar het zal zich ook verzetten tegen de afvallige macht van de kerk en de staat, satans andere grote kracht. Vervolgens zien we een tijd waarin deze afvallige kerk-staatsmacht, Babylon, een overweldigende heropleving zal doormaken. Het zal die atheïstische macht overwinnen. Toch zullen sommige machten, zoals *'Edom, Moab en de eerstelingen der kinderen Ammons'*, niet door het pausdom overwonnen worden.

We zien dat een afvallige kerk een tabernakel van bediening zal opzetten voor de usurpator-koning (onrechtmatige bezitnemer) van het noorden, tussen de mensen in de wereld en het Hemelse Heiligdom, waar Jezus dient (vgl. 2 Thess.2:4 en EW55-56). Het pausdom heeft dit gedaan door hun priesters tussen de bediening van Christus voor zondaars te plaatsen, wanneer zij hun belijdenis horen en hen 'vrijspreken' zonder het bloed van Jezus. Het pausdom heeft dit gedaan door de bemiddeling van de overleden Maria, de moeder van Jezus, tussen zondaars en het bemiddelende werk

[220]

van Christus in het Hemels Heiligdom te plaatsen. Ze hebben verschillende afgoden in satans tabernakel (tent) geplaatst. Hiertoe behoren de afgod-wafer (hostie), de afgod-sabbat (zondag) en de traditie (7BC977).

Volgens de New Catholic Encyclopedie⁴ onder het onderwerp 'Tenhemelopneming van Maria' en haar voorgestelde bemiddelende werk, zien we dat er een geleidelijke opbouw is geweest van het geloof in het 'medeverlossende' werk van de 'middelares' Maria. Paus Sergius I (circa 687 n.Chr.) lijkt hiermee begonnen te zijn, toen hij hulde bracht aan de sterfdag van Maria en later haar 'tenhemelopneming' herdacht. Tussen 733 en 740 na Christus werd zij 'middelares' genoemd. Tegen de zeventiende eeuw werd het concept van het 'medeverlossende' werk van Maria, de moeder van Jezus, 'algemeen aanvaard'.

De Bijbel leert dat de dood een slaap is (Luk.11:11-14). De doden weten niets (Pred.9:5; Ps.115:17); en toch zien we de ‘koning van het noorden’ het dogma propageren dat niet alleen Maria, de moeder van Jezus, leeft, maar dat zij ook naar de hemel is opgenomen en als bemiddelaar dient tussen de mensen op deze aarde en de God van de Hemel. In feite heeft de rooms-katholieke kerk aan Maria de autoriteit verleend, om vergiffenis te schenken aan satan zelf, als hij zich zou bekeren.⁵

De Bijbel leert dat;

“Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, namelijk, Jezus, den Zoon van God...”

(Hebr.4:14)

Geen enkele man [of vrouw] kan deze positie innemen. Het moet Hem door God gegeven worden (Hebreeën 5:4).

Jezus zei:

“Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij.”

(Joh.14:6)

Petrus zelf zei:

“En den zaligheid is in geen Anderen: want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.”

(Hand.4:12)

Niet alleen probeert satan zijn machtsovername in de tent van zijn hoofdkwartier te plaatsen, maar hij valt ook de leerstellige Waarheden van Christus’ bediening in het Hemelse Heiligdom aan. We kunnen dit zien aan wat er binnen de Kerk van de Zevende-dags Adventisten is gebeurd.

Sinds 1955 kunnen we in samenhang met de Walter Martin/Donald Barnhouse-uitgave, het boek Questions on Doctrine and the ‘Nieuwe Theologie’, zijn wrede aanvallen tegen twee belangrijke pijlers van het Adventistische geloof zien: het onderzoekend oordeel en de definitieve verzoening. In plaats van deze Waarheden biedt satan de valse leerstellingen aan, dat “de verzoening aan het kruis werd voltooid” en dat “Jezus niet het zaad van Abraham op Zich nam, maar het vlees van vóór de val van Adam aannam.” Dus noch de overwinning op de zonde, noch

[221]

de definitieve reiniging van de schuld van de zonde, zal voor de mensheid tot stand worden gebracht, door de bediening van Christus in het Hemels Heiligdom.⁶

Daniël profeteerde dat de koning van het noorden

“En op de goden zijner vadersen zal hij geen acht geven, noch op de begeerte der vrouwen; hij zal ook op geen God acht geven, maar hij zal zich boven alles groot maken. En hij zal den god Mauzzim in zijn standplaats eren; namelijk den god, welken zijn vaders niet gekend hebben, zal hij eren met goud, en met zilver, en met kostelijk gesteente, en met gewenste dingen.”

(Dan.11:37-38)

De poging tot moord op paus Johannes Paulus op 13 mei 1981, de verjaardag van de Fatima-profetieën, zorgde ervoor dat hij de Fatima-profetieën ijveriger ging onderzoeken. Dit bracht hem ertoe het ‘derde geheim’ van de verschijning in Fatima, dat Rusland en de wereld aan de maagd Maria zouden worden opgedragen, serieus te nemen. Het heeft hem ertoe gebracht zijn ‘agenda voor een nieuwe wereldorde’⁷ te formuleren. Volgens Malachi Martin “wacht hij [Paus Johannes Paulus] veeleer op een gebeurtenis die de menselijke geschiedenis zal splijten en het onmiddellijke verleden zal scheiden van de komende toekomst. Het zal een evenement zijn dat zichtbaar is voor het publiek in de lucht, in de oceanen en op de continentale landmassa's van deze planeet. Het zal vooral onze

menselijke zon betreffen... Maar op de dag van deze gebeurtenis zal hij niet louter verschijnen als de meesterster van ons zogenaamde zonnestelsel. In plaats daarvan zal het gezien worden als de omringende heerlijkheid van de vrouw [maagd Maria]....”⁸

De geruchten “uit het oosten en uit het noorden” zullen ervoor zorgen dat hij (satan) erop uitgaat om velen te overwinnen (vgl. Opb. 12:17; 1 Petr.5:8). Satan zal persoonlijk het strijdveld betreden, Christus verpersoonlijken, wonderen verrichten en wonderen nabootsen om te misleiden (2 Kor.11:14; GC612, 624). Hij zal de hoerende vrouw steunen (Opb.17:8-11; 12:17). Hij zal zich voordoen als de ‘grote medische zendeling’ (MM87-8). Toch zal er een einde aan komen. Christus, Michael, zal opstaan, Zijn wierookvat van Priesterlijke bediening neerwerpen, de proeftijd (genadetijd) voor iedereen sluiten, en komen om Zijn volk naar huis te brengen (Dan.12:1; Opb. 18:8-24).

Het beest uit de bodemloze put: In Openbaring 11 vertelt Johannes een visioen uit dezelfde periode en identificeert hij het beest ‘uit de bodemloze put’ als een atheïstische macht, ‘geestelijk gezien Egypte’. We zien ditzelfde beest vervolgens in Openbaring 17. In hoofdstuk 17 zit echter de losbandige vrouw, de hoer Babylon, de grote afvallige kerk, op het beest uit de bodemloze put.^{3. zie toelichting ZIJN Boodschap}

Hoe komt het pausdom in die positie van dominantie boven het atheïsme terecht? Door voor de laatste fase van satans opstand een ideologie van bedrog te hebben, die superieur is aan die van het atheïstische communisme! Het is in dit aspect van de studie dat een goed begrip van de theorieën

[222]

van het Pantheïsme van bijzondere hulp is. De koning van het zuiden en de koning van het noorden vertegenwoordigen de twee belangrijkste vormen van Pantheïsme in satans arsenaal. Beide vormen beschouwen het universum als één natuur, een eenheid, en ontkennen de Waarheid van de Persoonlijkheid van God.

Het communistisch-atheïstisch Pantheïsme beschouwt het universum als geheel fysiek of materieel. Het ontkent God, wonderen en bovennatuurlijke gebeurtenissen. Het katholicisme daarentegen beschouwt het universum als geheel geestelijk. Met dit principe leert het dat “God de ultieme realiteit is.” Ze geloven dat een priester het brood en de wijn kan veranderen in het werkelijke vlees en bloed van Christus. Zij beweren dat het vermogen om wonderen te verrichten een teken is van de ware kerk. Wanneer het katholicisme zich verenigt met het spiritualisme en met de valse profeet (afvallig protestantisme) om wonderen te verrichten, Openbaring 13:1-14; 16:13,14), zal alle kracht van het atheïstische Pantheïsme afbrokkelen. De kerk ‘zit’ op vele wateren, wat in profetische taal ‘volken’ betekent. Aanhangers van het atheïsme zullen bijna massaal van trouw veranderen en de bevelen van de afvallige kerk opvolgen, het type dat het universum als bovennatuurlijk beschouwt.

Met het atheïstische Pantheïsme aan het werk als de “koning van het zuiden” en het spiritualistische Pantheïsme aan het werk als de “koning van het noorden”, kunnen we het grote conflict tegen de God van de hemel zien, zoals symbolisch afgebeeld in Daniël 11:40-45. Gods volk, geestelijk Israël, waar ze ook zijn, zal gevangen zitten tussen deze vijandelijke strijdkrachten, zoals Israël vanouds gevangen zat tussen hun geografische vijanden uit het zuiden (Egypte), hun vijanden uit het noorden (Assyrië of Babylon), en hun Edomitische en Moabitische burenen.

Al meer dan veertig jaar leeft deze aardbol in de schaduw van waterstofbomwolken en raketsporen. De kanonnen, raketten en retoriek (verheven taalgebruik) zijn in twee hoofdrichtingen op elkaar gericht. Maar noch de westerse beschaving, noch de door de communisten gedomineerde landen hebben iets durven doen, dat de trekker van de ander zou kunnen overhalen. De ijzeren en bamboegordijnen zijn behouden. Het communisme heeft zo nu en dan zeer voorzichtig risico's

genomen om de wil van de tegenstander op de proef te stellen, maar het conflict stopt met het inzetten van de laatste wapens.

Beide facties vrezen dat de volgende wereldoorlog, als die zou komen, een einde zou maken aan de beschaving voor iedereen. De wereld bevindt zich dus in een soort patstelling als het om fysieke wapens gaat. Regeringen kunnen niet langer hun meest dodelijke wapens gebruiken om hun meningsverschillen bij te leggen of te domineren. Daarom wenden zij zich tot geestelijke wapens.

In Daniël 11:41 zien we een andere groep in de strijd. We zien dat 'Edom en Moab en het grootste deel van de Ammonieten'

[223]

'uit zijn hand verlost zullen worden.' Wie zijn deze? Dit zijn Arabieren, van wie de meesten de Islam aanhangen, de enige andere belangrijke ideologie die de economie en het denken van de wereld domineert. De Islam werd gesticht door een afstammeling van Ismaël. Waar staat het met betrekking tot het zogenaamde 'christendom' en het communisme? Ze wijzen beide af. De trotse, dwingende Islam domineert zijn aanhangers door wreedheid (Jes.16:6; Jer.48:6 tot 49:33).

Ook al ontsnappen "*Edom, Moab en de eerstelingen der kinderen Ammons*" aan de koning van het noorden, Egypte (atheïsme) zal niet ontsnappen uit de hand van de koning van het noorden. Zoals we in Openbaring 17 zien, zal Babylon (het pausdom en haar dochters) nog schrijlings op het beest uit de bodemloze put (het communisme) zitten. Hoe gebeurde dit? We zien een grote heropleving van de belangstelling voor geestelijke, religieuze zaken in de communistische wereld, ondanks alle pogingen om deze de afgelopen zeventig jaar uit de hoofden van miljoenen mensen te weren. Kerken zijn misschien gesloten en omgebouwd tot musea; hun dienaars en priesters zijn mogelijk gevangengezet en afgeslacht; hun scholen zijn gebruikt om in de hoofden van een generatie in te prenten, dat er geen god is, geen leven na de dood, geen geestelijke dingen; maar wanneer de tijd aanbreekt voor de laatste confrontatie tussen Christus (de echte Koning van het noorden) en satan (de onrechtmatige bezitnemer van het noorden), moet satan als zijn dominante misleiding diegenen hebben die sterk in bovennatuurlijke manifestaties geloven.

'De machten van het kwaad bundelen hun krachten en consolideren. Ze versterken zich voor de laatste grote crisis. Er zullen binnenkort grote veranderingen plaatsvinden in onze wereld, **en de laatste ontwikkelingen zullen snel plaatsvinden.**' (9T11)

'Degenen die de teugels van de overheid in handen hebben, zijn niet in staat het probleem van morele corruptie, armoede, pauperisme en toenemende misdaad op te lossen. Ze worstelen tevergeefs om de bedrijfsactiviteiten op een veiliger basis te plaatsen.' (9T13)

De grootspraak van Nicolae Ceausescu, de harde communistische heerser van Roemenië, dat hij elke poging om het type regering te veranderen zou verijdelen. Wat er met hem is gebeurd, zou voor andere atheïstische leiders een signaal moeten zijn, dat hun dagen beperkt zijn, tenzij ook zij veranderen.

Wat brengt de laatste "snelle ontwikkelingen" te weeg?:

In Daniël 11, verzen 44 en 45 lezen we met betrekking tot de koning van het noorden dat "*de geruchten van het Oosten en van het Noorden zullen hem verschrikken.*"

Deze tijdingen zullen ervoor zorgen dat hij

'met grote grimmigheid zal uittrekken, om velen te verdelgen en te verbannen. En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën in den berg des heiligen sieraads...'

De volgende gebeurtenis is:

“...en Hij zal tot zijn einde komen, en zal geen helper hebben.”

[224]

Michaël, Christus, de Ware Koning van het noorden,

“...zal opstaan..., en er zal een tijd der benauwdheid zijn, als er niet geweest is...”

(Daniël 12:1)

Wie is de echte ‘koning van het noorden’? Wie zit er achter de ‘koning van het zuiden’ en de ‘koning van het noorden?’ Zou het kunnen dat één persoon, de usurpator-koning (onrechtmatige bezitnemer) van het noorden, zich vermomt als zowel de koning van het zuiden als de koning van het noorden? Dit is mogelijk verwarrend, maar we zien de usurpator-koning van het noorden in Openbaring 12 als de grote rode draak.

Jesaja vertelt ons over de usurpator-koning van het noorden in het ‘spreekwoord’ tegen de ‘geestelijke’ koning van Babylon. Lucifer, ‘zoon des dageraads’, zei in zijn hart:

“Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden.”

(Jes 14:13)

De psalmist vertelt ons over de Ware Koning van het noorden.

“De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad onzes Gods, op den berg Zijner heiligheid. Schoon van gelegenheid, een vreugde der ganse aarde is de berg Sion, aan de zijden van het noorden; de stad des groten Konings.”

(Psalm 48:2,3; Zie ook Ezechiël8:14)

Wat zijn de ‘geruchten uit het oosten’ en de geruchten ‘uit het noorden’ die zo belangrijk zijn? Wat is God van plan te doen om de gemeente voor te bereiden op de laatste fasen van de strijd tussen Christus en satan? De geschiedenis van het oude Babylon helpt ons, het beeld te verstaan en het antwoord te begrijpen.

In de oudheid werd Babylon verwoest door de legers van Medo-Perzië onder leiding van Cyrus, die uit het noorden en oosten kwamen (Jes.41:25 tot 42:4; 46:11; Jer.50:9; 51:11). Belsazar en zijn trawanten vierden een groot feest en dronken uit de vaten uit de tempel van God (Dan.5:1-4). In de profetie van deze gebeurtenissen citeert Jesaja Cyrus bij naam en citeert hij de HEER, Die over Cyrus zegt: hij is “Mijn herder” en “Zijn [Gods] gezalfde” Jes.44:28-45:1. Cyrus en de historische vernietiging van het oude Babylon en het herstel van Israël in hun erfgoed, waren zo door God gearrangeerd, om de vernietiging van het moderne geestelijke Babylon en de bevrijding van het moderne Israël door Christus, de Ware Koning van het noorden (en oosten), bij Zijn wederkomst te voorspellen. (vgl. Opb.6:12; Jes.41:2,25,26; 46:1; Opb.19).

In onze tijd zal Babylon, de afvallige kerk, *“dronken zijn van het bloed der heiligen”* en *“in hare hand een gouden drinkbeker, vol van gruwelen,”* aanbieden aan de gehele wereld. Deze gruwelen zijn haar valse leringen, die bijna iedereen in de wereld tot hun eigen verdoemenis zal aanvaarden (Opb.17:2-4; 18:3). Maar er zal

[225]

een overgebleven groep gelovigen zijn, die deze afwijzen, die Gods weg zullen kiezen, en die verlost zullen worden om terug te keren naar hun erfenis, het Hemelse Kanaän.

Wat zijn enkele van deze “gruwelen” in de beker?

Traditie over een “Zo zegt de HEERE.”

Kinderdoop in plaats van onderdompeling van een denkende volwassene.

Oorbekentenis met godslasterlijke vergeving door een mens.

Boetedoening - de mens werkt om door God geaccepteerd te worden, niet door geloof alleen.

Transsubstantiatie (de mis) - brood en wijn geschapen tot God.

‘God is de ultieme realiteit’ - zin die God tot een niet-entiteit maakt, Petrus wordt de ‘rots’ voor de kerk in plaats van Christus.

Petrus en de priesters hebben de ‘sleutels’ in plaats van de Schrift. Onbevleete ontvangenis - de overleden Maria wordt de bemiddelaar.

Aanroeping van de heiligen - dode heiligen worden bemiddelaars.

Onsterfelijkheid van de ziel - zielen kunnen uit het vagevuur worden gekocht.

Eeuwige kwelling van de goddelozen – Gods gerechtigheid wordt betwist.

Extreme zalving - mens gered door ceremonie.

Zondagsheiligheid in plaats van de Zevende-dags-Sabbat van de HEER.

In vroeger tijden was een koning ‘getrouwd’ met zijn koninkrijk (vgl. Jes.54:5-7). Wanneer Jezus (Michaël) Zijn werk als Hogepriester opgeeft en Koning der koningen wordt, ‘trouwt Hij’ met Sion, Zijn bruid, de ware gemeente. Maar kort voordat de ‘Brudegom naar de bruiloft komt’, komt Hij naar Zijn tempel als de ‘Boodschapper van het Verbond’ om Zijn volk te zuiveren (Mal.3:1-5).

Hij voert een werk uit voor Zijn volk, om hen voor te bereiden op de hemel en op de tijd van benauwdheid die over de aarde komt (zie GC426). Dit voorbereidingswerk van Zijn volk zal omvatten:

- (1) de verwijdering van het ‘noordelijke leger’ en
- (2) de uitstorting van ‘de vroege en de late regen’ uit Joël 2:20-32,
- (3) het louteren en zuiveren, beschreven in Mal.3:1-5,
- (4) de verzegeling van Ezechiël 9, en
- (5) de ‘definitieve verzoening’ met het uitwissen van de zonde beschreven in Zach.3:1-5 en Hand.3:19. Het zal de boodschappen aan de wereld omvatten, die worden uitgebeeld door de drie engelen uit Openbaring 14 en de herhaalde oproep van de machtige engel uit Openbaring 18.

Er zullen dus twee grote boodschappen of bewegingen vanuit de hemel worden gezonden en door God worden geleid, ter voorbereiding van de kerk en de wereld op de komst van Christus op de wolken des hemels.

- (1) de ‘verzegelende boodschap’ voor Gods volk en
- (2) de ‘Luide Roep’ voor de

[226]

oprechten van hart om uit Babylon, de gevallen kerken, te komen en de Ware God te aanbidden. In Openbaring 7 zien we de verzegelende engel vanuit het oosten opkomen en met “*een grote stem*” spreken. In Openbaring 18 voegt een andere engel van Gods troon aan de zijden van het noorden zijn “*krachtige stem*” toe aan de boodschappen van de drie engelen uit Openbaring 14. Deze boodschappen sporen iedereen aan, om heil te verkrijgen uit het Verlossingsplan. Naast de oproep van deze ‘engelenboodschappers’, benadrukt “*een andere stem uit den hemel*” deze laatste uitnodiging (Opb.18:1,4).

Sinds de zonde deze wereld binnenkwam, heeft onze HEERE onbeperkte genade aangeboden aan Zijn vijanden in de wereld. Aan het einde der tijden zullen Gods regering en al Zijn manieren van omgaan met Zijn volgelingen, evenals Zijn omgang met zonde en zondaars, op een meer nadrukkelijke manier gerechtvaardigd worden. Zowel Zijn gerechtigheid, als Zijn liefde en

barmhartigheid zullen duidelijk zichtbaar zijn voor het universum. Iedereen zal voldoende informatie krijgen, waardoor hij een verstandelijke beslissing kan nemen.

‘Heilige engelen zijn ingezet om dit werk te leiden; zij hebben de leiding over de grote bewegingen (gebeurtenissen) voor de redding van mensen; maar de feitelijke verkondiging van het evangelie wordt uitgevoerd door de dienstknechten van Christus op aarde.’

(GC312)

Engelen kwamen naar Maria, Jozef, de herders, en mannen en vrouwen waren bereid om op hun beurt verschillende gebeurtenissen aan te kondigen, die verband hielden met de eerste komst van de ‘Messias’. Op dezelfde manier moeten de boodschappen die te maken hebben met de voorbereiding van een volk, op het oordeel van de levenden en de wederkomst van Christus, duidelijk gegeven en begrepen worden. De snelheid en de wereldwijde omvang van deze boodschap wordt weergegeven door engelen, die *“in het midden des hemels vliegen”* (Opb.14:6-12; GC355-6). Welke tijdingen (geruchten) brengen Gods boodschappers?

1. G.S. Goodspeed: History of the Ancient World, Charles Scribner’s Sons, New York, 1904, pp. 17, 27.
2. C. Bonner: Studies in magische amuletten, voornamelijk Grieks-Egyptenaren, Univ. van Michigan Press, Ann Arbor, MI, 1950. p. 317.
3. J.C. Haussier: Syllabus en studiegids voor profetische interpretatie I, La Sierra College, Arlington, CA, 1959, pp. 38-53.
4. New Catholic Encyclopedia, McGraw-Hill, Washington, DC, 1967, deel 1:971 e.v. en deel 9:356.
5. Alfonsus M. de Liguori, De Glories van Maria. Geciteerd in M.E. Walsh, The Wine of Roman Babylon, Leaves of Autumn Books, Payson, AZ, 1981, p. 143.
6. J. Reich: The ML Andreason File, LMN Publishing, St. Maries, ID, 1988.

[227]

7. M. Martin: De sleutels van dit bloed, Simon en Schuster, New York, 1990, pp. 46-50.
8. Idem. blz. 639-657.
9. M.E. Walsh: The Wine of Roman Babylon, Leaves of Autumn Books, Paysons, AZ; 1981.

3. ZIJN Boodschap toelichting: zie voor meer inzicht ‘Nieuw Licht’ aangaande de drie bodemloze putten: de studie Basis Serie-3 ZIJN Boodschap in de Openbaring en Serie-3 ZIJN Boodschap in Openbaring Verdieping 1 ‘Gods Volk’

[228]

Hoofdstuk 30

GERUCHTEN UIT HET OOSTEN EN UIT HET NOORDEN

“Geruchten uit het oosten”⁴, zie ZIJN Boodschap toelichting

Terwijl wij de profetieën van Daniël en Openbaring bestuderen die van toepassing zijn op de laatste dagen, wordt ons verteld dat de “koningen van het oosten” komen (Opb.16:12 KJV) en dat er een engel “opstijgt uit het oosten”, om de dienaren van God aan hun voorhoofd te “verzegelen” (Opb.7:1-3 KJV). De engel van Ezechiël negen moest een merkteken plaatsen op het voorhoofd van diegenen, die treuren om de heersende zondigheid, welke niet deelnemen aan de zonde. Dit verzegelingswerk verwijst naar het karakteronderzoek en begint met de karakters van de “oude mannen” in Gods heiligdom (gemeente). Het is als de Koning die een bruiloft voor Zijn Zoon voorbereidde. Hij heeft voor ons, de gasten, een ‘trouwgewaad’ geweven. Vlak voor de bruiloft, komt de koning de gasten onderzoeken, om te zien of ze ‘het gewaad’ dragen (Matth.22:2-14). God heeft ons nog een voorbeeld gegeven dat dit werk voorafschaduwde.

Ten tijde van de bevrijding uit de Egyptische slavernij hadden de Israëlieten een teken op de bovendorpel en op de deurposten van hun huizen. Engelen van God kregen de opdracht om degenen te doden die het merkteken niet hadden. In Egypte was het teken van het Paschabloed en de slachting van de ongelovige Egyptenaren letterlijk. Een voorwaarde voor Israël's bevrijding uit de Egyptische slavernij was, dat zij de Sabbat moesten houden, de herdenking van Gods Scheppende Vermogen, en dat zij onder de wolk moesten blijven die hun bevrijding leidde. Op deze manier toonden ze hun vertrouwen in Jehovah, om hen tegen al hun vijanden te beschermen en in al hun behoeften te voorzien.

[229]

In de slotscènes van de geschiedenis van deze wereld zal er ook een merkteken zijn, maar dat zal in de geest zijn:

‘een zich vestigen in de Waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk, zodat zij niet kunnen worden bewogen.’ (4BC1161)

Het zichtbare ‘kenmerk’ van dit werk van genade zal de viering van de ware Sabbat van de HEERE zijn (Ex.31:13). De slachting zal bestaan uit het verlies van geestelijk leven, aan het einde van de genadetijd en het verlies van het fysieke (lichamelijk) leven (Ez.9:5-9).

Er zal een volk zijn dat ervoor zal kiezen om

‘God in hen zowel het willen [verlangen te doen] als het doen [gemachtigd worden om te doen] naar Zijn welbehagen te laten werken.’

(MB142; SC47)

Gods volk zal bij Hem pleiten om een volmaakt hart voor Hem (PK591.1; 2T505-6). Terwijl ze vol vertrouwen in deze relatie leven, stort God Zijn Geest uit in de ‘Vroege Regen’ om hen in staat te stellen rechtvaardige daden te verrichten (TM507). Herhaalde **rechtvaardige daden** worden **rechtvaardige gewoonten** (COL356). Alle rechtvaardige gewoonten samen vormen het **rechtvaardig karakter** (COL356). Dit is het ‘meegedeelde kleed van gerechtigheid’ die God in hen weeft door het ‘weefgetouw des hemels’, terwijl ze bedekt zijn door het ‘toegerekende kleed van gerechtigheid’, die zij van Christus verkrijgen door geloof in Zijn verdiensten (COL311-2; AA483.2; DA312.5; #1SM366.8). Dit **verleende** (meegedeelde) **rechtvaardige karakter** is de ‘olie’ die de wijze maagden hadden, maar de dwaze niet (COL407-8; CG173.3; TM234.1). Het is het “witte gewaad” dat Laodicea nodig heeft (4T88.8). Het is het ‘goud beproefd in het vuur’ dat de zonen van Levi zullen hebben (5T129; 4T89). God noemt het “*de rechtvaardigmakingen der heiligen*” (Openb.

19:8); maar de heiligen weigeren zichzelf de eer toe te eigenen (Matth.25:37,38). Ze noemen het ‘de gerechtigheid van Christus’ (PK591). Ziet u, alle heerlijkheid voor onze verlossing gaat naar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (Judas 25; 2BC1035).

Het is interessant hoe God een tijd van aanbidding heeft gekozen, in plaats van een voorwerp van aanbidding, als teken van liefdevolle gehoorzaamheid en trouw aan de Schepper God. Hij koos en heiligde de Zevende-dag als de Sabbat bij de schepping (Gen.2:2,3). Hij heeft het nooit veranderd (Mal.3:6; Matth.5:17,18). Hij gaf aan dat het zou beginnen en eindigen bij zonsondergang, wanneer de mensheid wakker en actief is, in plaats van middernacht, wanneer de meeste mensen slapen. Er moet een bewuste beslissing worden genomen om ‘de grenzen van de Sabbat goed te bewaken’ (6T356). Er zijn geen ‘natuurlijke gevolgen’ aan verbonden, wanneer iemand bijvoorbeeld een uur afwijkt van de tijd om de Sabbat te houden, maar er is wel sprake van schending van de toewijding aan de HEER van het universum. Voor zover het de volgelingen van God betreft, geeft wat wij denken en doen op de Sabbat en wanneer wij Zijn dag vieren ons antwoord op de belangrijkste vraag in de grote strijd: heeft God alleen het recht om te beslissen wat

[230]

in alle dingen goed is? Of kan ieder mens zijn eigen wil volgen, zoals satan dat zou willen? Heeft het beest het recht om de dag te kiezen?

Het machtige schudden van Gods volk en de verzegeling zal beginnen met degenen, die lang onderweg in Gods kerk zijn (1 Petr.4:17) en zal doorgaan totdat de eerste vruchten van de levenden, de 144.000, allemaal zijn verzegeld (Openb.7:1-8;14:1-5; 3SM158). Wanneer deze verzegeld zijn, zullen zij hun stem toevoegen bij ‘de Luide Roep van de derde engel’, en de boodschap zal zich over de hele wereld naar iedereen verspreiden (EW271-2). Een grote, ontelbare menigte zal zich ook bij de HEERE voegen, verzegeld worden en opgenomen worden (Opb.7:9-17; 3SM429). Die laatste groep, de belangrijkste oogst van de levenden, zal ontelbaar blijven totdat iedereen een besluit heeft genomen, omdat iedereen is uitgenodigd, van de kleinste tot de grootste. Er is geen limiet aan het aantal dat gered kan worden (Joël 2:20-32; Matth.22:1-14).

“Geruchten uit het noorden”⁴. zie ZIJN Boodschap toelichting

Onmiddellijk na de afbeelding in Openbaring 17 van de vrouw Babylon (afvallige religie, in het bijzonder het pauselijke Rome) zittend op het beest uit de bodemloze put (atheïstische machten), lezen we deze woorden.

“En na dezen zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid. En hij riep krachtelijk met een grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte; Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde. En ik hoorde een andere stem uit den hemel, zeggende: Gaat uit van haar; Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.”

(Opb.18:1,2,4)

Deze machtige engel verenigt zijn stem met de drie engelen uit Openbaring 14 in de beslissende oproep aan alle oprechten van hart op aarde om gered te worden. Zijn boodschap is een herhaling van de boodschap van de tweede engel (Openbaring 14:8). Wanneer de stem van deze machtige engel wordt toegevoegd aan die van het overblijfsel en de engelen, die de boodschappen van de drie engelen geven, veroorzaakt deze de ‘Luide Roep’. **Dit alles komt voort uit de hemel, de zijden van het noorden.**

Wat wordt belichaamd in deze ‘geruchten uit het noorden’?

Boodschap van de eerste engel:

Deze engel heeft het ‘eeuwige evangelie te verkondigen’ in de hele wereld. Iedere bewoner van de aarde is geroepen om God te ‘vrezen’ en Hem ‘heerlijkheid’ te geven. Hen wordt verteld dat ‘de ure Zijns oordeels [het onderzoek van de gasten] is gekomen’, en dat zij de Schepper van hemel en aarde moeten aanbidden (Opb.14:6,7).

Wat is het ‘eeuwige evangelie’? Het werd voor het eerst aan Adam en Eva in Eden uitgesproken toen de belofte van vergeving en reiniging van zonde werd gegeven (Gen.3:15). God beloofde haat voor de zonde en liefde voor gerechtigheid te ‘schrijven’ in het hart van iedereen die ernaar verlangt en erom vraagt. Hij beloofde de kennis van Zijn Wet in de geest te schrijven van degenen, die daarom vragen (Hebr.8:10-12). Deze beloften vertegenwoordigen het ‘nieuwe verbond’ of overeenkomst voor onze

[231]

verlossing (Hebr.8:8; Jer.31:31-34). Het omvat het herstel van de communicatie, door Christus, tussen God en de mens (Jes.59:1-3; 15-21). Het omvat de overdracht van schuld en het uitwissen van de herinnering aan zonde uit het hart (Hebr.8:12; Hand.3:19). Het houdt in dat we

“...met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens; Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij; En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, ...”

(Ef.3:15-20)

Met andere woorden, het omvat de twee kosteloze gaven: rechtvaardiging door geloof in Jezus, en gehoorzaamheid door geloof in Jezus (Rom.5:1,2). Het omvat zelfs de smekende, trekkende kracht van de Heilige Geest, zelfs als we zondaars zijn (Rom.5:6-11; MB150).

Wat betekent het om God te ‘vrezen’? Het betekent Hem vereren, ontzag voor Hem hebben en Hem aanbidden. Waarom? Hij is onze Schepper, onze liefdevolle Koning en onze Verlosser. Hij heeft hier recht op vanwege hoe Hij is, zoals weergegeven in Zijn Wetten voor het bestuur van Zijn onderdanen en vanwege wat Hij voor ons heeft gedaan.

Wat betekent het om ‘Hem heerlijkheid te geven?’ Net als Jezus, ons Voorbeeld, definiëren wij het.

‘God de eer geven betekent Zijn karakter in het onze openbaren, en Hem zo bekend maken. En op welke manier we de Vader of de Zoon ook bekend maken, we verheerlijken God.’

(7BC979)

Dit is wat Jezus voor Zijn Vader deed toen Hij hier was (Joh.17:1-4). Dit bedoelde Jezus in Zijn antwoord op de vraag van Thomas en Filippus, kort voor Gethsémané (Joh.14:5-11). Het is Gods bedoeling om de wereld te laten zien, hoe de Leden van de Godheid zijn, door krachtig te werken via Zijn volgelingen op aarde die ‘gewillig gemaakt willen worden’ (Fil.2:5,13; Rom.12:1,2; Ef. 5:25-27).

‘God de heerlijkheid geven’ betekent ook dat we alles wat we zijn en elke goede en rechtvaardige daad aan Hem toeschrijven. Elia op de berg Karmel moest zeven keer bidden dat er regen zou komen. Waarom? Hij liep gevaar de eer op te eisen voor de grote hervorming, die die dag in Israël teweeggebracht werd. Tussen de zeven gebeden door onderzocht hij zichzelf, om te zien waarin hij de eer voor zichzelf zou kunnen verwerven. Toen hij tot de conclusie kwam dat God alles

was en hij niets was in zijn eigen ogen en in de ogen van God, beantwoordde God zijn gebeden om regen (2BC1035). Niet lang daarna, in de spelonk, schreef hij zichzelf de eer toe, toen hij aan God vertelde hoeveel hij had gedaan (1 Kon.19:10-14).

Wat is de betekenis van de zinsnede:
“De ure Zijns oordeels is gekomen?”

(Opb.14:7)

Om dit te begrijpen, zullen we de heiligdomsdienst in Exodus, Leviticus en Numeri moeten bestuderen. Als we dat doen, zullen we de

[232]

reiniging van het heiligdom verstaan, meer begrijpen van wat de Messias op aarde deed, en beter in staat zijn Zijn bediening als Hogepriester in het Hemelse Heiligdom te volgen (Hebr.2:14-18; 4:14-16; 7:27; 8:1 tot 9:28).

In de laatste dagen zullen degenen die de bediening van Jezus in het Heiligdom hierboven volgen, pleiten voor een volmaakt hart, elke bekende zonde belijden en verzaken, zich aan God onderwerpen om van moment tot moment in hen te werken, en zullen pleiten voor God, om al hun niet-herkende zonden te openbaren (PK590-591). Al hun schuld van iedere bekende en niet-herkende zonde zal van hen worden overgedragen naar het Heiligdom hierboven en zullen allemaal vergeven worden door de verdiensten van Jezus (GC480-5).

Ten tijde van dit oordeel, de onderzoeksfase, zullen de namen van allen die in Jezus hebben geloofd ter sprake worden gebracht voor de hemelse rechtbank (GC483). Als al hun schuld is weggenomen, als ze God in zich hebben laten werken zoals Hij wilde, zal de opdracht uitgaan om
“de beloftes der eeuwige erve te ontvangen.”

(Hebr.9:15; GC483-4; Micha 4:8; PK591)

Hun zonden zullen dus vooraf aan het oordeel onderworpen worden (1 Tim.5:24), en de oorspronkelijke heerschappij die Adam verloor zal aan hen worden hersteld (Micha 4:8).

Dit ‘onderzoekend oordeel’ en ‘definitieve verzoening’ zullen vier speciale voordelen voor het volk van God omvatten (GC480). Ten eerste zal het eeuwige verbond in hen vervuld worden, wat hen twee dingen zal geven (GC485). Gods wet zal ‘in hun gedachten worden gelegd’, zodat ze onder alle omstandigheden precies zullen weten wat God wil dat zij doen, zonder dat iemand hen daarvoor hoeft te waarschuwen. Zo zullen ze in staat worden gesteld een einde te maken aan niet-onderkende ongehoorzaamheid, zonden waarvan ze zich voorheen niet bewust waren. Ten tweede zal Gods wet van liefde “in hun hart geschreven worden”, zodat ze er gewoon van zullen houden om te leven en alles te doen wat God wil dat ze doen (Hebreeën 8:10-12). Ten derde zal het gebod uitgaan: ‘wis hun aantekeningen van zonden uit hun hart’ (GC480-3). *“Doet deze vuile klederen van hem weg.”* (Zach. 3:1-5; GC480-3). En ten slotte zullen zij de *“verkoeling van het aangezicht des HEEREN”* ontvangen (Hand.3:19; GC613). De HEERE zal de volle maat van Zijn Heilige Geest over hen uitstorten (AA54-5; TM506-8).

Met deze voorrechten: - het werk van God in karakterontwikkeling van de ‘Vroege Regen’, de volledige kennis van Gods wil, de volmaakte liefde voor God, de verwijdering van alle schuld en aantekeningen van zonde uit hun hart, en de volledige inwoning van de Heilige Geest, - zullen zij in staat worden gesteld om zonder Bemiddelaar door de ‘tijd van benauwdheid’ heen te komen.

[233]

Het zal hen worden toegestaan rechtstreeks naar de Vader of naar hun HEERE te gaan voor volledige leiding en de in staat stellende kracht van de Heilige Geest (GC613-4).

De zieletempel zal worden gereinigd voor deze laatste generatie, voor degenen die zullen worden opgenomen zonder de dood te hebben gezien terwijl ze nog leven (GC490; Lev.23:27-32). Zij hebben hun zonden ‘vooraf naar het oordeel’ gestuurd. De laatste daad van de Hogepriester om het Heiligdom in de Hemel te reinigen, zal bestaan uit het op Zich nemen van de schuld van iedere zonde van iedere persoon die Zijn offer heeft aanvaard, en deze vervolgens op satan leggen (GC422; Lev.16:20-24). Door Zijn eigen bloed kan Hij dit doen voor iedereen die in Hem gelooft (Hebr. 9:7, 14, 20-28).

De boodschap van de tweede engel:

Toen de nominale (alleen in naam, niet in werkelijkheid) christelijke kerken de boodschap van de eerste engel verwierpen, verwierp God hen. In de zomer van 1844 werd de tweede engelenboodschap gegeven: “Babylon (de valse en afvallige religies) is gevallen” (Opb.14:8; GC380-90). Aan deze oproep werd gehoor gegeven toen ongeveer vijftigduizend zich uit deze kerken terugtrokken (SR364-6). Deze twee boodschappen voor die tijd vervulden het doel dat de HEERE in gedachten had, maar Gods volgelingen hadden nog meer werk te doen, voordat ze klaar zouden zijn om de boodschap van de derde engel te brengen (Openb. 10:8-11; GC424-25). Ze moesten de heiligdomsdienst begrijpen en deze toepassen op de profetische boodschappen en hun begrip van het evangelie. Zij hadden acht moeten slaan op de boodschap om

“de tempel van God te meten, en het altaar, en hen die daarin aanbidden.”

(Opb.11:1,2)

Slechts weinigen van degenen die de Adventsboodschap brachten, aanbaden God op Zijn heilige dag. Hoe konden zij dan de waarschuwendende boodschap van de derde engel over het aanbidden van het beest en over het ontvangen van het merkteken van het beest overbrengen (Opb.14:9-11)?

De boodschap van de derde engel:

Nadat Hij de mensen op deze aarde heeft verteld over het Verlossingsplan en hoe zij hun erfenis van de Vader kunnen verkrijgen en nadat de oproep is gedaan door de tweede engel om zich af te scheiden van de valse, afvallige kerken, openbaart God waarom ze eruit moeten komen. Hij moet de rebellie tegen Zijn gezag tegengaan en elk spoor van zonde van deze aarde wegnemen. Degenen die het aanbod van vergeving en reiniging van Christus weigeren, moeten tot terechtstelling veroordeeld worden, wanneer de aarde nieuw gemaakt zal worden. Dit is geen willekeurige beslissing van Gods kant. Degenen die het beest aanbidden en zijn bevelen uitvoeren, hebben het beest gekozen als hun koning. Dit beest (uit Opb.13:1-10) is niemand minder dan de aardse handlanger van de (onrechtmatige bezitnemer) -koning van het noorden.

‘Dit symbool vertegenwoordigt, zoals de meeste protestanten hebben geloofd, het pausdom, dat de macht, zetel en autoriteit opvolgde die ooit in handen was van het oude Romeinse rijk.’
(GC439)

[234]

Dit is het hoofd dat de ‘dodelijke wond’ opliep toen het Franse leger in 1798 de paus in ballingschap leidde; de macht die

“in de gevangenis leidt, zal zelf in de gevangenis gaan.”

(Opb.13:10)

In de laatste helft van Openbaring 13 lezen we over een ander beest/macht, die uit de aarde opkomt. Het eerste beest kwam op uit de zee. Zeeën vertegenwoordigen in Bijbelse Profetie mensen of een dichtbevolkt gebied (Opb.17:15). Dit tweede beest komt op rond de tijd dat het luipaardbeest de dodelijke wond oploopt en zijn activiteiten worden beperkt. De Verenigde Staten van Amerika zijn de enige grote natie, die rond 1798 ontstond uit een relatief onbewoond gebied. De twee krachtige karakteristieke beginselen die het land de macht hebben gegeven, om zijn rol in de naties van de aarde te vervullen, zijn het republikeinisme en het protestantisme. Het spreekt door middel van het optreden van zijn wetgevende en rechterlijke autoriteiten (GC442).

Bij het begin heeft ons land (Amerika) blijk gegeven van een lam-achtige behandeling van de onderdrukte massa's van de wereld, die religieuze vrijheid zochten met scheiding van kerk en staat. Maar na verloop van tijd zal dit tweehoornig, lam-achtige beest zijn kenmerken veranderen en beginnen te spreken als een draak en het gezag van het luipaardachtige beest gaan uitoefenen (Opb. 13:11,12). Dus zowel het luipaardachtige beest, waar hij ook domineert, als het tweehoornige beest, voor iedereen die onder zijn invloed staat, beginnen zich op dezelfde manier te gedragen en hun religieuze leerstellingen op te dringen aan "alle natie, geslacht, taal en volk". (Opb.14:7-12,15,16) Er zullen voorzieningen worden getroffen voor de verheerlijking op zondag en voor de handhaving van andere traditioneel religieuze leerstellingen, op straffe van een economische boycot en uiteindelijk de dood. Dergelijke acties door de wetgevende en gerechtelijke autoriteiten van de Verenigde Staten verwerpen het beginsel van onze grondwet, dat voorziet in de scheiding van kerk en staat. Dat is wat de werking van kerkelijk- en staatsbestuur zal herstellen, de dodelijke wond zal genezen en er zal een beeld worden gemaakt van het beest, dat de wond des zwaars had en [weder] leefde' (Opb.13:14,15).

'Het Romanisme in de Oude Wereld en het afvallige Protestantisme in de Nieuwe zullen een soortgelijke koers volgen tegenover degenen die alle Goddelijke voorschriften eren.'

(GC616)

Wat zal het teken of 'merkteken' zijn dat 'zij die op de aarde wonen een beeld voor het beest maken' en het aanbidden? Het zal het eren zijn van 'de eerbiedwaardige dag van de zon' als de dag van aanbidding, die in direct conflict staat met de dag die de HEERE aan de mensheid heeft gegeven, namelijk de Zevende-dags Sabbat. Niet alleen is de dag van aanbidding veranderd, een gebeurtenis voorspeld in Daniël 7:25, maar de tijd van

[235]

aanbidding is zelfs veranderd, van avond tot avond zoals God heeft aangegeven, naar middernacht tot middernacht.

Deze tijd van aanbidding is als een nationale vlag (banier). In het recente nieuws hebben we gezien dat mensen die onder de bescherming van 'de sterren en strepen' leven, hun minachting voor de Verenigde Staten tonen door hun vlag in het stof te stampen en te verbranden. Degenen die dat doen, verdienen het staatsburgerschap van dit land niet. Op dezelfde manier heeft God een specifieke dag en tijd van aanbidding ingesteld, als bewijs van liefde voor en gehoorzaamheid aan Zijn regering. Iedereen die die dag vertrapt of de dag en tijd verandert, komt in opstand tegen de God van de hemel (Jes.58:12-14). Hij zweert trouw aan de regering wiens teken hij eert. Door de zondag te vieren, die geen hogere autoriteit heeft dan het luipaardbeest, in plaats van de Zevende-dags Sabbat, geeft hij blijk van minachting voor de HEER van de Zevende-dags Sabbat (Ex.20:10; Markus 2:28), blijk gevend van een voorkeur voor de regering die werd ingesteld door satan, de (machtovernemende) koning van het noorden. De 'mens der zonde', die beweert de tijd en dag van aanbidding te hebben veranderd van de Sabbat van de HEERE naar de zondag, en dat een teken van zijn gezag noemt, is het pausdom.

Daarom moeten al degenen die dit begrijpen en willens en wetens doen, ontvangen "een merkteken op hun rechterhand [werkkracht] of op hun voorhoofd [mentale instemming]" (Opb.13:16; GC578-9). Zij die de HEERE, de Schepper van hemel en aarde, aanbidden in de ware geest, zullen op de tijd die Hij specificceert het zegel van God op hun voorhoofd ontvangen (Opb.7:2,3; GC640).

4. ZIJN Boodschap toelichting: zie voor meer inzicht 'Nieuw Licht' aangaande 'de geruchten uit het noorden en oosten' de studie Basis Serie-4 ZIJN Boodschap in Daniël en Serie-4 ZIJN Boodschap in Daniel Verdieping 1

[236]

Hoofdstuk 31

DE LAATSTE BEWEGINGEN ZULLEN SNELLE BEWEGINGEN ZIJN

Deze twee bewegingen (gebeurtenissen), de komst van de engel uit Openbaring 18 (verzen 2 en 4) van de Ware Koning van het noorden in de hemel en de verzegelende engel uit Openbaring 7 vanuit het oosten, voor het afsluiten van Gods werk op aarde, zal 'hem (onrechtmatige bezitnemer, koning van het noorden) alarmeren'. Satan zal met 'grote woede' uitgaan om te misleiden en te vernietigen, zelfs op verschillende plaatsen op aarde komen 'als een engel des lichts', 'Christus vertegenwoordigen', gladde woorden spreken, wonderen verrichten, en het starten van valse, religieuze opwekkingen, waarbij hij zelfs vuur vanuit de hemel zal doen neerdalen, voor de ogen der mensen (2 Kor.11:14; 6BC1105-6; Opb.13:13;GC624).

Er zal een 'kleine tijd van benauwdheid' over de wereld komen, kort voordat de genadetijd voor iedereen sluit (EW85). Het is in deze tijd dat de 'Luide Roep' zal worden gegeven, wanneer de problemen van droogte, overstromingen, tornado's, aardbeving, anarchie, verschillende soorten misdaden en financiële misdaadmoeilijkheden de wereld in zijn greep zullen houden. We kunnen zien hoe gemakkelijk en snel financiële problemen kunnen ontstaan over de gehele wereld, door de recente ontwikkelingen, die voortkomen uit de Iraakse invasie van Koeweit. Er is geen daadwerkelijke strijd tussen troepen, maar slechts een patstelling. Economen beseffen hoe verwoestend het zou zijn, als er een impasse tussen de Iraakse leiders en de rest van de wereld voor slechts één jaar lang zou zijn. Is dit het moment wanneer 'nationale afval' slechts in 'nationale ondergang' zal eindigen, of zal dat later zo zijn? (Ev235); toch zullen heilige engelen de 'vier winden van strijd' nog tegenhouden. Niet alleen zullen de politieke en militaire conflicten worden bedwongen, maar ook de elementen van de natuur, aardbevingen en stormen, zullen onder controle gehouden worden, totdat de dienstknechten van God verzegeld zijn. (Opb.7:1; TM444)

[237]

Een paar zinnen van Ellen White (9T11-17) geven ons een glimp van deze tijd:

'De Geest van God wordt geleidelijk maar zeker van de aarde teruggetrokken.'

'De rampen ter land en ter zee, de onzekere toestand van samenleving, de alarmsignalen van oorlog zijn onheilspellend.'

'De machten van het kwaad bundelen hun krachten en consolideren (bestendigen deze). Ze versterken zich voor de laatste grote crisis. Er zullen binnenkort grote veranderingen plaatsvinden in onze wereld, en de laatste bewegingen zullen snelle bewegingen zijn.'

'Gewaagde overvallen komen vaak voor... Diefstallen en er worden overal moorden gepleegd. Mannen bezeten van demonen nemen het leven van mannen, vrouwen en kleine kinderen.'

'In de grote steden leven massa's mensen in armoede en ellende, vrijwel verstoken van voedsel, onderdak en kleding...'

'[Anderen] in dezelfde steden... geven hun geld uit aan... sterke drank, tabak en andere dingen [zoals drugs], die de krachten van de hersenen vernietigen, de geest uit balans brengen, en de ziel vernederen.'

'Degenen die de teugels van de overheid in handen hebben, zijn niet in staat om het probleem van morele corruptie, armoede, pauperisme en toenemende criminaliteit op te lossen. Ze worstelen er tevergeefs mee, bedrijfsactiviteiten veiliger te maken.'

Hoeveel duidelijker kan iemand de wekelijkse krantenkoppen in het nieuws van de afgelopen maanden beschrijven? Naarmate deze omstandigheden serieus verergeren, zal men de religie-aanhangers ertoe aanzetten regeringen daartoe te overtuigen morele wetten aan te nemen. Dit betekent de vereniging van kerk en staat. De oorzaak kan goed zijn, maar hun middelen om die te verkrijgen zijn verkeerd. De tradities en wetten van mensen zullen de wetten van God vervangen. Openbaring 13 laat ons zien dat het protestantisme in Amerika (het beest met de twee horens), zich zal verenigen met het pausdom (zevenkoppig beest) in de oude wereld, om alle mensen te dwingen zich te conformeren (ermee in te stemmen) op straffe van economische sancties en ten slotte de dood (GC615-6). Het grote middelpunt zal de Sabbat zijn, het teken van Gods gezag (GC615). Dit beeld van het beest en dit merkteken van het beest, de zondagswet, zal gevormd worden voordat de genadetijd eindigt (7BC976).

Satan heeft geprobeerd de wereld in verwarring te brengen door vermomd te werken, het veranderen van de bevoegdheden waarmee hij werkt. De kerk is werkelijk

[238]

dominant over "het beest dat was, en niet is, en toch is" (Opb.17:8). We hoeven niet alle zeven (of acht) vormen van koninkrijken te noemen, welke satan heeft gedomineerd door de Babylonische vrouw. Atheïsme, het beest dat 'eens was en niet meer is [in de tijd van Johannes], en dat zal 'opkomen uit de bodemloze put' ten tijde van het einde, is gebruikt door satan om tegen God en Zijn ware volgelingen te strijden, net als in de oudheid Egypte (GC273). Maar het geestelijk Egypte, koning van de zuidelijke macht, voert ook oorlog tegen de Babylonische vrouw (het kerkelijke aspect), zelfs om de pauselijke macht (regeringsaspect) een dodelijke wond te bezorgen. Deze atheïstische, regeringsleider zal nog een korte tijd aanblijven (Opb.17:10).

We merken verder op dat al degenen op aarde, wier namen niet geschreven zijn in het "Boek des Levens", zich zullen "verwonderen" als ze "het beest zien dat was, en niet is, hoewel het is."

Deze zinnen passen bij de beschrijving van het beest uit Openbaring 13:1-10. Dit beest 'was' als Babylon. Het 'was niet' in de tijd van Johannes, en 'hoewel het is', heden als de pauselijke politieke macht van 538 tot 1798 na Christus. Zij zullen zich verbazen als ze het weer zien verschijnen, nadat de dodelijke wond is genezen. In deze context moet een soortgelijke verklaring worden overwogen. Het 'beest dat was en niet is, is zelf het achtste en behoort tot de zeven, en gaat ten verderve' (Opb.17:11). Wat lijkt op een nieuw (het achtste) beest, is eigenlijk helemaal geen nieuw beest. Het is één in wie de geestelijk atheïstische macht wordt samengevoegd tot een opnieuw tevoorschijn komende 'koning van het noorden' als pauselijke macht. Wat de vorm ook is, of het nu een beest of een Babylonische vrouw is, het zal ten onder gaan zoals beschreven in Opb.17:8; en 18:8.

Het is waarschijnlijk niet verstandig om dogmatisch te zijn, over de identificatie van de zeven regeringsfasen van het beest met de zeven hoofden. Echter, mijn eerste keuze voor de acht genoemde beesten in Openbaring 17:11 met respectievelijk hun hoofden, is zoals hieronder weergegeven.⁵ zie ZIJN Boodschap toelichting Mijn sterkste reden om Egypte erbij te betrekken is, dat de koning van het zuiden (Egyptisch atheïsme), een zeer belangrijke rol speelt in de laatste zes verzen van Daniël 11.

- 'Gevallen' 1. Egypte "was" - atheïstisch-Pantheïstische slavenmeesters van Israël
- 'Gevallen' 2. Assyrië voerde de tien stammen in ballingschap
- 'Gevallen' 3. Babylon nam Juda in ballingschap, maar velen van deze zijn teruggekeerd
- 'Gevallen' 4. Medo-Perzië - Satan heeft door Haman Israël bijna vernietigd

[239]

‘Gevallen’	5. Griekenland - het humanisme infiltreerde het Israëlische priesterschap door Alexandrië
‘Is’	6. Heidens Rome: - bracht het Mithraïsme binnen en vervolgde de christenen’
‘Is niet’	7. Pauselijk Rome: - de dwingende religie domineerde de beschaafde wereld...
‘Hoewel het is’	...en martelde christenen. Kreeg een dodelijke wond door de hand van het achtste beest, atheïsme; maar komt weer terug nadat de wond genezen is.
‘Was’	8. Atheïstisch ‘geestelijk’ Egypte – teruggebracht tot
‘Is niet’	macht om tegen God en de Bijbel te werken voor een
‘komt op’	‘korte tijd’ in de tijd van het einde. Deze macht bewerkt de
vanuit	dodelijke wond voor het zevende beest, maar terwijl de dodelijke
de put’	wond gestaag geneest, ‘is’ het beest voor een ‘korte tijd’

Het platform is helemaal klaar. De hoofdrolspelers zijn aanwezig. Vanaf dit schrijven domineert het pausdom de situatie in Polen, Tsjecho-Slowakije, Oost-Duitsland en Roemenië. De Poolse communistische leiders voorzagen dit ongeveer vier jaar geleden al. Toen ze zochten naar een wapen om de ontluiking van de pauselijke macht tegen te gaan, boden ze aan om op kosten van de overheid ongeveer 200.000 exemplaren van het boek ‘Het Grote Conflict tussen Christus en satan’ van Ellen White te drukken. Ze merkten dat dit boek krachtige leerstellingen onderwees tegen hun grootste vijand, het pausdom; maar dat plan zou hun zaak niet redden.

De pauselijke hiërarchie heeft altijd bezwaar geuit tegen de democratie omdat de heersers hun wetten ontleen aan de overheid. Hun voorkeur ging uit naar de heerschappij van 'koningen' en dictators. De massa wordt gedwongen de regels van de hogere machten te gehoorzamen. Momenteel horen wij veel stemmen in de onlangs bevrijde landen in Europa, die pleiten voor een ‘democratie’. Hoe en door wie de uitspraak in deze nieuwe ‘democratieën’ zal gedaan worden moet nog blijken.

In deze studie geeft het Bijbelse bewijsmateriaal aan, dat de uiteindelijke vervolgende krachten zullen worden gedomineerd, door een afvallige kerkelijke macht, ‘de hoer’. Op het Europese toneel zullen tien ‘hoornen’ (politieke krachten), macht en autoriteit ontvangen en deze op hun beurt aan het luipaard-achtig beest uit Openbaring 13 geven. Het luipaard-achtig beest van Openbaring 13 zal ook politieke steun krijgen, zoals blijkt uit Openbaring 17, van de atheïstische beest-kracht, die voortkomt uit de bodemloze put. Het beest met twee hoornen uit Openbaring 13 zal alle macht van het luipaard-achtige beest uit Openbaring 13 uitoefenen, geef ‘een geest’

[240]

aan dat beest en zorg ervoor dat de hele wereld er een beeld van maakt (Openb. 13:12-16).

Kortom, de machten in Europa zullen het pausdom steunen. De communistische machten zullen ‘tot geloof bekeerd’ worden en steunen het pausdom. De Verenigde Staten van Amerika zullen hun economie en politieke steun aan het pausdom geven. Zo hebben we een miniatuurschets van wat satan gebruikt om oorlog te voeren tegen onze HEERE en het overblijfsel.

Wat is het volgende scenario voor Gods volk en de wereld?

‘De laatste bewegingen zullen snelle bewegingen zijn (9T11). Het overblijfsel zal door een krachtige schudding’ gaan.’

(1T179-84)

Valse theorieën en de verwerping van de boodschap van Laodicea zullen dit ‘schudden’ veroorzaken (TM112; EW270). **Wees voorbereid op ‘elke wind van leer’ die zelfs de uitverkorenen zou kunnen misleiden (RH01-11-87).**

Bestudeer het Woord van God zoals u nog nooit eerder hebt gedaan (Edl26).

“Daarom dan ook, also wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand des troons van God.”

(Hebr.12:1,2)

Nu is het tijd om uit de slaap te ontwaken en laat de Heilige Geest ‘onze lampen’ vullen en in ons een rechtvaardig karakter opbouwen (COL411-2).

‘Het is tijdens een crisis dat het karakter wordt onthuld... Dus nu, als plotselinge en onverwachte rampspoed komt, iets dat de ziel oog in oog doet staan met de dood, zal uitwijzen of er echt geloof is in de beloften van God. De laatste grote test komt aan het einde van de menselijke proeftijd, wanneer het te laat zal zijn, om in de behoeften van de ziel te voorzien.’

(COL412)

Terwijl Gods Geest wordt teruggetrokken van degenen die het barmhartige Verlossingsplan van God verwerpen, zullen de goddelozen steeds erger worden (MH142-3; 5T208-213; 9TII-18). Satan en zijn kwade krachten zullen vrijgelaten worden. Niet alleen zal zijn invloed op de mensheid vrijkomen, maar... zijn controle over de natuurlijke krachten zal groter zal zijn, zodat er een toename zal zijn van overstromingen en droogtes, orkanen en aardbevingen, en rampen van verschillende aard (9T13; GC590). Gods volk zal voor dit alles als “een Mordechai in de poort”, de oorzaak van alle calamiteiten worden gezien (5T450; EW85; 9T13). De vroege fase van Gods uiteindelijke vergeldende oordelen zullen op deze aarde beginnen. Dit zal zijn hoogtepunt bereiken in de zeven laatste plagen. Er zal worden opgeroepen tot een nationale zondagswet (GC604-12).

Gods volk zal ‘zuchten en uitroepen’ vanwege de omstandigheden in de kerk en vanwege de goddeloosheid van de mensheid (GC611; 5T209-13).

[241]

Zij zullen de ‘Luide Roep’ van de derde engel doen horen (GC609-612). Ook zullen:

‘de beangstigende gevolgen van het afdwingen van de vieringen van de kerk door burgerlijk gezag, de inval van spiritualisme, de heimelijke maar snelle vooruitgang van de pauselijke macht – alles zal worden ontmaskerd.’

(GC606)

‘Terwijl velen tijdens de machtige schudding, de gemeente zullen verlaten (EW270-1; 4T89), zal een ‘groot aantal hun standplaats aan de kant van de HEERE stellen.’

(GC612)

Dit alles zal de vijanden van gerechtigheid alleen maar woedend maken (GC614), toch zullen ze onder controle worden gehouden, totdat het laatste waarschuwingsbericht is voltooid (GC611).

‘Door duizenden stemmen, over de gehele wereld, zal de waarschuwing worden gegeven. Er zullen wonderen worden verricht, de zieken zullen genezen, en tekenen en wonderen zullen de gelovigen volgen. Satan werkt ook met leugenachtige wonderen en doet zelfs vuur uit den hemel neerkomen op de aarde, voor de ogen der mensen (Openbaring 13:13).

Zo zullen de bewoners van de aarde ertoe worden gebracht hun standplaats in te nemen.’

(GC612)

‘Er zullen binnenkort angstaanjagende beelden van bovennatuurlijke aard worden geopenbaard aan de hemel, als teken van de kracht van wonderdoende demonen. Er zullen personen opstaan, die doen alsof zij Christus Zelf zijn en maken aanspraak op de titel en aanbedding die behoren tot de Verlosser der wereld. Zij zullen optreden met prachtige wonderen van genezing en zullen belijden openbaringen uit de hemel te hebben ontvangen, die in tegen-

spraak zijn met het getuigenis van de Schriften.’

(GC624)

‘Als bekroning van het grote drama van bedrog, zal satan zichzelf als Christus voordoen. De kerk heeft lang beleden naar de komst van de Heiland uit te zien, als de verwezenlijking van haar hoop. Nu zal de bedrieger het doen lijken dat Christus is gekomen. In verschillende delen van de wereld, zal satan zal zich onder de mensen manifesteren als een majestueus wezen van verblindende schoonheid, die lijkt op de beschrijving van de Zoon van God gegeven door Johannes in de Openbaring. Openbaring 1:13-15.’

(GC624)

Verschillende groepen werken om politieke of economische redenen aan een ‘Nieuwe Wereldorde’ onder een of andere centrale controle. Deze omvatten organisaties als de Trilaterale Commissie, de Raad van Buitenlandse Betrekkingen, de World Future Society en het Aspen Institute voor humanistische studies, transnationalisten, internationalisten, enz Marxistisch-Leninistisch Communisme.

Het is verbazingwekkend hoeveel van de grote religies van de wereld op zoek zijn naar de komst van een wereldleider. Allen verwachten dat hun ‘verlosser’

[242]

zijn heerschappij op deze aarde zal vestigen op basis van hun religie. De meeste Protestanten en Katholieken verwachten dat ‘Jezus’ terugkeert en Zijn koninkrijk zal vestigen op deze aarde. De Joden zoeken naar de Messias.

Moslims, Hindoes en Boeddhisten verwachten de terugkeer of reïncarnatie van een profeet. De New Agers zijn op zoek naar Maitreya, hun ‘christus’.

De kerk van de Zevende-dags Adventisten is uniek in het onderwijzen daarvan, dat bij de wederkomst van Christus, Hij geen voet op deze aarde zal zetten, maar zal komen op de wolken des hemels. De goddelozen zullen worden vernietigd door de helderheid van Zijn komst, Hij zal de rechtvaardige doden opwekken en zal al Zijn heiligen met Zich mee naar de hemel nemen (1 Thess. 4:15-18; Opb.19).

Dan, na duizend jaar in de hemel zullen Christus en de heiligen terugkeren naar deze aarde, het Nieuwe Jeruzalem zal neerdalen en de goddelozen zullen worden opgewekt voor hun definitieve oordeel; en dan zal Christus de aarde herscheppen (Openbaring 20 en 21).

Satan verlangt het te doen voorkomen, alsof zelfs de Zevende-dags Adventisten gemeente verwacht, dat Christus Zijn koninkrijk hier op aarde zal vestigen, wanneer Hij wederkomt. In april 1959 ontstond een Shepherd Rod-groep, die in alle openheid beweren, dat zij Zevende-dags Adventisten zijn en hun in Waco, Texas, wachten op de wederkomst van Christus, opende de weg voor hun terugkeer naar Palestina en stelde hen in staat ‘de Luide Roep’ te verkondigen. Ongeveer vijftien families van een splinterbeweging, de Davidian genoemde Zevende-dags Adventisten, verhuisden feitelijk naar Palestina in afwachting van deze gebeurtenissen. Een bijzonder kunstenaarswerk, hetgeen de wederkomst van Christus uitdrukt, afgebeeld op de omslag van het augustusnummer van Ministry Magazine was mede, om mensen ertoe te leiden te denken dat de Zevende-dags Adventisten hun theologie veranderd hebben en nu geloven, dat wanneer Jezus wederkomt, Hij Zijn koninkrijk op deze aarde zal vestigen.

Laten we vurig bidden dat in deze tijd van relatieve vrede, God over de hele wereld de benodigde werkers zal opwekken, om in het bijzonder de waarheden voor deze tijd te onderwijzen. Er rest ons nog slechts een weinig tijds om dit werk af te ronden, vóór de ‘verschrikkelijke crisis’ die spoedig zal volgen (5T463).

Wanneer de boodschap van de derde engel eindigt, en de verzegelende engel terugkomt en aankondigt dat zijn werk klaar is, zal Jezus opstaan en Zijn bemiddelingswerk beëindigen. Hij heft zijn handen op en zegt: ‘Het is volbracht’(GC613). Gods volk mag dan rechtstreeks naar de Vader gaan voor licht, leiding en kracht, evenals aan Jezus (GC614). Gods volk zal verleidingen en beproevingen ondergaan, maar God zal hen volmaakt vrijhouden van te zondigen (GC620). De rechtvaardigen zullen niet zondigen, zelfs niet door een gedachte, omdat God hen voor de uiteindelijke verzoening heeft voorbereid, om te staan zoals Jezus stond (GC623).

[243]

Satan zal de ‘grote Jacobsbenauwdheid’ tweeebrengen (Dan.12:1; GC614). De afvallige kerk zal geheel uitgedost zijn (Opb. 17:4-6) en zal samenwerken (hoereren) met de regeringen van de aarde om haar wil gedaan te krijgen. Ze zal dit doen via welke regeringssystemen dan ook. Ze zal dit doen door controle uit te oefenen op de burgers van die regeringen, dat wil zeggen door “op vele wateren te zitten” (Opb.17:1,15). Toen de tien hoorn-machten kronen op hun hoofd hadden, waren hun heersers monarchen, maar toch onderworpen aan de macht van de kerk (Opb.13:1). In de tijd van de eindfase zullen de tien hoornen (machten) korte tijd gezag ontvangen en hun macht en autoriteit geven om de wil van de kerk uit te voeren, totdat zij de hoer zien zoals zij is (Opb.17:12-16). Tijdens deze laatste fase, “*totdat de woorden Gods voleindigd zullen zijn*”, zijn de hoornen zonder kronen, niet-monarchaal (alleenheersend) in karakter (Opb.17:17).

In de ogen van velen is de koning van het zuiden, het atheïstische communisme, gebleken niet in staat te zijn, om in de gemakken en benodigdheden van het leven te voorzien, het droombeeld. Edom, Moab en de eerstelingen der kinderen, Ammons, die de Islam vertegenwoordigen,^{6. zie Zijn Boodschap toelichting} blijken te vertrouwen op hun wrede god en zijn niet in staat de wereld te helpen zonder Verlosser. In het resterende van de tijd, zijn de koning van de noorden, Babylon [het pausdom] en haar dochters [afvallige protestantisme] niet in staat in de geestelijke behoeften van de wereldbevolking te voorzien. Satan en zijn trawanten zullen ‘vermaald’ worden ‘voor de grote berg des HEEREN’ (Dan. 2:44,45). Hij en al zijn handlangers

“zullen tot zijn einde komen, en zal geen helper hebben.”

(Dan.11:45; Opb.18:8-24)

Merk op; het is tijdens deze ‘grote tijd van benauwdheid’, veroorzaakt door satan, nadat de genadetijd is gesloten, dat God de zeven laatste plagen zal uitstorten (Openb. 15:5 tot 16:21; GC627-32). Dan, glorie, halleluja, zal Gods volk bevrijd worden (GC634-52). Als ze hun Messias zien, hun Christus, hun Koning komende op de wolken des hemels en met de ontelbare heilige engelen zeggen zij:

“Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid”

(Jes.25:9)

5. ZIJN Boodschap toelichting: Zie voor meer inzicht ‘Nieuw Licht’ aangaande de 7 hoofden, de studie Basis Serie-3 ZIJN Boodschap in de Openbaring en Serie-3 ZIJN Boodschap in Openbaring Verdieping 1 ‘Gods Volk’

6. ZIJN Boodschap toelichting 6: Zie voor meer inzicht ‘Nieuw Licht’ aangaande Edom, Moab en Ammon, de studie Basis Serie-4 ZIJN Boodschap in Daniël en Serie-4 ZIJN Boodschap in Daniël Verdieping 1

[244]

Hoofdstuk 32

GODS OOGSTVOLGORDE

Het koninkrijk van Christus werd in miniatuur weergegeven op de 'berg der verheerlijking' (DA422). Mozes vertegenwoordigde allen die zullen sterven en zullen worden opgewekt. Elia vertegenwoordigde al degenen die opgenomen zullen worden, zonder ook maar één keer de dood te zien. Als we deze twee hoofdgroepen in ons denken gescheiden kunnen houden, kunnen we de oogst van de heiligen beter begrijpen, aangezien deze verder is onderverdeeld in de eerste vruchten en hoofdoogst nevgroepen. Jezus is de Vertegenwoordiger en Eersteling van alle geredden, vanwege het unieke karakter van Zijn Goddelijk-menselijke natuur (1 Kor.15:23). Hij leed voor iedereen de tweede dood; iets dat niemand anders in het universum zou hebben gedaan.

De eerste vrucht ceremonie:

De beschrijving van de eerste vrucht ceremonie in Leviticus, verdeelt de ceremonie in twee delen. Het eerste deel vond plaats ten tijde van het Pascha, en het tweede deel vijftig dagen later met Pinksteren.

Op de 14e Abib werd het Paschalam geslacht en werd een deel van een gerstveld afgebakend, maar het graan werd niet gemaaid. Vroeger werd het graan in bundels gebonden en liet men het staan om verder te rijpen. Op de ochtend vóór de Sabbat, op de 16e dag van Abib, sneden drie, daartoe aangewezen, mannen in aanwezigheid van getuigen de gebonden schoven gerst af en bonden deze samen tot één grote schoof. Dit werd "*des anderen daags na den Sabbat*" voor de HEERE bewogen, als "*een garf der eerstelingen*" (Lev.23:9-11). Tegelijk met dit bewegen, werd een eenjarig lam geofferd met zijn meel- en drankoffer (Lev.23:12,13). De rest van de oogst, de hoofdoogst, mocht niet als voedsel worden gebruikt totdat dit gedaan was (Lev.23:14).

[245]

De tweede fase van de eerste vrucht ceremonie vond vijftig dagen later plaats. Op dat moment werd het "*nieuw spijsoffer*" gebracht. Bij die ceremonie werden twee broden, gemaakt van de eerste vrucht korrel, voor de HEERE bewogen, samen met de voorgeschreven dieren ten behoeve van een brandoffer, een zondoffer en een dankoffer (Lev.23:15-21).

De oogst van degenen die sterven in de HEERE:

Als we de bovenstaande diensten beschouwen voor degenen die sterven in de HEERE, kunnen we duidelijker zien wat er met deze heiligen zal gebeuren. Toen Jezus stierf, werden de graven van de eerstelingen van de slapende heiligen geopend. Op de ochtend van de eerste dag stond Christus op, het Antitype van de eerste vruchten. Vervolgens riep Hij de eerste vruchten van Zijn slapende heiligen uit het graf (1SM:304). Zij werden als het ware op deze aarde "*voor het aangezicht van de HEERE bewogen*" toen ze de stad binnengingen en aan velen verschenen (Matth. 27:53) en verkondigden: 'Christus is opgestaan uit de dood, en wij zijn met Hem opgestaan.' (1SM305) Dit waren 'medewerkers van God geweest, die ten koste van hun leven getuigenis hadden afgelegd van de Waarheid.' (DA786).

Verklaringen in hun context in Jezus, de Wens der Eeuwen, pagina's 786, en opnieuw op pagina 832-833, suggereren dat de eerste vruchten van de doden met Christus opvoeren, toen Hij dat deed na Zijn opstanding, en vervolgens opnieuw met Hem vanaf de Olijfberg. We weten tenminste

dat zij met Christus van de Olijfberg zijn opgevaren, om aan de Vader te worden voorgedragen, als bewijs van Zijn overwinning over de dood en het graf (1SM306).

Het is interessant om de gebeurtenis in de hemel te volgen, toen Jezus na Zijn opstanding opvoer. Het eerste verzoek dat Christus aan Zijn Vader doet, openbaart wat Zijn hoogste gedachte is. Voordat Hij de aanbidding van de engelen wil aanvaarden, vraagt Hij voor ons aan de Vader:

‘Als aan Uw gerechtigheid voldaan is, wil Ik dat ook zij, die Gij Mij gegeven hebt, bij Mij zijn waar Ik ben.’ (1SM307)

Hoe kunt u helpen zo iemand lief te hebben?

Na de hemelvaart vanaf de Olijfberg vond de plechtigheid plaats, waarbij Jezus werd bevestigd in Zijn ambt als Priester en Koning. Deze gebeurtenis moet worden vergeleken met de zevendaagse ceremonie waarbij Aäron en zijn zonen apart werden gezet, voor hun priesterschap (Exodus 28 en 29). Aan het einde van de plechtigheid in de hemel, ontving Christus alle Autoriteit in hemel en op aarde, en was Hij de Gezalfde over Zijn volk (AA38-39).

Gedurende de periode onmiddellijk nadat Christus hen op de Olijfberg had achtergelaten, bereidden de discipelen zich voor op de komst van de Trooster. Ze bereidden zich voor door God in de tempel te prijzen, te zegenen en zich in gebed te verootmoedigen om Zijn belofte te herhalen,

[246]

de hand van het geloof steeds hoger uit te strekken, hun hart te vernederen in waar berouw, hun ongeloof te belijden en zich de woorden te herinneren, die Christus tot hen had gesproken vlak voor Zijn dood. Met intense ernst biddend om geschikt te zijn om de mensen te ontmoeten, alle onderlinge verschillen opzij te zetten, steeds dichterbij God te komen, hun harten diep te onderzoeken, tot de HEERE te roepen om de heilige zalving voor het redden van zielen, en aanspraak te maken op Die Macht, Die Christus had beloofd (AA36-37).

Met deze plechtigheid in de hemel werd Christus bevestigd als Priester en Koning en werden de eerstelingen van de doden samen met Hem bevestigd, in hun positie als priesters en koningen (Opb.1:6; 1 Petr.2:5). Zo werd het tweede deel van de ceremonie van de eerste vrucht, het ‘beweegoffer’ van broden voor de HEERE, in de hemel volbracht. De belangrijkste oogst van de doden zou dus op het juiste moment plaatsvinden, bij Zijn tweede komst (1SM305-6).

De oogst van degenen die levend zullen worden opgenomen:

Op dezelfde manier wordt de oogst aangeduid van degenen die zullen worden opgenomen zonder de dood te zien. We zouden verwachten dat er een nevangroep van de eerste vruchten en een nevangroep van de hoofdoogst van de heiligen zou worden opgenomen. Is er nog een groep die de eerstelingen worden genoemd en die gered zullen worden?

De enige andere groep die de eerste vruchten wordt genoemd en die voldoet aan de beschrijving van degenen, die opgenomen zullen worden, zijn de 144.000 (GC649). We lezen erover in Openbaring 7 en 14. In Openbaring 7 lezen we over de 144.000 ten tijde van de verzegeling en in de laatste helft van het hoofdstuk lezen we over “*een grote schare, die niemand tellen kon*”, die ook zal staan voor de troon (Opb.7:9). Dit Schriftgedeelte zou kunnen verwijzen naar alle geredden uit alle eeuwen, zowel degenen die zullen worden opgewekt, als degenen die zullen worden opgenomen zonder de dood te zien, maar de context en beschrijving suggereren een groep, die de tijd van benauwdheid aan het einde van de wereld doormaken. Ellen White verwijst er in zekere mate, anders naar dan de ‘miljoenen van alle eeuwen,’ rond de troon van God (GC665). Verder gebruikt ze de teksten Openbaring 7:14-17 bij het beschrijven van wat de 144.000 zullen meemaken (GC649).

Aangezien de 144.000 de eerste vruchten ‘uit de levenden’ worden genoemd en levend opgenomen zullen worden, moet “*de schare die niemand tellen kon*” uit Openbaring 7 verwijzen naar de belangrijkste oogst van de levenden. Dit geloof wordt versterkt door de ceremonie van de

eerste vruchten, die de oogst zou aanduiden met sommigen die eerder geselecteerd zouden worden dan anderen en die zowel een speciaal doel zouden dienen als een hoofdoogst-groep. Er is daarom een parallelle situatie tussen degenen

[247]

die vertegenwoordigd zullen worden door Mozes en degenen die vertegenwoordigd zullen worden door Elia.

	Mozes Groep	Elia Groep
Eerste vruchten	Zijn opgewekt Verkondigen een opgestane HEER Met Christus opgevaren Aantal niet bekend gemaakt	Zullen niet sterven Verkondigen de ‘Luide Roep’ Levend opgenomen bij de tweede komst 144.000
Hoofdoogst	Slapen tot de tweede komst Miljoenen van alle eeuwen Die deel hadden aan Gods werk	Zullen niet sterven ‘Ontelbare menigte’ Getuigen voor God in de ‘Tijd van Benauwdheid’ <small>7. zie ZIJN Boodschap toelichting</small>

De eerste vruchten in de Elia Groep in de tabel hierboven worden door de beschrijving van Ellen White aangegeven, als degenen die door de krachtige schudding heengaan (EW270-1). Degenen die de krachtige schudding hadden meegemaakt, worden met verschillende uitdrukkingen als volgt beschreven:

- ‘Het gezelschap wachthoudende engelen rondom hen was verdubbeld geworden,
- zij waren van het hoofd tot de voeten in een wapenrusting gekleed,
- zij bewogen zich in volmaakte orde, gelijk een afdeling soldaten,
- hun gelaatstrekken, welke de tekenen van zware inwendige smart droegen, blonken van het licht en de heerlijkheid des hemels,
- zij hadden de overwinning behaald,
- en boze engelen konden geen macht over hen uitoefenen.’ (EW270-1)

Deze groep bracht toen de ‘Luide Roep’ van de derde engel en nog veel meer sloten zich bij hen aan.

Bij het verzegelingswerk kregen de engelen opdracht hun werk te beginnen “van Mijn Heiligdom” (Ezechiël 9:6). Zij begonnen “van de oude mannen die vóór het huis waren” (zie 5T210-4). Voor de laatste generatie is dit een plechtige tijd. God heeft beloofd dat “elke vlek of rimpel” uit ons karakter-‘gewaad’ zal worden verwijderd (5T214). Hij belooft dan ook, dat Hij dat gewaad voor de eeuwigheid zuiver en vlekkeloos zal bewaren (5T216). We hebben geen belofte dat degenen in de gemeente, die veel licht hebben gehad, in de kerk zullen blijven, maar we zijn ervan verzekerd dat anderen, die in onze tijd niet de kans hebben gehad om de Waarheid te verstaan, zich zullen mogen aansluiten bij de gelederen van degenen die zullen worden verzegeld. **De eerste groep lijkt een letterlijk aantal van 144.000 te zijn, maar God heeft geen limiet gesteld aan degenen, die zich na de verzegeling van de eerste**

[248]

vruchten zullen aansluiten. Hij laat die nevensgroep 'ontelbaar', zodat iedereen die tot Hem komt, gered kan worden. 7. zie ZIJN Boodschap toelichting

We kunnen de 144.000 bestuderen, maar we mogen niet speculeren over, welke personen precies in die groep zullen zitten (7BC978). God maakt die keuze. Van sommigen die gestorven zijn, werd gezien dat ze '**met** de 144.000' zullen zijn (2SM263), maar dat mag niet zo worden opgevat, dat het betekent dat sommige opgestane mensen zullen helpen dat getal vol te maken. De ceremonie van de eerstelingen helpt ons dit duidelijk te begrijpen.

7. ZIJN Boodschap toelichting: voor 'Nieuw Licht' aangaande deze groepen verwijzen wij u naar de Profetenschool Serie-8-A; PRA01-PRA32 'Gods 3+1 verbonden in het Verlossingsplan' en Serie-8-C: PRC01-PRC16 'De 144.000 in de (3+1) hoornen en de (3+1) volken in Gods Verlossingsplan'

[249]

Hoofdstuk 33

CONCLUSIE EN OPROEP

In afsluiting van onze studie willen we nagaan tot welke conclusie wij komen, omtrent de noodzakelijke toestand van hen, die de grote tijd van benauwdheid zullen doormaken. Hierbij is niet gedacht aan een noodzakelijke volgorde.

- Zij, die in een punt des tijds veranderd en onsterfelijk gemaakt zullen worden, moeten de volgende ervaring en toestand bezitten:
- Volkomen toewijding tot God; aanname van de Zaligmaker als hun enige Leidsman en Heerser in hun hart; al hun talenten aan Zijn dienst gewijd; een volkomen geheiligd hart.
- Een liefde tot God en wat Hij betekent, zonder enige verdienste.
- Een afkeer van satan en alles wat met hem te maken heeft (GC670.4); een haat tegen de zonde zo groot dat zij liever zouden sterven dan één zonde te begaan.
- Al hun schuld van zonde overgedragen op het hemels Heiligdom.
- Een door ervaring verkregen kennis van daadwerkelijk verkregen Kracht Gods, die hen ervoor bewaart te zondigen (5T221.4); het geheim van succes te kennen uit de praktijk (DA667.5; PP509.2); niet tevreden met alleen maar een kennis van de theorie der Waarheid. (GC426.6)

[250]

- Een bewust denkpatroon tot het overwinnen van kwaad; een vaste gewoonte zich steeds tot God te wenden om kracht en door middel daarvan, iedere bewuste neiging of aandrang tot het kwade te overwinnen.
- Een standvastige houding in het bewaken van de zinnen, de toegangen tot de ziel; het beperken van het blootstellen van gemoed en verstand aan verzoeken tot een absoluut uiterste, dat nodig is om hun werk voor God te kunnen uitvoeren. (MH454.1; SL93.2)
- De verstandelijke gedachtaantekening der zonde uitgewist, daar deze (1) een aanleiding tot verzoeking, of (2) een weerklank van een verlokking uit de wereld via de zinnen, of een directe verzoeking van de duivel, zou kunnen bewerken (MB116.7); alle onreine beelden in de 'hallen der herinnering' bedekt en uitgewist; alle neigingen en geneigdheden tot zonde overwonnen en gereinigd. (GC623.1)
- De volle uitstorting van de Heilige Geest, niet slechts het 'handgeld' van de Geest. Zij moeten geleid worden door de Heilige Geest, dat erop duidt, dat zij de leiding van de Heilige Geest volgen.
- Gods Wet in zijn volledigheid geschreven in hart en verstand, zoals het was bij Adam en Eva voor de val. (1BC1104; GC262.5)

- Een verstandelijke kennis door Bijbelstudie en die van de Geest der Profetie van het dienstwerk van Christus in de hemel, van de aanstaande profetische gebeurtenissen en van hetgeen God van hen verwacht, door met Hem samen te werken. Dit in verhouding tot hun leeftijd, geestelijk bevattingsvermogen en hun toegang tot het gedrukte Woord.

De kinderen Israëls waren slaven in Egypte. Zij hadden wrede en ruwe opzichters. Bovendien, vermoordde Faraó hun zonen. Desondanks murmureerden zij spoedig na hun bevrijding tegen God en wilden terug. Moet God het leven op deze aarde zo lang laten voortduren, tot het even ondraaglijk wordt als dat van de Israëlieten toen, of zo onhoudbaar, vóór wij bereid zijn van deze wereld te scheiden? Het ontwikkelt zich zeer snel in die richting!! Iedere week brengt ons nieuwe bewijzen van de onmenselijkheid van mensen, van hongersnood, van ongelukken en rampen. Hoeveel meer verontreiniging, besmetting van water en voedsel moeten wij nog verdragen?

Van Nicodemus wordt gezegd dat hij niet zo zeer onder de indruk was van het *feit* van wedergeboorte, alswel van de *manier waarop* (DA173.4). *Laten wij ons niet verliezen in argumenten en theorieën of over de wijze waarop het moet gebeuren, zodat wij het feit uit het oog verliezen of zelfs niet herkennen, dat wij van de zonde en haar uitwerking op ons, vrij moeten worden en blijven. Door Gods voorziening zijn alle voorzorgen hiertoe getroffen.*

[251]

Kleine kinderen en volwassenen gingen het beloofde land binnen. Jezus leefde van Zijn kindsheid af tot volwassenheid toe zonder zonde. Hij werd, geboren met de volheid van de Heilige Geest. Hij erfde onze zwakheden door Maria. (DA117.3; RH04-05-06) Gods Wet was in Zijn hart en verstand geschreven. Ongeacht Zijn leeftijd wist Hij precies wat Zijn Vader van Hem op aarde verwachtte. Hij deed de wil van Zijn Vader door dezelfde Kracht die ons ter beschikking staat.

‘Hij had Zijns Vaders geboden bewaard en er was geen zonde in Hem, die satan tot zijn voordeel kon benutten.’

(GC623.4)

Als de leden van de Gemeente der overigen met God willen samenwerken en willig zijn afstand te doen van iedere zonde, zodra deze aan hen wordt geopenbaard, zal God hen bereiden en hen helpen staande te blijven in de tijd der beproeving zonder te zondigen en zonder Middelaar.

Misschien geloven wij niet dat Jezus ons van zonde kan vrijhouden. Wij kijken over de Jordaan en zeggen: “Hoe zullen wij ooit deze reusachtige Jericho-zonden overwinnen. De muren, de inspanningen zijn te groot; ik zie niet in, hoe dat ooit zal lukken.” Of, misschien komen we bij het kleine stadje Ai en denken: “Deze kleine beproeving kunnen wij in eigen kracht overwinnen, hiervoor hoeven wij niet Gods hulp in te roepen.”

Waarom trachten wij niet Gods mogelijkheden te benutten en te vertrouwen op Zijn wijsheid? Henoeh en Elia bereikten het doel zonder de dood te ondergaan.

Misschien zijn wij er niet zeker van of de hemel wel een plaats is van werkelijk materiële en geestelijke dingen. (MH414.9) Misschien denken wij dat het leven hier op aarde toch niet zo slecht is, dat wij er aan moet wennen. Wij handelen alsof wij bang zijn de tastbare dingen op deze wereld los te laten, vóór wij de dood recht in de ogen moeten zien. Dán beseffen we dat wij dit leven verliezen, ongeacht of wij in een eeuwig leven geloven of niet.

De hemel bestaat uit werkelijke geestelijke en materiële dingen, en Hij onze Maker, onze liefdevolle Verlosser, is daar. (GC674-6) Zijn eerste verzoek, toen Hij ten hemel voer, vóór Hij de huldiging van Zijn begeleidende engelen wilde aannemen, toont waar Hij zich het meest mee bezighield. Zijn verzoek was:

“Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt.”

(Joh.17:24) (GC501.9)

Door het geloof zullen er enige heiligen zijn, die de dood niet zullen smaken, die verzegeld zullen zijn, die alle zegeningen van de uiteindelijke verzoening zullen ontvangen, terwijl zij nog op aarde leven en die zonder te zondigen leven zullen, uit de kracht van de inwonende Geest, gedurende de tijd van de grote verdrukking.

Door geloof alleen zullen zij aan het lokken van de Heilige Geest gehoorgeven, zich bekeren

[252]

en de zegeningen van de toegerekende gerechtigheid ontvangen.

Door geloof alleen zullen zij door gehoor te geven aan de Heilige Geest, zich voor een heilig gebruik afzonderen.

Door geloof alleen zullen zij gehoor geven aan de Heilige Geest en om wijsheid en kracht smeken om God in alle dingen te gehoorzamen.

Door geloof alleen zullen zij bewijzen, dat Gods Wetten recht en goed zijn en dat zij onderhouden kunnen worden, door de ons geschonken gaven middels de verleende (meegedeelde) gerechtigheid.

Zij zullen er in overeenstemmen, dat God gerechtvaardigd is. (PP68.8) Hij kan op hen wijzen en zeggen:

“Hier zijn zij die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.”

(Opb.14:12)

De heiligen zullen zeggen:

“Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, Hij zal ons zalig maken.”

(Jes.25:9)

*‘Wanneer het karakter van Christus perfect zal worden weerspiegeld
in Zijn volk, dan zal Hij hen komen opeisen.’ (COL.69)*